

Jaarverslag 2016

Vaste Commissie voor Taaltoezicht

Warandeborg 4 | 1000 Brussel

Voorwoord

Beste lezer,

Het voorliggende activiteitenverslag, dat de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) in uitvoering van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) de eer heeft neer te leggen, is het eenenvijftigste sinds de inwerkingtreding van die wet.

In dit jaarverslag wordt een uitgebreid overzicht gegeven van het onderzoek van de VCT naar de wijze waarop, in de federale hoofdbesturen en de betrokken diensten van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, de taalkaders worden nageleefd.

Verder bevat dit verslag een synthese van alle adviezen die in de loop van 2016 werden uitgebracht door respectievelijk de verenigde afdelingen, de Nederlandse afdeling en de Franse afdeling van de VCT omtrent de bij hun ingediende klachten, enerzijds, en aangaande de vragen om advies, anderzijds.

Nieuw in dit jaarverslag is dat er evenzeer aandacht wordt besteed aan de taalexamens georganiseerd door Selor, het selectiebureau van de federale overheid. Dit nieuwe aandachtspunt vloeit voort uit het protocolakkoord dat tussen Selor en de VCT werd gesloten aangaande een nieuwe controleregeling van de VCT op de taalexamens georganiseerd door Selor.

Ten slotte omvat dit document op beknopte wijze de verslaggeving, de adviezen, evenals de briefwisseling met betrekking tot de taalexamens die georganiseerd worden in de taalgrensgemeenten en waarvan het verloop onder het toezicht van de VCT staat.

Ik wens u veel leesplezier.

De Voorzitter,

E. Vandenbossche

Inhoud

ALGEMEEN	5
Hoofdstuk I Samenstelling	6
1. Samenstelling van de Commissie.....	6
2. Samenstelling van de administratieve dienst.....	7
Hoofdstuk II Werkzaamheden van de Commissie	9
1. Algemene statistische gegevens.....	10
1.1. Trappen van de hiërarchie en taalkaders.....	12
1.1.1. Aantal uitgebrachte adviezen.....	12
1.1.2. Toezicht en naleving van de taalkaders.....	12
1.1.3. Ontstentenis van taalkaders.....	20
RECHTSPRAAK	21
Deel I – Verslag van de verenigde afdelingen	22
Hoofdstuk I Klachten waarvoor de VCT onbevoegd is	23
Hoofdstuk II Klachten waarvoor de VCT bevoegd is	27
1. Diensten waarvan de werkring het hele land bestrijkt.....	27
1.1. Behandeling in binnendienst.....	27
1.2. Betrekkingen met andere diensten.....	29
1.3. Betrekkingen met particulieren.....	29
1.4. Berichten en mededelingen aan het publiek.....	32
1.5. Getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen.....	34
2. Diensten van de gemeenschaps- en gewestregeringen.....	35
2.1. Behandeling in binnendienst.....	35
2.2. Betrekkingen met particulieren.....	35
2.3. Berichten, mededelingen en formulieren aan het publiek.....	36
3. Gewestelijke diensten.....	42
3.1. Taalkennis van het personeel.....	42
3.2. Betrekkingen met particulieren.....	42
3.3. Berichten en mededelingen aan het publiek.....	44

4.	Tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad	44
4.1.	Gewestelijke en plaatselijke niet-gemeentelijke diensten	44
4.2.	Gemeentelijke plaatselijke diensten, OCMW – Brusselse agglomeratie.....	44
4.2.1.	Taalkennis van het personeel	44
4.2.2.	Betrekkingen met particulieren	45
4.2.3.	Berichten en mededelingen aan het publiek.....	46
5.	Rand- en taalgrensgemeenten.....	54
5.1.	Betrekkingen met particulieren	54
5.2.	Berichten en mededelingen aan het publiek	57
6.	Eentalig plaatselijke diensten	62
6.1.	Behandeling in binnendienst	62
6.2.	Berichten en mededelingen aan het publiek	62
	Deel II –Verslag van de Nederlandse afdeling	64
	Hoofdstuk I Klachten waarvoor de Nederlandse afdeling onbevoegd is	65
	Hoofdstuk II Klachten waarvoor de Nederlandse afdeling bevoegd is	66
1.	SWT niet van toepassing.....	66
2.	Plaatselijke diensten	67
2.1.	Betrekkingen met particulieren.....	67
2.2.	Berichten en mededelingen aan het publiek.....	67
2.3.	Getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen	68
3.	Gewestelijke diensten.....	68
3.1.	Betrekkingen met particulieren.....	68
3.2.	Berichten en mededelingen aan het publiek.....	69
	Deel III –Verslag van de Franse afdeling	70
	Hoofdstuk I Klachten waarvoor de Franse afdeling onbevoegd is	71
	Hoofdstuk II Klachten waarvoor de Franse afdeling bevoegd is.....	72
	Deel IV – Klachten betreffende het Duitse taalgebied	73
	Hoofdstuk I Klachten waarvoor de VCT onbevoegd is	74
	Hoofdstuk II Klachten waarvoor de VCT bevoegd is	75

VRAGEN OM ADVIES	81
Hoofdstuk I Vragen om advies van ministers	82
Hoofdstuk II Vragen om advies door overheden	108
TAALEXAMENS	124
Deel I – Brieven gestuurd aan taalgrensgemeenten	125
Deel II – Verslagen taalexamens taalgrensgemeenten	133
Deel III – Taalexamens Selor	139
Hoofdstuk I Algemeen	140
Hoofdstuk II Methodologie	141
Hoofdstuk III Toezicht door de VCT	143
Deel IV – Adviezen naar aanleiding van vragen met betrekking tot taalexamens	144
INSPECTIEVERSLAG	146
BIJLAGEN	151

1.

Algemeen

Hoofdstuk I Samenstelling

1. Samenstelling van de Commissie

E. Vandenbossche
Voorzitter

Nederlandse afdeling

H. De Baets
Ondervoorzitter

C. Cloots

S. Utsi

T. Baert

P. Vandamme

Franse afdeling

P. Verwilghen
Ondervoorzitter

A. Mahoux

S. Stainier

O. Legrand

S. Van
Ommeslaeghe

Duitstalig lid

M. Henn

2. Samenstelling van de administratieve dienst

De administratieve dienst is samengesteld uit vier dossierbeheerders: de heer L. Renders, leidend ambtenaar, mevrouw N. Puissant, mevrouw S. Accardi en mevrouw A. Cornelissen. Daarnaast wordt de dienst ondersteund door een vertaalster. De vertaling werd tot eind augustus 2016 verzorgd door mevrouw E. Van Praet, die in september 2016 werd vervangen door mevrouw L. Busschaert. Bovendien het vertalen is deze laatste ook belast met de coördinatie van het toezicht van de taalexamens bij Selor en de taalgrensgemeenten, alsmede het opstellen van het jaarverslag en de behandeling van de parlementaire vragen die betrekking hebben op de bestuurstaalwet.

In oktober 2016 vervoegde mevrouw C. Schollaert het team, waar zij verantwoordelijk is voor personeelszaken en optreedt als assistente bij het voorzitterschap. Samen met mevrouw L. Busschaert treedt zij ook op als waarnemster tijdens de taalexamens bij Selor.

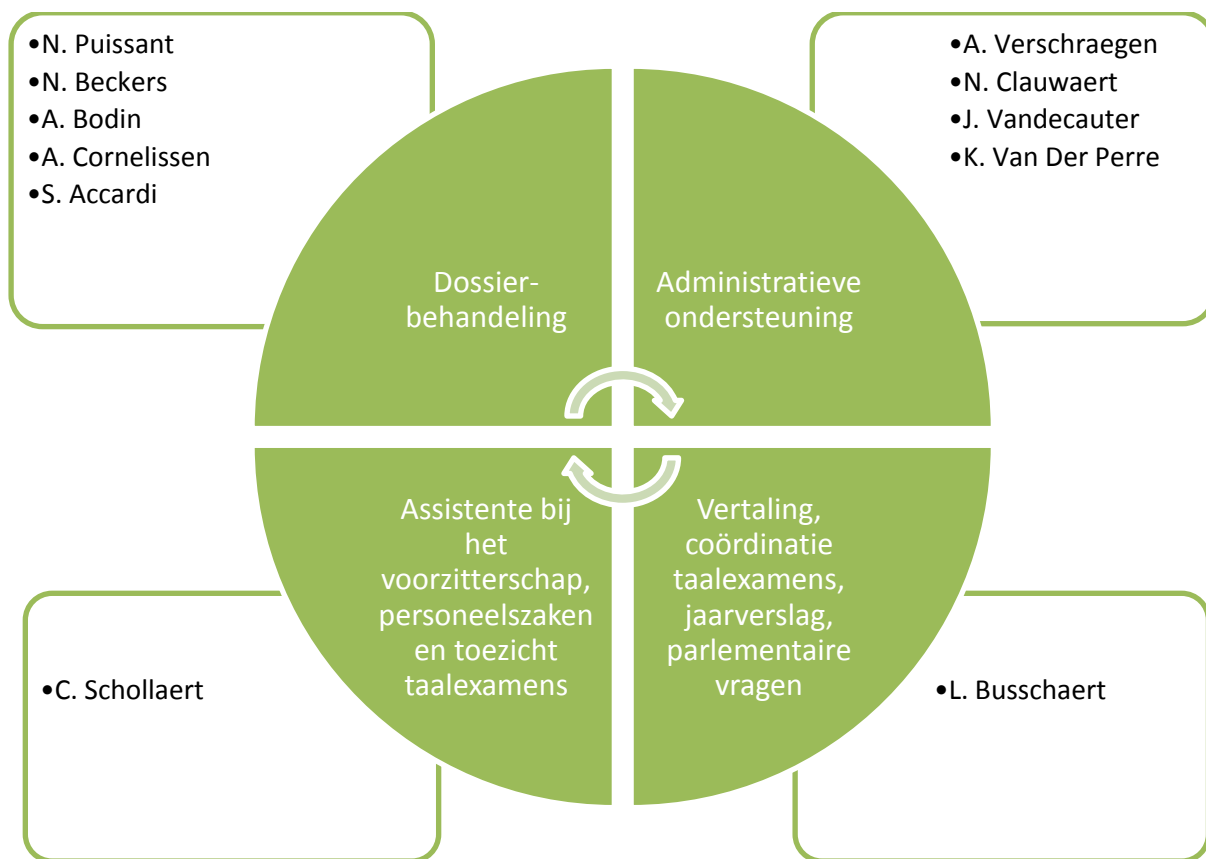
Verder wordt het economaat waargenomen door de heer J. Vandecauter en worden de administratieve taken uitgevoerd door mevrouw N. Clauwaert, mevrouw A. Verschraegen en de heer K. Van Der Perre.

De administratieve dienst werd tot 30 november 2016 geleid door de heer L. Renders, die evenzeer het ambt waarnam van secretaris van de verenigde afdelingen van de VCT, alsook van de Nederlandse afdeling. De heer L. Renders ging na negen jaar dienst bij de VCT met pensioen. We namen hiermee afscheid van een zeer gewaardeerde collega met grote deskundigheid in de bestuurstaalwet.

Het secretariaat van de Franse afdeling, daarentegen, werd waargenomen door mevrouw N. Puissant.

In november 2016 werd de dienst uitgebreid door de komst van mevrouw N. Beckers en mevrouw A. Bodin, die beiden als dossierbeheerder werkzaam zijn.

Hoofdstuk II Werkzaamheden van de Commissie

Luidens artikel 61, § 2, eerste volzin SWT raadplegen de ministers de Commissie omtrent alle zaken van algemene aard die de toepassing van deze gecoördineerde wetten betreffen. Het begrip "ministers" in deze bepaling dient niet enkel gelezen te worden als zijnde federale ministers, maar ook de leden van de gemeenschaps- en gewestregeringen.

Op grond van artikel 10 van het koninklijk besluit van 4 augustus 1969 "tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de VCT en tot regeling van dezer werking" (hierna: KB van 4 augustus 1969) kan een adviesaanvraag bij de verenigde vergadering van de afdelingen der Commissie alleen rechtsgeldig aanhangig kan worden gemaakt door middel van een door een minister ondertekend verzoekschrift.

Verder heeft er zich recentelijk een praktijk ontwikkeld waarbij ook provinciale en gemeentelijke instellingen om het advies van de Commissie verzoeken.

Benevens deze praktijk is er nog een klachtenprocedure. Op grond van artikel 11, eerste lid, van voormeld koninklijk besluit kan een klacht bij de verenigde vergadering van de afdelingen der Commissie alleen aanhangig worden gemaakt door middel van een ondertekend verzoekschrift, dat bij een ter post aangetekende brief aan de voorzitter van de Commissie wordt gezonden.

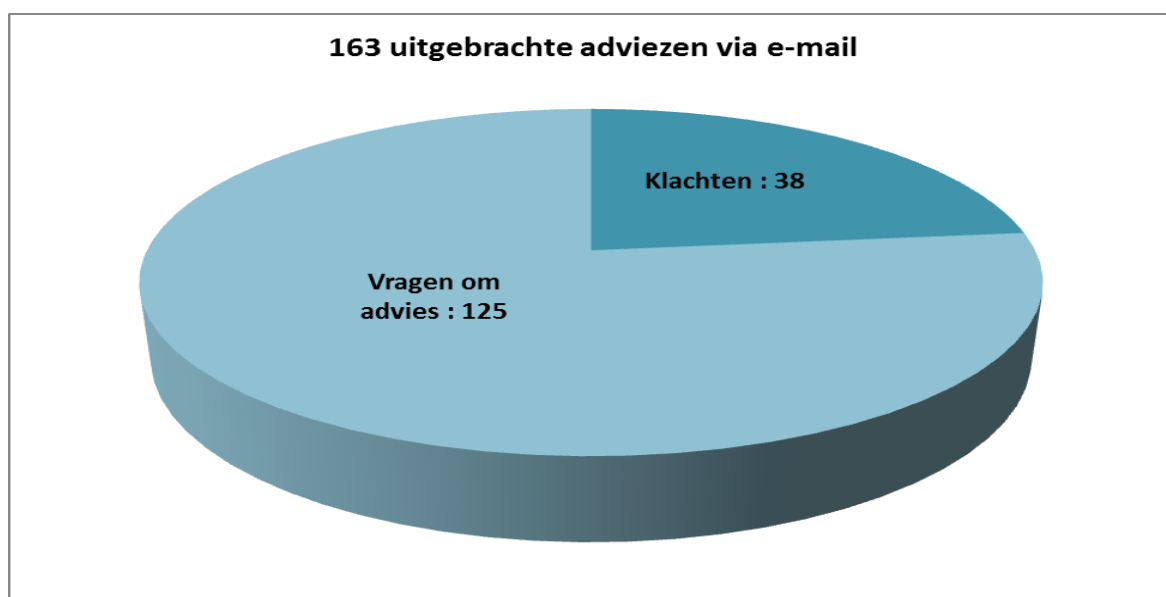
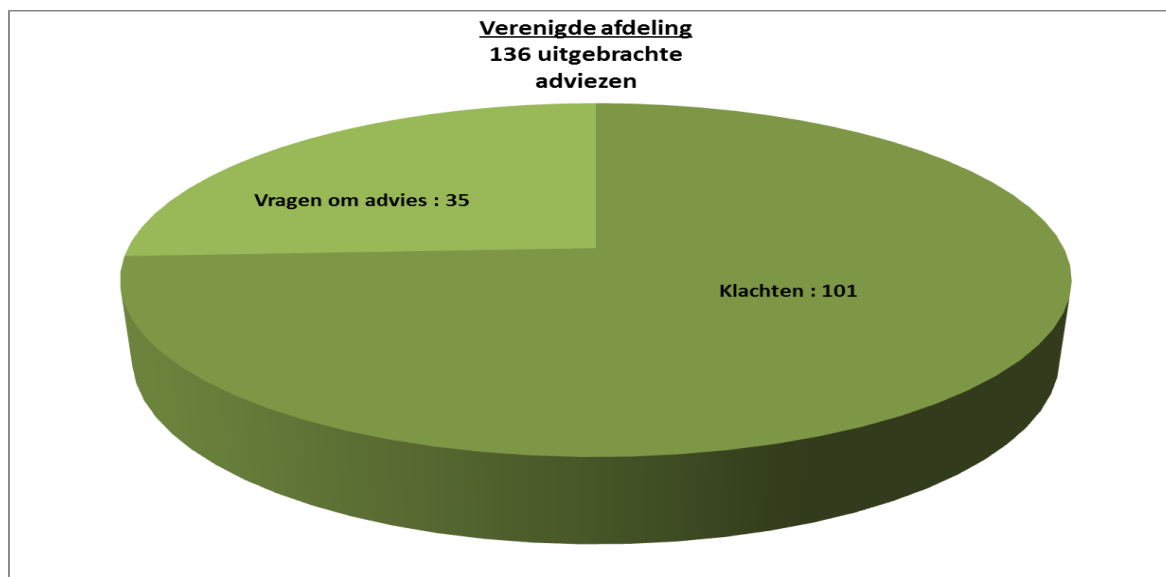
Sinds 2014 is er, ingevolge de aanwezigheid van moderne communicatiemiddelen en de aanwezigheid van de VCT op het internet, het gebruik ontstaan waarbij klachten evenzeer per e-mail kunnen worden ingediend.

Het behoeft geen betoog dat voormelde adviesverruiming, alsmede de toelaatbaarheid van de e-mail, met zich mee hebben gebracht dat de Commissie sneller en dus meer frequenter wordt gevat.

Teneinde op een diligente wijze de vragen en de klachten te beantwoorden, is er tussen de VCT-administratie en haar Commissie afgesproken dat de administratie rechtstreeks en snel een antwoord kan bezorgen in zoverre de vraag reeds kan worden beantwoord aan de hand van de bestaande VCT-jurisprudentie.

1. Algemene statistische gegevens

Betreffende de algemene activiteiten van de Commissie verstrekken de volgende tabellen alle nuttige inlichtingen.

Taalkaders : 12

Nederlandse afdeling				
	Vragen om advies	Klachten	Onderzoeken	Totaal
Ingediende zaken	21	7	0	28
Uitgebrachte adviezen	7	7	0	14
Totaal	28	14	0	42

Franse afdeling				
	Vragen om advies	Klachten	Onderzoeken	Totaal
Ingediende zaken	0	0	0	0
Uitgebrachte Adviezen	0	0	0	0
Totaal	0	0	0	0

De hierna samengevatte adviezen werden in principe goedgekeurd bij eenparigheid van stemmen. Derhalve wordt, waar het de adviezen van de verenigde afdelingen betreft, bij het adviesnummer alleen het daarvan afwijkend stemgedrag expliciet vermeld, en slechts voor zover dat betrekking heeft op de grond van de zaak.

[<>1N], [<>1F] staat voor 1 onthouding van een lid van de Nederlandse, respectievelijk Franse afdeling;

[><1N], [><1F] staat voor 1 tegenstem van een lid van de Nederlandse, respectievelijk Franse afdeling.

Tijdens het jaar 2016 hebben de verenigde vergaderingen 14 zittingen gehouden waarbij 136 adviezen werden uitgebracht. Hiervan hadden 101 adviezen betrekking op klachten en 35 op vragen om advies.

Bovendien heeft de administratie van de VCT veel klachten rechtstreeks behandeld. In de loop van het jaar 2016 werden op die wijze door haar 163 e-mails beantwoord, waarvan er 38 betrekking hadden op klachten en 125 op vragen om advies. Verder hadden 12 adviezen betrekking op de taalkaders.

De Nederlandse afdeling (NA) van de VCT is, overeenkomstig artikel 61, § 5 SWT, bevoegd voor de zaken die gelokaliseerd of lokaliseerbaar zijn in de gemeenten zonder speciale regeling uit het Nederlandse taalgebied. Zij ziet ook toe op de naleving van de decreten van het Vlaams Parlement die het taalgebruik regelen en waarvan de bevoegdheidssfeer zich eveneens beperkt tot het homogene Nederlandse taalgebied. De NA hield in 2016 4 zittingen en bracht 14 adviezen uit.

Met toepassing van artikel 61, § 5 SWT, is de Franse afdeling (FA) van de VCT bevoegd voor de zaken die gelokaliseerd of lokaliseerbaar zijn in de gemeenten zonder speciale regeling uit het Franse taalgebied. Zij ziet ook toe op de naleving van de decreten van het Parlement van de Franse Gemeenschap die het taalgebruik regelen en waarvan de bevoegdheidssfeer zich eveneens beperkt tot het homogene Franse taalgebied. De FA hield in 2016 geen zitting.

Tot slot kan er worden vermeld dat, op basis van artikel 10 van voormeld koninklijk besluit van 4 augustus 1969, de VCT 25 antwoorden op vragen om advies van ministers en 20 antwoorden op vragen om advies van overheden heeft verleend, zijnde een totaal van 45 antwoorden op vragen om advies. Hierbij dienen nog de 125 adviezen te worden bijgeteld die per e-mail werden uitgebracht.

1.1 Trappen van de hiërarchie en taalkaders

Het vademecum voor het opstellen van de taalkaders wordt in het jaarverslag opgenomen als bijlage (zie bijlage 1).

1.1.1 Aantal uitgebrachte adviezen

In 2016 hebben de verenigde afdelingen van de VCT 1 advies aangaande ontwerpen van koninklijk besluit tot vaststelling van trappen van de hiërarchie uitgebracht. Het betrof de graden van het personeel van de volgende dienst:

- Nationale Delcrederedienst (advies 48.013 van 8 februari 2016).

Over dezelfde periode bracht ze 11 adviezen uit aangaande ontwerpen van taalkaders. Deze betroffen de volgende besturen:

- Regie der Gebouwen (advies 48.008 van 8 februari 2016)
- Nationale Delcrederedienst (advies 48.013 van 8 februari 2016)
- Pensioendienst voor de Overheidssector (advies 48.015 van 8 februari 2016)
- Rijksdienst voor Jaarlijkse Vakantie (advies 48.059 van 2 mei 2016)
- Centrum voor Onderzoek in Diergeneeskunde en Agrochemie (advies 48.064 van 11 maart 2016)
- Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid (advies 48.079 van 18 april 2016)
- Federale Interne Auditdienst (advies 48.148 van 13 juni 2016)
- Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten (advies 48.175 van 5 juli 2016)
- Federale Overheidsdienst Volksgezondheid (advies 48.186 van 23 september 2016)
- Veiligheid van de Staat (advies 48.270 van 2 december 2016)
- Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen (advies 48.309 van 16 december 2016)

1.1.2 Toezicht en naleving van de taalkaders

De VCT heeft, zoals ieder jaar, toezicht uitgeoefend op de naleving van de taalverhoudingen van de taalkaders van de federale hoofdbesturen en de betrokken diensten van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Dat toezicht ging over de daadwerkelijke Nederlands-Franse personeelsbestanden per 1 maart 2016.

De volgende besturen zijn rechtstreeks betrokken bij dit onderzoek:

1. Actiris
2. Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle
3. Federaal Agentschap voor Geneesmiddelen en Gezondheidsproducten
4. Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers (Fedasil)
5. Agentschap voor Buitenlandse Handel

6. Gewestelijk Agentschap voor Netheid – Net Brussel
7. Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen
8. Algemeen Rijksarchief
9. Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid
10. Nationale Bank van België
11. Koninklijke Bibliotheek van België
12. Bureau voor Normalisatie
13. Federaal Planbureau
14. Hulpkas voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering
15. Hulp- en Voorzorgkas voor Zeevarenden
16. Hulpkas voor Werkloosheidsuitkeringen
17. Centrum voor Onderzoek in de Diergeneeskunde en de Agrochemie
18. Federaal Kenniscentrum voor de Gezondheidszorg
19. Centrum voor Informatica voor het Brusselse Gewest
20. Raadgevend Comité voor Bio-ethiek
21. Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten
22. Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie
23. Federale Controle- en Evaluatiecommissie voor de Toepassing van de Euthanasiewet
24. Centrale Raad voor het Bedrijfsleven
25. Economische en Sociale Raad voor het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest
26. Nationale Arbeidsraad
27. Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de KMO's
28. Belgische Technische Coöperatie
29. Interfederaal Korps van de Inspectie van Financiën
30. Fonds voor Arbeidsongevallen
31. Fonds voor Beroepsziekten
32. Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering
33. Innoviris
34. Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie
35. Brussels Instituut voor het Milieubeheer
36. Belgisch Instituut voor Ruimte-aëronomie
37. Instituut voor Veteranen - Nationaal Instituut voor Oorlogsinvaliden
38. Nationaal Geografisch Instituut
39. Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen
40. Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie
41. Instituut voor de Gelijkheid van Vrouwen en Mannen
42. Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen
43. Koninklijk Instituut voor het Kunstpatrimonium
44. Koninklijk Meteorologisch Instituut
45. Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid
46. Nationale Plantentuin
47. Koninklijk Museum voor Midden-Afrika
48. Nationale Loterij
49. Ministerie van Defensie
50. Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
51. Koninklijk Museum van het Leger en de Krijgsgeschiedenis
52. Koninklijke Musea voor Kunst en Geschiedenis
53. Koninklijke Musea voor Schone Kunsten van België
54. Koninklijk Observatorium van België
55. Centrale Dienst voor Sociale en Culturele Actie
56. Controledienst voor de Ziekenfondsen

57. Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening
58. Rijksdienst voor Sociale Zekerheid
59. Rijksdienst voor Pensioenen
60. Rijksdienst voor Jaarlijkse Vakantie
61. Nationale Delcrederedienst
62. Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers
63. Nationale Instelling voor Radioactief Afval en Verrijkte Splijtstoffen
64. Nationaal Orkest van België
65. Administratief personeel van het Grondwettelijk Hof
66. Administratief personeel van de Raad van State
67. eHealth-platform
68. Haven van Brussel
69. Regie der Gebouwen
70. Dienst Veiligheid en Interoperabiliteit der Spoorwegen
71. Pensioendienst voor de Overheidssector
72. Centrale diensten van de Federale Politie en Algemene Inspectie van de Federale Politie en van de Lokale Politie
73. Brusselse Gewestelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp
74. Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
75. Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij
76. FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking
77. FOD Budget en Beheercontrole
78. FOD Kanselarij van de Eerste Minister
79. POD Wetenschapsbeleid en wetenschappelijke instellingen
80. FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie
81. FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg
82. FOD Financiën
83. FOD Binnenlandse Zaken
84. FOD Justitie
85. FOD Mobiliteit en Vervoer
86. FOD Personeel en Organisatie
87. FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu
88. FOD Sociale Zekerheid
89. FOD Informatie- en Communicatietechnologie
90. POD Maatschappelijke Integratie
91. Veiligheid van de Staat
92. Dienst voor de bijzondere Socialezekerheidsstelsels
93. Federaal Instituut voor Duurzame Ontwikkeling
94. Centrum voor Cybersecurity België
95. Brussels Planningsbureau
96. Brussel Preventie & Veiligheid
97. Federale Interne auditdienst

Opmerking

De bij een koninklijk besluit vastgestelde verhoudingen op de eerste en de tweede trap van de hiërarchie zijn altijd 50% Nederlands kader en 50% Frans kader met uitzondering van de volgende taalkaders:

	Trappen van de hiërarchie	N	F
Hulp- en Voorzorgskas voor Zeevarenden	1ste en 2de trap	78 %	22 %
Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten	2de trap	53,25 %	46,75 %
Nationale Bank van België	2de trap	53,5 %	46,5 %
Nationale Instelling voor Radioactief Afval en Verrijkte Splijtstoffen	2de trap	58,3 %	41,7 %
Economische en Sociale Raad voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest	2de trap	22 %	78 %

ONDERZOEK VAN DE N-F BESTANDEN PER 1 MAART 2016

Het is onmogelijk om voor alle gecontroleerde besturen, op alle trappen van de hiërarchie, alle evenwichtsverstoringen te vermelden die werden vastgesteld; enkel de meest significante evenwichtsverstoringen worden hieronder vermeld.

	Toestand in de FOD's																		
	1e trap		2e trap		Wettelijk vastgelegd %		3e trap				4e trap				5e trap				
	F	N	F	N	F	N	F		N		F		N		F		N		
	Eff	Eff	Eff.	Eff.			Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	
1	FOD Informatie- en Communicatietechnologie																		
	1	2	5	11	50	50	4	57,14%	3	42,86%	0	0,00%	4	100,00%	2	66,67%	1	33,33%	
2	FOD Justitie																		
	3	3	50	49	48,5	51,5	249	49,90%	250	50,10%	149	49,67%	151	50,33%	145	61,44%	91	38,56%	
3	FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie																		
	3	5	70	70	45,8	54,2	332	46,05%	389	53,95%	148	43,92%	189	56,08%	105	48,17%	113	51,83%	
4	FOD Sociale Zekerheid																		
	2	2	33	25	49,4	50,6	127	53,36%	111	46,64%	123	53,71%	106	46,29%	44	54,32%	37	45,68%	
5	FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu																		
	2	3	25	30	46,9	53,1	245	46,58%	281	53,42%	56	42,42%	76	57,58%	39	45,88%	46	54,12%	
6	FOD Personeel en Organisatie																		
	in%	100%	39,78%	60,22%	48,6	51,4	51,39%	51,39%	48,61%	48,61%	41%	41,00%	59%	59,00%	64,10%	64,10%	35,90%	35,90%	
7	FOD Budget en Beheerscontrole																		
	1	2	9	17	50	50	57	53,77%	49	46,23%	5	45,45%	6	54,55%	7	70,00%	3	30,00%	
8	FOD Mobiliteit en Transport																		
	4	1	35	40	43,2	56,9	232	47,35%	258	52,65%	70	36,46%	122	63,54%	78	52,35%	71	47,65%	
9	FOD Binnenlandse Zaken																		
	3	3	47	55	47,3	52,7	705	48,86%	738	51,14%	474	45,36%	571	54,64%	160	42,78%	214	57,22%	
10	FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg																		
	5	4	31	38	45,6	54,4	148	51,03%	142	48,97%	51	45,95%	60	54,05%	59	50,43%	58	49,57%	
11	FOD Financiën																		
	11	11	236	258	46,1	53,9	840	51,25%	799	48,75%	213	45,71%	253	54,29%	98	45,79%	116	54,21%	
12	FOD Kanselarij van de Eerste Minister																		
	2	1	11	8	49	51	30	43,48%	39	56,52%	9	90,00%	1	10,00%	26	66,67%	13	33,33%	

		Toestand in de Openbare Instellingen van Sociale Zekerheid																					
		1e trap				2e trap				Wettelijk vastgelegd %		3e trap				4e trap				5e trap			
		F	F (tweetalig)	N	N (tweetalig)	F	F (tweetalig)	N	N (tweetalig)	F	N	F	N	F	N	F	N	F	N				
		Eff.	Eff.	Eff.	Eff.	Eff.	Eff.	Eff.	Eff.			Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%		
1	Hulpkas voor Werkloosheidsuitkeringen	2	0	2	0	4	1	3	1	48,74	51,26	26	46,43%	30	53,57%	26	52,00%	24	48,00%	7	46,67%	8	53,33%
2	Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering	1	0	1	0	15	4	16	4	46,57	53,43	41	49,40%	42	50,60%	45	44,12%	57	55,88%	12	63,16%	7	36,84%
3	Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening	0	1	0	1	16	5	18	15	48,54	51,46	120	48,78%	126	51,22%	124	44,77%	153	55,23%	76	56,30%	59	43,70%
4	Pensioendienst van de overheidssector	0	0	1	0	10	3	10	3	45,56	54,44	97	44,70%	120	55,30%	95	45,67%	113	54,33%	28	53,85%	24	46,15%
5	Rijksdienst voor Jaarlijkse Vakantie	1	0	1	0	4	0	4	0	43,28	56,72	18	35,29%	33	64,71%	45	44,55%	56	55,45%	17	54,84%	14	45,16%

		Toestand in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest																									
		1e trap		2e trap		Wettelijk vastgelegd %		3e trap				4e trap				5e trap				6e trap				7e trap			
		F	N	F	N	F	N	F	N	F	N	F	N	F	N	F	N	F	N	F	N	F	N				
		Eff.	Eff.	Eff.	Eff.			Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%		
1	Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij	1	1	2	0	74,7	25,3	56	86,15%	9	13,85%	27	77,14%	8	22,86%	15	88,24%	2	11,76%	3	75,00%	1	25,00%	3	100,00%	0	0,00%
2	Brussels Instituut voor Milieubeheer (BIM)	1	0	4	4	72,9	27,1	3	75,00%	1	25,00%	20	74,07%	7	25,93%	239	76,11%	75	23,89%	4	57,14%	3	42,86%	90	82,57%	19	17,43%
3	Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest	2	2	5	2	73,3	26,7	21	75,00%	7	25,00%	16	84,21%	3	15,79%	15	93,75%	1	6,25%	8	66,67%	4	33,33%	0		0	
4	Economische en Sociale Raad van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest	1	1	10	3	78	22	2	50,00%	2	50,00%	4	80,00%	1	20,00%	0		0		0		0		0		0	
5	Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van Brussel-Hoofdstad	1	1	2	1	58	42	15	65,22%	8	34,78%	8	50,00%	8	50,00%	5	45,45%	6	54,55%	5	71,43%	2	28,57%	0		0	
6	Brusselse Gewestelijke Dienst voor Arbeidsbemiddeling	1	0	4	3	71,9	28,1	8	53,33%	7	46,67%	16	88,89%	2	11,11%	240	77,17%	71	22,83%	9	60,00%	6	40,00%	336	75,51%	109	24,49%
7	Brusselse Gewestelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp	1	1	4	2	70,6	29,4	24	63,16%	14	36,84%	11	64,71%	6	35,29%	173	68,11%	81	31,89%	614	72,32%	235	27,68%	11	91,67%	1	8,33%

		Toestand in de andere federale centrale diensten																									
		1e trap				2e trap				Wettelijk vastgelegd %		3e trap				4e trap				5e trap				6e trap			
		F	F (tweetalig)	N	N (tweetalig)	F	F (tweetalig)	N	N (tweetalig)	F	N	F	N	F	N	F	N	F	N	F	N	F	N	F	N		
		Eff.	Eff.	Eff.	Eff.	Eff.	Eff.	Eff.	Eff.			Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%		
1	Nationale Instelling voor Radioactief Afval en Verrijkte Splijtstoffen (NIRAS)	2	1	2	1	42	0	43	0	41,7	58,3	7	36,84%	12	63,16%	7	58,33%	5	41,67%	0		0		0		0	
2	Agentschap voor Buitenlandse Handel	1	0	1	0	1	0	1	0	50	50	11	50,00%	11	50,00%	9	75,00%	3	25,00%	0		0		0		0	
3	Rijksdienst voor Pensioenen	2	0	1	0	20	3	12	11	47,96	52,04	155	49,52%	158	50,48%	270	43,06%	357	56,94%	63	54,78%	52	45,22%	0		0	
4	Nationaal Orkest van België	0	0	1	0	1	0	1	0	50	50	3	50,00%	3	50,00%	3	100,00%	0	0,00%	1	50,00%	1	50,00%	0		0	
5	Nationale Loterij	0	0	0	0	2	0	4	2	47,77	52,23	65	47,10%	73	52,90%	98	48,76%	103	51,24%	0		0		0		0	
6	Nationale Arbeidsraad	2	0	2	0	1	0	0	0	50	50	8	50,00%	8	50,00%	4	40,00%	6	60,00%	3	100,00%	0	0,00%	0		0	
7	Programma­torische Federale Overheidsdienst Maatschappelijke Integratie	2	0	2	0	3	0	2	0	50,18	49,82	50	48,54%	53	51,46%	27	52,94%	24	47,06%	7	46,67%	8	53,33%	0		0	
8	Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen	3	1	2	1	13	3	11	5	42	58	111	44,94%	136	55,06%	35	44,30%	44	55,70%	26	52,00%	24	48,00%	0		0	
9	Nationale Bank van België	42	13	38	16	266	0	264	0	46,5	53,5	89	41,01%	128	58,99%	601	44,06%	763	55,94%	0		0		0		0	
10	Centrum voor Onderzoek in Diergeneeskunde en Agrochemie (Ukkel)	1	1	2	2	2	1	7	1	41,9	58,1	9	39,13%	14	60,87%	13	65,00%	7	35,00%	4	40,00%	6	60,00%	4	57,14%	3	42,86%
11	Centrum voor Onderzoek in Diergeneeskunde en Agrochemie (Terv/Machel.)	0	0	0	0	0	0	0	0	31,7	68,3	2	28,57%	5	71,43%	2	40,00%	3	60,00%	5	100,00%	0	0,00%	2	28,57%	5	71,43%
12	Controledienst voor de Ziekenfondsen	1	1	1	1	3	0	1	0	46,71	53,29	12	44,44%	15	55,56%	1	33,33%	2	66,67%	1	33,33%	2	66,67%	0		0	
13	Fonds voor Arbeidsongevallen	0	0	1	0	2	2	2	3	48,03	51,97	43	51,81%	40	48,19%	35	44,30%	44	55,70%	18	51,43%	17	48,57%	0		0	
14	Uitvoeringsdiensten van de FOD Justitie	0	0	0	0	5	0	8	0	69,98	30,02	73	66,97%	36	33,03%	509	65,01%	274	34,99%	35	74,47%	12	25,53%	0		0	
15	Administratief personeel van het Grondwettelijk Hof	1	0	2	0	7	0	9	0	50	50	8	57,14%	6	42,86%	9	50,00%	9	50,00%	1	25,00%	3	75,00%	0		0	
16	Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers (FEDASIL)	2	0	1	1	12	0	11	4	49,84	50,16	92	49,73%	93	50,27%	34	60,71%	22	39,29%	9	64,29%	5	35,71%	0		0	
17	Nationale Delcrederedienst	1	1	1	1	4	1	4	0	47	53	25	51,02%	24	48,98%	29	35,80%	52	64,20%	18	52,94%	16	47,06%	0		0	
18	Belgisch Instituut voor postdiensten en telecommunicatie	2	0	2	0	1	0	0	0	44,45	55,55	38	45,78%	45	54,22%	11	39,29%	17	60,71%	40	44,44%	50	55,56%	2	66,67%	1	33,33%
19	Interfederaal Korps van de Inspectie van Financiën	11	2	15	3	0	0	0	0	50	50	0		0		0		0		0		0		0		0	
20	Administratief personeel van de Raad van State	3	0	3	0	26	0	33	0	50	50	17	54,84%	14	45,16%	21	50,00%	21	50,00%	33	50,77%	32	49,23%	19	50,00%	19	50,00%
21	Raadgevend Comité voor Bio-Ethiek	0	0	0	0	1	0	1	0	50	50	1	50,00%	1	50,00%	1	50,00%	1	50,00%	0		0		0		0	

		Toestand in de andere federale centrale diensten (vervolg)																									
		1e trap				2e trap				Wettelijk vastgelegd %		3e trap				4e trap				5e trap				6e trap			
		F	F (tweetalig)	N	N (tweetalig)	F	F (tweetalig)	N	N (tweetalig)	F	N	F	N	F	N	F	N	F	N	F	N	F	N	F	N		
		Eff.	Eff.	Eff.	Eff.	Eff.	Eff.	Eff.	Eff.			Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%	Eff.	%

22	Bureau voor Normalisatie	0	0	1	0	2	0	2	0	40,5	59,5	4	40,00%	6	60,00%	5	38,46%	8	61,54%	0		0		0		0	
23	Autoriteit voor Financiële Diensten en Markten	4	1	4	1	76	0	99	0	50	50	46	50,55%	45	49,45%	13	36,11%	23	63,89%	9	36,00%	16	64,00%	4	100,00%	0	0,00%
24	Enig Kantoor der Douane en Accijnzen	0	0	1	0	20	0	48	0	33,5	66,5	115	38,59%	183	61,41%	26	27,96%	67	72,04%	18	26,09%	51	73,91%	0		0	
25	Federaal Planbureau	0	0	0	0	25	1	24	1	50	50	9	36,00%	16	64,00%	5	83,33%	1	16,67%	4	66,67%	2	33,33%	0		0	
26	Centrale Raad voor het Bedrijfsleven	1	0	1	0	2	0	2	1	50	50	14	56,00%	11	44,00%	1	50,00%	1	50,00%	13	52,00%	12	48,00%	0		0	
27	Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de KMO	0	0	1	0	1	0	1	0	47	53	1	50,00%	1	50,00%	2	50,00%	2	50,00%	2	66,67%	1	33,33%	0		0	
28	Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle	3	0	3	0	27	0	27	0	45	55	19	44,19%	24	55,81%	16	53,33%	14	46,67%	8	57,14%	6	42,86%	0		0	
29	Ministerie van Defensie	2	1	3	0	7	0	6	0	49,49	50,51	14	41,18%	20	58,82%	19	41,30%	27	58,70%	7	50,00%	7	50,00%	0		0	
30	Nationaal Geografisch Instituut	2	0	1	0	2	1	2	1	49,87	50,13	59	53,64%	51	46,36%	15	44,12%	19	55,88%	16	50,00%	16	50,00%	0		0	
31	Centrale Dienst voor Sociale en Culturele Actie	0	0	0	0	2	1	4	0	47,12	52,88	17	60,71%	11	39,29%	19	44,19%	24	55,81%	3	20,00%	12	80,00%	0		0	
32	Instituut voor Veteranen (NIVOVO)	1	1	1	0	0	1	0	1	62,5	37,5	16	48,48%	17	51,52%	34	66,67%	17	33,33%	9	81,82%	2	18,18%	0		0	
33	Nationaal Instituut voor Criminalistiek en Criminologie	2	0	2	0	4	0	4	0	46,4	53,6	55	51,89%	51	48,11%	10	45,45%	12	54,55%	5	50,00%	5	50,00%	0		0	
34	Koninklijk Museum van het Leger en de Krijgsgeschiedenis	0	0	0	0	1	0	0	0	50	50	16	48,48%	17	51,52%	3	33,33%	6	66,67%	9	60,00%	6	40,00%	0		0	
35	Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid	1	1	2	1	4	0	3	3	45	55	27	39,13%	42	60,87%	31	48,44%	33	51,56%	10	58,82%	7	41,18%	28	62,22%	17	37,78%
36	Veiligheid van de Staat (administratieve diensten)	66,67%	0,00%	33,33%	0,00%	in %	50%	in %	50%	50	50	in %	53,15%	in %	46,85%	in %	52,94%	in %	47,06%	in %	55,56%	in %	44,44%	0		0	
37	Veiligheid van de Staat (gecentraliseerde buitendiensten)	100,00%	0,00%	0,00%	0,00%	0	0%	0	0%	50	50	in %	45,45%	in %	54,55%	in %	50,00%	in %	50,00%	in %	47,06%	in %	52,94%	0		0	
38	Instituut voor Gelijkheid van Vrouwen en Mannen	1	0	1	0	1	0	2	0	52,72	47,28	14	51,85%	13	48,15%	2	66,67%	1	33,33%	2	66,67%	1	33,33%	0		0	
39	Regie der Gebouwen	2	0	0	0	7	2	9	1	48,13	51,87	87	49,43%	89	50,57%	35	53,03%	31	46,97%	57	59,38%	39	40,63%	0		0	
40	Dienst Veiligheid en Interoperabiliteit der Spoorwegen	0	0	0	0	6	0	7	0	48	52	9	45,00%	11	55,00%	1	50,00%	1	50,00%	0		0		0		0	
41	Centrale diensten van de federale politie	2	0	2	0	7	3	8	3	48	52	74	44,58%	92	55,42%	432	51,67%	404	48,33%	555	54,84%	457	45,16%	1490	56,55%	1145	43,45%
42	Algemene Inspectie van de federale en lokale politie	1	0	0	0	0	0	0	0	48,3	51,7	7	58,33%	5	41,67%	9	36,00%	16	64,00%	9	50,00%	9	50,00%	1	16,67%	5	83,33%
43	Veiligheidskorps (Fod Justitie)	0	0	0	0	1	0	1	0	50,03	49,97	9	50,00%	9	50,00%	58	42,65%	78	57,35%	0		0		0		0	
44	Federaal Instituut voor duurzame ontwikkeling	0	0	0	0	1	0	1	0	50	50	5	55,56%	4	44,44%	1	50,00%	1	50,00%	0		0		0		0	
45	Onderzoeksorganisme bij spoorweg-ongevallen en incidenten	0	0	0	0	1	0	0	0	49,79	50,21	2	66,67%	1	33,33%	1	100,00%	0	0,00%	0		0		0		0	

1.1.3 Ontstentenis van taalkaders

Het onderzoek heeft evenzeer betrekking gehad op de centrale administraties die niet, of niet meer, over taalkaders beschikken.

De volgende besturen beschikten in 2016 niet over taalkaders :

- Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer te Brussel
- BPost, Proximus, Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen
- Studiecentrum voor Kernenergie te Mol
- Koninklijke Muntschouwburg
- Belgocontrol
- Paleis voor Schone Kunsten
- Koninklijk Instituut voor het Kunstpatrimonium
- Nationaal Orkest van België

CONCLUSIE

Wat de jaarlijkse controle 2016 betreft, kan ten aanzien van de aanwezige bestanden op 1 maart 2016 gesteld worden dat de balans niet erg positief is wat de naleving van de taalkaders betreft.

De onderscheiden administraties gebruiken reeds jaren dezelfde rechtvaardigingen, als daar onder meer zijn:

- het ontbreken van kandidaten die voldoen aan de vereiste technische competenties;
- de nog lopende bevorderingsprocedures;
- de niet-vervanging van de natuurlijke afvloeiingen op de 3^e, 4^e en 5^e trap;
- de stopzetting van de aanwervingen om budgettaire redenen;
- de spreiding over verschillende jaren van de aanwervingen;
- het moeilijker vinden van Nederlandstalig personeel van niveau B wegens de betere verloning in de private sector.

Derhalve zal de VCT ten aanzien van de instellingen die reeds geruime tijd niet meer over een geldig taalkader beschikken, een bijzonder optreden organiseren. Dit optreden kan, in zoverre is vereist, resulteren in een aanhangigmaking van de aangelegenheid bij de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak.

2.

Rechtspraak

Deel I

Verslag van de verenigde vergaderingen

Hoofdstuk I Klachten waarvoor de VCT onbevoegd is

Centre Hospitalier van Moeskroen:

klacht tegen het Centre Hospitalier van Moeskroen omwille van de schending van de SWT door het MUG-team verbonden aan het ziekenhuis in delen van West-Vlaanderen.

De VCT is enkel bevoegd inzake toezicht op de toepassing van de SWT. De interpretatie van het KB nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van gezondheidsberoepen behoort niet tot haar bevoegdheid.

Dit advies betreft dan ook enkel de al of niet toepasbaarheid van de SWT op de MUG-dienst en urgentiedienst van het Centre Hospitalier van Moeskroen.

Het Centre Hospitalier van Moeskroen is een privéziekenhuis en valt als zodanig niet onder de toepassing van de SWT.

De VCT is evenwel in haar vaste rechtspraak steeds van oordeel dat de MUG en de urgentiedienst van een privéziekenhuis, die erkend zijn door de overheid die inzake dringende medische hulp bevoegd is, belast zijn met een taak die de grenzen van een privé-instelling te buiten gaat, zoals bedoeld in artikel 1, § 1, 2° SWT, en dat zij derhalve voor die specifieke diensten onder het toepassingsgebied van deze wetten vallen. Die diensten (MUG en urgentiedienst) moeten daarom zodanig zijn georganiseerd dat zij de taal kunnen eerbiedigen van de patiënten die hun worden toevertrouwd door de dienst 100/112 op grond van de wet van 8 juli 1964 betreffende de dringende geneeskundige hulpverlening en de uitvoeringsbesluiten ervan.

Ongeacht het grote belang gehecht aan de medische noden en de zorg en aandacht voor de inzet van de meest snelle en aangewezen middelen voor de medische hulp, dringt de VCT er derhalve op aan dat de MUG en de urgentiedienst van het privéziekenhuis Centre Hospitalier van Moeskroen, die ertoe geroepen zijn ingevolge oproepen van de dienst 100/112 geregeld patiënten uit een ander taalgebied op te vangen, de dienst zodanig organiseren dat het personeel kan tussenbeide komen in de twee talen. De inspanningen die volgens de verklaringen van de directeur-generaal van het Centre Hospitalier van Moeskroen worden gedaan om Nederlands te gebruiken ten overstaan van Nederlandstalige patiënten verdienen te worden bestendig en gemaximaliseerd, zodat deze patiënten en het personeel van MUG en urgentiedienst elkaar zonder grote communicatieproblemen begrijpen. Dit alleen in het belang van de gezondheid van de patiënt.

(Adviezen 48.050-48.051; 48.065-48.066: 48.117-48.118 van 10 juni 2016)

Sint-Joost-ten-Node:

gemeentelijke school Sint-Joost-aan-Zee stuurde een drietalige brief (Nederlands-Frans-Turks) naar de ouders als uitnodiging voor de kerstmarkt die de school in samenwerking met de gemeente had opgezet.

De aangeklaagde brief is een uitnodiging voor een parascolaire activiteit die niet als een handeling met een administratief karakter, uitgaande van de schooloverheden in de zin van artikel 1, §1, 4° SWT kan beschouwd worden (zie advies 31.281 van 16 december 1999

betreffende een uitnodiging voor een Halloweenfeest in een gemeenteschool in Sint-Jans-Molenbeek).

Het document valt niet onder toepassing van de SWT.

(Advies 48.020 van 11 maart 2016)

 Google :
**klacht ingediend door een Franstalige particulier tegen Google.
Wanneer “Maison Communale de Jette” wordt ingegeven op de
zoekmachine, dan verschijnt er enkel een adres in het Nederlands.**

Websites worden beschouwd als berichten of mededelingen aan het publiek.

Overeenkomstig artikel 18 SWT stellen de plaatselijke diensten, die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten en mededelingen bestemd voor het publiek in het Frans en in het Nederlands.

Bij het ingegeven van een zoekopdracht via de “Franstalige” google, is de link naar het gemeentehuis wel in het Frans gesteld en verwijst naar de Franstalige versie van de website. Bij het invoeren van dezelfde zoekopdracht via de “Nederlandstalige” google, is de link naar het gemeentehuis in het Nederlands gesteld en verwijst naar de Nederlandstalige versie van de website.

De gemeente Jette, een plaatselijke dienst in de zin van de SWT, past bijgevolg artikel 18 SWT op een correctie manier toe.

De klager verwijst dus naar een andere link met een foto, een kaart en een adres dat enkel in het Nederlands is gesteld. Toch werd deze link door google aangemaakt om te verwijzen naar de website van het gemeentehuis van Jette. Google wordt beschouwd als een privaat bedrijf dat niet valt onder artikel 1, §1, 2° SWT, aangaande de natuurlijke personen die concessiehouder zijn van een openbare dienst of die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen.

De VCT is bijgevolg niet bevoegd.

De klacht is ontvankelijk maar niet gegrond.

(Advies 48.240 van 21 oktober 2016)

RVA :
**klacht van een Belgische burger die momenteel in Duitsland woont en
een klacht indient omdat hij de correspondentie met de RVA niet meer
in het Duits ontvangt.**

Toen de heer Messner in België woonde, ontving hij de correspondentie in het Duits. Sinds hij verhuisd is naar Duitsland, gebeurt de correspondentie in het Frans. Het taalgebruik in de mededelingen tussen een Belgische overheid met hoofdzetel in België, en een Belgische burger die in het buitenland woont, wordt niet geregeld door de SWT.

Uit de samenlezing van de artikelen 36, §1, derde lid, 34, §1, vierde lid en 12 van de SWT blijkt dat uw dienst wel de mogelijkheid heeft om aan particulieren, die gevestigd zijn in een ander taalgebied (waaronder ook het buitenland wordt verstaan), te antwoorden in de taal waarvan de betrokkenen zich bedienen (principe van de taalhoffelijkheid).

De klacht is ontvankelijk en niet gegrond.

(Advies 48.184 van 18 november 2016)

Koning Boudewijnstichting :
klacht van een Franstalige klagster tegen de Koning Boudewijnstichting wegens een eentalig Engelse e-mail, voor een bijeenkomst die enkel in het Nederlands en het Engels wordt gehouden (zonder enige vertaling).

De VCT stelt vast dat de Koning Boudewijnstichting een instelling van openbaar nut is. De zetel van de stichting is te Brussel gevestigd en de statuten van de instelling werden goedgekeurd bij koninklijk besluit van 29 december 1975 (B.S. 30 december 1975). Haar doel is, algemeen gesteld, het nemen van initiatieven, hoegenaamd, ter verbetering van de levensomstandigheden van de bevolking, met inachtneming van de factoren van economische, maatschappelijke, wetenschappelijke en culturele aard (artikel 3, § 1, van de statuten).

De Koning Boudewijnstichting is een privaatrechtelijke rechtspersoon. Zij geniet de rechtspersoonlijkheid doordat haar statuten door de regering zijn goedgekeurd. De regering mag in het beheer van deze instellingen niet tussenbeide komen noch haar beslissingen wijzigen of vernietigen.

De VCT is van oordeel dat de Koning Boudewijnstichting niet onder de toepassing valt van de bepalingen van de SWT. Zij acht derhalve de klacht ontvankelijk doch ongegrond.

De VCT verwijst, voor wat de toepassing van de bestuurstaalwet binnen uw Stichting betreft, naar haar adviezen 31.309 van 13 april 2000 en 35.142 van 13 november 2003.

(Advies 48.241 van 21 oktober 2016).

City 2 te Brussel:
privé-bewakingsagenten spreken geen Nederlands.

Als private maatschappij valt City 2 niet onder toepassing van de SWT, met uitzondering van artikel 52 van die wetten dat in casu echter niet van toepassing is.

De VCT is ter zake niet bevoegd.

(advies 48.191 van 7 oktober 2016)

**Gemeentelijke school “Goede Lucht” in Anderlecht:
anderstalige (Frans-Engels-Arabisch) vermeldingen in brief aan ouders.**

De klager verwijst naar de wet van 30 juli 1963 houdende de taalregeling in het onderwijs, die in dit geval niet zou worden nageleefd. De controle op de naleving van bovenvermelde taalregeling behoort niet tot de bevoegdheid van de VCT.

(Advies 48.169 van 23 september 2016)

Kantoor van Gerechtsdeurwaarders in Koekelberg:

klager zou niet in het Nederlands te woord gestaan zijn toen hij telefonisch contact opnam met het kantoor.

De SWT zijn van toepassing op de administratieve handelingen van de rechterlijke macht, van deze medewerkers en van de schooloverheden (artikel 1, §1, 4°, SWT).

In Brussel-Hoofdstad moeten de particulieren in hun taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is, te woord worden gestaan (artikel 19 SWT).

De klacht is niet gegrond, omdat niet kan bewezen worden dat het hier een overtreding van de SWT betreft.

(Advies 48.102 van 20 mei 2016)

Hoofdstuk II Klachten waarvoor de VCT bevoegd is

1. Diensten waarvan de werkring het hele land bestrijkt

1.1 Behandeling in binnendienst

FOD Justitie - Gevangeniswezen:

klacht van een advocaat in verband met het taalgebruik ten aanzien van zijn Nederlandstalige cliënte in de gevangenis van Vorst-Berkendael.

In een eerste brief klaagt hij aan dat de disciplinaire rapporten aan de Directie, die als basis dienen voor de tuchtvervolging, uitsluitend in het Frans zouden zijn gesteld ten aanzien van zijn cliënte. Op het niveau van de tuchtrechtelijke beslissingen zelf lijkt volgens klager een zekere wetsconformiteit zich aan te dienen. Ten slotte meldt hij, met toevoeging van de betreffende e-mail, dat de directrice van de gevangenis hem in Frans antwoordde op zijn Nederlandstalige e-mail.

In een tweede brief dient hij klacht in tegen de tuchtbeslissing genomen tegenover zijn cliënte, omdat hij deze beslissing, die in twee talen is opgesteld, strijdig acht met de bestuurstaalwet doordat zowel de verwijzing naar de ingeroepen wetgeving als de verwijzing naar de ingeroepen inbreuken in het Frans zijn gedaan. De motivering van de sanctie in bijlage van de tuchtbeslissing is wel uitsluitend in het Nederlands gesteld.

Artikel 1, § 1, 1° SWT bepaalt dat deze gecoördineerde wetten toepasselijk zijn op de gecentraliseerde en gedecentraliseerde openbare diensten van de Staat, van de provinciën van de gemeenten, voor zover zij inzake taalgebruik niet beheerst worden door een andere wet.

De basiswet van 12 januari 2005 betreffende het gevangeniswezen en de rechtspositie van de gedetineerden bevat in artikel 144 de te volgen tuchtprocedure en specifieke bepalingen over de te hanteren taal. Dit artikel is in casu dan ook van toepassing.

Samengevat komt het hierop neer:

- Een personeelslid dat een tuchtrechtelijke inbreuk vaststelt, stelt een rapport op voor de directeur (er wordt niet bepaald dat dit rapport wordt opgesteld voor de gedetineerde).
- Indien de directeur meent dat de feiten een tuchtrechtelijk gevolg vereisen, wordt de gedetineerde door afgifte van een formulier in kennis gesteld van de tenlastelegging, van het feit dat tegen hem een tuchtprocedure zal worden opgestart, dat hij zijn tuchtdossier kan raadplegen en dat hij gehoord zal worden door de directeur.
- De gedetineerde die de schriftelijke tenlastelegging niet kan lezen, of de taal niet verstaat, wordt in de gelegenheid gesteld de inhoud en de omschrijving van de tenlastelegging te verstaan.
- De gedetineerde heeft het recht zich tijdens de tuchtprocedure te laten bijstaan door een advocaat.
- De directeur hoort de gedetineerde in zijn middelen van verdediging. Hij stelt de gedetineerde, in een taal die hij kan verstaan, desgevallend met behulp van derden in kennis van de hem ten laste gelegde feiten. De gedetineerde brengt zijn verweermiddelen mondeling en, zo hij dit wenst, schriftelijk ter kennis van de directeur.

- De gedetineerde wordt mondeling, in een taal die hij kan verstaan, en schriftelijk in kennis gesteld van de beslissing van de directeur en van de beweegredenen waarop zij steunt, in het bijzonder de motieven die de keuze en de maat van de sanctie hebben bepaald.

Artikel 144 van vermelde wet bevat derhalve meerdere bepalingen inzake de te gebruiken taal bij de tuchtprocedure ten aanzien van een gedetineerde die moeten worden nageleefd. Het bepaalt wel niet in welke taal het rapport voor de directeur wordt opgesteld, zodat men terugvalt op de gemeenrechtelijke regeling van de SWT. Het rapport enkel bestemd voor de directeur is te beschouwen als een stuk in binnendienst in de zin van de SWT. De gevangenis van Vorst-Berkendael zelf is een uitvoeringsdienst waarvan de zetel in Brussel-Hoofdstad is gevestigd en waarvan de werkkring het ganse land bestrijkt in de zin van de SWT (zie adviezen 37.023 van 10 maart 2005 en 47.039 van 12 juni 2015). Voor dergelijke uitvoeringsdienst gelden dezelfde regels als voor de centrale diensten (artikelen 44, 44bis en 45 SWT). Toepassing wordt derhalve gemaakt van artikel 39, § 1 SWT dat verwijst naar artikel 17, § 1. Aangezien het rapport voor de directeur niet een ambtenaar van de dienst betreft en ook niet kan beschouwd worden als een antwoord op een vraag ingediend door een particulier, wordt gebruikgemaakt van de taal van de taalrol van de ambtenaar aan wie de zaak is opgedragen.

In het voorliggend geval zijn de rapporten voor de directeur zowel in het Nederlands als in het Frans opgesteld naargelang de taalrol van het personeelslid dat het verslag heeft opgesteld. Dit is conform met de vermelde bepalingen van de uitvoeringsdiensten en de centrale diensten van de SWT. De klacht is op dat punt dan ook ontvankelijk maar ongegrond.

Na de fase van het opstellen van de rapporten, zijn de vermelde bepalingen inzake het taalgebruik van artikel 144 van vermelde basiswet toepasselijk. Daaruit vloeit voort dat de tuchtbeslissingen aan de gedetineerde worden ter kennis gebracht in een taal die hij kan verstaan. Dit blijkt niet volledig het geval te zijn voor de tuchtbeslissing van 28 november 2015 waarbij (door aanvinking op een tweetalig formulier) in het Frans verwezen wordt naar de ingeroepen wetgeving en naar de ingeroepen inbreuken. De Minister van Justitie erkent dit trouwens in zijn brief van 4 mei 2016. De klacht is op dit punt ontvankelijk en gegrond. Wel dient te worden opgemerkt dat de motivatie van de opgelegde sanctie wel uitsluitend in het Nederlands is gesteld.

Ten slotte is het Franstalig antwoord per e-mail van 24 juli 2015 op een Nederlandstalige e-mail van dezelfde datum van de klager strijdig met artikel 45 SWT, luidens hetwelk een uitvoeringsdienst met zetel in Brussel-Hoofdstad (zoals de gevangenis van Vorst-Berkendael) steeds zo moet georganiseerd zijn dat het publiek zonder enige moeite in het Nederlands of het Frans kan worden te woord gestaan. Op dit punt is de klacht ontvankelijk en gegrond.

(Advies 47.212-47.239 van 20 mei 2016)

FOD Financiën:

klacht vanwege een Franstalig contractueel personeelslid omdat zij een werk in een andere taal dan die van haar taalrol diende uit te voeren.

De klagster diende een werk in een andere taal dan die van haar taalrol uit te voeren, in casu het vervolledigen van een bevorderingsaanvraag tot een hogere betrekking in het Nederlands op basis van copy-pastes in het Nederlands.

Volgens artikel 39, § 1, van de SWT, conformeren de centrale diensten zich in hun binnendiensten met artikel 17 SWT, dat onder B, 1° bepaalt dat het personeelslid de taal gebruikt van diens toelatingsexamen of bij ontstentenis van zulk examen, de taal van de groep waartoe betrokkene behoort. In dit geval behoort het personeelslid tot de Franse taalrol en diende het bijgevolg eentalig Franse dossiers te behandelen.

De VCT is van oordeel dat de klacht ontvankelijk en gegrond is.

(Advies 47.215 van 11 maart 2016)

1.2 Betrekkingen met andere diensten

FOD Binnenlandse Zaken:

het versturen van een tweetalige e-mail aan de burgemeester van Sint-Pieters-Leeuw.

Centrale diensten gebruiken in hun betrekkingen met de plaatselijke diensten uit het Nederlandse, het Franse en het Duitse taalgebied de taal van het gebied (artikel 39, § 2, SWT).

Aangezien de gemeente Sint-Pieters-Leeuw gelegen is in het homogeen Nederlandse taalgebied, diende de verstuurde e-mail uitsluitend in het Nederlands te zijn gesteld.

De klacht is gegrond.

(Advies 48.206 van 21 oktober 2016)

1.3 Betrekkingen met particulieren

FOD Justitie – Gevangeniswezen:

klacht van een advocaat in verband met het taalgebruik ten aanzien van zijn Nederlandstalige cliënte in de gevangenis van Vorst-Berkendael.

In een eerste brief klaagt hij aan dat de disciplinaire rapporten aan de Directie, die als basis dienen voor de tuchtvervolging, uitsluitend in het Frans zouden zijn gesteld ten aanzien van zijn cliënte. Op het niveau van de tuchtrechtelijke beslissingen zelf lijkt volgens klager een zekere wetsconformiteit zich aan te dienen. Tenslotte meldt hij, met toevoeging van de betreffende e-mail, dat de directrice van de gevangenis hem in Frans antwoordde op zijn Nederlandstalige e-mail.

In een tweede brief dient hij klacht in tegen de tuchtbeslissing genomen tegenover zijn cliënte, omdat hij deze beslissing, die in twee talen is opgesteld, strijdig acht met de bestuurstaalwet doordat zowel de verwijzing naar de ingeroepen wetgeving als de verwijzing naar de ingeroepen inbreuken in het Frans zijn gedaan. De motivering van de sanctie in bijlage van de tuchtbeslissing is wel uitsluitend in het Nederlands gesteld.

Artikel 1, § 1, 1° SWT bepaalt dat deze gecoördineerde wetten toepasselijk zijn op de gecentraliseerde en gedecentraliseerde openbare diensten van de Staat, van de provinciën van de gemeenten, voor zover zij inzake taalgebruik niet beheerst worden door een andere wet.

De basiswet van 12 januari 2005 betreffende het gevangeniswezen en de rechtspositie van de gedetineerden bevat in artikel 144 de te volgen tuchtprocedure en specifieke bepalingen over de te hanteren taal. Dit artikel is in casu dan ook van toepassing.

Samengevat komt het hierop neer:

- Een personeelslid dat een tuchtrechtelijke inbreuk vaststelt, stelt een rapport op voor de directeur (er wordt niet bepaald dat dit rapport wordt opgesteld voor de gedetineerde).
- Indien de directeur meent dat de feiten een tuchtrechtelijk gevolg vereisen, wordt de gedetineerde door afgifte van een formulier in kennis gesteld van de tenlastelegging, van het feit dat tegen hem een tuchtprocedure zal worden opgestart, dat hij zijn tuchtdossier kan raadplegen en dat hij gehoord zal worden door de directeur.
- De gedetineerde die de schriftelijke tenlastelegging niet kan lezen, of de taal niet verstaat, wordt in de gelegenheid gesteld de inhoud en de omschrijving van de tenlastelegging te verstaan.
- De gedetineerde heeft het recht zich tijdens de tuchtprocedure te laten bijstaan door een advocaat.
- De directeur hoort de gedetineerde in zijn middelen van verdediging. Hij stelt de gedetineerde, in een taal die hij kan verstaan, desgevallend met behulp van derden in kennis van de hem ten laste gelegde feiten. De gedetineerde brengt zijn verweermiddelen mondeling en, zo hij dit wenst, schriftelijk ter kennis van de directeur.
- De gedetineerde wordt mondeling, in een taal die hij kan verstaan, en schriftelijk in kennis gesteld van de beslissing van de directeur en van de beweegredenen waarop zij steunt, in het bijzonder de motieven die de keuze en de maat van de sanctie hebben bepaald.

Artikel 144 van vermelde wet bevat derhalve meerdere bepalingen inzake de te gebruiken taal bij de tuchtprocedure ten aanzien van een gedetineerde die moeten worden nageleefd. Het bepaalt wel niet in welke taal het rapport voor de directeur wordt opgesteld, zodat men terugvalt op de gemeenrechtelijke regeling van de SWT. Het rapport enkel bestemd voor de directeur is te beschouwen als een stuk in binnendienst in de zin van de SWT. De gevangenis van Vorst-Berkendael zelf is een uitvoeringsdienst waarvan de zetel in Brussel-Hoofdstad is gevestigd en waarvan de werkring het ganse land bestrijkt in de zin van de SWT (zie adviezen 37.023 van 10 maart 2005 en 47.039 van 12 juni 2015). Voor dergelijke uitvoeringsdienst gelden dezelfde regels als voor de centrale diensten (artikelen 44, 44bis en 45 SWT). Toepassing wordt derhalve gemaakt van artikel 39, § 1 SWT dat verwijst naar artikel 17, § 1. Aangezien het rapport voor de directeur niet een ambtenaar van de dienst betreft en ook niet kan beschouwd worden als een antwoord op een vraag ingediend door een particulier, wordt gebruikgemaakt van de taal van de taalrol van de ambtenaar aan wie de zaak is opgedragen.

In het voorliggend geval zijn de rapporten voor de directeur zowel in het Nederlands als in het Frans opgesteld naargelang de taalrol van het personeelslid dat het verslag heeft opgesteld. Dit is conform met de vermelde bepalingen van de uitvoeringsdiensten en de centrale diensten van de SWT. De klacht is op dat punt dan ook ontvankelijk maar ongegrond.

Na de fase van het opstellen van de rapporten, zijn de vermelde bepalingen inzake het taalgebruik van artikel 144 van vermelde basiswet toepasselijk. Daaruit vloeit voort dat de tuchtbeslissingen aan de gedetineerde worden ter kennis gebracht in een taal die hij kan verstaan. Dit blijkt niet volledig het geval te zijn voor de tuchtbeslissing van 28 november

2015 waarbij (door aanvinking op een tweetalig formulier) in het Frans verwezen wordt naar de ingeroepen wetgeving en naar de ingeroepen inbreuken. De Minister van Justitie erkent dit trouwens in zijn brief van 4 mei 2016. De klacht is op dit punt ontvankelijk en gegrond. Wel dient te worden opgemerkt dat de motivatie van de opgelegde sanctie wel uitsluitend in het Nederlands is gesteld.

Ten slotte is het Franstalig antwoord per e-mail van 24 juli 2015 op een Nederlandstalige e-mail van dezelfde datum van de klager strijdig met artikel 45 SWT, luidens hetwelk een uitvoeringsdienst met zetel in Brussel-Hoofdstad (zoals de gevangenis van Vorst-Berkendael) steeds zo moet georganiseerd zijn dat het publiek zonder enige moeite in het Nederlands of het Frans kan worden te woord gestaan. Op dit punt is de klacht ontvankelijk en gegrond.

(Advies 47.212-47.239 van 20 mei 2016)

Proximus:

een Nederlandstalige klant ontving een uitsluitend Engelstalige brief naar aanleiding van de overgang naar een andere operator.

Centrale diensten in de zin van de SWT, zoals Proximus, maken voor hun betrekkingen met particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan betrokkenen zich hebben bediend. (artikel 41, § 1 SWT). Met drie talen bedoelt de wetgever de drie landstalen: Nederlands, Frans, Duits.

Aangezien de taal van de klant wel bekend was, had zij een Nederlandstalige brief moeten krijgen. De klacht is derhalve ontvankelijk en gegrond.

De VCT neemt akte van de verklaring van Proximus dat bij het versturen een menselijke fout werd begaan. Overigens wijst zij erop dat het Engels niet wordt beoogd in het hiervoor vermelde artikel 41, § 1 SWT betreffende het taalgebruik tussen centrale diensten en particulieren.

(Advies 48.033 van 15 april 2016)

Paleis voor Schone Kunsten:

Nederlandstalige particulier ontving een tweetalige elektronische uitnodiging voor een tentoonstelling.

Het Paleis voor Schone Kunsten is een centrale dienst en moet in navolging van artikel 41, §1, SWT in haar betrekkingen met particulieren gebruikmaken van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Aangezien de aanvraag van de klager voor het ontvangen van de elektronische BOZAR nieuwsbrief in het Nederlands was gesteld diende hij de uitnodiging voor de vooropening van de tentoonstelling V+ 2014-2015 in het Nederlands te ontvangen.

De klacht is gegrond.

(Advies 47.150 van 15 april 2016)

FOD Financiën:

Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie stuurde een Franstalige betekening van het kadastraal inkomen aan een Nederlandstalige inwoner van Schaarbeek.

De centrale diensten maken voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend (artikel 41, § 1 SWT).

De klager had een Nederlandstalige betekening van het kadastraal inkomen moeten ontvangen. De klacht is gegrond.

(Advies 47.219 van 5 februari 2016)

bpost:

het versturen van tweetalige (N/F) documenten aan een Nederlandstalige particulier.

Artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven bepaalt dat de autonome overheidsbedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de SWT.

De centrale diensten maken voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend (artikel 41, § 1 SWT).

Het leveringsborderel en de folder van de Lijn die door de online shop van bpost meegestuurd werden met de door de klager bestelde lijnkaart dienden in het Nederlands gesteld te zijn.

De klacht is gegrond.

(Advies 47.231 van 26 februari 2016)

1.4 Berichten en mededelingen aan het publiek

Hoge Gezondheidsraad:

advies 8890 over dementie van de Hoge Gezondheidsraad is enkel in het Engels en niet in de landstalen gesteld en beschikbaar (ook op de website van de instelling).

De Hoge Gezondheidsraad is een adviesorgaan van de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu, d.w.z. een centrale dienst waarvan de werkring het ganse land bestrijkt in de zin van de SWT.

Het advies 8890 over dementie van de Hoge Gezondheidsraad is bekendgemaakt via de website van de Raad. Berichten, mededelingen, rapporten, adviezen die via dat communicatiekanaal worden bekendgemaakt zijn te beschouwen als berichten en mededelingen die een centrale dienst rechtstreeks aan het publiek richt (artikel 40, tweede lid SWT). Zij worden in het Nederlands en in het Frans gesteld. De berichten en mededelingen die hij rechtstreeks aan het publiek richt, worden in het Duits aan het Duitssprekend publiek ter beschikking gesteld.

De VCT stelt vast dat het advies 8890 over dementie op de website is bekendgemaakt in het Engels met een vertaling in het Nederlands en in het Frans van de inleiding en de vraagstelling, alsmede van de aanbevelingen en de conclusies. De andere delen van het advies zijn uitsluitend in het Engels.

De VCT oordeelt dan ook dat de klacht ontvankelijk en gegrond is voor wat het niet in de landstalen gestelde gedeelte van het advies betreft. Zij dringt er bij de Raad op aan uitvoering te geven aan zijn verklaring dat hij zich zeer bewust is van het belang van het ter beschikking stellen van zijn adviezen in de landstalen en alles in het werk stelt om dit zo snel mogelijk te bereiken. Temeer daar in het voorliggende geval van advies 8890 over dementie, blijkens de “inleiding en vraagstelling”, de Hoge Gezondheidsraad besloten heeft aanbevelingen te formuleren om het publiek, de patiënten en hun familie, de betrokken zorgverleners en de overheid correct te informeren over deze aandoening.

(Advies 48.113 van 7 oktober 2016)

FOD Binnenlandse Zaken:

vermelding straatnamen in het bestand van het Rijksregister.

Straatnamen zijn berichten en mededelingen aan het publiek en moeten in gemeenten met een bijzondere taalregeling, in casu Sint-Genesius-Rode, in het Nederlands en in het Frans, met voorrang voor de taal van het gebied, gesteld zijn (artikel 24 SWT).

Sommige benamingen met een geschiedkundig of folkloristisch karakter, of die plaatsnamen of bijnamen zijn, zijn niet vertaalbaar zonder hun eigenheid te verliezen (cf. adviezen 25.076 van 30 december 1993, 26.151 van 10 november 1995, 35.044 van 10 april 2003, en 40.134 van 21 november 2008).

De benaming van de straten Middenhutlaan, Hutteweg en Steenweg naar Grote Hut in Sint-Genesius-Rode verwijst naar plaatsnamen met een geschiedkundig karakter die niet vertaalbaar zijn zonder hun eigenheid te verliezen. Deze straten moeten in het Frans dan ook aangeduid worden met de benamingen *Avenue du Middenhut*, *Chemin du Hut* en *Chaussée du Grote Hut* en aldus worden opgenomen in het bestand van het Rijksregister.

De klacht is gegrond.

(Advies 47.119 van 20 mei 2016)

Brussels Airport:

Engelstalige mededelingen op informatieborden.

De teksten die in Brussels Airport op informatieborden worden weergegeven zijn berichten en mededelingen aan het publiek en moeten overeenkomstig artikel 40 SWT in het Nederlands en het Frans gesteld zijn. Gezien het internationaal karakter van de luchthaven en gelet op de aanwezigheid van vele buitenlandse reizigers, is het niet strijdig met de geest van de SWT om de aankondigingen en aanwijzingen eerst in de drie landstalen (het Nederlands, het Frans en het Duits, in die volgorde) en dan in het Engels te doen.

De informatie die in Brussels Airport via de aangehaalde borden wordt verstrekt is uitsluitend in het Engels gesteld.

De klacht is gegrond.

(Advies 47.144 van 10 juni 2016)

Brussels Airport:

informatieborden op Interparking van de luchthaven.

De teksten die in Brussels Airport op informatieborden worden weergegeven zijn berichten en mededelingen en moeten overeenkomstig artikel 40 SWT in het Nederlands en het Frans gesteld zijn. Gezien het internationaal karakter van de luchthaven en gelet op de aanwezigheid van vele buitenlandse reizigers, is het niet strijdig met de geest van de SWT om de aankondigingen en aanwijzingen eerst in de drie landstalen (het Nederlands, het Frans en het Duits, in die volgorde) en dan in het Engels te doen.

De aangehaalde borden die zich op de Interparking van Brussels Airport bevinden zijn niet in overeenstemming met de SWT en de vaste rechtspraak van de VCT gesteld. De klacht is gegrond.

(Advies 47.147 van 10 juni 2016)

Koninklijk Belgisch instituut voor Natuurwetenschappen:

tweetalige (N/F) folder van het Museum voor Natuurwetenschappen werd in de bibliotheek van Leuven ter beschikking van het publiek gesteld.

De publicaties die het Museum voor Natuurwetenschappen tot het publiek richt door bemiddeling van de plaatselijke diensten, moeten hetzij enkel in de taal van het gebied waar deze plaatselijke diensten gevestigd zijn, hetzij in ten minste de drie landstalen en eventueel het Engels, gesteld zijn. Wanneer de publicaties niet beantwoorden aan één van bovenvermelde beschrijvingen moeten de plaatselijke diensten weigeren ze ter beschikking van het publiek te stellen. Dit ontslaat de instellingen die deze publicaties opstellen niet van de verantwoordelijkheid voor de correcte toepassing van de SWT (zie omzendbrief 46.100).

De klacht is gegrond.

(Advies 47.158 van 10 juni 2016)

1.5 Getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen

FOD Binnenlandse Zaken:

klacht van een Franstalige inwoner aangaande zijn uittreksel uit het bevolkingsregister waarin wordt gebruikgemaakt van het woord "Voeren" in plaats van "Fourons", terwijl het document in het Frans is opgesteld.

Het uittreksel uit het bevolkingsregister werd rechtstreeks van de website van het Rijksregister, een centrale dienst, gehaald.

Een uittreksel uit het Rijksregister is een getuigschrift volgens de VCT.

Overeenkomstig artikel 42 SWT stellen de centrale diensten de getuigschriften in die van de drie talen waarvan de particulier het gebruik vraagt.

De diensten van het Rijksregister hadden het uittreksel uit het bevolkingsregister dan ook integraal in het Frans moeten stellen en hadden de naam "Fourons" en niet "Voeren" moeten vermelden.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 47.232 van 11 maart 2016)

2. Diensten van de gemeenschaps- en gewestregeringen

2.1 Behandeling in binnendienst

Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie:
de klager ontving een eentalig Frans document dat hem samen met de tweetalige digitale uitnodiging voor het basisoverlegcomité werd bezorgd.

Conform artikel 32 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, zijn de diensten van het College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie onderworpen aan Hoofdstuk V, afdeling 1 SWT, met uitzondering van de bepalingen aangaande het gebruik van het Duits.

De basisoverlegcomités georganiseerd per provincie dienen beschouwd te worden als gewestelijke diensten (zie VCT-advies 47.171 van 18 september 2015). Conform artikel 35, § 1, en artikel 17, § 2 SWT, moeten in de gewestelijke diensten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, de dienstorders en de onderrichtingen die aan het personeel gericht worden, alsook de formulieren die voor de binnendienst bestemd zijn, in het Nederlands en het Frans worden gesteld.

Bijgevolg dienen de documenten voor het overlegcomité dat in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest gevestigd is, in het Nederlands en het Frans te worden afgeleverd.

De klacht is gegrond ten aanzien van het eentalig Franse document dat bij de tweetalige uitnodiging werd gevoegd.

(Advies 48.181 van 16 december 2016)

2.2 Betrekkingen met particulieren

Actiris:
Nederlandstalige e-mail met Franstalige vacature in bijlage.

Actiris is een gedecentraliseerde dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, waarvan de werkring het gehele gebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bestrijkt.

Met toepassing van artikel 32 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, zijn de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de werkring het ganse gewest bestrijkt, onderworpen aan hoofdstuk V, afdeling 1 SWT, de bepalingen die het gebruik van het Duits betreffen, uitgezonderd.

Conform artikel 41, § 1 SWT, maken de centrale diensten voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

Bijgevolg diende de vacature, waarnaar werd verwezen in de e-mail van Actiris aan betrokkene, in het Nederlands te zijn gesteld.

De klacht is gegrond.
(Advies 48.155 van 23 september 2016)

2.3 Berichten, mededelingen en formulieren aan het publiek

Vlaams Agentschap Wegen en Verkeer : het huis aan huis verspreiden van een eentalig Nederlands bericht.

Een huis aan huis verspreid document is een bericht of mededeling aan het publiek. Het Vlaams Agentschap Wegen en Verkeer is een gedecentraliseerde dienst van de Vlaamse Executieve in de zin van de gewone wet tot hervorming der instellingen van 9 augustus 1980. Overeenkomstig artikel 36, §2, van deze wet, zijn de gedecentraliseerde uitvoeringsdiensten voor de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn, onderworpen aan het taalstelsel dat door de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten. Conform artikel 24 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.
(Advies 47.015 van 22 januari 2016)

Vlaams Agentschap Wegen en Verkeer: klacht vanwege een Franstalige inwoner van Wezembeek-Oppem tegen het Vlaams Agentschap Wegen en Verkeer wegens het huis aan huis verspreiden van een eentalig Nederlands bericht.

Het bewuste document werd huis aan huis verspreid in de faciliteitengemeente Wezembeek-Oppem. Het betreft mutatis mutandis een identieke klacht waarover op 22 januari 2016 advies nr. 47.115 werd uitgebracht. In casu is een huis aan huis verspreid document een bericht of mededeling aan het publiek. Het Vlaams Agentschap Wegen en Verkeer is een dienst van de Vlaamse Regering in de zin van de gewone wet tot hervorming der instellingen van 9 augustus 1980.

Overeenkomstig artikel 36, § 2, van deze wet, is een dergelijke dienst voor de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn, onderworpen aan het taalstelsel dat door de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten. Conform artikel 24 van de SWT stellen de plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

De VCT is van oordeel dat de klacht ontvankelijk en gegrond is.
(Advies 47.242 van 26 februari 2016)

Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer Brussel (MIVB):
taal van het beginscherm van GO- verkoopautomaten is dezelfde als de taal die door de laatste gebruiker werd geselecteerd.

De tram- en buslijnen van de MIVB zijn gedecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de activiteit niet het ganse grondgebied van het Gewest bestrijkt. Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, vallen deze diensten onder de bepalingen uit Hoofdstuk III, afdeling 3 van de SWT. Metro- en busstations worden door de SWT gelijkgesteld met plaatselijke diensten. De inlichtingen die verschijnen op de schermen van de automaten voor de verkoop van tickets, zijn berichten en mededelingen aan het publiek (cf. advies 41.031 van 13 maart 2009). De plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad stellen de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans (artikel 18 SWT).

De gegevens op de schermen van deze verkoopautomaten zijn in het Nederlands en in het Frans beschikbaar. De klacht is ongegrond.

(Advies 47.100 van 11 maart 2016)

Mobiliteit Brussel:
verkeersborden in de Brusselse Belliardtunnel met de vermelding “Porte de Tervueren-Tervuursepoort”.

Verkeersborden zijn berichten en mededelingen aan het publiek en moeten in Brussel-Hoofdstad in het Nederlands en het Frans gesteld zijn (artikel 18 SWT).

De rechtsgrond voor het bepalen van de namen van de gemeenten is gelegen in de wet van 30 december 1975 (B.S. 23-1-1976) houdende :

1° bekrachtiging van koninklijke besluiten genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen (beter gekend als de fusies van gemeenten in de jaren '70) en

2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

De Raad van State heeft dit duidelijk gesteld in zijn advies van 30 januari 2007 over een voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de schrijfwijze van de namen van gemeenten. De Vlaamse Regering wenste toen nog slechts één naam – de Nederlandse – te behouden voor de Vlaamse gemeenten, waarvan een veertigtal ook een officiële Franse naam (vertaling) hebben (bv. Aalst-Alost, Antwerpen-Anvers, Veurne-Furnes, Galmaarden-Gammerages).

In dit advies betwist de Raad van State de bevoegdheid van de Vlaamse Regering om, in uitvoering van het Vlaamse gemeentedecreet van 15 juli 2005 (dat bepaalt dat de Vlaamse Regering de schrijfwijze van de namen van de gemeenten en de deelgemeenten vaststelt) de namen van de gemeenten en de deelgemeenten vast te stellen zoals beoogd in een resolutie van het Vlaamse Parlement.

De Raad van State stelt dat de bevoegdheid tot het bepalen van de schrijfwijze van een naam niet meteen ook de bevoegdheid inhoudt om die naam zelf te bepalen of te wijzigen.

De namen van de gemeenten van het Vlaamse Gewest zijn op dit ogenblik bepaald op grond van de wet van 30 december 1975 houdende:

1° bekrachtiging van koninklijke besluiten, genomen in uitvoering van de wet van 23 juli 1971 betreffende de samenvoeging van gemeenten en de wijziging van hun grenzen;

2° afschaffing van de randfederaties opgericht door de wet van 23 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten.

Volgens de Raad van State kan de Vlaamse Regering dan ook de naam die krachtens deze wet aan elk van de gemeenten is gegeven, niet wijzigen. De Vlaamse Regering kan uitsluitend de schrijfwijze van de namen vastleggen. In zoverre het ontwerp van besluit nog slechts één naam – de Nederlandse – behoudt, stelt het niet slechts de schrijfwijze van de namen van de gemeenten vast, doch wijzigt het die namen. In die mate heeft het ontwerp geen rechtsgrond en kan het bijgevolg geen doorgang vinden.

De Raad van State stelt bijgevolg dat de wijziging van de naam van een gemeente niet aan de Vlaamse Regering maar aan de decreetgever toekomt, terwijl de Vlaamse decreetgever bovendien niet bevoegd is om de Franse naam van de gemeenten in het Nederlandse taalgebied die in de artikelen 7 en 8 van de gecoördineerde wetten op het gebruik in bestuurszaken zijn vermeld (d.w.z. de zes randgemeenten en de taalgrensgemeenten) op te heffen.

Na dit advies van de Raad van State heeft het Vlaamse Parlement geen initiatief meer genomen om voor de veertig Vlaamse gemeenten die in de bekrachtigingswet van 30 december 1975 ook een officiële Franse naam hebben een wijziging door te voeren. Dat betekent dat die gemeenten hun officiële Franse naam (vertaling) vastgesteld in de vermelde wet van 30 december 1975 (wet fusies van gemeenten) blijven behouden. Omgekeerd dragen een aantal gemeenten uit het Franse taalgebied in diezelfde wet een officiële Nederlandse naam (vertaling). (vb. Soignies-Zinnik, Tournai-Doornik, Lessines-Lessen, Mons-Bergen, Liège-Luik, Ath-Aat).

De naam Tervuren is bepaald in artikel 98 van het koninklijk besluit van 17 september 1975 houdende samenvoeging van gemeenten en wijziging van hun grenzen, bekrachtigd bij vermelde wet van 30 december 1975.

Vermeld artikel 98, zoals bekendgemaakt in het Frans en het Nederlands in het Belgisch Staatsblad, luidt:

« Art. 98. Les communes de Tervuren, Duisburg et Vossem sont fusionnées en une nouvelle commune qui portera le nom de Tervuren. »

« Art. 98. De gemeenten Tervuren, Duisburg et Vossem worden samengevoegd tot een nieuwe gemeente, genaamd Tervuren. »

Tervuren heeft derhalve geen officiële Franse naam (vertaling). Sinds de bekrachtigingswet van 30 december 1975 is hierin geen wijziging gekomen.

De “Tervuursepoort” moet dan ook in het Frans vermeld worden met de benaming “Porte de Tervuren”.

De klacht is gegrond.

(Advies 47.126 van 20 mei 2016)

Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer Brussel (MIVB): de dienstregelingen aan de haltes van de randgemeenten zijn drietalig (Frans- Nederlands-Engels).

De tram- en buslijnen van de MIVB zijn gedecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de activiteit niet het ganse grondgebied van het Gewest bestrijkt. Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, vallen deze diensten onder de bepalingen uit Hoofdstuk III, afdeling 3 van de SWT. Bus- en tramhaltes zijn plaatselijke diensten. De teksten, vermeldingen en benamingen die er zijn aangebracht, zijn mededelingen aan het publiek.

De plaatselijke diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten stellen de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans (artikel 24 SWT). In tegenstelling tot het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, waar beide landstalen per definitie op voet van gelijkheid staan, behoren de randgemeenten tot het eentalige Nederlandse taalgebied, waar voor deze gemeenten bijzondere regelingen zijn vastgesteld die van de algemene geldende regeling afwijken. Dit betekent dat in een eentalig gebied die bijzondere regelingen er niet mogen toe leiden dat de taal van het gebied de voorrang zou verliezen, en het betekent bovendien dat die bijzondere regelingen er niet mogen op neerkomen dat de twee talen in alle opzichten worden gelijkgesteld (o.a. advies 43.102 van 20 januari 2012).

Deze zienswijze komt evenzeer tot uiting in de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof luidens welke, hoewel de SWT ten behoeve van de Franstalige inwoners in de randgemeenten in een bijzondere regeling voorzien, die regeling geen afbreuk mag doen aan het principiële eentalig karakter van het Nederlandse taalgebied waartoe die gemeenten behoren. Zulks impliceert dat de taal die er in bestuurszaken moet worden gebruikt in beginsel het Nederlands is en dat de bepalingen die het gebruik van een andere taal toestaan niet tot gevolg mogen hebben dat afbreuk wordt gedaan aan de door artikel 4 van de Grondwet gewaarborgde voorrang van het Nederlands (arrest nr. 26/98 van 10 maart 1998). Teneinde voormelde voorrang tot uiting te brengen bestaat de VCT –adviespraktijk erin om, in casu, in het Nederlandse taalgebied de Nederlandse tekst aan de Franse tekst te laten voorafgaan, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder (cf. adviezen 22.299 van 18 november 1992, 24.166 van 25 november 1993, 28.037B van 12 juni 1997, 43.044 van 10 juni 2011 en 43.083 van 25 november 2011 en 45.044 van 7 juni 2013).

Wanneer de berichten en mededelingen gericht zijn aan een internationaal publiek, mag de MIVB een mededeling in het Engels toevoegen aan de Nederlandstalige en Franstalige mededelingen (cf. adviezen nrs. 41.076 van 18 september 2009, 41.133 van 20 november 2009 en 42.152 van 8 april 2011).

De dienstregelingen aan alle haltes van de randgemeenten zijn drietalig (F-N-E) opgesteld terwijl er in de randgemeenten voorrang moet worden gegeven aan het Nederlands. Een Engelse uurregeling mag enkel worden toegevoegd wanneer de haltes gelegen zijn op locaties met een toeristisch of internationaal karakter, wat in casu niet het geval is. De klacht is gegrond.

(Advies 47.155 van 22 januari 2016)

**Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer Brussel (MIVB):
de dienstregelingen aan de haltes van de gemeenten van het Nederlandse taalgebied zonder speciale regeling zijn drietalig (Nederlands-Frans-Engels).**

De tram- en buslijnen van de MIVB zijn gedecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de activiteit niet het ganse grondgebied van het Gewest bestrijkt. Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, vallen deze diensten onder de bepalingen uit Hoofdstuk III, afdeling 3 van de SWT. Bus- en tramhaltes zijn plaatselijke diensten. De teksten, vermeldingen en benamingen die er zijn aangebracht, zijn mededelingen aan het publiek. De plaatselijke diensten die gevestigd zijn in het Nederlandse taalgebied stellen de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn uitsluitend in het Nederlands (artikel 11, § 1, van de SWT).

In de gemeenten van het Nederlandse taalgebied zonder speciale regeling, in casu in Machelen, dienen de dienstregelingen aan de haltes uitsluitend in het Nederlands te zijn gesteld (cf. advies 47.111 van 18 september 2015). De klacht is gegrond.
(Advies 47.156 van 22 januari 2016)

**Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer Brussel (MIVB):
netplannen in metrostations en aan halteplaatsen vermelden de halte
“Kemmelberg” in het Frans met de benaming “*Mont Kemmel*”.**

De tram- en buslijnen van de MIVB zijn gedecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de activiteit niet het ganse grondgebied van het Gewest bestrijkt. Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, vallen deze diensten onder de bepalingen uit Hoofdstuk III, afdeling 3 van de SWT.

Bus- en tramhaltes zijn plaatselijke diensten. De teksten, vermeldingen en benamingen die er zijn aangebracht, zijn berichten en mededelingen aan het publiek en moeten in Brussel-Hoofdstad in het Nederlands en in het Frans gesteld zijn (artikel 18 SWT).

Aangezien de halte “Kemmelberg” zich op het grondgebied van Brussel-Hoofdstad bevindt moet zij in het Nederlands en in het Frans op de netplannen van de MIVB vermeld worden. Er bestaat geen wettelijke grond die bepaalt dat de Franstalige benaming “Mont Kemmel” niet mag gebruikt worden. De klacht is ongegrond.

(Advies 47.094 van 10 juni 2016)

**Maatschappij voor Intercommunaal Vervoer Brussel (MIVB):
de netplannen aan de haltes van gemeenten van het Nederlandse taalgebied zonder speciale regeling zijn niet eentalig Nederlands.**

De tram- en buslijnen van de MIVB zijn gedecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de activiteit niet het ganse grondgebied van het Gewest bestrijkt. Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, vallen deze diensten onder de bepalingen uit Hoofdstuk III, afdeling 3 van de SWT.

Bus- en tramhaltes zijn plaatselijke diensten. De teksten, vermeldingen en benamingen die er zijn aangebracht, zijn mededelingen aan het publiek en moeten in het Nederlandse taalgebied uitsluitend in het Nederlands gesteld zijn (artikel 11, § 1, SWT).

In de gemeenten van het Nederlandse taalgebied zonder speciale regeling dienen de netplannen aan de haltes van de MIVB uitsluitend in het Nederlands te zijn gesteld (cf. advies 47.111 van 18 september 2015). De klacht is gegrond.

(Advies 47.104 van 5 februari 2016)

**Maatschappij voor Intercommunale Vervoer Brussel (MIVB):
netplannen aan Noctis-haltes vermelden de Leuvensesteenweg in het Frans op een plaats die zich op het grondgebied van Sint-Stevens-Woluwe bevindt.**

De tram- en buslijnen van de MIVB zijn gedecentraliseerde diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering waarvan de activiteit niet het ganse grondgebied van het Gewest bestrijkt. Met toepassing van artikel 33 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, vallen deze diensten onder de bepalingen uit Hoofdstuk III, afdeling 3 van de SWT.

De berichten en mededelingen aan het publiek moeten in het Nederlandse taalgebied uitsluitend in het Nederlands gesteld zijn (artikel 11, § 1, SWT).

Op een plaats die zich bevindt op het grondgebied van Sint-Stevens-Woluwe, een gemeente van het Nederlandse taalgebied, moet de Leuvensesteenweg uitsluitend in het Nederlands vermeld worden op de netplannen van de MIVB. De klacht is gegrond.

(Advies 47.101 van 26 februari 2016)

**Leefmilieu Brussel:
eentalig Franse teksten op de Nederlandstalige pagina's van de website.**

Websites zijn berichten en mededelingen bestemd voor het publiek. Zij dienen door de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering volledig en op dezelfde wijze in het Nederlands en in het Frans te worden gesteld en toegankelijk te worden gemaakt. De Nederlandse en de Franse versie van de website dienen bovendien enkel informatie te bevatten in respectievelijk het Nederlands en het Frans.

De website van Leefmilieu Brussel is in het Nederlands en het Frans opgesteld en op een gelijke manier in het Nederlands en het Frans toegankelijk gemaakt met uitzondering van de rubriek "Activiteitenlijst in het raam van de Week "t Groeit in de Stad" 2016, die tijdens de loop van het project op de website werd geplaatst en waarvan de Nederlandstalige pagina's niet volledig in het Nederlands waren samengesteld omdat de individuele aankondigingen van de deelnemers in hun taal verschijnen.

De aankondigingen van de deelnemers mogen in hun eigen taal op de website geplaatst worden, op voorwaarde dat het aankondigingen zijn van individuele burgers of private verenigingen die niet aan de SWT zijn onderworpen. De aankondigingen van projecten van publieke diensten dienen evenwel in het Nederlands en in het Frans op de activiteitenlijst te worden vermeld.

De klacht is gegrond wat de eentalig Franse aankondigingen van publieke diensten betreft.
(Advies 48.114 van 18 november 2016)

3. Gewestelijke diensten

3.1 Taalkennis van het personeel

FOD Financiën - controledienst van de directe belastingen Ganshoren: klager kon niet in het Nederlands worden geholpen aan de telefoon.

De controledienst van de directe belastingen Ganshoren is een gewestelijke dienst (artikel 35, § 1, a, SWT) en gebruikt in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is (artikel 19 SWT).

Iedere kandidaat die dingt naar een ambt of betrekking in een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad, moet vóór zijn benoeming, aan een schriftelijk examen over de elementaire kennis van de tweede taal worden onderworpen (artikel 21, § 2, SWT).

Een mondeling examen over de kennis van de tweede taal (aan de aard van de waar te nemen functie aangepast) moet worden afgelegd vóór elke benoeming of bevordering in een betrekking waarvan de titularis omgang heeft met het publiek (artikel 21, § 5, SWT).

De klacht is gegrond.

(Advies 47.209 van 22 januari 2016)

3.2 Betrekkingen met particulieren

Autokeuringsstation van Anderlecht:

het personeel kon de klager niet in het Nederlands helpen toen hij zich aanbood voor de jaarlijkse controle.

In het raam van de opdracht waarmee zij door de overheid werden belast, vallen de autokeuringsstations onder toepassing van artikel 1, §1, 2° lid van de SWT. Het autokeuringsstation van Anderlecht is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, § 1, b, SWT, en valt bijgevolg onder dezelfde regeling als de plaatselijke diensten in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

Artikel 19 SWT bepaalt dat iedere plaatselijke dienst in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal gebruikt, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is. Bijgevolg diende de klager door het personeel van het autokeuringsstation van Anderlecht in het Nederlands te worden geholpen.

De klacht is gegrond.

(Advies 48.105 van 16 december 2016)

**FOD Financiën – successiekantoor Brussel 5:
erfgenamen ontvingen een berekeningsblad van successierechten met Franstalige tekst terwijl de aangifte van nalatenschap in het Nederlands was opgesteld.**

Het successiekantoor Brussel 5 is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, 1, a, van de SWT en gebruikt in zijn betrekkingen met een particulier, de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is (artikel 19 SWT).

Aangezien de aangifte van nalatenschap in het Nederlands werd ingediend, diende het successiekantoor Brussel 5 alle documenten met betrekking tot de berekening van de successierechten, ook het bij het betalingsbericht gevoegde berekeningsblad, in het Nederlands aan de erfgenamen over te maken.

De klacht is gegrond.

(Advies 48.029 van 29 april 2016)

**FOD Financiën - controledienst van de directe belastingen Ganshoren:
klager kon niet in het Nederlands worden geholpen aan de telefoon.**

De controledienst van de directe belastingen Ganshoren is een gewestelijke dienst (artikel 35, § 1, a, SWT) en gebruikt in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is (artikel 19 SWT).

Iedere kandidaat die dingt naar een ambt of betrekking in een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad, moet vóór zijn benoeming, aan een schriftelijk examen over de elementaire kennis van de tweede taal worden onderworpen (artikel 21, § 2, SWT).

Een mondeling examen over de kennis van de tweede taal (aan de aard van de waar te nemen functie aangepast) moet worden afgelegd vóór elke benoeming of bevordering in een betrekking waarvan de titularis omgang heeft met het publiek (artikel 21, § 5, SWT).

De klacht is gegrond.

(Advies 47.209 van 22 januari 2016)

Belastingdienst van Ganshoren:

het versturen aan een Nederlandstalige van een eentalig Frans voorstel van vereenvoudigde belastingaangifte en betrokkene aan de telefoon niet in het Nederlands kunnen helpen.

De belastingdienst van Ganshoren is een gewestelijke dienst in de zin van artikel 35, § 1, a, van de SWT en is onderworpen aan dezelfde regeling als de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad. Conform artikel 19 van de SWT gebruikt een dergelijke dienst in zijn betrekkingen met een particulier de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De klager diende van de belastingdienst van Ganshoren een Nederlandstalig voorstel van vereenvoudigde aangifte te ontvangen en diende aan de telefoon in het Nederlands te worden geholpen toen zij, voor informatie in verband met dit voorstel, contact opnam met de dienst.

De klacht is gegrond.

(Advies 48.145 van 23 september 2016)

3.3 Berichten en mededelingen aan het publiek

Eandis:

de website van Eandis is integraal in het Nederlands en het Frans en deels in het Engels gesteld.

Voor de berichten en mededelingen die rechtstreeks aan het publiek worden gericht moet Eandis de taal van de gemeente waar zijn zetel is gevestigd, nl. het Nederlands, gebruiken (artikel 34, § 1, derde lid, SWT). De letterlijke toepassing van de wet zou echter tot gevolg hebben dat de tweetaligheid voor de berichten en mededelingen bestemd voor het publiek van de gemeenten uit het ambtsgebied die met een speciale regeling zijn begiftigd, onmogelijk zou worden gemaakt, en dat een dergelijke interpretatie klaar en duidelijk zou indruisen tegen de algemene inrichting van de wet die: enerzijds, de homogeniteit van de eentalige gebieden heeft willen verstevigen; anderzijds, uitdrukkelijk faciliteiten heeft toegekend aan de taalminderheden van sommige gemeenten. Daarom mag Eandis het Frans en het Nederlands gebruiken voor de rechtstreekse berichten die in het bijzonder tot het publiek van de gemeenten met een speciale regeling gericht zijn en voor de documenten die verplicht ter kennis moeten worden gebracht van het publiek van die gemeenten.

De website van Eandis is integraal in het Nederlands en in het Frans, en voor sommige aspecten ook in het Engels gesteld. De Franstalige informatie is niet beperkt en richt zich niet enkel tot de inwoners van de gemeenten met een speciale taalregeling.

De klachten zijn gegrond.

(Advies 47.153-47.154 van 2 december 2016)

4. Tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad

4.1 Gewestelijke en plaatselijke niet-gemeentelijke diensten

In 2016 heeft de VCT geen klachten ontvangen met betrekking tot de gewestelijke en plaatselijke niet-gemeentelijke diensten.

4.2 Gemeentelijke plaatselijke diensten, OCMW – Brusselse agglomeratie

4.2.1 Taalkennis van het personeel

Sint-Lambrechts-Woluwe:

onthaaldame in het gemeentehuis kon de klager niet in het Nederlands te woord staan.

Met toepassing van artikel 19 SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier, de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is. Artikel 21, § 2 SWT, bepaalt dat iedere kandidaat die dingt naar een ambt of betrekking in een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad, vóór zijn

benoeming, aan een schriftelijk examen over de elementaire kennis van de tweede taal moet worden onderworpen. Artikel 21, § 5 SWT, bepaalt dat een mondeling examen over de kennis van de tweede taal (aan de aard van de waar te nemen functie aangepast) moet worden afgelegd vóór elke benoeming of bevordering in een betrekking waarvan de titularis omgang heeft met het publiek.

De klacht is gegrond.

(Advies 48.052 van 7 oktober 2016)

4.2.2 Betrekkingen met particulieren

Anderlecht:

digitale uitnodiging voor vergadering werd door het studiebureau Tr@me uitsluitend in het Frans aan de buurtbewoners gestuurd.

De aanstelling, uit welken hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen, ontslaat de diensten niet van de toepassing van de SWT (artikel 50 van de SWT).

Het sturen van een e-mail is een betrekking met een particulier en moet in Brussel-Hoofdstad in de taal van de particulier, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is, gesteld zijn (artikel 19 SWT).

De klacht is gegrond, maar niet in hoofde van de gemeente Anderlecht, die voor dit renovatieproject geen contractuele relatie had met het studiebureau Tr@me.

(Advies 47.116 van 10 juni 2016)

Sint-Lambrechts-Woluwe:

onthaldame in het gemeentehuis kon de klager niet in het Nederlands te woord staan.

Met toepassing van artikel 19 SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad in zijn betrekkingen met een particulier, de door deze gebruikte taal, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is. Artikel 21, § 2 SWT, bepaalt dat iedere kandidaat die dingt naar een ambt of betrekking in een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad, vóór zijn benoeming, aan een schriftelijk examen over de elementaire kennis van de tweede taal moet worden onderworpen. Artikel 21, § 5 SWT, bepaalt dat een mondeling examen over de kennis van de tweede taal (aan de aard van de waar te nemen functie aangepast) moet worden afgelegd vóór elke benoeming of bevordering in een betrekking waarvan de titularis omgang heeft met het publiek.

De klacht is gegrond.

(Advies 48.052 van 7 oktober 2016)

4.2.3 Berichten en mededelingen aan het publiek

Stad Brussel:

plaatsing van eentalig Nederlandse signalisatieborden door de firma Group Monument met het oog op de uit te voeren reparaties aan de balustrade van het Poelaertplein.

Signalisatieborden zijn berichten en mededelingen aan het publiek.

Artikel 1 SWT bepaalt dat deze wet van toepassing is op de fysieke en rechtspersonen die concessiehouder zijn van een openbare dienst of belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen, in casu, de firma "Group Monument".

Overeenkomstig dit artikel is Group Monument onderworpen aan hetzelfde taalstelsel als de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad.

Conform artikel 18 van de SWT stellen de plaatselijke diensten, die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

Artikel 50 van de SWT bepaalt dat de aanstelling, uit welke hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen de diensten niet ontslaat van de SWT.

De tijdens de werken geplaatste borden hadden in het Nederlands en het Frans gesteld moeten zijn.

De klacht is onvankelijk en gegrond.

(Advies 47.196 van 15 april 2016)

Gemeente Ganshoren:

klacht van een Franstalige inwoner van de gemeente Brussel, aangaande een omleidingsbord wegens werken in de Louis de Brouckèrelaan 1083 Ganshoren. Het omleidingsbord op de hoek van de Tentoonstellingslaan was enkel in het Nederlands gesteld.

Een omleidingsbord wordt beschouwd als een bericht of mededeling aan het publiek. Conform artikel 18 SWT, stellen de plaatselijke diensten, die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans. Het omleidingsbord op de hoek van de Tentoonstellingslaan diende in het Frans en in het Nederlands gesteld te zijn.

Overeenkomstig artikel 50 SWT herinnert de VCT eraan dat de aanstelling, uit welke hoofde ook, van medewerkers de diensten niet ontslaat van de toepassing van deze gecoördineerde wetten.

De klacht is onvankelijk en gegrond.

(Advies 48.244 van 18 november 2016)

Jette:

in Wemmel werd een eentalig Franse folder van de Franstalige gemeentelijke “Académie de Jette/Musique-Théâtre-Danse” verspreid.

Gemeenten kunnen hun verplichtingen inzake taalgebruik niet omzeilen door voor de verspreiding van gemeentelijke publicaties een beroep te doen op een private firma (artikel 50 SWT).

Gemeentelijke publicaties zijn berichten en mededelingen aan het publiek en moeten in Brussel-Hoofdstad in het Nederlands en in het Frans gesteld zijn (artikel 18 SWT).

Voor alle informatie betreffende een culturele activiteit die slechts één enkele taalgroep aanbelangt, geldt het stelsel dat voor die taalgroep van toepassing is, dit zoals voorgeschreven door artikel 22 SWT, dat bepaalt: “In afwijking van de bepalingen van deze afdeling (III Brussel-Hoofdstad) zijn de instellingen waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert, onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied” (zie advies 24.124 van 1 september 1993).

Wanneer de plaatselijke diensten van het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad zich wenden tot de randgemeenten dient dat te gebeuren in de taal van dat gebied, met name het Nederlands en het Frans.

De klacht is gegrond, maar niet in hoofde van de gemeente Jette die de verdeling van de folder niet voorzien had in de gemeente Wemmel.

(advies 47.068 van 15 april 2016)

Anderlecht:

gemeentelijke brochure “Guide de la vie associative” is eentalig Frans.

Plaatselijke diensten (o.a. gemeentebesturen) van Brussel-Hoofdstad dienen alles wat als een “bericht en mededeling aan het publiek” kan worden beschouwd, in beide talen te publiceren (artikel 18 SWT). Hetzelfde geldt voor de door mandatarissen of gemeentelijke personeelsleden gestelde artikels (cf. advies 24.124 van 1 september 1993) evenals voor de algemene informatie en de aankondigingen van culturele activiteiten die de ganse bevolking aanbelangen (cf. advies 30.216/1 van 4 maart 1999).

De woorden “in het Nederlands en in het Frans” moeten zo worden geïnterpreteerd dat alle teksten in hun geheel en gelijktijdig in de betrokken publicatie moeten worden opgenomen en dit op voet van strikte gelijkheid (inhoud en lettertype) (cf. advies 29.107F van 20 november 1997).

Voor alle informatie uitgaande van instellingen waarvan de culturele activiteit slechts één enkele taalgroep interesseert (bv. kunstonderwijs, theaters enz.) geldt artikel 22 van de SWT, nl. “In afwijking van de bepalingen van deze afdeling (III Brussel-Hoofdstad) zijn de instellingen waarvan de culturele activiteit één enkel taalgroep interesseert onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied” (cf. advies 24.124 van 1 september 1993).

Voor redactionele bijdragen van derden moet een billijk evenwicht worden nagestreefd (cf. advies 36.058 van 2 februari 2006). De klacht is gegrond.

(Advies 47.164 van 15 april 2016)

Stad Brussel:

eentalig Franse brochure "*Le bus de l'emploi à Laeken*".

De website www.werkcentraledemploi.be is in eerste instantie eentalig Frans en Nederlandstalige versie is beknopter.

De "WerkCentrale van de Stad Brussel" is een plaatselijke dienst van Brussel-Hoofdstad.

De eentalig Franse brochure "*Le bus de l'emploi à Laeken*" die in de gemeente Laken werd verdeeld is een bericht en mededeling aan het publiek en diende in het Nederlands en in het Frans gesteld te zijn (artikel 18 SWT).

De websites van de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad moeten volledig (met uitzondering van de teksten waarop artikel 22 SWT van toepassing is) en op dezelfde wijze in het Nederlands en in het Frans worden gesteld en toegankelijk worden gemaakt. Teneinde de gelijkheid van de beide talen te waarborgen, houdt dit in dat de onthaalpagina tweetalig wordt opgesteld waarbij de bezoeker van de site zijn taalkeuze maakt en ingevolge die keuze op de Nederlandse of de Franse versie van de site terechtkomt. De twee versies mogen enkel informatie bevatten in respectievelijk het Nederlands en het Frans. De Nederlandse versie dient integraal in het Nederlands te zijn opgesteld en de Franse versie integraal in het Frans (zie in dezelfde zin: advies 47.035 van 4 december 2015).

De klacht is gegrond.

(Advies 47.180 van 11 maart 2016)

Anderlecht:

website van de gemeente.

De websites van de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad moeten volledig (met uitzondering van de teksten waarop artikel 22 SWT van toepassing is) en op dezelfde wijze in het Nederlands en in het Frans worden gesteld en toegankelijk worden gemaakt. Teneinde de gelijkheid van de beide talen te waarborgen, houdt dit in dat de onthaalpagina tweetalig wordt opgesteld waarbij de bezoeker van de site zijn taalkeuze maakt en ingevolge die keuze op de Nederlandse of de Franse versie van de site terechtkomt. De twee versies mogen enkel informatie bevatten in respectievelijk het Nederlands en het Frans. De Nederlandse versie dient integraal in het Nederlands te zijn opgesteld en de Franse versie integraal in het Frans (zie in dezelfde zin: advies 47.035 van 4 december 2015).

De Nederlandstalige versie van de website is niet integraal in het Nederlands gesteld. De klacht is gegrond.

(Advies 47.200 van 26 februari 2016)

Sint-Lambrechts-Woluwe:

eentalig gemeentebld Wolu Info.

Krachtens artikel 18 van de SWT en volgens de vaste rechtspraak van de VCT dienen de plaatselijke diensten (o.a. gemeentebesturen) die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn alles wat als een "bericht en mededeling aan het publiek" kan worden beschouwd, te publiceren in het Nederlands en het Frans. Hetzelfde geldt voor de door mandatarissen of gemeentelijke personeelsleden gestelde artikels (cf. advies 24.124 van 1 september 1993).

De woorden "in het Nederlands en in het Frans" moeten zo worden geïnterpreteerd dat alle teksten in hun geheel en gelijktijdig in het betrokken document moeten worden opgenomen, en dit op voet van strikte gelijkheid (inhoud en lettertype).

Wat de andere rubrieken betreft, die als redactiewerk moeten worden beschouwd, moet er een billijk evenwicht worden bereikt (cf. advies 24.124 van 1 september 1993).

Voor alle informatie betreffende een culturele activiteit die slechts één enkele taalgroep aanbelangt, geldt het stelsel dat voor die taalgroep van toepassing is, dit zoals voorgeschreven door artikel 22 SWT, dat bepaalt: "In afwijking van de bepalingen van deze afdeling (III Brussel-Hoofdstad) zijn de instellingen waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert, onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied (cf. advies 24.124 van 1 september 1993).

Doch, de mededeling die uitgaat van een schepen dient in het Nederlands en in het Frans gesteld te zijn, ook al betreft het een mededeling die handelt over een instelling waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert.

De uitgave en verspreiding van twee eentalige gemeentebladen (een Nederlandstalige versie en een Franstalige versie met ongelijke inhoud) houden een schending in van artikel 18 van de SWT en van de vaste rechtspraak van de VCT betreffende de gemeentelijke informatiebladen.

De klacht is gegrond.

(Advies 48.009 van 15 april 2016)

Ukkel:

6 klachten tegen het gemeentelijk blad "Wolvendael". De uitgaven van januari, februari, maart, april, mei en juni 2015 zijn niet in overeenstemming met de SWT gesteld.

Plaatselijke diensten (o.a. gemeentebesturen) van Brussel-Hoofdstad moeten alles wat als een "bericht en mededeling aan het publiek" kan worden beschouwd, publiceren in het Nederlands en het Frans. Hetzelfde geldt voor de door mandatarissen of gemeentelijke personeelsleden gestelde artikels (cf. advies 24.124 van 1 september 1993).

De woorden "in het Nederlands en in het Frans" moeten zo worden geïnterpreteerd dat alle teksten in hun geheel en gelijktijdig in het betrokken document moeten worden opgenomen, en dit op voet van strikte gelijkheid (inhoud en lettertype).

Wat de andere rubrieken betreft, die als redactiewerk moeten worden beschouwd, moet er een billijk evenwicht worden bereikt (cf. advies 24.124 van 1 september 1993).

Voor alle informatie betreffende een culturele activiteit die slechts één enkele taalgroep aanbelangt, geldt het stelsel dat voor die taalgroep van toepassing is, dit zoals voorgeschreven door artikel 22 SWT, dat bepaalt: "In afwijking van de bepalingen van deze afdeling (III Brussel-Hoofdstad) zijn de instellingen waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert, onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied" (cf. advies 24.124 van 1 september 1993).

Doch, de mededeling die uitgaat van een schepen dient in het Nederlands en in het Frans gesteld te zijn, ook al betreft het een mededeling die handelt over een instelling waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert.

De berichten en mededelingen aan het publiek zijn niet altijd in het Nederlands en in het Frans gesteld. Niet alle tweetalige teksten zijn op voet van strikte gelijkheid gesteld. De klachten zijn gegrond.

(Adviezen 47.079, 47.080, 47.081, 47.082, 47.087 en 47.088 van 15 april 2016)

Ukkel:

de gemeente liet 60.000 exemplaren drukken van Wolvendael mei 2015 (klacht 1).

De gemeente overhandigde 60.000 exemplaren aan een distributeur (klacht 2).

De distributeur verdeelde 60.000 exemplaren huis aan huis (klacht 3).

Klacht 1 en 2: zie advies 47.087 van 15 april 2016.

Klacht 3: de distributeur is als private onderneming niet verantwoordelijk voor de inhoud en samenstelling van de bladen die hij verdeelt in opdracht van de gemeente Ukkel. De SWT zijn, in dit geval, niet geschonden.

(Advies 47.083/084/086 van 15 april 2016)

Sint-Pieters-Woluwe

Sint-Pieters-Woluwe:

gemeentelijk blad "Wolu Mag".

De VCT heeft betreffende de gemeentelijke informatiebladen steeds het volgende gesteld: Krachtens artikel 18 van de SWT en volgens de vaste rechtspraak van de VCT dienen de plaatselijke diensten (o.a. gemeentebesturen) die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn alles wat als een "bericht en mededeling aan het publiek" kan worden beschouwd, te publiceren in het Nederlands en het Frans. Hetzelfde geldt voor de door mandatarissen of gemeentelijke personeelsleden gestelde artikels (cf. advies nr. 24.124 van 1 september 1993).

De woorden "in het Nederlands en in het Frans" moeten zo worden geïnterpreteerd dat alle teksten in hun geheel en gelijktijdig in het betrokken document moeten worden opgenomen, en dit op voet van strikte gelijkheid (inhoud en lettertype).

Wat de andere rubrieken betreft, die als redactiewerk moeten worden beschouwd, moet er een billijk evenwicht worden bereikt (cf. advies nr. 24.124 van 1 september 1993).

Voor alle informatie betreffende een culturele activiteit die slechts één enkele taalgroep aanbelangt, geldt het stelsel dat voor die taalgroep van toepassing is, dit zoals voorgeschreven door artikel 22 SWT, dat bepaalt: "In afwijking van de bepalingen van deze afdeling (III Brussel-Hoofdstad) zijn de instellingen waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert, onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied" (cf. advies nr. 24.124 van 1 september 1993).

Doch, de mededeling die uitgaat van een schepen dient in het Nederlands en in het Frans gesteld te zijn, ook al betreft het een mededeling die handelt over een instelling waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert.

De edities van het gemeentelijk blad "Wolu Mag" van juli/augustus 2015, september 2015, oktober 2015, december 2015, februari 2016, maart 2016, april 2016 en juni 2016 zijn niet in overeenstemming met de SWT en de vaste rechtspraak van de VCT gesteld.

De klachten zijn gegrond.

(Adviezen 48.092, 48.094, 48.089, 48.093, 48.090, 48.095, 48.202 en 48.200 van 21 oktober 2016)

Ukkel:
gemeentelijk blad “Wolvendael”.

De VCT heeft betreffende de gemeentelijke informatiebladen steeds het volgende gesteld: Krachtens artikel 18 SWT en volgens de vaste rechtspraak van de VCT dienen de plaatselijke diensten (o.a. gemeentebesturen) die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn alles wat als een “bericht en mededeling aan het publiek” kan worden beschouwd, te publiceren in het Nederlands en het Frans. Hetzelfde geldt voor de door mandatarissen of gemeentelijke personeelsleden gestelde artikels (cf. advies 24.124 van 1 september 1993).

De woorden "in het Nederlands en in het Frans" moeten zo worden geïnterpreteerd dat alle teksten in hun geheel en gelijktijdig in het betrokken document moeten worden opgenomen, en dit op voet van strikte gelijkheid (inhoud en lettertype).

Wat de andere rubrieken betreft, die als redactiewerk moeten worden beschouwd, moet er een billijk evenwicht worden bereikt (cf. advies 24.124 van 1 september 1993).

Voor alle informatie betreffende een culturele activiteit die slechts één enkele taalgroep aanbelangt, geldt het stelsel dat voor die taalgroep van toepassing is, dit zoals voorgeschreven door artikel 22 SWT, dat bepaalt: “In afwijking van de bepalingen van deze afdeling (III Brussel-Hoofdstad) zijn de instellingen waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert, onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied” (cf. advies 24.124 van 1 september 1993).

Doch, de mededeling die uitgaat van een schepen dient in het Nederlands en in het Frans gesteld te zijn, ook al betreft het een mededeling die handelt over een instelling waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert.

De edities van het gemeentelijk blad “Wolvendael” van oktober 2015, november 2015, december 2015, januari 2016, februari 2016, maart 2016, april 2016 en juni 2016 zijn niet in overeenstemming met de SWT en de vaste rechtspraak van de VCT gesteld. De klachten zijn gegrond.

(Adviezen 48.213, 48.214, 48.215, 48.216, 48.217, 48.218, 48.219, 48.220 van 18 november 2016)

Sint-Pieters-Woluwe

Sint-Pieters-Woluwe:
het gemeentelijk blad “Wolu Mag” van mei 2016 bevat verschillende eentalig Franse artikels die zowel in het Nederlands als in het Frans hadden moeten gesteld zijn.

De VCT heeft betreffende de gemeentelijke informatiebladen steeds het volgende gesteld: Krachtens artikel 18 SWT en volgens de vaste rechtspraak van de VCT dienen de plaatselijke diensten (o.a. gemeentebesturen) die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn alles wat als een “bericht en mededeling aan het publiek” kan worden beschouwd, te publiceren in het Nederlands en het Frans. Hetzelfde geldt voor de door mandatarissen of gemeentelijke personeelsleden gestelde artikels (cf. advies 24.124 van 1 september 1993).

De woorden "in het Nederlands en in het Frans" moeten zo worden geïnterpreteerd dat alle teksten in hun geheel en gelijktijdig in het betrokken document moeten worden opgenomen, en dit op voet van strikte gelijkheid (inhoud en lettertype).

Wat de andere rubrieken betreft, die als redactiewerk moeten worden beschouwd, moet er een billijk evenwicht worden bereikt (cf. advies 24.124 van 1 september 1993).

Voor alle informatie betreffende een culturele activiteit die slechts één enkele taalgroep aanbelangt, geldt het stelsel dat voor die taalgroep van toepassing is, dit zoals voorgeschreven door artikel 22 SWT, dat bepaalt: "In afwijking van de bepalingen van deze afdeling (III Brussel-Hoofdstad) zijn de instellingen waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert, onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied" (cf. advies 24.124 van 1 september 1993).

Doch, de mededeling die uitgaat van een schepen dient in het Nederlands en in het Frans gesteld te zijn, ook al betreft het een mededeling die handelt over een instelling waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert.

Het gemeentelijk blad "Wolu Mag" van mei 2016 is niet in overeenstemming met de SWT en de vaste rechtspraak van de VCT gesteld.

De klacht is gegrond.

(Advies 48.201 van 21 oktober 2016)

Stad Brussel:

dossier openbaar onderzoek enkel in het Frans beschikbaar.

Indien de stedenbouwvergunning onderworpen is aan het openbaar onderzoek in een gemeente van Brussel-Hoofdstad, dient de overheid die dit onderzoek organiseert alle essentiële documenten van het dossier die onontbeerlijk zijn voor de besluitvorming, in het Nederlands en in het Frans ter beschikking van het publiek te stellen. De andere documenten hoeven niet te worden vertaald; eventueel kan er een samenvatting worden gemaakt in de tweede taal. Het is niet voldoende dat er tweetalige ambtenaren van het departement Stedenbouw ter beschikking van de inwoners worden gesteld om toelichting te verstrekken (zie advies 45.146 van 13 juni 2014). De klacht is gegrond.

(Advies 48.115 van 18 november 2016)

Sint-Lambrechts-Woluwe:

de Nederlandstalige versie van de tweetalige tekst die is aangebracht op de damestoiletten in het gemeentehuis is in een gebrekkig Nederlands gesteld; andere opschriften zijn niet tweetalig.

Opschriften in een gemeentehuis zijn berichten en mededelingen aan het publiek en dienen in de plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad, met toepassing van artikel 18 SWT, in het Nederlands en het Frans gesteld te zijn. De klacht is gegrond.

Wat de gebrekkige tekst op de damestoiletten betreft is de VCT onbevoegd. De luister van de taal is een bevoegdheid van de gemeenschappen.

(Advies 48.055 van 18 november 2016)

Sint-Lambrechts-Woluwe:

enkel eentalig Franse exemplaren beschikbaar van “Wolu Info” in het gemeentehuis.

De VCT heeft betreffende de gemeentelijke informatiebladen steeds het volgende gesteld: Krachtens artikel 18 van de SWT en volgens de vaste rechtspraak van de VCT dienen de plaatselijke diensten (o.a. gemeentebesturen) die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn alles wat als een “bericht en mededeling aan het publiek” kan worden beschouwd, te publiceren in het Nederlands en het Frans. Hetzelfde geldt voor de door mandatarissen of gemeentelijke personeelsleden gestelde artikels (cf. advies 24.124 van 1 september 1993).

De woorden "in het Nederlands en in het Frans" moeten zo worden geïnterpreteerd dat alle teksten in hun geheel en gelijktijdig in het betrokken document moeten worden opgenomen, en dit op voet van strikte gelijkheid (inhoud en lettertype).

Wat de andere rubrieken betreft, die als redactiewerk moeten worden beschouwd, moet er een billijk evenwicht worden bereikt (cf. advies 24.124 van 1 september 1993).

Voor alle informatie betreffende een culturele activiteit die slechts één enkele taalgroep aanbelangt, geldt het stelsel dat voor die taalgroep van toepassing is, dit zoals voorgeschreven door artikel 22 SWT, dat bepaalt: “In afwijking van de bepalingen van deze afdeling (III Brussel-Hoofdstad) zijn de instellingen waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert, onderworpen aan de regeling die geldt voor het overeenkomstige gebied” (cf. advies 24.124 van 1 september 1993).

Doch, de mededeling die uitgaat van een schepen dient in het Nederlands en in het Frans gesteld te zijn, ook al betreft het een mededeling die handelt over een instelling waarvan de culturele activiteit één enkele taalgroep interesseert.

De uitgave en verspreiding van twee eentalige gemeentebladen (een Nederlandstalige versie en een Franstalige versie met ongelijke inhoud), houden een schending in van artikel 18 van de SWT en van de vaste rechtspraak van de VCT betreffende de gemeentelijke informatiebladen.

De klacht is gegrond.

(Advies 48.053 van 21 oktober 2016)

Sint-Pieters-Woluwe

Sint-Pieters-Woluwe:

de Brusselse plaatsnamen “Dumonplein” en “Sint-Pieters-Woluwe” worden uitsluitend met hun Franstalige benaming vermeld in de Engelstalige tekst op pagina 4 van “Wolu Mag” van

juli/augustus 2016.

Bij een bericht in een vreemde taal, moeten de plaatsnamen in de door de SWT voorziene talen gesteld zijn, in dit geval het Nederlands en het Frans (zie onder meer advies 47.018 van 13 maart 2015 betreffende “Wolu Mag” van september 2014).

De klacht is gegrond.

(Advies 48.198 van 18 november 2016)

Stad Brussel:

drie klachten tegen het gebruik van het logo “BXL” zonder de tweetalige baseline “Notre ville-Onze stad”.

Het logo is een bericht en mededeling aan het publiek en moet in Brussel-Hoofdstad in het Nederlands en het Frans gesteld zijn (artikel 18 SWT). De vermelding “BXL” kan op zich niet alleen als logo voorkomen op om het even welke drager, maar dient vergezeld te gaan van de woorden “Notre ville – Onze stad” (zie adviezen 47.143 en 47.161 van 30 oktober 2015).

De klachten zijn gegrond.

(Adviezen 48.096, 48.091 en 48.097 van 7 oktober 2016)

5. Rand- en taalgrensgemeenten

5.1 Betrekkingen met particulieren

Gemeentebestuur van Voeren:

klacht van een Franstalige inwoner van de gemeente Voeren tegen deze gemeente. Het betreft een Nederlandstalig overschrijvingsformulier van een aanslagbiljet, terwijl de voorkeurstaal van de klager gekend was.

De klager ontving van de gemeente Voeren zijn aanslagbiljet 2015 en het bijbehorende overschrijvingsformulier in het Nederlands. Hij richtte zich tot de gemeente om een Franse vertaling van deze documenten te bekomen. Vorig jaar moest hij reeds dezelfde stap ondernemen.

De klager vroeg de Franse vertaling aan van het document aan de adjunct-arrondissementscommissaris van Voeren. Hij ontving het aanslagbiljet in het Frans, alsook het belastingreglement. Het Franse document bevat echter geen overschrijvingsformulier, terwijl dit integraal deel uitmaakt van de briefwisseling.

Krachtens artikel 13 SWT kan ieder belanghebbende in de taalgrensgemeenten, zonder bijkomende onkosten en zonder verantwoording van zijn aanvraag, bij de dienst die de akte heeft opgemaakt een gewaarmerkte vertaling met waarde van uitgifte of van gelijkkludend afschrift verkrijgen.

In casu werd overeenkomstig de SWT het aanslagbiljet in de taal van het gebied gesteld en werd er een vertaling aangevraagd en naar de klager gestuurd.

De klacht heeft dus enkel betrekking op het overschrijvingsformulier.

Overeenkomstig de rechtspraak van de VCT wordt een overschrijvingsformulier beschouwd als een formulier. Artikel 11, § 1 SWT en het arrest van de Raad van State nr. 14.241 van 12 augustus 1970 stellen dat het in de taal van het gebied dient te zijn gesteld. Indien het wordt aangevraagd door de particulier, wordt het echter beschouwd als een betrekking tussen een openbare dienst en een particulier. Met toepassing van artikel 12, 3^e lid, SWT richten de plaatselijke diensten van de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren in die van beide talen – het Nederlands of het Frans – waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd (zie de principenota die op 7 november 2014 werd goedgekeurd door de verenigde afdelingen van de VCT).

Het overschrijvingsformulier dat bij de gewaarmerkte vertaling van het aanslagbiljet werd gevoegd diende eveneens in het Frans te zijn gesteld.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.
(Advies 48.017 van 16 december 2016)

 Sodexo:
klacht van een Franstalige inwoner van de gemeente Wemmel tegen Sodexo. Blijkt dat communicatie in het Frans onmogelijk is, en dat het evenmin mogelijk is om informatie en dienstencheques in het Frans te ontvangen.

Volgens artikel 7 SWT is de gemeente Wemmel begiftigd met een eigen regeling en wordt ze beschouwd als een gemeente met een speciale regeling. Het gaat in casu om een "randgemeente".

De maatschappij Sodexo is een rechtspersoon belast met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat overeenkomstig artikel 1, § 1, 2°, van de SWT, ten aanzien van meer bepaald de dienstencheques. Zulke cheques behoren heden tot de bevoegdheid van de gewesten. Er dient dan ook toepassing te worden gemaakt van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Conform artikel 36, § 2, van deze wet, is een dergelijke dienst voor de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn, onderworpen aan de taalregeling die door deze gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken wordt opgelegd aan de plaatselijke diensten van deze gemeenten.

In casu bepaalt artikel 25 van de SWT dat een plaatselijke dienst in de randgemeenten in zijn betrekkingen met een particulier de door betrokkene gebruikte taal gebruikt voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Er moet een technische oplossing worden gevonden opdat de Franstalige gebruikers woonachtig in de gemeente Wemmel hun rekening "dienstencheques" op de website van Sodexo in het Frans kunnen beheren, alsook dienen zij de daarmee overeenstemmende documenten in het Frans te kunnen ontvangen (zie in dezelfde zin : advies 43.159 van 29 juni 2012).

De VCT is van oordeel dat de klacht ontvankelijk en gegrond is.
(Advies 48.044 van 11 maart 2016)

MIVB:
een eentalig Nederlands op naam gestuurd formulier tot hernieuwing van een schoolabonnement aan een Franstalige inwoner van Wezembeek-Oppem.

De brief tot vernieuwing van het abonnement van de MIVB is een betrekking met een particulier in de zin van de SWT.

Met toepassing van artikel 32, § 1, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, dat meer bepaald verwijst naar artikel 41 van de SWT, maken

de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van het Nederlands of het Frans, naargelang van het geval.

De brief tot vernieuwing van het abonnement had in casu in het Frans gesteld moeten zijn.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 47.202 van 20 mei 2016)

 Sodexo:
klacht van een Franstalige inwoner van de gemeente Linkebeek tegen Sodexo. Blijkt dat het onmogelijk is om de communicatie omtrent de dienstencheques in het Frans te ontvangen.

Volgens artikel 7 SWT is de gemeente Linkebeek begiftigd met een eigen regeling en wordt ze beschouwd als een gemeente met een speciale regeling. Het gaat in casu om een "randgemeente".

De maatschappij Sodexo is een rechtspersoon belast met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat overeenkomstig artikel 1, § 1, 2°, van de SWT, ten aanzien van meer bepaald de dienstencheques. Zulke cheques behoren heden tot de bevoegdheid van de gewesten. Er dient dan ook toepassing te worden gemaakt van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Conform artikel 36, § 2, van deze wet, is een dergelijke dienst voor de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn, onderworpen aan de taalregeling die door deze gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken wordt opgelegd aan de plaatselijke diensten van deze gemeenten.

In casu bepaalt artikel 25 SWT dat een plaatselijke dienst in de randgemeenten in zijn betrekkingen met een particulier de door betrokkene gebruikte taal gebruikt voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

De VCT is van oordeel dat de klacht ontvankelijk en gegrond is.

(Advies 48.057 van 15 april 2016)

Taverne-Restaurant 'Le Chalet Vert' in Wezembeek-Oppem:
BTW-rekeningen zijn niet in overeenstemming met de SWT opgesteld.

De BTW-rekening is een wettelijk voorgeschreven document (zie advies 26.066 van 25 mei 1994) waarop het koninklijk besluit nr.1 van 29 december 1992 met betrekking tot de regeling voor de voldoening van de belasting over de toegevoegde waarde, gewijzigd bij koninklijk besluit van 30 maart 1994 en 18 december 2009 van toepassing is.

De private nijverheids-, handels- of financiebedrijven stellen de akten en bescheiden die voorgeschreven zijn bij de wetten en reglementen in de taal van het gebied waar hun exploitatiezetel of onderscheiden exploitatiezetels gevestigd zijn (artikel 52, § 1, SWT). De bedrijven die gevestigd zijn in één van de zes randgemeenten dienen de wettelijk voorgeschreven documenten, in casu de BTW-rekeningen, in het Nederlands te stellen (zie in dezelfde zin advies 39.164 van 6 september 2007).

Aangezien het restaurant in een randgemeente, met name Wezembeek-Oppem, is gevestigd moeten de BTW-rekeningen in het Nederlands zijn gesteld, wat in casu niet het geval is. De klacht is gegrond.

(Advies 47.152 van 20 mei 2016)

5.2 Berichten en mededelingen aan het publiek

Provincie Limburg:

klacht van een Franstalige inwoner aangaande een eentalig Nederlandse brochure die huis aan huis verspreid werd in de gemeente Voeren op initiatief van de provincie Limburg.

Op de vraag om inlichtingen van de VCT antwoorden ze het volgende: *"Wij moeten u evenwel mededelen dat vermeld project geen initiatief is van de provincie Limburg zelf, doch wel van de Limburgse Kringwinkels en dat dit project uitgewerkt werd door de vzw De Springplank. De verspreiding van de brochure, waarnaar in uw schrijven verwezen wordt, gebeurde dan ook niet op initiatief van het provinciebestuur van Limburg of van gedeputeerde Ludwig Vandenhove, doch wel van de vernoemde vzw.*

Weliswaar wordt in de brochure het logo van de provincie Limburg vermeld, doch dit vindt zijn grondslag in de door de provincie aan het initiatief toegekende projectsubsiëring. Bij artikel 7 van het besluit d.d. 23 december 2014 van de deputatie waarbij aan de vzw De Springplank een projectsubsidie werd toegekend werd immers – zoals dit bij projectsubsiëring gebruikelijk is – de verplichting opgelegd om bij alle promotionele activiteiten met betrekking tot het project het logo van de provincie Limburg te gebruiken en in publicaties de vermelding "met financiële steun van de provincie Limburg" op te nemen."

De VCT stelt vast dat vzw De Springplank geen vzw van de openbare machten is in de zin van de SWT. Zij valt dan ook niet onder de toepassing van artikel 1, § 2, 2°, van de SWT, waar de rechtspersonen bedoeld worden die concessiehouder zijn van een openbare dienst of die belast zijn met een opdracht die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen. Het enige wat vzw De Springplank aan de openbare machten bindt, is de toekenning van subsidies. Conform de rechtspraak van de VCT vormt deze steun echter geen toereikend element om de gesubsidieerde vereniging aan de toepassing van de SWT te onderwerpen (cf. in dezelfde zin advies 38.262 van 16 december 2008). De VCT is van oordeel dat de SWT niet van toepassing zijn en dat geen gevolg kan worden gegeven aan de klacht.

De VCT oordeelt dat de klacht ontvankelijk maar ongegrond is.

(Advies 47.227 van 10 juni 2016)

ORES:

klacht van een Franstalige inwoner van Voeren omdat een elektriciteitscabine de eentalig Nederlandse naam van de straat draagt waar zij gevestigd is.

Op onze vraag om inlichtingen aan de maatschappij "ORES" werd het volgende geantwoord (vertaling): *"Voor een veilig beheer van de distributienetten voor elektriciteit, dient ieder*

besturingspunt duidelijk en eenduidig te worden geïdentificeerd, zowel op het terrein als op de schema's en kaarten die voor de techniekers onontbeerlijk zijn. Deze identificatie, waarvan het gebruik voorbehouden is voor het technisch personeel, is samengesteld uit een nummer, gevolgd door een naam, waarbij een maximaal aantal karakters wordt gerespecteerd, vastgesteld door de database en de beschikbare plaats op de plannen. Soms wordt een straatnaam of een naam van een klant gebruikt om de cabine te identificeren. Het gaat dan ook geenszins om een mededeling aan het publiek."

Het opschrift op de cabine is geen mededeling aan het publiek, maar een aanduiding die bestemd is voor het technisch personeel. Zij valt niet onder het toepassingsdomein van de SWT en dient dan ook niet in beide talen gesteld te zijn.

De VCT is van oordeel dat de klacht ontvankelijk maar ongegrond is.
(Advies 47.226 van 22 januari 2016)

Gemeentebestuur van Voeren:

klacht van een Franstalige inwoner van Voeren omwille van twee wegsignalisatieborden die enkel in het Nederlands zijn gesteld.

Ieder wegsignalisatiebord dat langs een openbare weg of een weg met privaat karakter geplaatst wordt en die toegankelijk is voor een vorm van verkeer, behoort tot de verantwoordelijkheid van de bevoegde overheid. Hieruit volgt dat deze borden bijgevolg het voorwerp dienen uit te maken van een specifieke toelatingsvraag aan deze zelfde overheid. Indien het een gemeentelijke overheid betreft, is dit bestuur een plaatselijke dienst in de zin van de SWT, en iedere plaatsing van een verkeersbord is het resultaat van een beslissing van de gemeenteraad, zodat de SWT toegepast dienen te worden.

Overeenkomstig artikel 11, § 2, tweede lid, van de SWT, stellen de taalgrensgemeenten de berichten en mededelingen die bestemd zijn voor het publiek in het Nederlands en het Frans. De borden dienden in het Nederlands en het Frans te zijn gesteld.

De VCT is van oordeel dat de klacht ontvankelijk en gegrond is.

(Advies 47.225 van 5 februari 2016)

Bpost:

het niet gebruikmaken van de Franse versie van de straatnamen op de rode postbussen in Sint-Martens-Voeren.

Postkantoren zijn plaatselijke diensten in de zin van SWT. Artikel 11, § 2, derde lid, van de SWT voorziet dat in de taalgrensgemeenten de berichten en mededelingen bestemd voor het publiek in het Nederlands en het Frans worden gesteld.

Volgens de rechtspraak van de VCT worden de teksten tegelijkertijd en integraal in het Nederlands en het Frans voorgesteld, waarbij telkens voorrang wordt verleend aan de taal van het gebied, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder.

De VCT is dan ook van mening dat de berichten en mededelingen voor het publiek in de taalgrensgemeenten tegelijk en integraal in het Nederlands en in het Frans moeten worden gesteld, maar niet op dezelfde voet van gelijkheid als in het tweetalige taalgebied. De teksten in de andere taal dan die van het taalgebied hoeven dan ook niet noodzakelijk in hetzelfde

lettertype of dezelfde lettergrootte te worden gesteld. Ze moeten wel in een adequate en leesbare vorm worden weergegeven.

Bijgevolg dienen de straatnamen op de rode postbussen in het Nederlands en het Frans voor te komen met voorrang voor het Nederlands.

De VCT is van oordeel dat de klacht ontvankelijk en gegrond is.

(Advies 47.216 van 15 april 2016)

Gemeentebestuur van Voeren:

klacht vanwege het plaatsen van eentalig Nederlandse straatnaamborden. Het gaat om de twee borden "Kasteelstraat" en "Onder 't Spoor".

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de VCT zijn straatnamen, wanneer zij aangebracht zijn op borden bestemd voor het publiek, berichten en mededelingen aan het publiek (cf. advies 604 van 10 juni 1965 en 3100 van 25 januari 1971). Conform artikel 11, § 2, tweede lid SWT worden in de taalgrensgemeenten de berichten en mededelingen aan het publiek in het Nederlands en het Frans gesteld.

Het bord "Kasteelstraat" had eveneens in het Frans moeten voorkomen. Op dit eerste punt is de VCT van oordeel dat de klacht ontvankelijk en gegrond is.

Aangaande de betwiste straatnaam "Onder 't Spoor" heeft de VCT geoordeeld dat sommige benamingen met een geschiedkundig of folkloristisch karakter, of die plaatsnamen of bijnamen zijn, niet vertaalbaar zijn zonder hun eigenheid te verliezen (cf. advies 26.151 van 10 november 1995, 35.044 van 10 april 2003, 25.076 van 30 december 1993, 40.134 van 21 november 2008 en 44.046 van 11 januari 2013).

De VCT verklaart zich ter zake dan ook onbevoegd. Zij meent dat dit probleem onder de bevoegdheid van de "Koninklijke Commissie voor Toponymie en Dialectologie" valt.

(Advies 47.234 van 15 april 2016)

Vlaams Gewest:

klacht omwille van het feit dat het formulier voor de vernieuwing van het jachtverlof, alsook het jachtverlof zelf niet meer in het Frans beschikbaar zijn, terwijl dit vroeger wel het geval was.

De VCT ondervroeg mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw over deze feiten. Zij antwoordde ons wat volgt: *"De inwoners van de taalgrensgemeente Voeren kunnen overeenkomstig de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken van 18 juli 1966 zonder bijkomende onkosten en zonder verantwoording een gewaarmerkte vertaling met waarde van uitgifte of van gelijkkluidend afschrift van het jachtverlof verkrijgen. De betrokken inwoner moet hiervoor een verzoek tot de arrondissementcommissaris, bevoegd voor jachtzaken, in de provincie Limburg richten. Het Agentschap voor Natuur en Bos zorgt vervolgens voor de vertaling."*

Met toepassing van artikel 36, § 2, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen zijn in de gemeenten met speciale taalregeling uit hun ambtsgebied, de in § 1 bedoelde diensten onderworpen aan het taalstelsel dat door de SWT is opgelegd aan de plaatselijke diensten van deze gemeenten, voor de berichten, mededelingen en formulieren

bestemd voor het publiek, voor de betrekkingen met de particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen en vergunningen.

Aangaande het formulier voor de aanvraag van jachtverlof:

Voor een taalgrensgemeente als Voeren schrijft artikel 11, § 2, tweede lid, van de SWT, voor dat de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn, in het Nederlands en het Frans gesteld dienen te zijn. De formulieren op hun beurt dienen uitsluitend in de taal van het gebied gesteld te zijn, in casu in het Nederlands. Arrest 14.241 van 12 augustus 1970 van de Raad van State vernietigt immers artikel 11, § 2, tweede lid, van de SWT voor wat de formulieren betreft. Volgens de vaste rechtspraak van de VCT echter verkrijgt een formulier dat door een bepaalde particulier wordt aangevraagd, welke dit in zijn taal wenst te ontvangen, het karakter van een betrekking tussen de openbare dienst en de particulier (cf. in dezelfde zin advies 46.085 van 21 november 2014, alsook de adviezen 26.017 van 1 december 1994, 27.051 van 4 mei 1995, 27.064 van 11 mei 1995, 29.074 van 10 juli 1997, 30.047 van 18 juni 1998 en 31.224 van 9 november 2000).

In voorliggend geval dient het door de klager gevraagde formulier dan ook te worden beschouwd als een betrekking met een particulier en dient het in de taal van deze particulier te zijn gesteld, met name in het Frans, met toepassing van de bepalingen van artikel 12, derde lid SWT.

Bijgevolg dient een technische oplossing te worden gevonden om de Franstalige gebruikers die in de gemeenten met speciale taalregeling gedomicilieerd zijn, toe te laten hun formulier voor de aanvraag van het jachtverlof in het Frans in te vullen of te ontvangen (cf. in dezelfde zin: advies nr. 43.159 van 29 juni 2012, 48.031 van 11 maart 2016). Zo ook dient vermeld document in het Frans beschikbaar te zijn bij de arrondissementscommissaris voor de Franstaligen die gedomicilieerd zijn in de gemeenten met speciale taalregeling.

Aangaande het jachtverlof zelf:

Artikel 14, § 2, b SWT bepaalt dat het getuigschrift, volgens de wens van de belanghebbende, in het Nederlands of het Frans wordt gesteld wanneer de dienst gevestigd is in een taalgrensgemeente.

Het jachtverlof zelf dient in het Frans te worden afgeleverd, en dit enkel voor de Franstalige particulieren die in een gemeente met speciale taalregeling wonen. Er mag geen beroep worden gedaan op de procedure van de gewaarmerkte vertaling met waarde van uitgifte of van gelijkkluidend afschrift zoals u vermeldt in uw brief van 15 maart 2016.

De VCT is van oordeel dat de klacht op deze twee bovengenoemde punten ontvankelijk en gegrond is.

(Advies 47.248 van 10 juni 2016)

Sodexo :

klacht van een Franstalige inwoner van de gemeente Bever tegen Sodexo. De internetsite van Sodexo is enkel in het Nederlands beschikbaar en de klager ontvangt de documenten aangaande de dienstencheques enkel in het Nederlands.

De klager vroeg meermaals om een vertaling van het gedeelte van de website waar hij zijn rekening beheert, en om de e-mails die hem door Sodexo gestuurd werden, in het Frans te ontvangen. Hij ontving het volgende antwoord: "*Beste mijnheer (...), wij hebben uw email betreffende uw vraag goed ontvangen. Helaas kunnen wij niet corresponderen in het Frans, aangezien u niet wonende bent in een faciliteitengemeente. Dit is wettelijk bepaald dat wij dan automatisch in het Nederlands antwoord dienen te geven. Aarzel niet contact op te nemen met onze dienst indien u verder nog vragen heeft.*"

De VCT herinnert eraan dat volgens artikel 8, 8°, van de SWT, in het arrondissement Halle-Vilvoorde de gemeente Bever begiftigd is met een speciale regeling met het oog op de bescherming van hun minderheden.

De maatschappij Sodexo is een rechtspersoon belast met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat overeenkomstig artikel 1, § 1, 2°, van de SWT, ten aanzien van meer bepaald de dienstencheques. Zulke cheques behoren heden tot de bevoegdheid van de gewesten. Er dient dan ook toepassing te worden gemaakt van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Conform artikel 36, § 2, van deze wet, is een dergelijke dienst voor de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn, onderworpen aan de taalregeling die door deze gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken wordt opgelegd aan de plaatselijke diensten van deze gemeenten.

Conform artikel 12, § 3, van de SWT, wenden in casu de diensten in de taalgrensgemeenten zich tot de particulieren in die van beide talen - het Nederlands of het Frans - waarvan de betrokkenen zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd.

Er moet een technische oplossing worden gevonden opdat de Franstalige gebruikers woonachtig in de gemeente Bever hun rekening "dienstencheques" op de website van Sodexo in het Frans kunnen beheren, alsook dienen zij de daarmee overeenstemmende documenten in het Frans te kunnen ontvangen (zie in dezelfde zin : advies nr 43.159 van 29 juni 2012).

De VCT is van oordeel dat de klacht ontvankelijk en gegrond is.
(Advies 48.031 van 11 maart 2016)

6. Eentalige plaatselijke diensten

6.1 Behandeling in binnendienst

Advies aangaande het taalgebruik in het kader van openbare onderzoeken met betrekking tot vergunningen om vestigingen uit te baten die in het Vlaamse Gewest gelegen zijn:

Lessen is aan de gewestgrens gelegen, maar is geen faciliteitengemeente. Deze gemeente ontvangt van de technisch ambtenaar van het departement Vergunningen van de Overheidsdienst Wallonië regelmatig aanvraagdossiers voor vergunningen om vestigingen die gelegen zijn in het Vlaamse Gewest uit te baten. Deze dossiers worden door de provincie West-Vlaanderen in het Nederlands overgemaakt aan de technisch ambtenaar. Deze laatste vraagt vervolgens aan de gemeentelijke milieudienst van Lessen om een openbaar onderzoek te organiseren aangaande deze dossiers, en om hem, na afloop van dit onderzoek, het advies van het gemeentecollege aan de provincie West-Vlaanderen mee te delen.

Artikel 10, eerste lid, SWT stelt het volgende:

"Iedere plaatselijke dienst, die in het Nederlandse, het Franse of het Duitse taalgebied gevestigd is, gebruikt uitsluitend de taal van zijn gebied in zijn binnendiensten, in zijn betrekkingen met de diensten waaronder hij ressorteert en in zijn betrekkingen met de andere diensten uit hetzelfde taalgebied en uit Brussel-Hoofdstad." De diensten hebben echter steeds de mogelijkheid om in een andere taal te corresponderen met de diensten die niet in artikel 10 bedoeld worden, zoals die van een ander taalgebied (zoals in casu de diensten van de provincie West-Vlaanderen met de Waalse overheidsdienst).

Wanneer de Waalse overheidsdienst echter aan de gemeente Lessen vraagt om een openbaar onderzoek te organiseren op basis van een dossier in het Nederlands, overtreedt hij de wet op het gebruik van de talen. Overeenkomstig artikel 10 van de SWT dient de Waalse overheidsdienst in binnendienst immers een in het Frans gesteld dossier over te maken.

(Advies 48.014 van 22 januari 2016)

6.2 Berichten en mededelingen aan het publiek

Leuven:
tweetalige (N/F) folder van het Museum voor Natuurwetenschappen werd in de bibliotheek van Leuven ter beschikking van het publiek gesteld.

De publicaties die het Museum voor Natuurwetenschappen tot het publiek richt door bemiddeling van de plaatselijke diensten, moeten hetzij enkel in de taal van het gebied waar deze plaatselijke diensten gevestigd zijn, hetzij in ten minste de drie landstalen en eventueel het Engels, gesteld zijn. Wanneer de publicaties niet beantwoorden aan één van bovenvermelde beschrijvingen moeten de plaatselijke diensten weigeren ze ter beschikking

van het publiek te stellen. Dit ontslaat de instellingen die deze publicaties opstellen niet van de verantwoordelijkheid voor de correcte toepassing van de SWT (zie omzendbrief 46.100). De klacht is gegrond.

(Advies 47.159 van 10 juni 2016)

Deel II

Verslag van de Nederlandse afdeling

Hoofdstuk I Klachten waarvoor de Nederlandse afdeling onbevoegd is

Winkel “& Other Stories” te Antwerpen: verkoopster spreekt geen Nederlands.

De commerciële relaties met de klanten vallen niet onder de toepassing van de bepalingen van het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen. De bedrijven zijn vrij om in dit verband de taal te gebruiken die ze wensen (cf. ook adviezen NA 34.060 van 28 maart 2002 en 28.196 van 14 november 1996).

(Advies 48.070 van 15 april 2016)

Hoofdstuk II Klachten waarvoor de Nederlandse afdeling bevoegd is

1. SWT niet van toepassing

Wervik:

eentalig Franse aankondiging van een Gallo-Romeins weekend in Wervik.

Viroviacum Romanum, de organisator van het Gallo-Romeins weekend, is een private vereniging die geen enkele juridische band heeft met de stad Wervik. De ondersteuning door de stad is beperkt tot een financiële bijdrage en logistieke steun.

Het louter verstrekken van financiële en logistieke steun aan evenementen die georganiseerd worden door private verenigingen zijn geen grond om te oordelen dat de aankondigingen van deze evenementen onder de toepassing van de SWT vallen (zie o.a. advies NA 37.140 van 19 januari 2006). De klacht is ongegrond.

(Advies 47.179 van 26 februari 2016)

POPPUNT Vzw Poppunt:

Nederlandstalig lid van de vereniging ontvangt Engelstalige mails.

Uit de statuten blijkt dat de vzw geen rechtspersoon is die is belast met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten haar hebben toevertrouwd in het algemeen belang, als bedoeld door artikel 1, § 1, 2°, van de SWT.

De band tussen de vzw en de Vlaamse Gemeenschap is het krijgen van subsidies, wat volgens de vaste rechtspraak van de VCT, in hoofde van de subsidieverlener, echter geen toereikend element is en niet tot gevolg kan hebben dat de gesubsidieerde vereniging erdoor aan de toepassing van de SWT wordt onderworpen (zie o.a. adviezen 40.017 van 9 juli 2008, 41.040 van 18 december 2009 en 42.066 van 11 februari 2011).

(Advies 48.211 van 18 november 2016)

2. Plaatselijke diensten

2.1 Betrekkingen met particulieren

Bpost Merchtem:

in het postkantoor van Merchtem worden klanten in het Frans bediend.

Artikel 36, § 1, van de wet van 21 maart 1991 betreffende de hervorming van sommige economische overheidsbedrijven bepaalt dat de autonome overheidsbedrijven alsmede hun dochterondernemingen die zij betrekken bij de uitvoering van hun taken van openbare dienst en waarin het belang van de overheid in het kapitaal meer dan 50% bedraagt, onderworpen zijn aan de SWT. Dit is het geval voor bpost.

Luidens artikel 12, eerste lid, van de SWT gebruikt een plaatselijke dienst die in het Nederlandse taalgebied is gevestigd, zoals het postkantoor te Merchtem, voor zijn betrekkingen met particulieren uitsluitend de taal van het gebied. Artikel 12, eerste lid, voorziet in een afwijking voor de betrekkingen met particulieren uit andere taalgebieden. Krachtens het zogenaamde hoffelijkheidsprincipe mogen (er is nooit een verplichting) de plaatselijke diensten de inwoners uit een ander taalgebied antwoorden in de taal waarvan deze laatsten zich hebben bediend. Dit principe moet beperkend worden geïnterpreteerd: het staat de plaatselijke dienst enkel vrij in een andere taal dan de taal van zijn gebied te antwoorden op voorwaarde dat de particulier erom verzocht heeft en dat hij buiten het taalgebied van de dienst is gevestigd. Dit principe geldt derhalve in het geval van Merchtem niet voor wie in het Nederlandse taalgebied is gevestigd. Wie zich in het postkantoor te Merchtem aanmeldt en in die gemeente of een andere gemeente van het Nederlandse taalgebied woont, wordt in het Nederlands bediend.

Derhalve kan de Nederlandse afdeling van de VCT niet anders dan vaststellen dat, voor zover de klanten aan het postloket te Merchtem aldaar (of in een andere gemeente van het Nederlandse taalgebied) woonachtig waren, de klacht ontvankelijk en gegrond is.

De Nederlandse afdeling sprak zich reeds in dezelfde zin uit in de adviezen 43.212 van 30 maart 2012, 44.051 van 13 juli 2012 en 44.096 van 14 december 2012.

(Advies 48.150 van 18 november 2016)

2.2 Berichten en mededelingen aan het publiek

Gent:

nieuwe parkeermeters in vier talen.

De vermeldingen op parkeermeters zijn berichten en mededelingen aan het publiek en moeten in de plaatselijke diensten van het Nederlandse taalgebied, uitsluitend in de taal van het gebied gesteld zijn (artikel 11, § 1, SWT). Voor toeristische centra geldt evenwel een uitzonderingsbepaling (artikel 11, § 3, SWT) op de algemene regel dat berichten bestemd voor het publiek in de streektaal worden gesteld. Aan deze mogelijkheid heeft de wetgever

een dubbele vormvoorwaarde verbonden: de gemeenteraad moet enerzijds een beslissing nemen dat de berichten die bestemd zijn voor de toeristen tenminste in drie talen (Nederlands, Frans en Duits, met voorrang voor de streektaal) worden gesteld, anderzijds moet de inhoud van de beslissing binnen de acht dagen aan de VCT worden meegedeeld.

Het volledige grondgebied van Gent is erkend als toeristisch centrum. De boodschappen die via een touch screen op de parkeerautomaten aan de gebruikers worden getoond, mogen ook naast de oorspronkelijke Nederlandse boodschap, in het Frans, Duits en het Engels, aan de toeristen worden aangeboden.

De klacht is ongegrond.

(Advies 48.193 van 18 november 2016)

2.3 Getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen

In 2016 heeft de VCT geen klachten ontvangen in verband met getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen bij plaatselijke diensten.

3. Gewestelijke diensten

3.1 Betrekkingen met particulieren

Sociale Woningen Arrondissement Leuven (SWAL):

een huurder van SWAL stelt dat bij renovatiewerken aan zijn woning de personeelsleden van de aannemer geen Nederlands spraken of kenden.

De sociale huisvestingsmaatschappij SWAL is onderworpen aan de SWT. De private aannemer die voor haar werken uitvoert is in principe zelf niet onderworpen aan de SWT, maar overeenkomstig artikel 50 van de SWT ontslaat de aanstelling, uit welke hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen de diensten niet van de toepassing van deze gecoördineerde wetten. Dat wil zeggen dat, indien een sociale huisvestingmaatschappij een beroep doet op een private aannemer, zij er voor moet zorgen dat bij de werken de SWT worden nageleefd.

Concreet moet tijdens de werken met de huurders van de maatschappij in het Nederlands worden gecommuniceerd. Uit de voorgelegde stukken blijkt dat een Nederlandstalige werfleider van de aannemer tijdens de werken aanwezig is in de wijk en/of steeds bereikbaar is voor de huurders. Deze zijn door SWAL duidelijk geïnformeerd dat het de werfleider is (en niet andere werknemers van de aannemer) die de werken coördineert en als verantwoordelijk aanspreekpunt voor de huurders functioneert. Voor vragen en problemen tijdens de werken in hun woning moeten en kunnen de huurders zich rechtstreeks tot de Nederlandstalige werfleider richten. Bovendien zijn de huurders ervan op de hoogte gebracht dat zij met eventuele vragen ook terecht kunnen bij een ander personeelslid van SWAL die de werken ook opvolgt en Nederlandstalig is.

De Nederlandstalige afdeling van de VCT is dan ook van oordeel dat SWAL voldoende maatregelen heeft genomen opdat de werken door de private aannemer met naleving van de SWT worden uitgevoerd. Zij verklaart de klacht ontvankelijk maar ongegrond.

(Advies 47.238 van 26 februari 2016)

3.2 Berichten en mededelingen aan het publiek

 **De Schorre Recreatiedomein De Schorre van de provincie Antwerpen:
frequent gebruik van het Engels op de folder van een sportdag
op 13 september 2015 in het recreatiedomein.**

De provincie Antwerpen is een gewestelijke dienst, in de zin van de SWT, waarvan de werkring uitsluitend gemeenten zonder speciale regeling uit het Nederlandse taalgebied bestrijkt en waarvan de zetel in dat gebied is gevestigd. Luidens artikel 33, § 1, van de SWT stelt dergelijke dienst de berichten en mededelingen die voor het publiek zijn bestemd uitsluitend in de taal van zijn gebied (het Nederlands).

De Nederlandse afdeling van de VCT stelt vast dat de voorpagina van de folder hoofdzakelijk in het Engels is gesteld met als blikvanger de uitsluitend Engelstalige aankondiging “Xtreme & adventure sports festival. Sunday sept. 13th from 12u00 till 18u00 (beeldmerk) Xtreme Xperience pure adrenaline experience”. Ter verantwoording wordt gewezen op het internationale publiek waarop het evenement is gericht. Zo waren tijdens de editie 2015 onder andere verschillende buitenlandse atleten aanwezig.

De Nederlandse afdeling merkt op dat de folder samen met de krant Gazet van Antwerpen werd bedeed die niet direct op een internationaal maar op een Nederlandstalig publiek is gericht. De bedoeling is derhalve duidelijk een Nederlandstalig publiek te bereiken.

Het gebruik van het Engels kan allicht flitsend en blits (“flashy”), hip en modieus (“trendy”) overkomen. De Nederlandse afdeling is van oordeel dat er voldoende Nederlandstalige alternatieven voorhanden zijn om de flitsende, hippe boodschap van nog onbekende en extreme sporten kenbaar te maken en zodoende de bestuurstaalwet, waaraan ook de provincie Antwerpen en het provinciaal domein De Schorre zijn onderworpen, na te leven.

Ten aanzien van het gebruik van Engelstalige woorden die tot het Nederlands zijn gaan behoren, zoals workshop, demo, snowboarden,... heeft de Nederlandse afdeling geen opmerkingen. Verder stelt zij vast dat de volgende bladzijden van de folder met het programma, met uitzondering van de vermeldingen “air”, “earth” en “fire” in de beeldmerken, Nederlandstalig zijn.

De Nederlandse afdeling is dan ook van oordeel dat voornamelijk op de voorpagina van de folder bovenmatig en onnodig gebruik van het Engels wordt gemaakt door de provinciale diensten. Waar er voldoende Nederlandstalige alternatieven bestaan, acht zij het gebruik van het Engels niet in overeenstemming met de bestuurstaalwet en is de klacht in die mate ontvankelijk en gegrond. Zij neemt akte van uw verklaring om bij de volgende editie van het evenement met de nodige omzichtigheid te handelen en het onnodige gebruik van anderstalige termen te vermijden.

(Advies 47.243 van 26 februari 2016)

Deel III

Verslag van de Franse afdeling

Hoofdstuk I Klachten waarvoor de Franse afdeling onbevoegd is

In 2016 heeft de Franse afdeling noch klachten noch vragen om advies ontvangen.

Hoofdstuk II Klachten waarvoor de Franse afdeling bevoegd is

In 2016 heeft de Franse afdeling noch klachten noch vragen om advies ontvangen.

Deel IV

Klachten betreffende het Duitse taalgebied

Hoofdstuk I Klachten waarvoor de VCT onbevoegd is

In 2016 heeft de VCT zich nooit onbevoegd verklaard voor de klachten met betrekking tot het Duitse taalgebied.

Hoofdstuk II Klachten waarvoor de VCT bevoegd is

Waalse Overheidsdienst - Departement Leefmilieu en Water:
klacht aangaande een officiële brief die werd gestuurd naar de firma Herkula Farbwerke in Sankt-Vith (gemeente uit het Duitse taalgebied) door de Directie Verontreinigingspreventie van de Waalse Overheidsdienst.

Overeenkomstig artikel 36 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gebruiken de diensten van de Waalse regering het Frans als bestuurs taal.

Met betrekking tot de gemeenten met een speciale taalregeling uit hun ambtsgebied (in casu, de gemeenten van het Duitse taalgebied), bepaalt artikel 36, § 2, van de gewone wet van 9 augustus 1980 echter dat op de voornoemde diensten de taalregeling van toepassing is die door de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten voor de betrekkingen met particulieren.

Conform artikel 12 SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst, die in het Duitse taalgebied is gevestigd, uitsluitend het Duits voor zijn betrekkingen met de particulieren. Er wordt nochtans steeds geantwoord in de taal, die door de particulier gebruikt wordt, wanneer deze zich wendt in het Frans of in het Duits tot een dienst die gevestigd is in een gemeente uit het Duitse taalgebied.

De firma Herkula Farbwerke, gevestigd in Sankt-Vith, diende de brief meteen in het Duits te hebben ontvangen, zonder dat zij hiervoor een aanvraag indiende.

De VCT acht de klacht ontvankelijk en gegrond.
(Advies 48.245 van 7 oktober 2016)

Gemeentebestuur van Kelmis:
publicatie van een uitsluitend in het Duits gesteld bericht in de "Wochenspiegel" van 25 november 2015.

Een publicatie in een dagblad is een bericht en mededeling aan het publiek. Het betreft een publicatie van de Autonome Gemeinderegime GALMEI, een plaatselijke dienst in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 11, § 2, van de SWT, worden in de gemeenten van het Duitse taalgebied de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn in het Duits en in het Frans gesteld. De VCT oordeelt dat de aankondiging om een nieuwe concessiehouder te vinden in het Duits en het Frans had moeten verschijnen.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.
(Advies 47.233 van 11 maart 2016)

Gemeentebestuur van Eupen :

klacht van een Franstalige particulier tegen de gemeente Eupen omwille van de publicatie van een eentalig Duits bericht in de "Wochenspiegel" van 6 april 2016.

Een publicatie in een krant is te beschouwen als een bericht of mededeling aan het publiek. De Stad Eupen is een plaatselijke dienst in de zin van de SWT.

Overeenkomstig artikel 11, § 2 SWT, worden in de gemeenten van het Duitse taalgebied de berichten die voor het publiek bestemd zijn in het Duits en in het Frans gesteld.

De mededeling kan ofwel in de twee talen in één krant of weekblad worden geplaatst, ofwel in de ene taal in een eentalige publicatie en in de andere taal in een andere publicatie. In dit laatste geval moeten de teksten gelijktijdig verschijnen in publicaties met dezelfde verspreidingsnorm (zie advies 33.431 van 17 januari 2002).

De VCT oordeelt dat het artikel verschenen in de "Wochenspiegel" op vraag van de Stad Eupen in het Duits en in het Frans diende te zijn gesteld, ofwel enkel in het Duits in de "Wochenspiegel" maar ook in het Frans in een Franstalige krant met dezelfde verspreidingsnorm.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 48.108 van 18 november 2016)

FOD Financiën – Algemene administratie der Douane en Accijnzen - Luik:

klacht aangaande een officiële brief die werd gestuurd naar de firma Herkula Farbwerke in Sankt-Vith (gemeente uit het Duitse taalgebied) door de Algemene administratie der Douane en Accijnzen.

De Algemene administratie der Douane en Accijnzen van Luik is een gewestelijke dienst in de zin van de SWT.

Conform artikel 36, § 1, derde lid SWT is iedere gewestelijke dienst waarvan de werkring gemeenten uit verschillende taalgebieden, behalve Brussel-Hoofdstad, bestrijkt en waarvan de zetel niet gevestigd is in een gemeente uit het Malmédysse of in een gemeente uit het Duitse taalgebied, onderworpen aan artikel 34, § 1 SWT aangaande zijn betrekkingen met de particulieren.

Artikel 34, § 1, vierde lid SWT stelt dat de gewestelijke dienst in zijn betrekkingen met een particulier de taal gebruikt die te dezer zake opgelegd is aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier. Wat ons bij artikel 12 SWT brengt, dat bepaalt dat iedere plaatselijke dienst, die in het Duitse taalgebied is gevestigd, uitsluitend het Duits gebruikt voor zijn betrekkingen met de particulieren.

De firma Herkula Farbwerke, gevestigd in Sankt-Vith, diende de brief betreffende het nieuwe Douanewetboek meteen in het Duits te hebben ontvangen, zonder dat zij hiervoor een aanvraag indiende.

De VCT acht de klacht ontvankelijk en gegrond.

(Advies 48.178 van 7 oktober 2016)

RVA:

klacht omtrent de taal (Duits) die de diensten van de RVA hebben gebruikt in de correspondentie met de klager.

De klager woont in Butgenbach (Duitse taalgebied). Er werd telefonisch gevraagd om de brieven van de RVA hem in het Frans toe te sturen. Het antwoord was negatief.

Een correspondentie wordt beschouwd als een betrekking met een particulier. De RVA is een gewestelijke dienst in de zin van de SWT.

Krachtens artikel 36, § 1, derde lid SWT is elke gewestelijke dienst waarvan de werkring gemeenten uit verschillende taalgebieden, behalve Brussel-Hoofdstad, bestrijkt en waarvan de zetel niet gevestigd is in een gemeente uit het Malmédysse of in een gemeente uit het Duitse taalgebied, onderworpen aan artikel 34, § 1 SWT in zijn betrekkingen met particulieren.

Artikel 34, § 1, vierde lid SWT stelt dat de gewestelijke dienst in zijn betrekkingen met een particulier de taal gebruikt die te dezer zake opgelegd is aan de plaatselijke diensten van de woonplaats van de betrokken particulier. Zo wordt er verwezen naar artikel 12 SWT, dat bepaalt: "Iedere plaatselijke dienst die in het Duitse taalgebied is gevestigd, gebruikt uitsluitend het Duits voor zijn betrekkingen met de particulieren. Er wordt nochtans steeds geantwoord in de taal, die door de particulier gebruikt wordt, wanneer deze zich wendt in het Frans of in het Duits tot een dienst die gevestigd is in een gemeente uit het Duitse taalgebied."

In antwoord op de vraag van de klager, dienden alle documenten in het Frans verstuurd te zijn.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 48.259 van 18 november 2016)

Politiezone « Weser-Göhl » en « Herver Land » :

klacht van een Franstalige particulier tegen de politiezones "Weser-Göhl" en "Herver Land" (Pays de Herve) omwille van de publicatie van een eentalig Duits bericht in de "Wochenspiegel" van 6 april 2016. Het bericht in kwestie bevat bovendien het woord "Bleyberg" in plaats van "Plombières".

Op onze vraag om inlichtingen aan de politiezone "Weser-Göhl" antwoordt zij ons het volgende: "*(...) wij willen u erop wijzen dat de politiezone Weser-Göhl hierover een aanvraag tot advies heeft ingediend bij het Ministerie van de Duitstalige Gemeenschap van België, toezichthoudende overheid van de lokale politie.*"

Op onze vraag om inlichtingen aan de politiezone "Herver Land" (Pays de Herve) antwoordt zij ons het volgende: "*Aangaande uw brief van 07/09/2016, hierboven vermeld, bevestig ik u dat de politiezone Pays de Herve geen enkele publicatie heeft uitgebracht waarin het woord "Bleyberg" in voorkomt, in plaats van "Plombières". Ik deel overigens mee dat de politiezone Pays de Herve Franstalig is en dat enkel de term "Plombières" wordt gebruikt. Om dit in de toekomst te vermijden, zal ik de (Duitstalige) krant waarin het bericht werd gepubliceerd eraan herinneren dat het gebruik van onze naam en alle informatie omtrent onze organisatie zal moeten worden goedgekeurd door de directie.*"

We hebben ook aan de “Wochenspiegel” gevraagd wie de publicatie van het betwiste artikel heeft aangevraagd, en zij antwoordt ons het volgende: *“De politiezone Weser-Göhl heeft gevraagd om het artikel te publiceren. Ik heb vandaag een correctie ontvangen met de vermelding in twee talen.”*

Een publicatie in een krant is te beschouwen als een bericht of mededeling aan het publiek.

De politiezone “Weser-Göhl” staat in voor de volgende gemeenten : Kelmis, Lontzen, Raeren en Eupen. De politiezone van Weser-Göhl is een gewestelijke dienst in de zin van de SWT.

Conform artikel 34, § 1, eerste lid b) SWT stellen de gewestelijke diensten waarvan de werkkring gemeenten uit het Duitse taalgebied bestrijkt en waarvan de zetel in dat gebied gevestigd is, de berichten en mededelingen, die hij rechtstreeks aan het publiek richt, in de taal of talen die ter zake opgelegd zijn aan de plaatselijke diensten van de gemeenten waar zijn zetel gevestigd is. In casu Eupen.

Overeenkomstig artikel 11, § 2 SWT worden in de gemeenten van het Duitse taalgebied de berichten die voor het publiek bestemd zijn in het Duits en in het Frans gesteld.

De VCT oordeelt dat het artikel verschenen in de “Wochenspiegel” omtrent de politiezone “Weser-Göhl” in het Duits en in het Frans diende gesteld te zijn.

De klacht is ontvankelijk en gegrond. De VCT neemt er akte van dat de politiezone “Weser-Göhl” bij de krant “Wochenspiegel” is tussengekomen om het bericht in het Duits en in het Frans te publiceren.

De politiezone “Herver Land” (Pays de Herve) staat in voor de volgende gemeenten: Aubel, Baelen, Herve, Limbourg, Olne, Plombières, Thimister-Clermont, Welkenraedt.

De Koning heeft het artikel 16 SWT nooit uitgevoerd. Bijgevolg behoren deze gemeenten tot het Franse taalgebied waarvoor geen speciale regeling werd voorzien.

De politiezone “Herver Land” (Pays de Herve) is een gewestelijke dienst in de zin van de SWT.

Conform artikel 33, § 1, tweede lid SWT stelt elke gewestelijke dienst, waarvan de werkkring uitsluitend gemeenten zonder speciale regeling uit het Nederlandse of het Franse taalgebied bestrijkt, de berichten en mededelingen die voor het publiek bestemd zijn uitsluitend in de taal van zijn gebied.

De VCT oordeelt dat het bericht omtrent de politiezone “Herver Land” (Pays de Herve) verschenen in de “Wochenspiegel” in het Frans diende gesteld te zijn. We wezen hen erop dat de benaming “Bleyberg” niet meer wordt gebruikt in de plaats van “Plombières”.

De klacht is ontvankelijk en gegrond.

(Advies 48.109 van 7 oktober 2016)

EDF Luminus :

klacht van een Duitstalige inwoner tegen de maatschappij EDF Luminus aangaande het feit dat zijn elektriciteitsleveringscontract niet in het Duits beschikbaar is.

De klacht betreft het feit dat het elektriciteitsleveringscontract van de maatschappij “EDF Luminus” niet in het Duits beschikbaar is. Deze maatschappij erkent inderdaad dat hun nieuwe energiecontracten niet meer in het Duits worden aangeboden, maar enkel in het Nederlands en het Frans.

De gas- en elektriciteitsmarkt is geliberaliseerd sinds 1 januari 2007. Sinds deze liberalisering van de elektriciteitsmarkt heeft de consument de mogelijkheid om zijn leverancier te kiezen.

Het elektriciteitsleveringscontract is een contract gereguleerd met name in het Waalse Gewest door het besluit van de Waalse Regering van 30 maart 2006 betreffende de openbare dienstverplichtingen op de elektriciteitsmarkt. Zo is de leverancier onderworpen aan verplichtingen aangaande precontractuele informatie conform artikel 3 van dit besluit van 30 maart 2006.

Bovendien schrijven de artikelen 29 tot 41 van het besluit van de Waalse Regering van 30 maart 2006 betreffende de openbare dienstverplichtingen op de elektriciteitsmarkt een bijzondere procedure voor ten laste van de leverancier in geval van niet tijdige betaling van de facturen.

Het besluit van 30 maart 2006 voorziet eveneens in opzeggingsmodaliteiten door de leverancier in zijn artikel 10bis en artikel 18, § 2/3 van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt, maar tevens opzeggingsmodaliteiten voor de consument.

Zowel op federaal niveau als op het niveau van het Waalse Gewest bestaan er dwingende bepalingen voor de elektriciteitsleverancier en die het statuut van de consumenten met bescheiden inkomens betreft (artikel 20, § 2, van de wet van 29 april 1999 betreffende de organisatie van de elektriciteitsmarkt; ministerieel besluit van 30 maart 2007 houdende vaststelling van sociale maximumprijzen voor de levering van elektriciteit aan de beschermde residentiële klanten met een laag inkomen of in een kwetsbare situatie; koninklijk besluit van 28 juni 2009 betreffende de automatische toepassing van maximumprijzen voor de levering van elektriciteit en aardgas aan de beschermde residentiële afnemers met een laag inkomen of in een onzekere situatie; artikelen 33 en 33bis van het decreet van 12 april 2001 betreffende de organisatie van de gewestelijke elektriciteitsmarkt en artikelen 26 tot 28 van het besluit van de Waalse Regering van 30 maart 2006 betreffende de openbare dienstverplichtingen op de elektriciteitsmarkt).

Om iedere consument toe te laten de kost van het elektriciteitsverbruik over het volledige jaar te spreiden, legt de wetgever aan de verdeler bovendien op om voorschotten of tussentijdse facturen op te stellen.

Verder bestaan er verplichte vermeldingen die dienen voor te komen op de voorschotfactuur, de regularisatiefactuur en de afsluitingsfactuur (artikel 7, § 2, van het besluit van 30 maart 2006, artikel 18, § 2, van de wet van 29 april 1999).

De gas- en elektriciteitsleveranciers hebben zich er verder ook toe verbonden om een bevestiging van het contract op te sturen, op leesbare en duidelijke wijze, wanneer de verkoop telefonisch wordt geregeld en wanneer de verkoop buiten de verkooppriimte wordt gesloten, om een origineel leesbaar exemplaar van het contract aan de consument te sturen. Het detail van hun engagementen inzake communicatie aan de consument is opgenomen in

hoofdstuk V van het akkoord van 16 oktober 2013 "De consument in de vrijgemaakte elektriciteits- en gasmarkt".

Bovendien voorziet de wet van 21 december 2013 houdende invoeging van boek VI "Marktpraktijken en consumentenbescherming" in het Wetboek van economisch recht en houdende invoeging van de definities eigen aan boek VI, en van de rechtshandhabingsbepalingen eigen aan boek VI, in de boeken I en XV van het Wetboek van economisch recht, in een algemene verplichting van de consument volgens dewelke de ondernemer de consument een reeks informatie meedeelt, zoals bepaald in artikel VI. 2., die duidelijk en begrijpelijk dient te zijn.

Uit al deze elementen blijkt dat de energieleveranciers, en EDF Luminus in casu tot een groot aantal wettelijke verplichtingen zijn gehouden die zowel het energieleveringscontract met de consumenten (tarieven, opzeggingsmodaliteiten) als de factuur regelt.

Deze energieleveranciers, en meer bepaald EDF Luminus, zijn dan ook rechtspersonen die belast zijn met een opdracht die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen, overeenkomstig artikel 1, § 1, 2°, en zij dienen dan ook de SWT te respecteren.

Het contract tussen EDF Luminus en een Duitstalige consument dient in het Duits te zijn gesteld.

De VCT is van oordeel dat de klacht ontvankelijk en gegrond is.
(Advies 47.166 van 20 mei 2016)

3.

Vragen om advies

Hoofdstuk I Vragen om advies van ministers

Federaal minister van Binnenlandse Zaken:

vraag om advies aangaande een ontwerp van ministerieel besluit betreffende de legitimatiekaarten van de beschermingsassistenten van de federale politie.

Overeenkomstig het regeerakkoord van 10 december 2014, doet de federale politie het nodige om de opdrachten van persoonsbescherming over te nemen, met inbegrip van de personeelsleden van de Veiligheid van de Staat die met deze taken belast zijn.

Het ontwerp van ministerieel besluit dat ter advies werd voorgelegd aan de VCT voorziet in een nieuwe legitimatiekaart voor deze beschermingsassistenten. Zij zullen geen leden van het operationeel kader zijn en zullen over geen enkele bevoegdheid van de gerechtelijke politie beschikken. Er wordt een artikel 4 in dit ontwerp gevoegd dat als volgt luidt: "de vermeldingen bedoeld in artikel 3, 2° (zegge de naam, voornaam en het identificatienummer van de houder) en 3° (zegge de vermelding 'Koninkrijk België'), worden gesteld in het Nederlands, het Frans en het Duits, met voorrang voor de taal van de houder."

De VCT kan het ontwerp van ministerieel besluit dat ter advies werd voorgelegd en waarbij voorzien wordt in een model van legitimatiekaart in drie talen (het Nederlands, het Frans en het Duits), goedkeuren, voor zover de werkkring van de dienst waarvan de betrokken ambtenaren afhangen het ganze land bestrijkt, en er voorrang verleend wordt aan de taal van de houder van het document.

(Advies 48.048 van 15 april 2016)

Federaal minister van Binnenlandse Zaken:

vraag om advies over de verenigbaarheid van de ordonnantie van 23 juni 2016 van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest betreffende het administratief toezicht en het besluit van 16 juli 1998 met de SWT.

De VCT adviseerde dat zij op basis van artikel 60 SWT bevoegd is om te waken over de toepassing van de SWT, en dat vermelde ordonnantie en besluit echter aangelegenheden regelen die buiten het toepassingsbied van de SWT ressorteren.

Twee leden van de Nederlandse afdeling brachten een minderheidsadvies uit.

(Advies [><2N] 48.275 van 17 december 2016)

**Waals minister van Leefmilieu en Ruimtelijke Ordening:
vraag om advies betreffende het gebruik van de talen in het kader van de vergunningsprocedure van milieuvergunningen, stedenbouwkundige vergunningen en unieke vergunningen op het grondgebied van de Duitstalige gemeenten.**

De VCT heeft alle vergunningsprocedure van milieuvergunningen, stedenbouwkundige vergunningen en unieke vergunningen op het grondgebied van de Duitstalige gemeenten in acht genomen om voor elk stadium het gebruik van de talen te bepalen overeenkomstig de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (GWHI) en de SWT.

1. Statuut van de gemachtigde ambtenaar voor de SWT

In haar advies 45.006 van 7 juni 2013 beschouwde de VCT de gemachtigde ambtenaar als een gedeconcentreerde dienst van de algemene directie, zegge buitendiensten van de afdeling ruimtelijke ordening waarvan ze afhangen. De deconcentratie is een bepaalde vorm van de centralisatie. De artikelen van titel III, hoofdstuk 2, 1^e afdeling van de GWHI zijn dus van toepassing.

2. Stedenbouwkundige vergunning (artikelen 107 tot 129quater van het Waalse Wetboek van 14 mei 1984 van Ruimtelijke Ordening, Stedenbouw, Patrimonium en Energie (WWROSPE))

We onderscheiden twee gevallen. Een deel van de vergunningen wordt toegekend door de gemeentecolleges (soms met een advies van de gemachtigde ambtenaar = vertegenwoordiger van het Waalse Gewest, soms zonder dit advies). Een ander deel wordt rechtstreeks toegekend door de gemachtigde ambtenaren of de minister (met een advies van de gemeenten).

De vergunningsaanvragen uitgereikt door de gemeentecolleges worden ingediend bij de gemeenten. De vergunningsaanvragen uitgereikt door de gemachtigde ambtenaren of de minister worden ingediend bij de dienst van de gemachtigde ambtenaar.

2.1 Aanvraag ingediend bij de gemeente

De aanvraag kan ofwel in het Frans ofwel in het Duits worden ingediend conform artikel 11, § 2 SWT (indien de vergunningsaanvraag wordt beschouwd als een formulier) of conform artikel 12, tweede lid SWT (indien het gaat om een betrekking met de particulier).

Artikel 115 WWROSPE stelt het volgende (vertaling):

“De vergunningsaanvraag wordt per post naar de gemeente toegestuurd [...] of afgegeven bij het gemeentehuis, in ruil voor een ontvangstbewijs.

De Regering bepaalt de vorm en de inhoud van de vergunningsaanvraag. Ze beslist over het aantal dossiers dat ze moet bevatten, evenals over de schaal en de inhoud van de verschillende plannen die erbij moeten worden gevoegd.”

Het gaat dus wel degelijk om een formulier. Maar zodra de particulier het invult, gaat het volgens de wet om “een betrekking met de particulier”.

Volgens artikel 107 WWROSPE wordt de vergunning uitgereikt door het gemeentecollege en in sommige gevallen met een voorafgaand advies van de gemachtigde ambtenaar. Dit advies is gemotiveerd en de vergunning bevat het dispositief van de gemachtigde ambtenaar of stelt dat het advies gunstig is.

De vergunning is een machtiging¹ in de zin van de SWT. Volgens artikel 14 SWT is ze in het Duits en in het Frans gesteld, naargelang de keuze van de betrokkene.

2.2 Advies van de gemachtigde ambtenaar

Artikel 116 WWROSPE bepaalt dat, in de voorgeschreven gevallen, de gemeente een ontvangstbewijs naar de aanvrager en een aanvraag tot advies naar de gemachtigde ambtenaar stuurt.

De gemachtigde ambtenaren zijn dus gedeconcentreerde diensten van de algemene directie, zegge buitendiensten van de afdeling ruimtelijke ordening en stedenbouw van de algemene directie ruimtelijke ordening waarvan ze afhangen. De gemachtigde ambtenaar voor de gemeenten uit het Duitse taalgebied is gelokaliseerd in Eupen.

Artikel 36, § 2, eerste lid GWHI stelt dat op de diensten, waarvan de werkring het gehele ambtsgebied bestrijkt en voor wat de gemeenten met een speciale taalregeling van hun ambtsgebied betreft, de taalregeling van toepassing is die door de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten.

Artikel 10, eerste lid SWT luidt als volgt: “Iedere plaatselijke dienst, die in het Nederlandse, het Franse of het Duitse taalgebied gevestigd is, gebruikt uitsluitend de taal van zijn gebied in zijn binnendiensten, in zijn betrekkingen met de diensten waaronder hij ressorteert en in zijn betrekkingen met de andere diensten uit hetzelfde taalgebied en uit Brussel-Hoofdstad.”

Conform artikel 10, eerste lid SWT moet de gemeente van het Duitse taalgebied zich in het Duits richten tot de gemachtigde ambtenaar van Eupen, zelfs indien de aanvraag in het Frans werd ingediend. Overeenkomstig artikel 10, tweede lid SWT kan ze, indien ze dit nodig acht, een vertaling bijvoegen. Artikel 36, § 2, tweede lid GWHI stelt dat het advies van de gemachtigde ambtenaar in het Duits zal worden gesteld ter attentie van het gemeentecollege van het Duitse taalgebied.

2.3 Aanvraag rechtstreeks ingediend bij de gemachtigde ambtenaar van Eupen

In afwijking van de artikelen 88, 89, 107 en 109, bepaalt artikel 127 WWROSPE dat de vergunning wordt uitgereikt door de Regering of door de gemachtigde ambtenaar in de gevallen die zijn opgesomd in voornoemd artikel (aangezien de aanvrager van de vergunning een openbare autoriteit is).

De vergunning is een machtiging in de zin van de SWT. Artikel 36, § 2, eerste lid GWHI verwijst naar de SWT. Volgens artikel 14 SWT is ze in het Duits of in het Frans gesteld, naargelang de keuze van de betrokkene.

De beslissing van de gemachtigde ambtenaar tot toekenning of weigering van de vergunning wordt gelijktijdig verstuurd naar de aanvrager en naar het gemeentecollege (art. 127 § 4 WWROSPE). Krachtens artikel 36, § 2, tweede lid GWHI richt hij zich in het Duits tot het gemeentecollege, en volgens artikel 36, § 2, eerste lid GWHI dat verwijst naar artikel 12, tweede lid SWT gebeurt dit in functie van de taal van de particulier.

Wanneer de aanvraag betrekking heeft op handelingen en werken waarvoor geen enkele volmacht werd toegekend, bepaalt artikel 127, § 5 WWROSPE dat de gemachtigde

---

¹ Advies 41.039 van 29 november 2009.

ambtenaar zijn advies overmaakt aan de Regering die de beslissing neemt, en dat hij vervolgens de aanvrager, het gemeentecollege en de gemachtigde ambtenaar op de hoogte brengt.

Conform artikel 36, § 1 GWHI stuurt de gemachtigde ambtenaar in binnendienst zijn advies in het Frans naar de Regering. Overeenkomstig artikel 14 SWT neem zij de beslissing (vergunning) in het Duits en in het Frans, naargelang de keuze van de betrokkene. Conform artikel 36, § 2, tweede lid GWHI maakt hij de beslissing in het Duits over aan het college, en overeenkomstig artikel 12 tweede lid SWT (dat verwijst naar artikel 36, § 2 eerste lid GWHI) in het Frans of in het Duits.

2.4 Openbaar onderzoek

Het openbaar onderzoek kan in de twee procedures plaatsvinden, in functie van de soorten aanvragen.

In dat geval schrijft de rechtspraak² van de VCT voor dat het openbaar onderzoek door de Duitstalige gemeente in het Duits en in het Frans moet verlopen (art. 11, § 2 SWT).

2.5 Beroep

De aanvrager³ kan een beroep instellen tegen de beslissingen van de bevoegde autoriteiten van eerste aanleg. In sommige gevallen kunnen ook het gemeentecollege van de gemeente op het grondgebied waar het ontwerp⁴ is gevestigd, alsook de gemachtigde ambtenaar⁵ een beroep instellen.

De beroepsinstantie is de Waalse Regering (in Namen) die deze bevoegdheid delegeert aan de minister belast met stedenbouwkunde.

Het dossier wordt door de DG04 behandeld (centrale administratie van Namen). Een Adviescommissie wordt gevraagd advies uit te brengen en er wordt een hoorzitting op touw

---

² Het advies met betrekking tot het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, maar dat mutatis mutandis van toepassing is op de Duitstalige gemeenten, luidt als volgt: "Dit openbaar onderzoek dient te worden gevoerd overeenkomstig de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, met name middels de mededeling in beide talen van de documenten die bestemd zijn voor het publiek. Naar luid van artikel 18 van de voornoemde SWT, stellen de plaatselijke diensten die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans.

In gelijkaardige dossiers (adviezen 25.005 van 3 maart 1994 en 28.211 van 20 februari 1997) heeft de VCT geoordeeld dat, indien de stedenbouwkundige vergunning onderworpen is aan het openbaar onderzoek in een gemeente van Brussel-Hoofdstad, het de overheid die dit onderzoek organiseert, toekomt alle essentiële documenten van het dossier die onontbeerlijk zijn voor de besluitvorming, in het Nederlands en in het Frans ter beschikking te stellen van het publiek. De andere documenten hoeven niet te worden vertaald; eventueel kan er een samenvatting worden gemaakt in de tweede taal.

In dit geval is een effectenverslag een essentieel document voor de informatie van de buurtbewoners. Het dient in twee talen beschikbaar te zijn.

Dat er tweetalige ambtenaren van de stedenbouwkundige dienst van de gemeente ter beschikking worden gesteld van de inwoners om toelichting te verstrekken, zoals in casu het geval is, is niet voldoende." (advies 45.146 van 13 juni 2014)

³ Art. 119, § 1 en 127 § 6 WWROSPE

⁴ Art. 119 § 2 en 127, § 6 WWROSPE

⁵ Art. 108 § 2 WWROSPE

gezet waaraan de volgende personen/instanties kunnen deelnemen: de Adviescommissie, de aanvrager, het gemeentecollege en de gemachtigde ambtenaar of hun vertegenwoordiger, en de centrale administratie⁶.

De centrale administratie stuurt een voorstel van beslissing naar de minister (het betreft een document dat niet "uitdrukkelijk" wordt voorzien door het WWROSPE), waarna de minister zijn beslissing neemt.

De mogelijkheid bestaat om het advies op te vragen bij het CCATM of een openbaar onderzoek te organiseren via tussenkomst van de gemeente.⁷ In sommige gevallen zijn wijzigingsplannen toegelaten.⁸

Stedenbouwkundige vergunningen zijn machtigingen in de zin van de SWT. De particulier kan een beroep in het Duits of in het Frans indienen, zelfs als de vergunning in de andere taal is opgesteld. De wet spreekt zich niet uit over de taal van de beroepsprocedure. Op grond van artikel 10, eerste lid SWT stelt de gemeente het beroep in het Duits in, maar kan ze een vertaling bijvoegen (tweede lid). Krachtens artikel 36, § 1, 2° GWHI stelt de gemachtigde ambtenaar van Eupen het beroep in het Frans in.

Conform artikel 36, § 1, 2° GWHI wordt het dossier in het Frans behandeld door de DG04 in binnendienst (centrale dienst). Overeenkomstig artikel 36, § 1, 2° GWHI wordt er in een binnendienst (centrale dienst) een advies gevraagd aan een Adviescommissie in het Frans. Wat de hoorzitting betreft waaraan de volgende personen/instanties kunnen deelnemen: de Adviescommissie, de aanvrager, het gemeentecollege en de gemachtigde ambtenaar of hun vertegenwoordiger, en de centrale administratie, dient zij conform artikel 36, § 2, eerste lid GWHI, waarin wordt verwezen naar artikel 12, tweede lid SWT, in de taal van de aanvrager te worden georganiseerd indien hij aanwezig is. Artikel 36, § 1, 2° GWHI bepaalt dat, wanneer de particulier niet aanwezig is, de hoorzitting in het Frans zal plaatshebben (binnendienst). Het voorstel van beslissing is in het Frans gesteld (artikel 36, § 1 GWHI) en wordt in het Frans gestuurd naar de minister. Overeenkomstig artikel 36, § 2, eerste lid dat verwijst naar artikel 14, § 3 SWT (het betreft een machtiging), neemt hij zijn beslissing in het Duits of in het Frans naargelang de keuze van de betrokkene. Hij stuurt deze samen met een begeleidende brief in het Duits naar de Duitstalige gemeente (artikel 36, § 2, tweede lid GWHI) en in de taal van de particulier conform artikel 36, § 2, eerste lid GWHI dat verwijst naar de SWT.

3. Milieuvergunning en unieke vergunning

De unieke vergunning wordt geregeld door het decreet van 11 maart 1999 met betrekking tot de milieuvergunningen (hierna het decreet van 11 maart 1999) (de vroegere exploitatievergunning) en de stedenbouwkundige vergunning⁹.

De overheid waaronder een inrichting in eerste instantie valt, is het gemeentecollege van de gemeente waar de inrichting is gelokaliseerd (art. 81 van het decreet van 11 maart 1999).

---

⁶ Art. 120 en de daaropvolgende artikelen WWROSPE.

⁷ Art. 123 en 127 §6 WWROSPE.

⁸ Art. 127 § 7 WWROSPE.

⁹ (art. 131 WWROSPE): In afwijking van de artikelen 84 en 127 wordt, in het geval van een gemengd project in de zin van artikel 1, 11°, van het decreet van 11 maart 1999 betreffende de milieuvergunning, een eenmalige vergunning, die de stedenbouwkundige vergunning in de zin van dit Wetboek vervangt, afgegeven overeenkomstig de bepalingen bedoeld in hoofdstuk XI van bovenbedoeld decreet).

Voor wat de milieuvergunningen betreft, is er slechts een uitzondering op dit principe in de volgende twee gevallen:

- de milieuvergunningsaanvragen voor de mobiele inrichtingen, met name elke installatie die ontworpen is om op verschillende plaatsen te worden geëxploiteerd en niet langer dan één jaar op dezelfde site;
- de milieuvergunningsaanvragen voor inrichtingen gelokaliseerd op het grondgebied van verschillende gemeenten.

Deze twee categorieën vallen rechtstreeks onder de bevoegdheid van de directeur van de externe Directie van het Departement Vergunningen, namelijk de technische ambtenaar gelokaliseerd te Luik.

Voor wat de unieke vergunningen betreft, ontsnappen de aanvragen over handelingen en werken bedoeld in artikel 127, § 1, eerste lid WWROSPE aan de bevoegdheid van het gemeentecollege. Het WWROSPE heeft hoofdzakelijk betrekking op de inrichtingen van publiekrecht of van openbaar nut, en de inrichtingen gevestigd in economische bedrijvenparken.

In deze hypothese zijn de voornoemde technische ambtenaar (voor milieuaspecten) en de gemachtigde ambtenaar gelokaliseerd te Eupen (voor stedenbouwkundige aspecten) samen bevoegd om een uitspraak te doen over de aanvraag van een unieke vergunning.

3.1 Indien het gemeentecollege de bevoegde overheid is, luidt de procedure als volgt:

- a) De aanvrager dient zijn dossier in bij de gemeente in ruil voor een ontvangstbewijs¹⁰. De formulieren voor een vergunningsaanvraag dienen in het Frans en in het Duits beschikbaar te zijn conform artikel 11, § 2 SWT, en in de taal van de particulier conform artikel 12, tweede lid SWT.
- b) De gemeente maakt het dossier over aan de gemachtigde en technische ambtenaar om advies uit te brengen over de ontvankelijkheid en de volledigheid¹¹ van de aanvraag voor een unieke vergunning¹².

Het gaat om een betrekking in een binnendienst. Artikel 10 SWT is van toepassing.

Voor de overdracht aan de gemachtigde ambtenaar van Eupen: volgens artikel 10 SWT gebruikt in principe elke plaatselijke dienst, die in het Duitse taalgebied gevestigd is, uitsluitend het Duits in zijn betrekkingen met de diensten waaronder hij ressorteert, met eventueel een vertaling overeenkomstig artikel 10, tweede lid SWT.

Voor de technische ambtenaar van Luik is dezelfde redenering van kracht.

---

¹⁰ Art. 84 van het decreet van 11 maart 1999

¹¹ Art. 84 van het decreet van 11 maart 1999.

¹² Deze procedure heeft betrekking op degene voor de unieke vergunningen. Bij de behandeling van een milieuvergunningsaanvraag is het enkel de technische ambtenaar die handelt, aangezien de gemachtigde ambtenaar slechts een adviesorgaan is. Dit betekent aldus:

- alleen de technische ambtenaar spreekt zich uit over de volledigheid en de ontvankelijkheid van het dossier;
- alleen de technische ambtenaar beslist om de termijn te verlengen;
- alleen de technische ambtenaar stelt het syntheseverslag op;
- etc.

c) De gemachtigde en de technische ambtenaar sturen de beslissing over de ontvankelijkheid en de volledigheid van het dossier naar de aanvrager¹³.

Overeenkomstig artikel 36, § 2 tweede lid GWHI, richten de ambtenaren zich in het Duits tot de gemeentedienst van het Duitse taalgebied, zelfs indien de aanvraag in het Frans werd ingediend. Voor de betrekking met particulieren verwijst artikel 36, § 2, eerste lid GWHI naar de SWT. Krachtens artikel 12, eerste lid SWT wordt de taal van het gebied gebruikt, met name het Duits, indien de taal van de particulier niet is gekend. Artikel 12, tweede lid SWT stelt echter dat er steeds wordt geantwoord in de taal van de particulier. In dit geval, indien de particulier zijn aanvraag in het Duits indient, zal er in het Duits worden geantwoord en indien hij zijn aanvraag in het Frans indient, zal er in het Frans worden geantwoord.

d) Eens het dossier volledig is, vragen de technische en gemachtigde ambtenaar aan het college om een openbaar onderzoek in te stellen en vragen ze adviezen over instanties die betrokken zijn in de twee taalgebieden¹⁴.

Conform artikel 36, § 2, tweede lid GWHI richt de gemachtigde ambtenaar zich in het Duits tot de gemeentedienst van het Duitse taalgebied, ook al werd de aanvraag in het Frans ingediend. Voor de aanvragen tot advies in het Franse taalgebied zal de taal van het gebied worden gebruikt, met name het Frans.

Het openbaar onderzoek door de Duitstalige gemeente dient in het Duits en in het Frans te verlopen (artikel 11, § 2 SWT). De essentiële elementen van het dossier dienen in de twee talen te zijn gesteld (zie hierboven).

e) De technische en gemachtigde ambtenaar informeren de aanvrager en het gemeentecollege eventueel over een verlenging van de onderzoekstermijn.

Overeenkomstig artikel 36, § 2, tweede lid GWHI, richt de gemachtigde ambtenaar zich in het Duits tot de gemeentedienst van het Duitse taalgebied, ook al werd de aanvraag in het Frans ingediend.

Voor de betrekking met particulieren verwijst artikel 36, § 2, eerste lid GWHI naar de SWT. Volgens artikel 12, eerste lid SWT wordt de taal van het gebied gebruikt, namelijk het Duits indien de taal van de particulier niet is gekend. Artikel 12, tweede lid SWT stelt echter dat er steeds wordt geantwoord in de taal van de particulier. In dit geval, indien de particulier zijn aanvraag in het Duits indient, zal er in het Duits worden geantwoord en indien hij zijn aanvraag in het Frans indient, zal er in het Frans worden geantwoord.

f) De technische en gemachtigde ambtenaar stellen een syntheseverslag¹⁵ op dat een ontwerp van beslissing ter attentie van het gemeentecollege bevat. Ze maken deze documenten over aan het college en informeren de aanvrager over deze overdracht.

De bestuurstaal tussen beide ambtenaren is het Frans, maar wanneer ze het syntheseverslag en het voorstel van beslissing moeten versturen naar de gemeentecommissie, geldt artikel 36, § 2, tweede lid GWHI. Hierin wordt bepaald dat “voor hun betrekkingen met de openbare besturen, waarvan de zetel gevestigd is in een gemeente van het Duitse taalgebied, de diensten van de Waalse Gewestexecutieve het Duits gebruiken.” En dit zelfs indien de aanvraag in het Frans werd ingediend.

¹³ Art. 86 van het decreet van 11 maart 1999.

¹⁴ Art. 90 en 91 van het decreet van 11 maart 1999.

¹⁵ Art. 92 van het decreet van 11 maart 1999.

g) Het gemeentecollege neemt een besluit om de vergunning¹⁶ toe te kennen of te weigeren en deelt door aanplakking deze beslissing mede aan de aanvrager, de technische en gemachtigde ambtenaar, de autoriteiten en het publiek¹⁷.

Stedenbouwkundige vergunningen zijn machtigingen in de zin van de SWT. Krachtens artikel 14, § 3 SWT zal de vergunning in het Duits of in het Frans zijn gesteld naargelang de keuze van de betrokkene.

Voor de mededeling via aanplakking bepaalt artikel 11, § 2 SWT dat de berichten en mededelingen aan het publiek in het Duits en in het Frans zijn gesteld. Conform artikel 12, tweede lid SWT, gebeurt de mededeling aan de particulier (namelijk de begeleidende brief) in de taal van de particulier. Artikel 10, eerste lid SWT stelt dat in de binnendienst, de mededeling aan de technische en gemachtigde ambtenaar in het Duits is gesteld met eventueel een Franse vertaling, conform artikel 10, tweede lid SWT.

h) Indien het college binnen die termijn geen beslissing heeft genomen, geldt het syntheseverslag met het ontwerp van besluit als beslissing. Aan het college wordt dan gevraagd om de beslissing te publiceren¹⁸. Conform artikel 11, § 2 SWT gaat het om berichten en mededelingen voor het publiek die in het Duits zullen worden gesteld.

i) De aanvrager of iedere belanghebbende kan een beroep instellen bij de minister¹⁹ in het Duits of in het Frans, naargelang de taalkeuze van de particulier.

j) In dat geval informeren de technische en gemachtigde ambtenaar, ditmaal gelokaliseerd in Namen, de eiser, de gemeente en de aanvrager over de ontvangst van het beroep.

Artikel 36, § 2, eerste lid GWHI dat verwijst naar de SWT bepaalt de taal waarin de informatie aan de eiser is gesteld. Ofwel is dit de taal van de particulier conform artikel 12, tweede lid SWT, ofwel het Duits of het Frans en niet noodzakelijkerwijs dezelfde taal als die van de vergunningsaanvraag!

Aan de gemeente: toepassing van artikel 36, § 2, tweede lid GWHI: in het Duits.

k) De technische en gemachtigde ambtenaar vragen eventueel naar adviezen. Overeenkomstig artikel 36, § 2, tweede lid GWHI, richten de ambtenaren zich in het Duits tot de gemeentedienst van het Duitse taalgebied, ook al gebeurde de aanvraag in het Frans. Voor de vergunningsaanvragen in het Franse taalgebied zal de taal van het gebied worden gebruikt, met name het Frans.

l) De technische en gemachtigde ambtenaar verwittigen eventueel de eiser, de aanvrager en het gemeentecollege over een verlenging van de onderzoekstermijn²⁰. Artikel 36, § 2, eerste lid GWHI dat verwijst naar de SWT bepaalt de taal waarin de informatie aan de eiser is gesteld. Ofwel is dit de taal van de particulier conform artikel 12, tweede lid SWT, ofwel het Duits of het Frans en niet noodzakelijkerwijs dezelfde taal als die van de vergunningsaanvraag!

---

¹⁶ Art. 93 van het decreet van 11 maart 1999.

¹⁷ Art. 134 WWROSPE.

¹⁸ Art. 94 van het decreet van 11 maart 1999.

¹⁹ Art. 95 van het decreet van 11 maart 1999.

²⁰ Art. 95, § 4, van het decreet van 11 maart 1999.

Aan de gemeente: toepassing van artikel 36, § 2, tweede lid GWHI: in het Duits.

m) De technische en gemachtigde ambtenaar stellen een syntheseverslag²¹ en een ontwerp van beslissing op ter attentie van de minister. Ze maken hem deze documenten over en brengen de eiser en de aanvrager op de hoogte van deze overdracht. Artikel 36, § 1 GWHI is van toepassing, het betreft de taal in een binnendienst, namelijk het Frans.

n) De minister neemt een besluit om de beslissing genomen door het gemeentecollege te bevestigen of te vernietigen en verwittigt de eiser, het gemeentecollege, de geraadpleegde instanties en de aanvrager.

Volgens artikel 36, § 2 eerste lid GWHI dat verwijst naar artikel 14, § 3 SWT dient de minister het besluit (machtiging) te nemen naargelang de keuze van de particulier. Zo kan de taal van het beroep dus verschillend zijn van de taal van de vergunningsaanvraag. Op grond van artikel 36, § 2, tweede lid GWHI communiceert hij met het gemeentecollege in het Duits

o) Conform artikel 11, § 2 SWT gaat het gemeentecollege over tot de publicatie in het Frans en in het Duits.

3.2 Indien de technische en gemachtigde ambtenaar samen de bevoegde overheid in eerste instantie²² vormen, verschillen de punten f) tot h), met name:

j) In functie van het advies van de gemachtigde ambtenaar en van zijn advies, stelt de technische ambtenaar een besluit op om de vergunning toe te kennen of te weigeren, dat medeondertekend zal worden door de technische en gemachtigde ambtenaar²³. Ze verwittigen de aanvrager, de geraadpleegde instanties en het gemeentecollege en vragen het college om via aanplakking het publiek in te lichten.

Overeenkomstig artikel 36, § 1 GWHI richt de technische ambtenaar van Luik zich in het Frans tot de gemachtigde ambtenaar van Eupen (binnendienst met een gedeconcentreerde dienst). Ze verwittigen de aanvrager in zijn taal (artikel 36, § 2, eerste lid GWHI dat verwijst naar artikel 12 SWT). Conform artikel 36, § 2, tweede lid GWHI, richt de gemachtigde ambtenaar zich in het Duits tot de gemeentedienst van het Duitse taalgebied, zelfs indien de aanvraag in het Frans gebeurde. De gemeente gaat over tot de aanplakking, zoals voorgeschreven door artikel 11, § 2 SWT dat bepaalt dat de berichten en mededelingen aan het publiek in het Frans en in het Duits zijn gesteld.

***

Specifieke vragen die nog niet werden aangekaart:

Wie dient de vertaling te maken?

De autoriteit die de documenten moet overmaken in de taal die wordt opgelegd door de SWT of door de GWHI is verantwoordelijk voor de vertaling.

U vraagt eveneens of het enkel de aanvrager is die de taal mag kiezen indien hij woonachtig is in de gemeente waar hij de aanvraag heeft ingediend, en dat bij gebrek hieraan de

---

²¹ Art. 95, § 3 van het decreet van 11 maart 1999.

²² Art. 81 § 2 tweede lid en derde lid van het decreet van 11 maart 1999.

²³ Wanneer het gaat om een milieuvergunningsaanvraag en de technische ambtenaar bevoegd is om uitspraak te doen, stelt hij alleen het besluit op.

aanvraag in het Duits moet worden ingediend. De speciale taalregeling is inderdaad enkel van toepassing op de aanvragers woonachtig in de gemeente. De anderen (die niet woonachtig zijn in voornoemde gemeente) dienen de aanvraag in te dienen in de taal van het gebied. Voor wat de ondernemingen betreft, is de exploitatiezetel van belang. Om de taalkeuze te genieten, dient de zetel gevestigd te zijn op het gebied van de gemeente met een speciale taalregeling.

(Advies 48.158 van 2 december 2016)

Federaal minister van Ambtenarenzaken:

vraag om advies betreffende een ontwerp van koninklijk besluit tot uitvoering van artikel 43ter, § 7 SWT.

Artikel 43ter, § 7 SWT is in de volgende bewoordingen gesteld:

“Art. 43ter, § 7- Om ambtenaren van de andere taalrol te kunnen evalueren, moet de ambtenaar vooraf, voor een examencommissie samengesteld door de afgevaardigd bestuurder van SELOR – Selectiebureau van de Federale Overheid, het bewijs leveren van de aan de aard van de taak, met name de uitoefening van de evaluatietask, aangepaste kennis van de tweede taal. Dit examen omvat, in die volgorde, enerzijds, een proef mondelinge expressie in de tweede taal en, anderzijds, een proef begrijpend lezen van en controle van de inhoud van een tekst, opgesteld in die tweede taal. Worden van dit examen vrijgesteld, de ambtenaren die geslaagd zijn in het examen waarvan sprake in § 5, eerste lid, in fine.

Om een managementfunctie te kunnen uitoefenen, moet de kandidaat uiterlijk zes maanden na zijn aanstelling, op straffe van een voortijdige beëindiging van zijn mandaat, het bewijs leveren van de kennis van de tweede taal, bedoeld in het vorig lid.

Met die functionele kennis van de andere taal aangepast aan de evaluatie wordt bedoeld een actieve en passieve mondelinge kennis en een passieve schriftelijke kennis van die taal. Die kennis strekt ertoe de communicatie en de samenwerking tussen het management, de evaluator en zijn medewerkers te verbeteren.

In afwijking van artikel 39, § 1 kunnen de evaluatoren en de houders van een managementfunctie in de gecentraliseerde federale overheidsdiensten beroep doen op vertalers voor het opstellen van elk document met betrekking tot de evaluatie van een ambtenaar.

Met het oog op de uitoefening van een taak die de eenheid in de rechtspraak moet verzekeren, moeten de ambtenaren bovenop het bewijs van de kennis van de tweede taal, bedoeld in het eerste lid, vooraf, voor een examencommissie samengesteld door de afgevaardigd bestuurder van SELOR – Selectiebureau van de Federale overheid, het bewijs leveren van de kennis, aangepast aan een taak, die de eenheid van de rechtspraak moet verzekeren. Dit houdt in het bewijs van de kennis van de administratieve en juridische woordenschat in die tweede taal. Hiertoe wordt door SELOR – Selectiebureau van de Federale overheid een syllabus vooraf ter beschikking gesteld. Worden van dit examen vrijgesteld, de ambtenaren die geslaagd zijn in het examen waarvan sprake in § 5, eerste lid, in fine.

De Koning bepaalt voor elke gecentraliseerde federale overheidsdienst, bij besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de functies die de eenheid in de rechtspraak verzekeren.

De voorwaarden en het programma van het examen bedoeld in het eerste en het vijfde lid, alsmede de samenstelling van de examencommissie bedoeld in het eerste en het vijfde lid worden bepaald bij een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

Tot de inwerkingtreding van deze paragraaf, geldt het examen bedoeld in artikel 43, § 3, derde lid als bewijs van de kennis van de tweede taal, bedoeld in het eerste en vijfde lid."

Verder dient in dit verband evenzeer de strekking van de artikelen 43ter, § 8 en 70 SWT in acht te worden genomen.

Deze artikelen luiden als volgt:

a. "Artikel 43ter, § 8 - De Koning stelt, bij een met redenen omkleed besluit na overleg in de Ministerraad, overgangsmaatregelen vast voor de ambtenaren die in dienst zijn op datum waarop dit artikel in werking treedt. Deze overgangsmaatregelen kunnen echter niet langer duren dan vijf jaar te rekenen vanaf de datum van inwerkingtreding van § 7."

b. "Artikel 70 - Artikel 43ter, § 7, van deze gecoördineerde wetten treedt in werking op de datum bepaald bij koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad."

De VCT stelt vast dat deze bepalingen examens functionele taalkennis/evaluatie (1 en 2) alsook eenheid in rechtspraak (3) voorzien voor:

1. de ambtenaren die medewerkers van de andere taalgroep evalueren;
2. de ambtenaren die een managementfunctie uitoefenen;
3. de ambtenaren die de eenheid in de rechtspraak moeten verzekeren.

Onderhavig ontwerp wordt dan ook gekenmerkt door de volgende krachtlijnen:

1. in het algemeen kan worden gesteld dat de tekst aansluiting vindt bij voormelde wettelijke bepalingen;
2. de samenstelling van de examencommissies voor de beide soorten functionele kennis (evaluatie en eenheid in rechtspraak) is dezelfde als voor de andere taalexamens;
3. de voorwaarden en het programma van het taalexamen functionele kennis - evaluatie zijn als volgt bepaald:
  - de eerste proef mondelinge expressie in de tweede taal verloopt mondeling en bestaat uit een simulatie van een evaluatiegesprek. De instructies over het verloop van de proef worden schriftelijk in de taal van de kandidaat gegeven. De simulatie van het evaluatiegesprek verloopt in de tweede taal;
  - de tweede proef betreft het begrijpen en controleren van de inhoud van gebruikelijke teksten opgesteld in de tweede taal. Deze proef gebeurt computergestuurd. Er wordt geen melding gemaakt in welke taal de proef zelf verloopt.

Het niveau van beide vermelde proeven wordt in het verslag aan de Koning vermeld.

- om te slagen moet de kandidaat zes tienden van de punten voor elk van beide proeven behalen. Hij kan pas aan de tweede proef deelnemen als hij geslaagd is voor de eerste proef.

4. de voorwaarden en het programma van het taalexamen functionele kennis - eenheid in de rechtspraak zijn als volgt bepaald:
  - het taalexamen verloopt mondeling en heeft betrekking op het begrijpen en actief mondeling kunnen weergeven in de tweede taal van de administratieve en juridische woordenschat nodig voor de uitoefening van een taak die de eenheid in rechtspraak verzekert. Selor stelt op zijn website een syllabus ter beschikking die exhaustief is: de kandidaat wordt enkel over deze woordenschat ondervraagd. Het verslag aan de Koning vermeldt dat de syllabus een lijst met 800 administratieve en juridische termen in de beide landstalen bevat;
  - om te slagen moet de kandidaat zeven tienden van de punten behalen.
5. de ambtenaren die functies uitoefenen die de eenheid in de rechtspraak verzekeren, worden vermeld;
6. het mandaat van de houder van een managementfunctie of staffunctie eindigt van rechtswege wanneer de houder niet het bewijs heeft geleverd van de functionele kennis – evaluatie. Een beëindigingsvergoeding is voorzien;
7. de houder van een managementfunctie of een staffunctie die in dienst is op de datum van inwerkingtreding van het besluit heeft zes maanden de tijd om te slagen in het taalexamen functionele kennis - evaluatie. Zo niet, eindigt zijn mandaat. Een beëindigingsvergoeding is voorzien;
8. ook de ambtenaar belast met het verzekeren van de eenheid in de rechtspraak die in dienst is op de datum van inwerkingtreding van het besluit, heeft 6 maanden de tijd om te slagen in het taalexamen functionele kennis - eenheid in de rechtspraak. Een sanctie is niet voorzien.

(Advies 48.141 van 10 juni 2016)

Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding:

vraag om advies betreffende de vertaling naar het Engels en het Frans van de introductiebrief en de vragenlijst in het kader van een bijkomende gezinsenquête bij personen van niet EU-herkomst.

Luidens de bepalingen van titel III “Gebruik der talen” van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen gebruiken de diensten van de Vlaamse Regering het Nederlands als bestuurstaal. Dit gebeurt ook in hun betrekkingen met particulieren (in casu via het versturen van de introductiebrief en de vragenlijst aan elk van de via het Rijksregister geselecteerde personen). De enige uitzondering bestaat ten aanzien de inwoners van de rand- en taalgrensgemeenten uit hun ambtsgebied. Tegenover die particulieren gebruiken de diensten van de Vlaamse Regering het Nederlands of het Frans volgens de keuze van de particulier.

De Nederlandse afdeling van de VCT is er zich van bewust dat administraties en openbare diensten heden ten dage regelmatig in contact komen met een anderstalig publiek door de aard van de dienstverlening en door specifieke projecten (bv integratie) die door hen worden

ontwikkeld. Het gebruik van vreemde talen, naast de bestuurstaal, kan dan wenselijk zijn en in sommige gevallen zelfs noodzakelijk.

De VCT heeft in haar adviespraktijk geoordeeld dat een beperkt gebruik van nuttige vreemde talen toelaatbaar kan zijn. Een viertal cumulatieve voorwaarden worden daarbij gesteld:

- Er kan geen sprake zijn van een systematisch gebruik van vreemde talen. Het gebruik van een vreemde taal gebeurt uitzonderlijk of als overgangsmaatregel (d.w.z. tijdelijk) en in beperkte gevallen.
- Het gebruik van een vreemde taal wordt verantwoord door een bijzonder doel, bv. het bevorderen van de integratie, anderstaligen informeren over het bestaan van dienstverlening, verzekeren van de gezondheid en de veiligheid.
- De anderstalige tekst is bestemd voor een specifiek doelpubliek.
- De vreemde taal wordt gebruikt naast de voorgeschreven taal (in casu het Nederlands) en de anderstalige tekst bevat niet meer of andere informatie dan de originele boodschap. Er wordt bovendien uitdrukkelijk vermeld dat de anderstalige tekst een vertaling is zodat het duidelijk is dat iedereen over dezelfde informatie beschikt.

De Nederlandse afdeling stelt vast dat de steekproef van 2000 personen uit het Rijksregister zal getrokken worden uit personen van niet-EU herkomst, waaraan een introductiebrief en vragenlijst voor een bijkomende gezinsenquête wordt toegestuurd in de voorgeschreven bestuurstaal, het Nederlands, en in het Engels en het Frans. De teksten zijn bestemd voor een specifiek doelpubliek en een specifiek doel wordt beoogd, namelijk beleidsvoorbereiding wat het inburgerings- en integratiebeleid betreft. Boven de anderstalige tekst dient wel uitdrukkelijk te worden vermeld dat het om een vertaling uit het Nederlands gaat.

De Nederlandse afdeling is bijkomend van oordeel dat de specifieke doelgroep: “personen van niet-EU herkomst”, algemeen en weinig precies is omschreven, zonder enig onderscheid te maken naargelang de duur van verblijf in Vlaanderen of op een Nederlandstalig adres in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Zo dient de duur van verblijf een bepalend element te zijn bij de beoordeling van de wenselijkheid of noodzakelijkheid van het gebruik van andere talen naast het Nederlands. Recent adviseerde zij dat zij het gebruik van andere nuttige talen uitzonderlijk, beperkt en tijdelijk kon aanvaarden in de dienstverlening ten aanzien van de specifieke doelgroep van nieuwe inwoners van een Vlaamse stad die zich in een eerste integratiefase bevinden en nog niet de gelegenheid hadden voldoende Nederlands te leren en te kennen (advies 47.049 van 22 mei 2015).

De Nederlandse afdeling kan dan ook een gunstig advies over de aanvraag uitbrengen, voor zover het gebruik van andere talen in betrekkingen met personen van niet-EU herkomst gepreciseerd wordt zoals in vermeld advies 47.049, d.w.z. dat het gebruik van andere nuttige talen naast het Nederlands kan worden aanvaard ten behoeve van personen van niet-EU herkomst die zich in een eerste integratiefase bevinden en om die reden nog niet voldoende het Nederlands beheersen.

(Advies 48.068 van 15 april 2016)

Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding:

vraag om advies betreffende de vertaling naar de taal van herkomst van de introductiebrief en de vragenlijst voor de bevraging “samenleven in diversiteit”.

Luidens de bepalingen van titel III “Gebruik der talen” van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen gebruiken de diensten van de Vlaamse Regering het Nederlands als bestuurstaal. Dit gebeurt ook in hun betrekkingen met particulieren (in casu via het versturen van de introductiebrief en de vragenlijst aan elk van de via het Rijksregister geselecteerde personen). De enige uitzondering bestaat ten aanzien van de inwoners van de rand- en taalgrensgemeenten uit hun ambtsgebied. Tegenover die particulieren gebruiken de diensten van de Vlaamse Regering het Nederlands of het Frans volgens de keuze van de particulier.

De Nederlandse afdeling van de VCT is er zich van bewust dat administraties en openbare diensten heden ten dage regelmatig in contact komen met een anderstalig publiek door de aard van de dienstverlening en door specifieke projecten (bv. integratie) die door hen worden ontwikkeld. Het gebruik van vreemde talen, naast de bestuurstaal, kan dan wenselijk zijn en in sommige gevallen zelfs noodzakelijk.

De VCT heeft in haar adviespraktijk geoordeeld dat een beperkt gebruik van nuttige vreemde talen toelaatbaar kan zijn. Een viertal cumulatieve voorwaarden worden daarbij gesteld:

- Er kan geen sprake zijn van een systematisch gebruik van vreemde talen. Het gebruik van een vreemde taal gebeurt uitzonderlijk of als overgangmaatregel (d.w.z. tijdelijk) en in beperkte gevallen.
- Het gebruik van een vreemde taal wordt verantwoord door een bijzonder doel, bv. het bevorderen van de integratie, anderstaligen informeren over het bestaan van dienstverlening, verzekeren van de gezondheid en de veiligheid.
- De anderstalige tekst is bestemd voor een specifiek doelpubliek.
- De vreemde taal wordt gebruikt naast de voorgeschreven taal (in casu het Nederlands) en de anderstalige tekst bevat niet meer of andere informatie dan de originele boodschap. Er wordt bovendien uitdrukkelijk vermeld dat de anderstalige tekst een vertaling is zodat het duidelijk is dat iedereen over dezelfde informatie beschikt.

De Nederlandse afdeling stelt vast dat de steekproefpersonen van vijf buitenlandse herkomstgroepen van Marokkaanse, Turkse, Poolse, D.R. Congolese en Roemeense herkomst (en een controlegroep van Belgische herkomst) worden bevraagd, waaraan een introductiebrief wordt toegestuurd in de voorgeschreven bestuurstaal, het Nederlands, en in de taal van herkomst met de vraag om een webenquête in te vullen. Deze wordt eerst in het Nederlands aangeboden, maar indien zij het Nederlands niet voldoende machtig zijn, kunnen zij kiezen voor de taal van herkomst. Wordt de webenquête niet ingevuld, komt een enquêteur langs die eerst zal aanbieden om de vragenlijst in het Nederlands af te nemen. Als het Nederlands een barrière vormt voor het afnemen van de enquête, kan worden overgeschakeld op de taal van herkomst.

De introductiebrief, de webenquête en eventueel de face-to-facebevraging zijn bestemd voor een specifiek doelpubliek en een specifiek doel wordt ermee beoogd, namelijk de verschillende aspecten van integratie (feitelijk taalgebruik, sociale samenhang, interculturele contacten, wederzijdse houdingen en beeldvorming, discriminatie, identiteitsbeleving, maatschappelijk vertrouwen en betrokkenheid), die niet uit administratieve databanken

kunnen worden gehaald, in beeld te brengen. Er dient boven de anderstalige teksten steeds uitdrukkelijk te worden vermeld dat het om een vertaling uit het Nederlands gaat.

De Nederlandse afdeling is bijkomend van oordeel dat de verschillende buitenlandse herkomstgroepen algemeen en weinig precies zijn omschreven, zonder enig onderscheid te maken naargelang de duur van verblijf in Vlaanderen of in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Zo dient de duur van verblijf een bepalend element te zijn bij de beoordeling van de wenselijkheid of noodzakelijkheid van het gebruik van andere talen naast het Nederlands. Recent adviseerde zij dat zij het gebruik van andere nuttige talen uitzonderlijk, beperkt en tijdelijk kon aanvaarden in de dienstverlening ten aanzien van de specifieke doelgroep van nieuwe inwoners van een Vlaamse stad die zich in een eerste integratiefase bevinden en nog niet de gelegenheid hadden voldoende Nederlands te leren en te kennen (advies 47.049 van 22 mei 2015).

De Nederlandse afdeling kan een gunstig advies over de aanvraag uitbrengen, voor zover het gebruik van andere talen in betrekkingen met personen van buitenlandse herkomstgroepen gepreciseerd wordt zoals in vermeld advies 47.049, d.w.z. dat het gebruik van andere nuttige talen naast het Nederlands kan worden aanvaard ten behoeve van deze personen die zich in een eerste integratiefase bevinden en om die reden nog niet voldoende het Nederlands beheersen.

(Advies 48.062 van 15 april 2016)

Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw:

vraag om advies betreffende de mogelijkheid tot het gebruik van meerdere talen bij communicatie op toeristische trekpleisters.

De Nederlandse afdeling van de VCT wijst vooreerst op de wettelijke regeling inzake de berichten en mededelingen die bestemd zijn voor de toeristen.

De SWT bevatten één bepaling betreffende de berichten en mededelingen bestemd voor toeristen, namelijk artikel 11, § 3: “de gemeenteraden van de toeristische centra mogen beslissen dat de berichten en mededelingen die voor de toeristen bestemd zijn ten minste in drie talen worden gesteld. Binnen acht dagen delen zij de inhoud van hun beraadslagingen mede aan de Vaste Commissie voor Taaltoezicht”.

Op de vraag van een aantal gemeenten naar het verspreiden van meertalige publicaties voor gemeenten bracht de Nederlandse afdeling van de VCT recent op 11 december 2015 volgend advies uit, waarbij aan de tot dan geldende en nogal uiteenlopende adviespraktijk een einde werd gesteld:

“Deze bepaling (artikel 11, § 3 SWT) is een uitzonderingsbepaling op de algemene regel dat berichten bestemd voor het publiek in de streektaal worden gesteld.

Aan deze mogelijkheid van artikel 11, § 3 SWT, heeft de wetgever een dubbele vormvoorwaarde verbonden: de gemeenteraad moet enerzijds een beslissing nemen dat de berichten die bestemd zijn voor de toeristen ten minste in drie talen (waarmee de drie landstalen Nederlands, Frans en Duits, met voorrang voor de streektaal, worden bedoeld) worden gesteld, anderzijds moet de inhoud van de beslissing binnen de acht dagen aan de VCT worden meegedeeld.

In dit verband dient eveneens te worden opgemerkt dat de gemeente die tot vermelde beslissing overgaat reeds dient te beschikken over een erkenning als toeristisch centrum. Deze erkenning kan worden verleend door de daartoe bevoegde overheden (vb.: FOD Economie, FOD Werk...). Het komt niet aan de VCT toe een gemeente als toeristisch centrum te erkennen. Zij gaat bij ontvangst van de beraadslaging van de gemeente na of deze wel aantoonst dat zij als toeristisch centrum is erkend en derhalve toepassing kan maken van artikel 11, § 3 SWT. In ontkennend geval wijst de VCT de gemeente erop dat deze voorafgaande erkenning als toeristisch centrum onontbeerlijk is om van de mogelijkheid voorzien in artikel 11, § 3 SWT, gebruik te kunnen maken.”

Evenmin als de VCT een gemeente als toeristisch centrum kan erkennen ten einde meertalige berichten voor toeristen toe te laten, kan zij ook geen domeinen van andere overheden als toeristisch centrum erkennen en toelating geven om meertalige publicaties op te stellen. De SWT bevatten trouwens ten aanzien van andere dan plaatselijke overheden geen gelijkaardige bepaling als artikel 11, §3 voor de gemeenten. Deze laatste bepaling is, zoals gesteld, een uitzonderingsbepaling die restrictief moet worden geïnterpreteerd.

Hiervan uitgaande kan de Nederlandse afdeling aanvaarden dat alleen de domeinen bedoeld in bijlage 1 van de adviesvraag die zich op het grondgebied van een gemeente bevinden die als toeristisch centrum is erkend, de specifieke informatie over het domein bestemd voor de toeristen meertalig kunnen aanbieden. De lijst van de gemeenten erkend als toeristisch centrum is te raadplegen op www.vlaanderen.be “erkenning als toeristisch centrum” die een link bevat naar de websites van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie en de FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg, met de lijst van gemeenten erkend als toeristisch centrum.

Wat de inhoud en de vorm van die zuivere toeristische informatie betreft, is de Nederlandse afdeling van oordeel dat deze informatie op de infoborden, in de domeinfolder of de domeinbrochure, op de websites (voor zover bestaande) van de betrokken domeinen meertalig (N,F,D,E) kan worden weergegeven, zoals beschreven in de punten 3 en 4 van de bijlage van de adviesvraag. Dit betekent dat duidelijk moet blijken dat het Nederlands de hoofdtal is. Dat kan door voor de andere talen een andere vormgeving (lettergrootte, lettertype) te gebruiken of de Nederlandstalige inhoud van de informatie beknopt of samenvattend in de andere talen weer te geven. Overigens zijn universeel gebruikte en gekende pictogrammen, foto's, plannen, tekeningen ook informatiemiddelen die tekstuele informatie kunnen vervangen of aanvullen.

(Advies 48.100 van 15 april 2016)

Minister van Defensie:

vraag om advies betreffende de kennis van het Engels bij de werving van personeel bij Defensie. Zij wenst voor de verdere uitbouw van haar capaciteit ter voorkoming van terrorisme tijdens de wervingsprocedure van attachés-analisten en administratieve experten documentalisten aan de kandidaten Engelstalige documentatie voor te leggen. In hun dagelijkse taken is de kennis van het Engels (lezen, begrijpen, analyseren van Engelse teksten) noodzakelijk.

Het Ministerie van Defensie is een centrale dienst waarvan de werkkring het ganse land bestrijkt (cfr. Hoofdstuk V, afdeling I SWT).

In principe kan de kennis van een andere taal dan het Nederlands of het Frans in de centrale diensten niet als aanwervingsvoorwaarde gesteld worden.

Voor de aanwerving van personeel dat, in het belang van de dienst, een andere taal dan één van de landstalen dient te gebruiken (bijvoorbeeld het Engels), heeft de VCT er echter meermaals mee ingestemd dat de kennis van één of meer talen dan die waarin de taalwetten voorzien, in bijzondere gevallen kan worden geëist, en dit om functionele redenen die eigen zijn aan de behoeften van de betrekking. Elk individueel geval moet echter, vooraf, aan het advies van de VCT worden voorgelegd (zie adviezen nrs. 33.391 van 5 juli 2001, 34.025 van 21 februari 2002, 38.294 van 18 januari 2007, 39.146 van 28 juni 2007, 39.158 van 4 oktober 2007, 40.080 van 30 mei 2008, 40.091 van 30 mei 2008, 41.051 van 15 mei 2009, 41.200 van 18 december 2009, 42.058 van 21 mei 2010, 42.127 van 24 september 2010, 42.141 van 15 oktober 2010, 42.170 van 29 oktober 2010, 44.033 van 27 april 2012, 44.115 van 1 maart 2013, 46.077 van 4 juli 2014, 46.080 van 4 juli 2014, 47.051 van 22 mei 2015, 47.163 van 18 september 2015).

Rekening houdend met deze vaste rechtspraak en met de motivering die aantoont dat de kennis van het Engels onontbeerlijk is voor de normale uitoefening van de betrekkingen bedoeld in de adviesaanvraag, verklaart de VCT zich akkoord dat bij de aanwerving van het personeel de passieve kennis van het Engels (lezen, begrijpen, analyseren van Engelstalige teksten) wordt gevraagd en gepeild door gebruik te maken van Engelstalige documenten, terwijl de antwoorden in de taal van de kandidaat gebeuren.

(Advies 48.187 van 23 september 2016)

Federaal staatssecretaris voor Wetenschapsbeleid:

vraag om advies inzake artikel 43ter, § 4, van de SWT in het kader van de benoeming van de voorzitter van de Programmatorische Federale Overheidsdienst Wetenschapsbeleid.

1. Artikel 43ter, § 4, derde en vierde lid SWT bepaalt:

“Bovendien worden alle betrekkingen van voorzitter van het Directiecomité in gelijke percentages toegewezen aan het Nederlandse en Franse taalkader, met dien verstande dat, ingeval binnen de gecentraliseerde federale overheidsdiensten horizontale diensten worden gecreëerd, minstens één van deze betrekkingen van voorzitter van het Directiecomité moet worden toebedeeld aan de andere taalrol.

Wanneer evenwel het totaal aantal betrekkingen van voorzitter van het Directiecomité oneven is, wordt de betrekking van de afgevaardigd bestuurder van SELOR - Selectiebureau van de Federale Overheid meegerekend om een even aantal betrekkingen te bereiken. Het aldus bereikte aantal wordt in gelijke percentages toegewezen aan het Nederlandse en Franse taalkader.”

Artikel 43ter, § 1 bepaalt het toepassingsgebied van dit nieuw artikel, ingevoegd door de wet van 12 juni 2002, namelijk de centrale diensten van de gecentraliseerde federale overheidsdiensten, uitgezonderd de ministeries waarop de bepalingen van artikel 43 van toepassing blijven.

2. In vermelde bepalingen wordt de term programmatorische federale overheidsdienst (POD) niet gebruikt.

3. Tijdens de parlementaire voorbereiding van de vermelde wet van 12 juni 2002, meer bepaald in het verslag van de Commissie voor de Binnenlandse Zaken, de Algemene Zaken en het Openbaar Ambt, *Parl. St. Kamer 2001-2002, nr 1458/008*, verklaarde de Minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de Openbare Besturen:

- “De in artikel 43ter bedoelde taalregeling geldt voor de centrale diensten en de uitvoeringsdiensten van de federale overheidsdiensten. Ter verduidelijking, de federale overheidsdienst is de opvolger van het ministerie. De ministeries verdwijnen geleidelijk. In die ministeries is en blijft het artikel 43 onverminderd van toepassing tot hun afschaffing’ (p. 11)

- “Amendement nr. 1 van de Regering stelt bovendien dat op de vier horizontale federale overheidsdiensten minstens één van de betrekkingen van voorzitter van het directiecomité aan de andere taalrol moet worden toebedeeld. Dit bijkomend taalevenwicht speelt perfect in op het belang van de uitwerking van de virtuele matrix. De horizontale overheidsdiensten zullen die denkbeelden en de door hen uitgewerkte richtlijnen aan de verticale departementen meedelen” (p. 12-13)

- “Het artikel 43ter is slechts van toepassing op de deels nieuw gecreëerde en deels nog te creëren federale overheidsdiensten. Heden zijn zeven federale overheidsdiensten (FOD) gecreëerd. Zes van de overige federale overheidsdiensten zullen eerstdaags gepubliceerd worden in het Belgisch Staatsblad. (...) Zoals reeds gesteld, het is steeds de bedoeling van de minister geweest om 14 federale overheidsdiensten op te richten en op termijn zullen er ook 14 zijn”. (p. 40)

- “De verhouding van minstens één op vier voorzitters van de horizontale FOD’s, die ingevoegd wordt door amendement nr. 1 van de Regering, doet geen afbreuk aan de pariteit van de voorzitters. Er is dus geen isolement van die vier ten opzichte van de overige voorzitters. Dus indien er slechts één Nederlandstalige voorzitter wordt aangewezen, zal het evenwicht hersteld worden met de aanwijzing van twee Nederlandstalige voorzitters van een verticale FOD. Het belang van deze functies dient men te kaderen in de virtuele matrix en de horizontale ondersteuning die door deze diensten wordt aangeboden aan de verticale vakdepartementen.”(p. 42)

- “De afgevaardigd bestuurder van Selor wordt slechts bij de pariteitsberekening betrokken indien –om de een of andere reden – het totaal aantal voorzitters van Directiecomités, dat nu 14 bedraagt op 13 teruggebracht wordt”. (p. 55)

4. Na een klacht van 26 juni 2013 van de Association du personnel wallon et francophone des services publics wegens schending van artikel 43, § 4, derde en vierde lid SWT, omdat op dat moment binnen de veertien gecentraliseerde federale overheidsdiensten (SELOR inbegrepen) er een onevenwicht was ten nadele van de Franstaligen, bracht de VCT op 4 oktober 2013 advies uit dat de numerieke gelijkheid tussen de voorzitters van het directiecomité van de 13 FOD’s (4 horizontale en 9 verticale FOD’s) en SELOR op dat ogenblik niet werd gerespecteerd (zie bijlage).

5. De VCT leidt uit de hiervoor vermelde punten 2, 3 en 4 af dat de wettelijke pariteit van de voorzitters van het directiecomité betrekking heeft op de in vermeld advies van 4 oktober 2013 geciteerde 13 FOD’s en SELOR (14 in totaal, wat tot een 7-7 pariteit leidt).

6. De voorzitters ad interim worden meegeteld om de taalpariteit (7-7) te berekenen. De voorzitter van het directiecomité behoort enkel tot het taalkader van de FOD waar hij effectief is aangesteld. Hij/zij wordt wel meegerekend voor het vaststellen van de wettelijke

taalpariteit van de voorzitters van het directiecomité als hij/zij ad interim de functie van voorzitter in een andere FOD waarneemt.

7. Als een bepaling van de SWT is het taalevenwicht van de voorzitters van het directiecomité van openbare orde en moet zij te allen tijde worden nageleefd. Benoemingen moeten steeds met dit taalevenwicht rekening houden.

(Advies 48.010-48.010bis van 26 februari 2016)

Minister van Defensie:

vraag om advies om bij de aanwerving van een ingenieur van de Koninklijke Militaire School de kennis van het Engels te kunnen testen. Dit gebeurt door bij de selectie gebruik te maken van een Engelstalig document van wetenschappelijke en technische aard, zonder evenwel de bekwaamheid om in het Engels te spreken of te schrijven te evalueren.

Het Ministerie van Defensie is een centrale dienst waarvan de werkkring het ganse land bestrijkt (cfr. Hoofdstuk V, afdeling I SWT).

In principe kan de kennis van een andere taal dan het Nederlands of het Frans in de centrale diensten niet als aanwervingsvoorwaarde gesteld worden.

Voor de aanwerving van personeel dat, in het belang van de dienst, een andere taal dan één van de landstalen dient te gebruiken (bijvoorbeeld het Engels), heeft de VCT er echter meermaals mee ingestemd dat de kennis van één of meer talen dan die waarin de taalwetten voorzien, in bijzondere gevallen kan worden geëist, en dit om functionele redenen die eigen zijn aan de behoeften van de betrekking. Elk individueel geval moet echter, vooraf, aan het advies van de VCT worden voorgelegd (zie adviezen nrs. 33.391 van 5 juli 2001, 34.025 van 21 februari 2002, 38.294 van 18 januari 2007, 39.146 van 28 juni 2007, 39.158 van 4 oktober 2007, 40.080 van 30 mei 2008, 40.091 van 30 mei 2008, 41.051 van 15 mei 2009, 41.200 van 18 december 2009, 42.058 van 21 mei 2010, 42.127 van 24 september 2010, 42.141 van 15 oktober 2010, 42.170 van 29 oktober 2010, 44.033 van 27 april 2012, 44.115 van 1 maart 2013, 46.077 van 4 juli 2014, 46.080 van 4 juli 2014, 47.051 van 22 mei 2015, 47.163 van 18 september 2015, 48.187 van 23 september 2016).

Rekening houdend met deze vaste rechtspraak en met de motivering die aantoont dat de kennis van het Engels onontbeerlijk is voor de normale uitoefening van de betrekking van ingenieur bedoeld in de adviesaanvraag, verklaart de VCT zich akkoord dat bij de sollicitatie het vermogen van de kandidaten wordt geëvalueerd om een in het Engels gesteld document van wetenschappelijke en technische aard te kunnen lezen en begrijpen, terwijl zij enkel in hun moedertaal over dit document worden ondervraagd.
(Advies 48.255 van 21 oktober 2016)

Minister van Justitie:

vraag om advies van het Instituut voor Gerechtelijke Opleiding.

De VCT sprak zich reeds in haar advies van 28 januari 2011 uit over de vraag betreffende taalkaders van vermeld Instituut.

Zij stelde dat, aangezien de wet van 31 januari 2007 tot oprichting van het Instituut voor Gerechtelijke Opleiding bepaalt dat bij de aanwervingen van het personeel de taalpariteit wordt verzekerd, de SWT niet van toepassing zijn voor wat het opstellen van taalkaders volgens de criteria van de SWT betreft. De VCT is overigens ook niet bevoegd voor wat de controle van de uitvoering van de numerieke gelijkheid bij het Instituut betreft.

Wat het personeelsstatuut betreft, is het voor de VCT evident dat het Instituut voor Gerechtelijke Opleiding een instituut is dat onder de rechterlijke macht ressorteert en dat de SWT, wat het statuut van zijn personeel betreft, niet van toepassing zijn. U stelt in de tweede alinea van uw brief ten onrechte dat, volgens vermeld advies van de VCT van 28 januari 2011, het Instituut voor Gerechtelijke Opleiding onderworpen is aan de SWT, dit aangezien in de wet van 31 januari 2007 tot oprichting van het Instituut staat vermeld dat het statuut van de rechterlijke orde van toepassing is op het personeel van het Instituut. Zoals vermeld, heeft de VCT juist het tegenovergestelde gesteld: de SWT zijn, wat het statuut van zijn personeel betreft, niet van toepassing op het Instituut voor Gerechtelijke Opleiding dat onder de rechterlijke orde ressorteert.

In fine van haar vermeld advies heeft de VCT er wel op gewezen dat de SWT wel van toepassing zijn op het beperkte domein van de administratieve handelingen van het Instituut voor Gerechtelijke Opleiding, omdat de SWT dat nu eenmaal voorzien in hun artikel 1, § 1, 4°.

In tegenstelling tot de gerechtelijke handelingen van de rechterlijke overheid vallen haar zuiver administratieve handelingen wel onder de SWT.

(Advies 48.272 van 18 november 2016)

Federaal minister van Middenstand:

vraag om advies betreffende het taalgebruik binnen de wetenschappelijke symposia van Contractueel Onderzoek (FOD Volksgezondheid).

De symposia van de FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu zijn berichten en mededelingen aan het publiek van een centrale dienst in de zin van de SWT. Zij worden in het Nederlands en in het Frans gesteld (artikel 40 SWT). De VCT heeft reeds meerdere keren geoordeeld dat een beperkt gebruik van vreemde talen kan worden aanvaard in een aantal gevallen waar de bestuurstaalwet het niet verbiedt. Een aantal cumulatieve voorwaarden dienen te zijn vervuld: een dienst mag geen systematisch gebruik maken van vreemde talen, het gebruik van de vreemde taal wordt verantwoord door een specifiek doel, de anderstalige boodschap is bestemd voor een specifiek doelpubliek, de vreemde taal wordt gebruikt naast de voorgeschreven taal.

Gelet op het gespecialiseerde doelpubliek en het feit dat het Engels bij uitstek de taal is die gebruikt wordt in de onderzoekswereld, kan de VCT aanvaarden dat voor de wetenschappelijke presentaties tijdens de symposia wordt gebruikgemaakt van het Engels. Dit neemt echter niet weg dat het Engels kan worden gebruikt in de slides op een scherm, en de voorgeschreven talen (het Nederlands en het Frans) bij het spreken.

De omkaderende presentaties tijdens de symposia, zoals bijvoorbeeld de toespraken (mondelijke communicatie) van de Minister of de FOD-voorzitter, kunnen niet worden gelijk gesteld met de wetenschappelijke presentaties. Zij hebben een ander doel en zijn niet toegespitst op de presentatie van wetenschappelijk onderzoek. Hier dienen alleszins de voorgeschreven talen (Nederlands, Frans) te worden gebruikt, met eventueel een zeker

gebruik van een vreemde taal (Engels) in het kader van de hoffelijkheid ten aanzien van het aanwezige buitenlandse publiek, mede gelet op het feit dat de betrekkingen met buitenlandse particulieren en/of overheden niet door de bestuurstaalwet worden geregeld.

De correspondentie (schriftelijke communicatie) rond het symposium (aankondigingen, uitnodigingen, documentatiemap voor de deelnemers) dient eveneens in de voorgeschreven talen (Nederlands, Frans) te worden aangemaakt. Er kan ook ter attentie van het buitenlandse publiek of buitenlandse deelnemers van een vreemde taal (Engels) gebruik worden gemaakt. Het kan evenwel niet dat vermelde correspondentie alleen en uitsluitend in het Engels zou worden gesteld. (advies 41.179 van 15 september 2009).

(Advies 48.252 van 2 december 2016)

**Minister-president van de Waalse Regering:
vraag om advies met betrekking tot de taalkennisvereiste (Nederlands)
voor een staffunctie bij de Waalse overheidsdienst.**

De directeur van de Directie voor de Reglementering van de Verkeersveiligheid dient frequent te communiceren (zowel mondeling als schriftelijk) met de homologe diensten van de andere gewesten waaronder die van het Vlaamse en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Overeenkomstig artikel 36, § 1, 2° en § 3, van de wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen kan in de diensten van de Waalse regering niemand tot een ambt of betrekking bevorderd of benoemd worden indien hij geen kennis van de bestuurstaal heeft, in casu het Frans, vastgesteld overeenkomstig artikel 15, § 1 SWT. Uit deze bepalingen volgt dat de kennisvereiste van een andere taal dan de bestuurstaal strijdig is met de SWT en dan ook niet als aanwervingsvoorwaarde gesteld kan worden.

De VCT heeft er echter meermaals mee ingestemd dat de kennis van één of meer talen dan die waarin de taalwetten voorzien, in bijzondere gevallen kan worden geëist bij aanwervingen of bevorderingen, en dit om functionele redenen die eigen zijn aan de behoeften van de betrekking. Elk geval moet echter, vooraf, aan het advies van de VCT worden voorgelegd (zie adviezen nrs. 33.391 van 5 juli 2001, 34.025 van 21 februari 2002, 38.294 van 18 januari 2007, 39.146 van 28 juni 2007, 39.158 van 4 oktober 2007, 40.080 van 30 mei 2008, 40.091 van 30 mei 2008, 41.051 van 15 mei 2009, 41.200 van 18 december 2009, 42.058 van 21 mei 2010, 42.127 van 24 september 2010, 42.141 van 15 oktober 2010, 42.170 van 29 oktober 2010, 46.077 van 4 juli 2014, 46.080 van 4 juli 2014 en 46.098 van 10 oktober 2014).

Rekening houdend met deze vaste rechtspraak en met de motiveringen en rechtvaardigingen die aantonen dat de kennis van het Nederlands onontbeerlijk is voor de normale uitoefening van de hierboven beschreven betrekkingen, verklaart de VCT zich akkoord met betrekking tot de taalkennisvereiste (van het Nederlands) voor de staffunctie bij de Waalse Overheidsdienst.

(Advies 48.011 van 5 februari 2016)

**Minister-president van de Waalse Regering:
vraag om advies met betrekking tot de taalkennisvereiste (Nederlands)
voor een staffunctie A5 bij de Waalse Overheidsdienst (WOD).**

De houder van deze betrekking dient contacten te leggen met de homologe diensten van de andere gewesten waaronder die van het Vlaamse Gewest. Momenteel worden namelijk overlegbijeenkomsten georganiseerd op informele wijze; deze zouden in de toekomst in het formelere kader van een samenwerkingsakkoord kunnen gebeuren. Bovendien worden talrijke vergunningen voor uitzonderlijk vervoer op het Waalse grondgebied uitgereikt aan Vlaamse transportfirma's. Om deze redenen dient de houder van de staffunctie A5 van de Cel voor het uitzonderlijk vervoer in staat te zijn het Nederlands te begrijpen (mondeling en schriftelijk) en om zich mondeling in deze taal uit te drukken.

Overeenkomstig artikel 36, § 1, 2° en § 3, van de wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen kan in de diensten van de Waalse Regering niemand tot een ambt of betrekking bevorderd of benoemd worden indien hij geen kennis van de bestuurstaal heeft, in casu het Frans, vastgesteld overeenkomstig artikel 15, § 1 SWT.

Uit deze bepalingen volgt dat de kennisvereiste van een andere taal dan de bestuurstaal strijdig is met de SWT en dan ook niet als aanwervingsvoorwaarde gesteld kan worden.

De VCT heeft er echter meermaals mee ingestemd dat de kennis van één of meer talen dan die waarin de taalwetten voorzien, in bijzondere gevallen kan worden geëist bij aanwervingen of bevorderingen, en dit om functionele redenen die eigen zijn aan de behoeften van de betrekking. Elk geval moet echter, vooraf, aan het advies van de VCT worden voorgelegd.

Rekening houdend met deze vaste rechtspraak en met de motiveringen en rechtvaardigingen die aantonen dat de kennis van het Nederlands onontbeerlijk is voor de normale uitoefening van de hierboven beschreven betrekkingen, verklaart de VCT zich akkoord met betrekking tot de taalkennisvereiste (van het Nederlands) voor de staffunctie A5 bij de Waalse Overheidsdienst.

(Advies 48.038 van 26 februari 2016)

**Gewestelijk staatssecretaris van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering:
vraag om principetoelating met betrekking tot de evaluatie van de
taalkennis van het Engels voor kandidaten voor interne mobiliteit –
Gewestelijke Overheidsdienst Brussel.**

Uit artikel 32, § 1, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, alsook uit hoofdstuk V, afdeling 1, van de SWT, blijkt dat het personeel van de ministeries van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest onderworpen is aan het principe van de eentaligheid van de personeelsleden en van de tweetaligheid van dienst.

Bijgevolg kan geen enkele verplichting m.b.t. de kennis van een andere taal dan die van de taalrol van het personeelslid worden opgelegd.

De VCT heeft er echter meermaals mee ingestemd dat de kennis van één of meer talen dan die waarin de taalwetten voorzien, bij aanwervingen en bevorderingen kan worden geëist, en dit om redenen die eigen zijn aan de behoeften van de betrekking. Elk individueel geval moet echter, vooraf, aan het advies van de VCT worden voorgelegd (zie adviezen nrs. 33.391 van 5 juli 2001, 39.286 van 24 januari 2008, 41.170 van 25 september 2009, 41.072 van 12 juni

2009, 42.058 van 21 mei 2010, 42.127 van 24 september 2010, 45.054 van 3 mei 2013, 46.077 van 4 juli 2014, 46.103 van 21 november 2014 en 47.222 van 4 december 2015).

(Advies 48.084 van 29 april 2016)

Minister-president van de Waalse Regering:

vraag om akkoord met betrekking tot de aanwerving van een stafpersoneelslid A5 met Nederlandse taalkennis voor de Waalse Overheidsdienst (WOD).

Op 13 mei 2015 werd de "*Direction générale des Routes et des Bâtiments*" opgericht. Binnen deze directie is een cel werkzaam die belast is met het uitzonderlijke vervoer, een van de luiken van het verkeersveiligheidsbeleid, ingevolge de overdracht van de bevoegdheden verbonden aan de zesde Belgische Staatshervorming.

De taken van deze cel zijn meer bepaald:

- Het uitreiken van vergunningen voor uitzonderlijke inverkeerstelling.
- Het uitwerken en actualiseren van de reglementering inzake uitzonderlijk vervoer.
- Het ondersteunen van het beleid inzake uitzonderlijk vervoer.

De personeelsformatie van de WOD voorziet in een stafbetrekking A5 om deze cel te leiden. De houder van deze betrekking dient contacten te onderhouden met de homologe diensten van de andere gewesten waaronder die van het Vlaamse Gewest. Verder worden talrijke vergunningen voor uitzonderlijk vervoer op het Waalse grondgebied uitgereikt aan Vlaamse vervoerbedrijven.

Om deze redenen dient de houder van de stafbetrekking A5 van de cel uitzonderlijk vervoer in staat te zijn het Nederlands te begrijpen (zowel mondeling als schriftelijk) en dient hij zich in deze taal te kunnen uitdrukken.

Overeenkomstig artikel 36, § 1, 2° en § 3, van de wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen kan in de diensten van de Waalse regering niemand tot een ambt of betrekking bevorderd of benoemd worden indien hij geen kennis van de bestuurstaal heeft, in casu het Frans, vastgesteld overeenkomstig artikel 15, § 1 SWT.

Uit deze bepalingen volgt dat de kennisvereiste van een andere taal dan de bestuurstaal strijdig is met de SWT en dan ook niet als aanwervingsvoorwaarde gesteld kan worden.

De VCT heeft er echter meermaals mee ingestemd dat de kennis van één of meer talen dan die waarin de taalwetten voorzien, in bijzondere gevallen kan worden geëist bij aanwervingen of bevorderingen, en dit om functionele redenen die eigen zijn aan de behoeften van de betrekking. Elk geval moet echter, vooraf, aan het advies van de VCT worden voorgelegd (zie adviezen nrs. 33.391 van 5 juli 2001, 34.025 van 21 februari 2002, 38.294 van 18 januari 2007, 39.146 van 28 juni 2007, 39.158 van 4 oktober 2007, 40.080 van 30 mei 2008, 40.091 van 30 mei 2008, 41.051 van 15 mei 2009, 41.200 van 18 december 2009, 42.058 van 21 mei 2010, 42.127 van 24 september 2010, 42.141 van 15 oktober 2010, 42.170 van 29 oktober 2010, 46.077 van 4 juli 2014, 46.080 van 4 juli 2014, 46.098 van 10 oktober 2014 en 48.011 van 5 februari 2016).

Rekening houdend met deze vaste rechtspraak en met de motiveringen en rechtvaardigingen die aantonen dat de kennis van het Nederlands onontbeerlijk is voor de normale uitoefening

van de hierboven beschreven betrekking, verklaart de VCT zich akkoord met betrekking tot de aanwerving, voor de cel uitzonderlijk vervoer van de WOD, van een stafpersoneelslid A5 dat in staat is het Nederlands (mondeling en schriftelijk) te begrijpen en zich mondeling in deze taal uit te drukken.

(Advies 48.157 van 1 juli 2016)

Waals minister van de Lokale Besturen, Stad, Huisvesting, Energie en Sportinfrastructuur:

vraag om akkoord voor het aanwerven van de Voorzitter van de CWaPE op basis van “zeer goede taalkennis Nederlands en Engels” (naast het Frans).

Overeenkomstig artikel 36, § 1, 2° en § 3, van de wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen kan in de diensten van de Waalse regering niemand tot een ambt of betrekking bevorderd of benoemd worden indien hij geen kennis van de bestuurstaal heeft, in casu het Frans, vastgesteld overeenkomstig artikel 15, § 1, van de SWT.

Uit deze bepalingen volgt dat de kennisvereiste van een andere taal dan de bestuurstaal strijdig is met de SWT en dan ook niet als aanwervingsvoorwaarde gesteld kan worden.

De VCT heeft er echter meermaals mee ingestemd dat de kennis van één of meer talen dan die waarin de taalwetten voorzien, in bijzondere gevallen kan worden geëist bij aanwervingen of bevorderingen, en dit om redenen die eigen zijn aan de behoeften van de betrekking. Elk geval moet echter, vooraf, aan het advies van de VCT worden voorgelegd (zie adviezen nrs. 33.391 van 5 juli 2001, 34.025 van 21 februari 2002, 38.294 van 18 januari 2007, 39.146 van 28 juni 2007, 39.158 van 4 oktober 2007, 40.080 van 30 mei 2008, 40.091 van 30 mei 2008, 41.051 van 15 mei 2009, 41.200 van 18 december 2009, 42.058 van 21 mei 2010, 42.127 van 24 september 2010, 42.141 van 15 oktober 2010, 42.170 van 29 oktober 2010, 46.077 van 4 juli 2014, 46.080 van 4 juli 2014, 46.098 van 10 oktober 2014 en 48.011 van 5 februari 2016).

Rekening houdend met deze vaste rechtspraak en met de motiveringen en rechtvaardigingen die aantonen dat de kennis van het Nederlands en het Engels onontbeerlijk is voor de normale uitoefening van de hierboven beschreven betrekking, verklaart de VCT zich akkoord met de aanwerving van een Voorzitter van de *Commission Wallonne de Régulation pour l'Energie* (CWaPE) die in staat is het Nederlands en het Engels (mondeling en schriftelijk) te begrijpen, alsook om zich in deze talen mondeling uit te drukken.

(Advies 48.152 van 1 juli 2016)

Minister-president van de Waalse Regering:

vraag om akkoord met betrekking tot de aanwerving voor de Waalse Overheidsdienst (WOD) van een personeelslid niveau C (Handels- en Vennootschapsboekhouding) van de Franse taalrol maar met een actieve kennis van de Duitse taal.

Overeenkomstig artikel 36, § 2, eerste lid, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (GWHI), voor wat betreft de gemeenten met een speciale taalregeling van hun ambtsgebied, zijn de diensten van de Waalse regering onderworpen aan de taalregeling opgelegd door de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken aan de plaatselijke diensten van die gemeenten. Bijgevolg zal de WOD,

Departement Landbouw, Directie van Malmédy, het Duits dienen te gebruiken in zijn betrekkingen met de Duitstalige particulieren en de gemeenten van de Duitse taalregeling. Hij zal dus zijn diensten moeten organiseren om een antwoord te bieden aan zijn contacten conform artikel 36, § 3 GWHI.

Hieruit volgt dat de kennis van de Duitse taal nodig is en kan worden vereist gedurende een aanwerving voor de WOD opdat de dienst de voorwaarden vervult van artikel 36, § 3, laatste lid GWHI.

(Advies 48.251 van 21 oktober 2016)

Minister-president van de Waalse Regering:

vraag om akkoord met betrekking tot de aanwerving voor de Waalse Overheidsdienst (WOD) van een personeelslid niveau A (Burgerlijke ingenieurs, optie chemie en landbouwindustrieën, chemie – Industriële ingenieurs, optie chemie) van de Franse taalrol maar met een actieve kennis van de Duitse taal.

Overeenkomstig artikel 36, § 2, eerste lid, van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (GWHI), voor wat betreft de gemeenten met een speciale taalregeling van hun ambtsgebied, zijn de diensten van de Waalse regering onderworpen aan de taalregeling opgelegd door de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken aan de plaatselijke diensten van die gemeenten. Bijgevolg zal de WOD, Afdeling Vergunningen, Directie van Luik, het Duits dienen te gebruiken in zijn betrekkingen met de Duitstalige particulieren en de gemeenten van de Duitse taalregeling. Hij zal dus zijn diensten moeten organiseren om een antwoord te bieden aan zijn contacten conform artikel 36, § 3 GWHI.

Hieruit volgt dat de kennis van de Duitse taal nodig is en kan worden vereist gedurende een aanwerving voor de WOD opdat de dienst de voorwaarden vervult van artikel 36, § 3, laatste lid GWHI.

(Advies 48.250 van 21 oktober 2016)

Federaal minister van Middenstand, Zelfstandigen, KMO's, Landbouw en Maatschappelijke Integratie:

vraag om toelating om het Engels te evalueren bij de aanwerving van een federaal personeelslid.

In de centrale diensten kan in principe de kennis van een andere taal dan het Nederlands of het Frans niet als wervingsvoorwaarde worden gesteld.

De VCT heeft echter verscheidene malen toegestaan dat de kennis van één of meerdere talen waarin niet voorzien is door de SWT, in bijzondere gevallen vereist zou kunnen worden bij aanwervingen en bevorderingen, en dit om functionele redenen eigen aan de behoeften van bepaalde betrekkingen. Bij ieder geval dient echter vooraf het advies van de VCT gevraagd te worden (zie ondermeer de adviezen 39.286 van 24 januari 2008 en 41.072 van 12 juni 2009).

(Adviezen 48.001 en 48.002 van 22 januari 2016 en 48.021 van 5 februari 2016)

Gewestelijk staatssecretaris van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering belast met Openbare Netheid, Wetenschappelijk Onderzoek en Openbaar

Ambt:

vraag om advies met betrekking tot het toekennen van een premie voor de kennis van het Engels aan de personeelsleden van de directie Brussel Invest & Export (dienst buitenlandse handel).

De VCT is niet bevoegd om te beslissen of een dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering al dan niet een premie voor de kennis van een taal, in casu het Engels, mag toekennen. Deze materie behoort niet tot het gebruik van de talen in bestuurszaken.

(Advies 48.136 van 10 juni 2016)

Federaal minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid:

vraag om advies aangaande het voorontwerp van wet tot oprichting van Sciensano.

Het voorontwerp van wet dat ter advies aan de VCT werd voorgelegd, voorziet in een afwijking van artikel 43 SWT met betrekking tot de *verplichting tot verdeling van het personeel over taalkaders*. Conform artikel 1 SWT zijn deze toepasselijk op de openbare diensten, voor zover zij inzake taalgebruik niet beheerst worden door een andere wet. Het voorontwerp van wet dat voor advies onderworpen is aan de VCT handelt op die manier om een gedefinieerd type personeel uit te sluiten uit de taalkaders. Om de gebiedende bepalingen omtrent de taalkaders niet af te zwakken, bevat het voorontwerp specifieke voorwaarden.

De uitzondering laat Sciensano immers toe personeelsleden aan te werven die niet moeten worden opgenomen in de taalkaders, en dit onder de volgende voorwaarden:

- het mag enkel om wetenschappelijke medewerkers of laboranten gaan;
- in het kader van tijdelijke opdrachten;
- in het kader van een arbeidsovereenkomst van bepaalde duur (contractuele personeelsleden);
- en voor taken die niet tot de permanente opdrachten van Sciensano behoren.

De memorie van toelichting voegt eraan toe dat, wanneer de arbeidsovereenkomst van bepaalde duur wordt omgevormd door de wet naar een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur, deze personeelsleden moeten worden opgenomen in de taalkaders.

(Advies 48.249-48.162 van 18 november 2016)

Hoofdstuk II Vragen om advies door overheden

Famifed:

modaliteiten voor de personeelsoverdracht van de Dienst voor de Bijzondere Sociale Zekerheidsstelsels (DIBISS) naar FAMIFED, de RSZ en de Federale Pensioendienst (FPD).

Er is sprake van twee types personeelsoverdrachten naar deze drie instellingen: een overdracht van operationeel personeel verbonden aan de bevoegdheidsoverdracht, en een overdracht van ondersteunend personeel.

De overdracht van ondersteunend personeel is het moeilijkst te realiseren, aangezien deze niet rechtstreeks verbonden is met een overgedragen bevoegdheid. Het ontwerp van wet "tot toewijzing van nieuwe inningstaken en tot integratie van sommige opdrachten en een deel van het personeel van de Dienst voor de Bijzondere Sociale Zekerheidsstelsels in de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid alsmede tot regeling van diverse aangelegenheden met betrekking tot Famifed en de Federale Pensioendienst", voorziet in een prioritair criterium voor deze overdracht van ondersteunend personeel, meer bepaald de behoeften van de instellingen wetende dat dit criterium niet compatibel is met het openstellen van betrekkingen in beide taalrollen. Is het mogelijk om deze betrekkingen in één enkele taal open te stellen, en dit in functie van de bijzondere behoeften van iedere instelling?

De taalkaders strekken ertoe om op ieder niveau van de hiërarchie een taalevenwicht tot stand te brengen. Hieruit volgt dat de benoemende overheid ertoe gehouden is om op een bepaald niveau bij voorrang ambtenaren te benoemen in het taalkader waarvan de werkelijke bezetting het meest gedaald is onder het op dit niveau voorziene aantal.

Het is dan ook in strijd met de SWT om de in te vullen betrekkingen slechts in één taal open te stellen. Men is enkel vrij een Nederlandstalige of Franstalige te benoemen als de taalkaders strikt zijn nageleefd.

Het is mogelijk om in voormeld ontwerp van wet een nieuw artikel op te nemen waarbij in de mogelijkheid wordt voorzien om de betrekkingen voor ondersteunend personeel slechts in één taalrol open te stellen. De strekking van dit artikel dient echter enkel en alleen te gelden voor de overdracht van het personeel dat door bedoeld ontwerp wordt beoogd.

(Advies 48.111 van 29 april 2016)

Vraag van de FOD Mobiliteit en Vervoer – afdeling spoorwegen:

Eerste vraag met betrekking tot het gebruik van de talen door de centra die erkend zijn om medische en psychologische onderzoeken van de treinbestuurders af te nemen.

De artikelen 127 en 129 van de Spoorcodex bepalen dat de treinbestuurders regelmatig aan medische en bedrijfspsychologische onderzoeken dienen te worden onderworpen om de geldigheid van hun licentie te behouden. De Spoorcodex bepaalt tevens dat enkel de

onderzoeken gevoerd door erkende personen of instellingen volgens de modaliteiten bepaald door de Koning geldig zijn. Artikel 6 van het koninklijk besluit van 22 juni 2011 tot bepaling van de regels met betrekking tot medische onderzoeken en bedrijfspsychologische onderzoeken voor treinbestuurders en treinbegeleiders bepaalt dat, om te kunnen worden erkend door de veiligheidsinstantie, het centrum moet voldoen aan enkele criteria, waaronder voldoen aan de wettelijke voorschriften betreffende het taalgebruik in administratieve zaken.

Deze centra dienen beschouwd te worden als "natuurlijke en rechtspersonen die concessiehouder zijn van een openbare dienst of die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen" in de zin van artikel 1 SWT. Zij dienen de SWT te respecteren. De FOD Mobiliteit, die deze taken aan deze erkende centra heeft toevertrouwd, dient ervoor te zorgen dat de medische en psychologische onderzoeken van de treinbestuurders in de taal van deze laatste verlopen.

Vragen met betrekking tot de mogelijkheid om het Duits uit te sluiten voor de aanvragen voor de toelating tot indienststelling en van veiligheidscertificaten door een aanpassing van de wet en om het Engels in te voeren.

In het spoorwegdomein komt het regelmatig voor dat de aanvragen voor de toelating tot indienststelling of van veiligheidscertificaten uitgaan van bedrijven die hun zetel in het buitenland hebben, wat hun toelaat om tussen de 3 landstalen te kiezen voor de behandeling van hun dossiers.

Krachtens artikel 1, § 1, 1° SWT, kan er in een taalregeling worden voorzien die afwijkt van de SWT.

Men dient er echter rekening mee te houden dat, in geval van een juridisch dispuut voor de bevoegde rechter, zulk een afwijking in niets afbreuk doet aan de strekking van de wet op het gebruik van de talen in gerechtszaken.

(Advies 48.018 van 5 februari 2016)

Provinciaal domein De Gavers te Geraardsbergen:

vraag om advies betreffende de toelating om berichten voor toeristen in de drie landstalen te stellen.

De SWT bevatten één bepaling betreffende de berichten en mededelingen bestemd voor toeristen, namelijk artikel 11, § 3: "de gemeenteraden van de toeristische centra mogen beslissen dat de berichten en mededelingen die voor de toeristen bestemd zijn ten minste in drie talen worden gesteld. Binnen acht dagen delen zij de inhoud van hun beraadslagingen mede aan de Vaste Commissie voor Taaltoezicht".

Op de vraag van een aantal gemeenten naar het verspreiden van meertalige publicaties voor gemeenten bracht de Nederlandse afdeling van de VCT op 11 december 2015 volgend advies uit, waarbij aan de tot dan geldende en nogal uiteenlopende adviespraktijk een einde werd gesteld:

"Deze bepaling (artikel 11, § 3 SWT) is een uitzonderingsbepaling op de algemene regel dat berichten bestemd voor het publiek in de streektaal wordt gesteld.

Aan deze mogelijkheid van artikel 11, § 3 SWT, heeft de wetgever een dubbele vormvoorwaarde verbonden: de gemeenteraad moet enerzijds een beslissing nemen dat de

berichten die bestemd zijn voor de toeristen tenminste in drie talen (waarmee de drie landstalen Nederlands, Frans en Duits, met voorrang voor de streektaal, worden bedoeld) worden gesteld, anderzijds moet de inhoud van de beslissing binnen de acht dagen aan de VCT worden meegedeeld.

In dit verband dient eveneens te worden opgemerkt dat de gemeente die tot vermelde beslissing overgaat reeds dient te beschikken over een erkenning als toeristisch centrum. Deze erkenning kan worden verleend door de daartoe bevoegde overheden (vb.: FOD Economie, FOD Werk...). Het komt niet aan de VCT toe een gemeente als toeristisch centrum te erkennen. Zij gaat bij ontvangst van de beraadslaging van de gemeente na of deze wel aantoont dat zij als toeristisch centrum is erkend en derhalve toepassing kan maken van artikel 11, § 3 SWT; In ontkennend geval wijst de VCT de gemeente erop dat deze voorafgaande erkenning als toeristisch centrum onontbeerlijk is om van de mogelijkheid voorzien in artikel 11, § 3 SWT, gebruik te kunnen maken.”

Evenmin als de VCT een gemeente als toeristisch centrum kan erkennen teneinde meertalige berichten voor toeristen toe te laten, kan zij ook geen provinciaal domein als toeristisch centrum erkennen en toelating geven om meertalige publicaties op te stellen. De SWT bevatten trouwens ten aanzien van de provinciale overheden geen gelijkaardige bepaling als artikel 11, §3 voor de gemeenten. Deze laatste bepaling is, zoals gesteld, een uitzonderingsbepaling die restrictief moet worden geïnterpreteerd.

(Advies 48.035 van 26 februari 2016)

Dienst Vreemdelingenzaken:

vraag om advies over het taalgebruik bij beslissingen van de bevoegde gemachtigde in het kader van de vreemdelingenwet.

1. Uit het arrest 78.251 van 21 januari 1999 van de Raad van State blijkt dat het bevel om het grondgebied te verlaten niet als een antwoord op een vraag van de betrokken vreemdeling is te beschouwen, maar als een ambtshalve politiemaatregel die volgt op de vaststelling dat de vreemdeling zich op een illegale wijze op het grondgebied van het Rijk bevindt. Dergelijke handeling, die niet het directe gevolg is van een vraag van een vreemdeling, valt niet onder de toepassing van artikel 41 SWT, dat het taalgebruik van de centrale diensten regelt in hun betrekkingen met de particulieren. Dit betekent dat deze diensten geen taalverplichting hebben ten aanzien van de particulier.

2. Het recente arrest 162.272 van 17 februari 2016 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (zie bijlage) behandelt de aan de orde zijnde kwestie. Wat de taal van de politiebeslissing van de gemachtigde (bevel om het grondgebied te verlaten) betreft, kan uit het arrest het volgende worden afgeleid:

- a) in het kader van een onderzoek van een asielaanvraag is de taal van de beslissing van de gemachtigde dezelfde als de taal van het onderzoek en de taal van de beslissing van de asielvraag (artikel 51/4, § 1 van de vreemdelingenwet, dat als een specifieke wet voorrang heeft op de SWT);
- b) buiten het kader van een asielaanvraag valt de beslissing van de gemachtigde onder artikel 39, §1, juncto artikel 17, §1 van de SWT. Nagegaan moet worden of de zaak gelokaliseerd of lokaliseerbaar is in een bepaald taalgebied of niet. Bijvoorbeeld een bevel om het grondgebied te verlaten, afgegeven in het Nederlandse taalgebied, moet in het Nederlands zijn gesteld. Een bevel om het grondgebied te verlaten, afgegeven in het Franse

taalgebied, moet in het Frans zijn gesteld. Verder wordt verwezen naar artikel 39, § 1, juncto artikel 17, § 1, SWT.

Overeenkomstig deze bepalingen is het niet mogelijk de beslissing van de gemachtigde zowel in het Nederlands als in het Frans te stellen.

Ten slotte merkt de VCT op dat in de verschillende modellen van “bijlage 13” van het bevel om het grondgebied te verlaten in fine wordt vermeld dat een schriftelijke of mondelinge vertaling van de belangrijkste elementen van de beslissing, met inbegrip van de informatie betreffende de beschikbare beroepsmiddelen, op verzoek van de betrokkene bij de minister of zijn gemachtigde kan bekomen worden in een taal die de betrokkene begrijpt of waarvan men redelijkerwijs kan veronderstellen dat hij die begrijpt.

(Advies 48.128 van 10 juni 2016)

FOD Binnenlandse Zaken:

de taalpremie voor kennis van het Duits voor personeelsleden van de centrale diensten en van de horizontale diensten (in Brussel) van de FOD Binnenlandse Zaken.

De toekenning van taalpremies wordt geregeld door het koninklijk besluit van 13 juni 2010 tot toekenning van toelagen voor tweetaligheid van de personeelsleden van het federaal administratief openbaar ambt. Volgens de bepalingen van artikel 3 van vermeld koninklijk besluit wordt een toelage voor tweetaligheid toegekend aan de personeelsleden op voorwaarde dat:

1. zij voor een examencommissie, samengesteld door de afgevaardigd bestuurder van SELOR, het bewijs hebben geleverd van de kennis van de tweede taal of op grond van hun diploma van dit examen zijn vrijgesteld;
2. zij toegewezen zijn aan een centrale dienst of aan een uitvoeringsdienst waarvan de werkring het ganse land bestrijkt of aan een plaatselijke of gewestelijke dienst waarvan het ambtsgebied één van de gemeenten omvat, bedoeld in de artikelen 5 tot 8 van de SWT.

De beide voorwaarden zijn cumulatief. Andere voorwaarden zijn er niet.

De VCT stelt bij lezing van het koninklijk besluit verder het volgende vast:

a) in het opschrift van bedoeld besluit wordt melding gemaakt van toelagen voor “tweetaligheid”, waaruit zij afleidt dat slechts één taal buiten de eigen moedertaal, die blijkt uit het diploma van het genoten onderwijs en waarvoor geen taaltoelage mogelijk is, kan worden bedoeld. Bovendien kan het besluit, aangezien het in uitvoering van de SWT is genomen, die alleen de landstalen als bestuurstaal kent, ook alleen maar de landstalen viseren;

b) artikel 3, 1° van bedoeld besluit bepaalt dat de personeelsleden het bewijs dienen geleverd te hebben van de kennis “van de tweede taal”. Uit die formulering kan men eveneens afleiden dat slechts één taal buiten de moedertaal wordt bedoeld. Vraag is dan: welke taal? Enerzijds kan men stellen dat personeelsleden tewerkgesteld in een centrale dienst in Brussel gebruikmaken van het Nederlands en het Frans, zodat zij een toelage kunnen krijgen voor de kennis van de andere taal (N of F) naargelang de taalrol waartoe zij behoren. Anderzijds kan eveneens worden gesteld dat ook centrale diensten overeenkomstig de SWT voor hun betrekkingen met particulieren en voor akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen gebruik moeten maken van die van de drie

talen waarvan de betrokken particulieren zich hebben bediend of het gebruik hebben gevraagd. Tegenover een particulier die het Duits gebruikt dienen centrale diensten het Duits te gebruiken. Dit betekent dat de tweede taal, bedoeld in artikel 3, 1°, het Nederlands of het Frans kan zijn afhankelijk van de taalrol van het personeelslid, maar ook het Duits kan zijn. De twee voorwaarden zoals in supra reeds vermeld, waaronder attest bij Selor, moeten altijd cumulatief zijn vervuld.

Vermeld artikel maakt het niet mogelijk om een “meertaligheidspremie” toe te kennen voor de kennis van een derde taal, meer bepaald een toelage voor kennis van het Frans en het Duits in hoofde van een personeelslid van de Nederlandse taalrol en een toelage voor kennis van het Nederlands en het Duits in hoofde van een personeelslid van de Franse taalrol;

c) in artikel 5, § 3, tweede lid, van bedoeld besluit wordt gesteld dat indien een personeelslid voldoet aan de toekenningsvoorwaarden “van meerdere toelagen voor de kennis van twee talen” hij de twee toelagen bekomt (het totaal bedrag van deze toelagen wordt echter beperkt tot 150 percent van de hoogste toelage). Aangezien een toelage voor de kennis van de eigen moedertaal uitgesloten is, betekent deze bepaling dat de kennis van twee talen buiten de moedertaal kan worden aangetoond om een toelage te verkrijgen. Een Nederlandstalig personeelslid kan de kennis van het Frans en het Duits bij SELOR aantonen en twee toelagen bekomen. Een Franstalig personeelslid kan de kennis van het Nederlands en het Duits bij SELOR aantonen en twee toelagen bekomen.

Deze bepaling is tegenstrijdig met artikel 3, 1°, van bedoeld besluit en met de vaststellingen en gevolgtrekkingen in de punten a) en b);

d) er valt ook op te merken dat een Duitstalig ambtenaar van een centrale dienst zich in een ongelijke situatie kan bevinden, wanneer betrokkene een Nederlandstalig of Franstalig einddiploma heeft behaald en op basis hiervan in de mogelijkheid verkeert om zich in de centrale diensten op de Nederlandse of Franse taalrol (een Duitse taalrol bestaat niet) te laten inschrijven. Betrokkene kan naderhand enkel desgevallend nog een toelage voor één taal (Nederlands of Frans naargelang de taalrol) bekomen, aangezien een toelage voor de eigen moedertaal uitgesloten is. Dit terwijl, zoals in punt c) gesteld, een Nederlandstalig personeelslid van een centrale dienst de kennis van het Frans en het Duits bij SELOR kan aantonen en twee toelagen kan bekomen en vice-versa voor een Franstalig personeelslid. Deze laatste situatie is overigens ook van toepassing op de Duitstalige ambtenaar die niet in het bezit is van een Nederlandstalig of Franstalig einddiploma.

(Advies 48.022 van 11 maart 2016)

Hoge Ambtenaar van de Brusselse Agglomeratie:

vraag om advies betreffende de vertalingen voorzien in artikel 13, § 1 SWT en de situatie in Brussel-Hoofdstad.

Artikel 13, § 1, van de bestuurstaalwet voorziet voor het Nederlandse en het Franse taalgebied een systeem van vertalingen in het Nederlands, in het Frans of in het Duits door de gouverneurs van akten die particulieren betreffen ten voordele van die particulieren.

Artikel 13, § 2, van dezelfde wet voorziet een vertaling in het Frans van de akten betreffende particulieren die in het Duitse taalgebied zijn gesteld. De vertaling gebeurt door de dienst zelf

die de akte heeft opgemaakt. Hetzelfde geldt ten aanzien van de taalgrensgemeenten en de gemeenten uit het Malmédysse.

Artikel 13, § 3, van dezelfde wet voorziet een systeem van vertaling door enerzijds de gouverneurs of anderzijds de dienst die de akte verzendt, voor wat de overschrijving van akten van de burgerlijke stand betreft.

Het voorgaande is toegelicht in de brief aan de heer P. Dewael, toenmalig Minister van Binnenlandse Zaken. Die brief is niet onvolledig te noemen voor wat de situatie in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad betreft, vermits de toestand er helemaal verschillend is van het homogene Nederlandse en Franse taalgebied en ook van de gemeenten met een speciale regeling uit diezelfde taalgebieden en van het Duitse taalgebied.

Voor het tweetalig taalgebied Brussel-Hoofdstad bepaalt artikel 20, § 1, van de bestuursstaalwet dat de plaatselijke diensten de akten die particulieren betreffen, alsook de getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen, die aan de particulieren worden afgegeven, in het Nederlands of het Frans stellen, naar gelang van de wens van de belanghebbende.

Een systeem van vertalingen zoals in artikel 13, § 1 is voor Brussel-Hoofdstad gewoon door de wet niet voorzien. In tegenstelling tot de plaatselijke diensten van het Nederlandse taalgebied (met uitzondering van de randgemeenten Wemmel, Kraainem, Drogenbos en Linkebeek), het Franse en het Duitse taalgebied die de akten betreffende particulieren uitsluitend in de taal van het gebied moeten stellen, maken de plaatselijke diensten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad immers de akten onmiddellijk op in de taal gewenst door de belanghebbende. Enkel voor de overschrijving van akten van de burgerlijke stand voorziet artikel 20, §2 van de SWT, waarnaar wordt verwezen, ook een systeem van vertaling in Brussel-Hoofdstad.

Voor wat de laatste vraag betreft of de diensten van de Hoge Ambtenaar van de Brusselse agglomeratie ertoe gehouden kunnen worden documenten uit het buitenland te vertalen, verwijst de VCT naar haar bijgevoegd advies 706 van 19 november 1964. De Hoge Ambtenaar is hiertoe wettelijk evenmin gehouden als de provinciegouverneurs.

(Advies 48.227 van 21 oktober 2016)

Toerisme Vlaams-Brabant:

vraag om advies betreffende een meertalige toeristische brochure.

De SWT bevatten slechts één bepaling betreffende de berichten en mededelingen bestemd voor toeristen, namelijk artikel 11, § 3: “de gemeenteraden van de toeristische centra mogen beslissen dat de berichten en mededelingen die voor de toeristen bestemd zijn ten minste in drie talen worden gesteld. Binnen acht dagen delen zij de inhoud van hun beraadslagingen mede aan de Vaste Commissie voor Taaltoezicht”.

Op de vraag van een aantal gemeenten naar het verspreiden van meertalige publicaties voor gemeenten bracht de Nederlandse afdeling van de VCT op 11 december 2015 volgend advies uit, waarbij aan de tot dan geldende en nogal uiteenlopende adviespraktijk een einde werd gesteld:

“Deze bepaling (artikel 11, § 3 SWT) is een uitzonderingsbepaling op de algemene regel dat berichten bestemd voor het publiek in de streektaal wordt gesteld.

Aan deze mogelijkheid van artikel 11, § 3 SWT, heeft de wetgever een dubbele vormvoorwaarde verbonden: de gemeenteraad moet enerzijds een beslissing nemen dat de berichten die bestemd zijn voor de toeristen ten minste in drie talen (waarmee de drie landstalen Nederlands, Frans en Duits, met voorrang voor de streektaal, worden bedoeld) worden gesteld, anderzijds moet de inhoud van de beslissing binnen de acht dagen aan de VCT worden meegedeeld.

In dit verband dient eveneens te worden opgemerkt dat de gemeente die tot vermelde beslissing overgaat reeds dient te beschikken over een erkenning als toeristisch centrum. Deze erkenning kan worden verleend door de daartoe bevoegde overheden (vb.: FOD Economie, FOD Werk...). Het komt niet aan de VCT toe een gemeente als toeristisch centrum te erkennen. Zij gaat bij ontvangst van de beraadslaging van de gemeente na of deze wel aantoont dat zij als toeristisch centrum is erkend en derhalve toepassing kan maken van artikel 11, § 3 SWT; In ontkennend geval wijst de VCT de gemeente erop dat deze voorafgaande erkenning als toeristisch centrum onontbeerlijk is om van de mogelijkheid voorzien in artikel 11, § 3 SWT, gebruik te kunnen maken.”

Evenmin als de VCT een gemeente als toeristisch centrum kan erkennen ten einde meertalige berichten voor toeristen toe te laten, kan zij ook geen provincie of provinciale dienst als toeristisch centrum erkennen en toelating geven om meertalige publicaties op te stellen.

Overigens dient te worden opgemerkt dat de SWT ten aanzien van de provinciale overheden geen gelijkaardige bepaling bevatten als vermeld artikel 11, § 3, voor de gemeenten. Deze laatste bepaling is, zoals gesteld, een uitzonderingsbepaling op de algemene regel en dient derhalve restrictief te worden geïnterpreteerd. Zij is in principe niet vatbaar voor toepassing op andere dan plaatselijke overheden.

(Advies 48.069 van 15 april 2016)

Selor:

vraag om advies betreffende de verhouding tussen het bestaande artikel 12 (bewijs van voldoende kennis van de tweede taal) van het koninklijk besluit van 8 maart 2001 tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis voorgeschreven bij artikel 53 SWT en het ontwerp van koninklijk besluit tot uitvoering van artikel 43ter, § 7 SWT (betreffende de functionele tweetaligheid) dat in voorbereiding is:

Artikel 43ter, § 8, derde lid SWT stelt dat de ambtenaren die overeenkomstig 43, § 3, derde lid (in uitvoering waarvan artikel 12 van het vermelde koninklijk besluit van 8 maart 2001 werd genomen) het bewijs hebben geleverd van de kennis van de tweede taal bedoeld in dat lid voor de datum waarop § 7 in werking treedt, worden vrijgesteld van de examens bedoeld in § 7, eerste en vijfde lid (functionele kennis evaluatie en taalkennis vereist voor de eenheid van rechtspraak).

De vraag rijst of een taalattest artikel 12 verkregen na de inwerkingtreding van het vermelde ontwerp van koninklijk besluit tot uitvoering van artikel 43ter, § 7 SWT vrijstelt van de nieuwe modules voorzien in vermeld ontwerp (functionele kennis evaluatie en taalkennis vereist voor de eenheid van de rechtspraak).

De VCT is met één onthouding van een lid van de Nederlandse afdeling van mening dat deze vraag positief kan worden beantwoord omwille van volgende redenen :

1) artikel 12 van het koninklijk besluit van 8 maart 2001 wordt niet opgeheven en blijft van kracht. Het dient trouwens behouden te blijven ten aanzien van de andere federale overheidsdiensten dan deze bedoeld in artikel 43ter.

De situatie kan zich derhalve voordoen dat een ambtenaar van een centrale dienst, zoals bedoeld in artikel 43 (zogenoemde parastatalen), na de inwerkingtreding van het ontwerp van koninklijk besluit van artikel 43ter, § 7 SWT een taalattest artikel 12 van het koninklijk besluit van 8 maart 2001 verwerft en verder in zijn loopbaan overstapt naar een mandaatfunctie in een gecentraliseerde federale overheidsdienst, zoals bedoeld in artikel 43ter. Het komt dan paradoxaal en onredelijk voor dat hij/zij op basis van het ontwerp van koninklijk besluit tot uitvoering van artikel 43ter, § 7 SWT opnieuw de daarin voorziene testen zou dienen af te leggen die hij/zij al heeft afgelegd (en zelfs meer – zie verder) bij het verwerven van zijn taalattest van artikel 12 van het koninklijk besluit van 8 maart 2001;

2) het taalexamen bedoeld in artikel 12 bevat vier modules: luistervaardigheid, leesvaardigheid, mondelinge vaardigheid, schrijfvaardigheid. Men moet slagen voor iedere module (6/10 voor iedere proef). Er kan slechts aan de mondelinge proef worden deelgenomen na het slagen voor de computergestuurde proeven (luistervaardigheid, leesvaardigheid) en aan de proef betreffende het opstellen van schriftelijke teksten na het slagen voor de mondelinge proef;

3) het ontwerp van koninklijk besluit tot uitvoering van artikel 43ter, § 7 SWT bevat voor het taalexamen over de functionele kennis evaluatie twee modules: mondelinge vaardigheid en leesvaardigheid. De tweede proef is computergestuurd. Om te slagen moet de kandidaat zes tienden van de punten voor elk van beide proeven behalen.

Met het oog op het uitoefenen van een taak die de eenheid van rechtspraak moet verzekeren, moet de ambtenaar bovenop het bewijs van de functionele taalkennis van de tweede taal aangepast aan de evaluatietask, eveneens het bewijs leveren van de kennis van de administratieve en juridische woordenschat in de tweede taal voor de uitoefening van een taak die de eenheid van rechtspraak verzekert. De te kennen administratieve en juridische woordenschat wordt opgenomen in een syllabus die Selor op zijn website ter beschikking stelt. De syllabus bevat een lijst met 800 administratieve en juridische termen in de beide landstalen. De woordenschat in de syllabus is exhaustief: de kandidaat wordt enkel over deze woordenschat ondervraagd. De proef verloopt mondeling. Om te slagen moet de kandidaat zeven tiende van de punten behalen;

4) uit de voormelde beschrijving van het taalexamen van het huidig artikel 12 en de taalexamens in uitvoering van artikel 43ter, § 7 SWT kan de VCT niet afleiden dat het eerst vermelde taalexamen artikel 12 van een lager kennisniveau zou zijn dan de taalexamens opgenomen in het ontwerp van koninklijk besluit in uitvoering van artikel 43ter, § 7 SWT. Integendeel worden in het taalexamen artikel 12 niet alleen dezelfde vaardigheden (mondelinge vaardigheid, leesvaardigheid) getest als in het ontworpen taalexamen functionele kennis evaluatie, maar zelfs meer vaardigheden, namelijk luistervaardigheid en schrijfvaardigheid;

5) op basis van het artikel 16 van het vermelde koninklijk besluit van 8 maart 2001, luidens dewelke de kandidaat die geslaagd is voor een proef van een taalexamen, bij elke latere deelneming aan een taalexamen, wordt vrijgesteld van een proef betreffende

hetzelfde kennisniveau of een lager kennisniveau, oordeelt de VCT dat een ambtenaar die een taalattest artikel 12 verwerft na de inwerkingtreding van het ontwerp van koninklijk besluit tot uitvoering van artikel 43ter, § 7 SWT vrijgesteld wordt van de daarin voorziene taalexamens.

(Advies 48.163 [1<>N] van 2 december 2016)

Gemeente Bertem:

vraag om advies van gemeentebesturen over de ondertekening van een Engelstalig contract tussen een gemeente uit het Nederlandse taalgebied en een bedrijf:

Artikel 10 SWT bepaalt dat iedere plaatselijke dienst die in het Nederlandse taalgebied is gevestigd uitsluitend de taal van zijn gebied gebruikt in zijn binnendiensten, in zijn betrekkingen met de diensten waaronder hij ressorteert en in zijn betrekkingen met de andere diensten uit zijn eigen taalgebied en uit Brussel-Hoofdstad. Artikel 12 SWT stelt hetzelfde principe (uitsluitend gebruik van de taal van het gebied) voor de betrekkingen met particulieren. De betrekkingen van plaatselijke diensten uit het Nederlandse taalgebied met fysieke personen en private bedrijven uit hetzelfde taalgebied verlopen derhalve in het Nederlands.

Bovendien dient het decreet van het Vlaams Parlement van 30 juni 1981 houdende aanvulling van de artikelen 12 en 33 van de SWT wat betreft het gebruik van de talen in de betrekkingen tussen de bestuursdiensten van het Nederlandse taalgebied en de particulieren in acht te worden genomen. Dit decreet bepaalt dat particulieren, bedrijven inbegrepen, die gevestigd zijn in het homogeen Nederlandse taalgebied (d.w.z. in een gemeente zonder speciale taalregeling) ook uitsluitend het Nederlands gebruiken in hun betrekkingen met plaatselijke diensten uit datzelfde homogeen Nederlandse taalgebied.

Overigens moet de betreffende overeenkomst door de bevoegde gemeentelijke overheden worden goedgekeurd en behoort zij tot het domein van het inzagerecht van de gemeenteraadsleden. Alle elementen moeten aanwezig zijn opdat alle gemeentelijke overheden met kennis van zaken de overeenkomst kunnen inzien en er zich over uitspreken. Een louter in het Engels (wat geen bestuurstaal is) opgestelde overeenkomst kan niet geacht worden hieraan te voldoen.

De Nederlandse afdeling van de VCT is dan ook van oordeel dat de betreffende Engelstalige overeenkomst tussen een gemeente uit het Nederlandse taalgebied en een bedrijf uit hetzelfde taalgebied strijdig is met de vermelde wettelijke en decretale bepalingen en de gemeentelijke overheden niet in staat stelt er zich met kennis van zaken over uit te spreken.

(Advies 48.007 - 48.007bis van 26 februari 2016)

Vrederechter van het kanton Vilvoorde:

vraag om advies betreffende het taalgebruik door het Vlaamse Gewest bij een dringende onteigening van onroerende goederen.

De zogenaamde hoogdringende onteigeningsprocedure (wet van 26 juli 1962) bestaat uit twee fasen: een administratieve en een gerechtelijke.

Tot de administratieve fase behoren het onteigeningsbesluit waarbij de Regering vaststelt dat de onmiddellijke inbezitneming van een onroerend goed ten algemene nutte onontbeerlijk is. Daarop volgen minnelijke onderhandelingen tussen de onteigenende overheid en de eigenaar om het goed te verwerven. Dit mondt uit in een aanbod van de onteigenaar, dat derhalve deel uitmaakt van de administratieve fase. Het is pas wanneer de onderhandelingen met het oog op een minnelijke verwerving van een te onteigenen goed niet tot resultaat leiden, dat de gerechtelijke fase start met een verzoekschrift ingediend door de onteigenaar bij het vrederecht van de ligging van het goed.

Het aanbod van het Vlaamse Gewest is derhalve te beschouwen als een bestuurshandeling die overigens uitdrukkelijk door de vermelde wet van 26 juli 1962 is voorzien.

Luidens de bepalingen van titel III "Gebruik der talen" van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen gebruiken de diensten van de Vlaamse Regering het Nederlands als bestuurstaal. Dit gebeurt ook in hun betrekkingen met particulieren, privé-bedrijven inbegrepen. De enige uitzondering bestaat ten aanzien van de particulieren van de rand en taalgrensgemeenten uit hun ambtsgebied. Alleen tegenover hen gebruiken de diensten van de Vlaamse Regering het Nederlands of het Frans volgens de keuze van de particulier.

Vernoemde Titel III van vermelde gewone wet van 9 augustus 1980, dat het taalgebruik in de diensten van de gemeenschaps- en gewestregeringen regelt, bevat geen bepaling die voorziet in een mogelijkheid om uit hoffelijkheid een andere taal dan de bestuurstaal te gebruiken in de betrekkingen met particulieren uit andere taalgebieden. In casu bevindt de zetel van het bedrijf zich in Sint-Agatha-Berchem, dat tot het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad behoort. Derhalve verlopen de betrekkingen tussen de diensten van het Vlaamse Gewest en particulieren, privé-bedrijven inbegrepen, die gevestigd zijn in een gemeente van een ander taalgebied in de wettelijk voorgeschreven bestuurstaal, zijnde het Nederlands.

De Vlaamse Minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn deelde bij brief van 14 april 2016 overigens ook mede dat het aanbod in het Nederlands moest worden gedaan.

(Advies 48.081 van 15 april 2016)

**Federale politie:
vraag om advies om te weten of gebruik mag worden gemaakt van het Engels in een nota die gericht is aan de directeurs en diensthoofden van de federale politie.**

Ze wensen Engelse termen te hanteren die algemeen gebruikt worden in het kader van het management, zoals "*Governance, Skill enhancement, Knowledge Management, Change Management*".

De VCT oordeelt dat een nota een formulier of drukwerk is dat bestemd is voor de binnendienst. De federale politie is een centrale dienst en overeenkomstig artikel 1, § 1, 1° SWT zijn deze wetten van toepassing op de diensten ervan. In artikel 39, § 3 SWT, wordt bepaald dat voor de centrale diensten de onderrichtingen aan het personeel, zomede de formulieren en drukwerken voor de binnendienst, in het Nederlands en in het Frans worden gesteld.

De VCT verwijst naar haar principeadviezen nrs. 27.221 van 20 september 1996, 5 december 1996 en 19 december 1996 en naar advies nr. 28.263 van 27 februari 1997, waarin zij zich als volgt uitsprak: *"De diverse diensten van Belgacom dienen voor wat betreft de behandeling van de zaken in binnendienst en de communicatie met de personeelsleden gebruik te maken van de door de SWT opgelegde talen. De SWT bepaalt eveneens de taalkennis van de personeelsleden van de diverse openbare diensten. Het betreft steeds het gebruik van één van de drie landstalen. In de SWT is er geen sprake van het gebruik van het Engels voor de behandeling in binnendienst en de betrekkingen met de personeelsleden, noch van de kennis van het Engels als voorwaarde voor het uitoefenen van een ambt. De VCT oordeelt derhalve dat het gebruik van het Engels in binnendienst (vb. voor omzendbrieven, dienstnota's, functiebenamingen, ...) of de verplichte kennis van het Engels in hoofde van de personeelsleden in strijd is met de taalwetgeving."*

Aangezien het Engels geen bestuurstaal is, kan zij dan ook niet in een interne nota worden gebruikt. Er wordt evenwel opgemerkt dat Engelstalige woorden of begrippen die tot de Nederlandse en Franse taal behoren door de opname ervan in een erkend woordenboek, wel kunnen worden gebruikt in een interne nota.

(Advies 48.043 van 11 maart 2016)

Federale politie:

vraag om advies met betrekking tot de juridische hoedanigheid van de directie logistiek van de federale politie ten aanzien van de SWT.

De federale politie omvat drie algemene directies, met name de algemene directie van de administratieve politie, de algemene directie van de gerechtelijke politie, en de algemene directie van het middelenbeheer en de informatie. Deze laatste algemene directie omvat, onder andere, de directie logistiek, welke met name belast is met het beheer van de uitrusting en de infrastructuur van de federale politie, met de voorbereiding en de toekenning van de overheidsopdrachten voor de geïntegreerde politie en met de logistieke ondersteuning van de federale politie en de lokale politie indien deze laatste hierom vraagt. Het betreft een centrale dienst waarvan de werkkring het gehele land bestrijkt.

De vraag betreft de hoedanigheid in de zin van de SWT van de onderafdelingen van deze algemene directie waarvan sommige hun zetel in de provincie hebben en andere binnen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Een uitvoeringsdienst is een dienst waarvan de werkkring het gehele land bestrijkt, waar geen administratieve leiding van uitgaat en die de eenheid van rechtspraak niet verzekert.

Wanneer deze dienst in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is gevestigd, dient verwezen te worden naar de artikelen 44 en 45 van de SWT, bedoeld in hoofdstuk 5, Afdeling 2, onderafdeling 1.

Voor wat de onderafdelingen van deze algemene directie Logistiek betreft waarvan de zetels buiten het Brussels Hoofdstedelijk Gewest gelegen zouden zijn, is de VCT in de onmogelijkheid om zich uit te spreken bij gebrek aan bijkomende informatie.
(Advies 48.119 van 10 juni 2016)

Federale Pensioendienst – Famifed – FOD Volksgezondheid:
vraag om advies aangaande de juridische kwalificatie van sommige diensten.

Het betreffen vragen om advies aangaande de kwalificatie van diensten die in Brussel gevestigd zijn. Deze diensten zijn voor eenzelfde werkgebied georganiseerd en onderverdeeld in twee verschillende taalrollen. Één dienst is bevoegd voor de Nederlandstalige dossiers uit Vlaams Brabant en Brussel-Hoofdstad. Een andere dienst is bevoegd voor de Franstalige dossiers uit Waals Brabant en Brussel-Hoofdstad.

In haar advies 25.134 van 25 november 1993 herinnerde de VCT aan het onderscheid tussen centrale diensten en uitvoeringsdiensten: “Volgens een regeringsnota die is overgenomen in het verslag van de heer SAINT-REMY (Kamer – *Parl. St.* 331; 1961-1962; Nr. 27, blz. 35) is een centrale dienst een dienst waarvan de werkkring het gehele land bestrijkt en waarvan leiding uitgaat en is hij gevestigd in Brussel-Hoofdstad; een uitvoeringsdienst is een dienst waarvan de werkkring het gehele land bestrijkt, waarvan geen administratieve leiding uitgaat en die niet instaat voor het behoud van de eenheid van de rechtspraak; hij is naar gelang van het geval gevestigd binnen of buiten Brussel-Hoofdstad.

De centrale diensten worden beheerst door de artikelen 39 tot 43 SWT. De uitvoeringsdiensten zijn, op taalkundig vlak, onderworpen aan dezelfde organisatieregels als de centrale diensten. Zij hebben ook taalkaders. Aangezien het gaat om uitvoeringsdiensten waarvan geen algemene leiding uitgaat, is het stelsel van de tweetalige adjuncten uiteraard uitgesloten. Het behoud van de eenheid in de administratieve rechtspraak wordt inderdaad verzekerd door de centrale besturen waaronder de uitvoeringsdiensten ressorteren (blz. 38 – Verslag Saint-Remy).”

De centrale diensten maken voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De uitvoeringsdiensten zijn, op taalkundig vlak, onderworpen aan dezelfde organisatieregels als de centrale diensten, met uitzondering van artikel 43, § 6 SWT. Artikel 45 bepaalt dat de diensten zo worden georganiseerd dat het publiek zonder enige moeite in het Nederlands of in het Frans te woord kan worden gestaan.

De VCT is van oordeel dat het om uitvoeringsdiensten of centrale diensten gaat met uitsluiting van de kwalificatie van gewestelijke diensten.

(Advies 48.229-48.248-48.260 van 21 oktober 2016)

Gewestelijke Overheidsdienst Brussel:
vraag om advies aangaande het taalgebruik in het kader
van de werking van de Adviescommissie brandveiligheid.

Deze is bevoegd om – in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest – een advies uit brengen over de beroepen tegen de beslissingen van de burgemeester tot weigering van een brandveiligheidsattest en over de eventuele aanvragen voor een afwijking van de specifieke brandveiligheidsnormen voor de toeristische logies (met toepassing van het BBHR van 14 maart 2016 tot uitvoering van de ordonnantie van 8 mei 2014 betreffende het toeristische logies – artikel 41).

Deze commissie is een dienst bedoeld in artikel 32, § 1, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen, de gecentraliseerde en gedecentraliseerde

diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve en van het Verenigd College. Deze diensten gebruiken het Nederlands en het Frans als bestuurstaal. De bepalingen van de SWT zijn van toepassing op deze diensten (met uitzondering van de bepalingen aangaande het gebruik van het Duits en de hoofdstukken VII en VIII van dezelfde wetten).

Als instantie die adviezen uitreikt aan de minister van het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, beschikt de commissie over drie opties voor de behandeling van de dossiers die haar worden overgemaakt:

- ofwel zijn alle commissieleden houder van een taalbrevet van Selor bedoeld in artikel 12 van het koninklijk besluit van 8 maart 2001 tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis voorgeschreven bij artikel 53 SWT. In deze omstandigheid is er geen vertaling nodig;

- ofwel zijn alle commissieleden niet in het bezit van zo'n taalbrevet. In dit situatiebeeld dient het volledige dossier (alle stukken) beschikbaar te zijn in het Nederlands en in het Frans;

- ofwel zijn niet alle commissieleden in het bezit van zo'n taalbrevet. In dit situatiebeeld dient het volledige dossier (alle stukken) beschikbaar te zijn in het Nederlands en in het Frans.
(Advies 48.238 van 18 november 2016)

Gemeente Anderlecht:

vraag om advies aangaande de website van de gemeente.

De vraag betreft het gebruik van het Nederlands om te verwijzen naar de Nederlandstalige scholen op de Franstalige versie van de website van de gemeente.

In de zin van de SWT wordt de informatie op een website van gemeentediensten in het algemeen beschouwd als berichten en mededelingen aan het publiek.

Artikel 18 SWT stelt het volgende: "De plaatselijke diensten, die in Brussel-Hoofdstad gevestigd zijn, stellen de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans".

De website dient op haar startpagina de taalkeuze aan te bieden, waarna de webpagina's enkel in de gekozen taal zijn gesteld.

Voor wat de verwijzingen naar de Nederlandstalige scholen betreft, zijn de namen van scholen niet vertaalbaar en dient ernaar te worden verwezen in hun oorspronkelijke naam. Het adres, daarentegen, dient op de Franstalige website van de gemeente in het Frans te zijn gesteld. Een mogelijk alternatief zou eruit kunnen bestaan de link te plaatsen naar de website van de Nederlandstalige school, die *ipso facto* in het Nederlands zal zijn gesteld.
(Advies 48.262 van 2 december 2016)

Gemeentebestuur van Namen:

vraag om advies met betrekking tot het feit dat het gemeentebestuur van Namen de Franse vertaling vraagt van het attest van celibaat van de partner met Duitse nationaliteit van een inwoner van deze gemeente, om hun kind voor de geboorte te kunnen erkennen.

Volgens artikel 10 SWT gebruikt iedere plaatselijke dienst die in het Franse taalgebied gevestigd is, uitsluitend de taal van zijn gebied in zijn binnendiensten, in zijn betrekkingen met de diensten waaronder hij ressorteert en in zijn betrekkingen met de andere diensten uit hetzelfde taalgebied en uit Brussel-Hoofdstad.

Hieruit volgt dat een vertaling van het in het Duits gesteld document noodzakelijk is voor wat de homogeen Franstalige gemeenten betreft, in casu Namen. Deze dient te worden opgesteld door een beëdigd vertaler.

(Advies 48.016 van 5 februari 2016)

FOD Volksgezondheid:

vraag om advies met betrekking tot de toepassing van artikel 35 SWT en de gewestelijke diensten.

De FOD Volksgezondheid beschikt over twee diensten, Medex – Medisch centrum van Brussel dat de medische attesten van de federale ambtenaren en de medische onderzoeken beheert, en de Algemene Directie Gezondheidszorg – Federale hygiëne-inspectie die de machtigingen voor de beroepen in de Gezondheidssector beheert. Deze twee diensten bestaan uit twee cellen naargelang de taal van de burger: een cel N en een cel F voor Medex te Brussel-Hoofdstad en een cel N en een cel F voor de Hygiëne-inspectie te Brussel-Hoofdstad.

Deze diensten dienen te worden beschouwd als centrale diensten of uitvoeringsdiensten.

In haar advies 25.134 van 25 november 1993 herinnerde de VCT namelijk aan het onderscheid tussen centrale diensten en uitvoeringsdiensten: “Volgens een regeringsnota die is overgenomen in het verslag van de heer SAINT-REMY (Kamer – Parl. St. 331; 1961-1962; Nr. 27, blz. 35) is een centrale dienst een dienst waarvan de werkring het gehele land bestrijkt en waarvan leiding uitgaat en is hij gevestigd in Brussel-Hoofdstad; een uitvoeringsdienst is een dienst waarvan de werkring het gehele land bestrijkt, waarvan geen administratieve leiding uitgaat en die niet instaat voor het behoud van de eenheid van de rechtspraak; hij is naar gelang van het geval gevestigd binnen of buiten Brussel-Hoofdstad.

De centrale diensten worden beheerst door de artikelen 39 tot 43 van de gecoördineerde taalwetten. De uitvoeringsdiensten zijn, op taalkundig vlak, onderworpen aan dezelfde organisatieregels als de centrale diensten. Zij hebben ook taalkaders. Aangezien het gaat om uitvoeringsdiensten waarvan geen algemene leiding uitgaat, is het stelsel van de tweetalige adjuncten uiteraard uitgesloten. Het behoud van de eenheid in de administratieve rechtspraak wordt inderdaad verzekerd door de centrale besturen waaronder de uitvoeringsdiensten ressorteren (blz. 38 – Verslag Saint-Remy).”

De centrale diensten maken voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De uitvoeringsdiensten zijn, op taalkundig vlak, onderworpen aan dezelfde organisatieregels als de centrale diensten, met uitzondering van artikel 43, § 6 SWT. Artikel 45 bepaalt dat de

diensten zo worden georganiseerd dat het publiek zonder enige moeite in het Nederlands of in het Frans te woord kan worden gestaan.

(Advies 48.260 van 21 oktober 2016)

Federale Pensioendienst:

vraag om advies met betrekking tot de toepassing van artikel 35 SWT en de gewestelijke diensten.

Het kantoor “Vlaams Brabant en Brussel” is bevoegd voor het grondgebied van de provincie Vlaams Brabant en behandelt Nederlandstalige aanvragen in Brussel-Hoofdstad. Het kantoor “Brabant wallon et Bruxelles” is bevoegd voor het grondgebied van de provincie Waals Brabant en de Franstalige aanvragen van Brussel-Hoofdstad.

Deze diensten dienen te worden beschouwd als centrale diensten of uitvoeringsdiensten.

In haar advies 25.134 van 25 november 1993 herinnerde de VCT namelijk aan het onderscheid tussen centrale diensten en uitvoeringsdiensten: “Volgens een regeringsnota die is overgenomen in het verslag van de heer SAINT-REMY (Kamer – *Parl. St.* 331; 1961-1962; Nr. 27, blz. 35) is een centrale dienst een dienst waarvan de werkkring het gehele land bestrijkt en waarvan leiding uitgaat en is hij gevestigd in Brussel-Hoofdstad; een uitvoeringsdienst is een dienst waarvan de werkkring het gehele land bestrijkt, waarvan geen administratieve leiding uitgaat en die niet instaat voor het behoud van de eenheid van de rechtspraak; hij is naar gelang van het geval gevestigd binnen of buiten Brussel-Hoofdstad.

De centrale diensten worden beheerst door de artikelen 39 tot 43 van de gecoördineerde taalwetten. De uitvoeringsdiensten zijn, op taalkundig vlak, onderworpen aan dezelfde organisatieregels als de centrale diensten. Zij hebben ook taalkaders. Aangezien het gaat om uitvoeringsdiensten waarvan geen algemene leiding uitgaat, is het stelsel van de tweetalige adjuncten uiteraard uitgesloten. Het behoud van de eenheid in de administratieve rechtspraak wordt inderdaad verzekerd door de centrale besturen waaronder de uitvoeringsdiensten ressorteren (blz. 38 – Verslag Saint-Remy).”

De centrale diensten maken voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De uitvoeringsdiensten zijn, op taalkundig vlak, onderworpen aan dezelfde organisatieregels als de centrale diensten, met uitzondering van artikel 43, § 6 SWT. Artikel 45 bepaalt dat de diensten zo worden georganiseerd dat het publiek zonder enige moeite in het Nederlands of in het Frans te woord kan worden gestaan.

(Advies 48.229 van 21 oktober 2016)

Famifed:

vraag om advies met betrekking tot de toepassing van artikel 35 SWT en de gewestelijke diensten.

Een van de kantoren is bevoegd voor de provincie Vlaams Brabant en behandelt eveneens de aanvragen van de Nederlandstaligen in Brussel-Hoofdstad. Het andere kantoor is bevoegd voor Waals Brabant en de aanvragen van de Franstaligen in Brussel-Hoofdstad.

Deze diensten dienen te worden beschouwd als centrale diensten of uitvoeringsdiensten.

In haar advies 25.134 van 25 november 1993 herinnerde de VCT namelijk aan het onderscheid tussen centrale diensten en uitvoeringsdiensten: “Volgens een regeringsnota die is overgenomen in het verslag van de heer SAINT-REMY (Kamer – *Parl. St.* 331; 1961-1962; Nr. 27, blz. 35) is een centrale dienst een dienst waarvan de werkring het gehele land bestrijkt en waarvan leiding uitgaat en is hij gevestigd in Brussel-Hoofstad; een uitvoeringsdienst is een dienst waarvan de werkring het gehele land bestrijkt, waarvan geen administratieve leiding uitgaat en die niet instaat voor het behoud van de eenheid van de rechtspraak; hij is naar gelang van het geval gevestigd binnen of buiten Brussel-Hoofdstad.

De centrale diensten worden beheerst door de artikelen 39 tot 43 van de gecoördineerde taalwetten. De uitvoeringsdiensten zijn, op taalkundig vlak, onderworpen aan dezelfde organisatieregels als de centrale diensten. Zij hebben ook taalkaders. Aangezien het gaat om uitvoeringsdiensten waarvan geen algemene leiding uitgaat, is het stelsel van de tweetalige adjuncten uiteraard uitgesloten. Het behoud van de eenheid in de administratieve rechtspraak wordt inderdaad verzekerd door de centrale besturen waaronder de uitvoeringsdiensten ressorteren (blz. 38 – Verslag Saint-Remy).”

De centrale diensten maken voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

De uitvoeringsdiensten zijn, op taalkundig vlak, onderworpen aan dezelfde organisatieregels als de centrale diensten, met uitzondering van artikel 43, § 6 SWT. Artikel 45 bepaalt dat de diensten zo worden georganiseerd dat het publiek zonder enige moeite in het Nederlands of in het Frans te woord kan worden gestaan.

(Advies 48.248 van 21 oktober 2016)

4.

Taalexamens

Deel I

Brieven gestuurd aan taalgrensgemeenten

Brief gestuurd aan het OCMW van Ronse naar aanleiding van een onderzoek van de VCT :

“Betreft: organisatie van de taalexamens voor OCMW-personeel

Mijnheer de Voorzitter,

Op datum van maandag 05.12.2016 ontving mevrouw L. Busschaert, VCT-coördinator taalexamens, door toedoen van mevrouw (...) een e-mail met als bijlage het “proces-verbaal van het taalexamen Frans”, georganiseerd op 16 november 2016.

In punt 4 van dat proces-verbaal lees ik echter wat volgt:

“4. Vereiste punten.

Om te slagen moet de kandidaat 50% van de punten behalen op zowel het schriftelijk als het mondeling examengedeelte en *minstens 60% der punten op het geheel van het taalexamen (...)*”

Met betrekking tot de in cursief vermelde zinsnede verwijs ik echter naar de VCT-omzendbrief van 13.12.2013 houdende “Organisatie van de taalexamens”, meer bepaald pagina 3 ervan (cf. bijlage).

Zoals u kan opmerken is er in niets sprake van enige optelling van de te behalen punten. Dit komt op een significante wijze tot uiting in de aanwezigheid van het woord “elk”.

Verder breng ik u in herinnering dat de volgende percentages dienen te worden toegepast voor:

- de elementaire kennis: 50% voor het schriftelijk gedeelte en 50% voor het mondeling gedeelte;
- de voldoende kennis: 60% voor het schriftelijk gedeelte en 60% voor het mondeling gedeelte;
- de grondige kennis: 70% voor het schriftelijk gedeelte en 70% voor het mondeling gedeelte.

Uit wat voorafgaat, resulteert dat er voor het betrokken examen absoluut geen gewag mag worden gemaakt van “(...) minstens 60% der punten op het geheel van het taalexamen”.

Hoogachtend,

Coördinator taalexamens,

L. BUSSCHAERT

De Voorzitter,

E. VANDENBOSSCHE »

Bijlage: omzendbrief van 13 december 2013 met betrekking tot de organisatie van de taalexamens in de taalgrensgemeenten

"Ter zitting van 13 december 2013 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) geoordeeld dat het opportuun is te herinneren aan de regelgeving van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), alsook aan de vaste rechtspraak van de VCT en van de Raad van State inzake de organisatie van de taalexamens, welke het volgende inhouden.

1. Regelgeving inzake taalexamens en toezicht door de VCT

Met toepassing van de artikelen 15, § 2, en 61, § 4, 2^e lid, van de SWT, is de VCT ertoe gemachtigd toezicht uit te oefenen op de taalexamens die worden georganiseerd in de taalgrensgemeenten.

1.1. Regelgeving

Artikel 15, § 2, van de SWT, stelt het volgende:

"In de taalgrensgemeenten worden tot de ambten van gemeentesecretaris, gemeenteontvanger, politiecommissaris, secretaris en ontvanger van de commissie van openbare onderstand alleen toegelaten de kandidaten, die vooraf geslaagd zijn voor een examen over de voldoende kennis van de tweede taal, het Nederlands of het Frans naar gelang van het geval.

In de besturen van de gemeenten en van de openbare personen die aan de gemeenten ondergeschikt zijn, mag niemand een ambt bekleden, waarin hij omgang heeft met het publiek, indien hij niet vooraf geslaagd is voor een examen over de elementaire kennis van de tweede taal, het Nederlands of het Frans, naar gelang van het geval.

Wordt vrijgesteld van de taalexamens, die in de leden één en twee bedoeld zijn, de kandidaat die, naar luid van zijn diploma of studiegetuigschrift, zijn onderwijs in die taal heeft genoten.

Genoemde taalexamens, zomede het eventueel examen over de kennis van de taal van het gebied, geschieden onder het toezicht van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht.

In de andere plaatselijke diensten dan die van de gemeenten en van de openbare personen die aan de gemeenten ondergeschikt zijn, mag niemand een ambt bekleden, waarin hij omgang heeft met het publiek, indien hij niet een aan het ambt aangepaste, voldoende of elementaire kennis bezit van de tweede taal, het Nederlands of het Frans, naar gelang van het geval. Die kennis wordt vastgesteld aan de hand van een examen."

In dit verband herinnert de VCT aan haar vaste rechtspraak (cf. meer bepaald de adviezen 21.029 van 13 juni 1991, 23.268 van 18 maart 1992, 25.080 van 15 september 1993, 43.033 van 29 april 2011, 43.080 van 9 september 2011, 43.079 van 25 november 2011, 44.008 van 13 juli 2012 en 43.218 van 14 september 2012) dat onder benoeming of aanstelling dient te worden verstaan, iedere indiensttreding van nieuw personeel, ongeacht of het gaat om vast, tijdelijk, stagedoend, voorlopig of contractueel personeel, alsmede iedere transfer, mutatie, bevordering en belasting met de uitoefening van bepaalde functies.

De Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak, oordeelde in arrest nr. 24.982 van 18 januari 1985 in dezelfde zin:

"Overwegende dat de wet de verplichting om de tweede taal te kennen aan het door het personeelslid uitgeoefende ambt en niet aan zijn statuut verbindt; [...]"

Verder werd artikel 61, § 4, 2^e lid, door de wet van 12 juni 2002 "tot wijziging van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966" aangevuld met een bepaling, luidens welke het bovendien de plicht van de VCT is *"de aangepastheid te beoordelen van de inhoud van het examen aan de aard van de functie of de taak die de titularis van het ambt waarneemt of zal waarnemen en waarvoor deze gecoördineerde wetten een taalkennisvereiste opleggen."*

1.2. Toezicht door de VCT

De betrokken overheden stellen in overleg met de VCT een datum vast waarop de examens georganiseerd worden.

Voorafgaandelijk aan het examen dient het volgende aan de VCT te worden meegedeeld:

- het niveau en de precieze rechtsgrond van het (de) bewuste examen(s) (elementaire kennis - artikel 15, § 2, 2^e lid, SWT; voldoende kennis - artikel 15, § 2, 1^e lid, SWT of kennis van de taal van het gebied - artikel 15, § 1, SWT);
- de aard van de te begeven betrekking(en);
- het approximatieve aantal kandidaten;
- het examenprogramma;
- de samenstelling van de jury.

2. Examinatoren en quoteringen

De VCT herinnert eraan dat de quoteringen, volgens haar vaste rechtspraak, uitsluitend het werk zijn van examinatoren die, op een onbetwiste manier, de vereiste hoedanigheid en objectiviteit aan de dag kunnen leggen. Zulks moge blijken uit, enerzijds, de diploma's die zij kunnen voorleggen en, anderzijds, de functie die zij uitoefenen en die met die diploma's overeenstemt.

De examinatoren kennen de punten toe, rekening houdend met de finaliteit van het afgelegde examen.

Steunend op het koninklijk besluit van 8 maart 2001 "tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis voorgeschreven bij artikel 53 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken samengevat op 18 juli 1966" stelt de VCT voor om het volgende in acht te nemen:

Om te slagen voor het taalexamen over de elementaire kennis van de tweede taal dient de kandidaat 5/10 van de punten te behalen op ieder examengedeelte.

Om te slagen voor het taalexamen over de voldoende kennis van de tweede taal dient de kandidaat 6/10 van de punten te behalen op ieder examengedeelte.

Om te slagen voor het taalexamen over de kennis van de taal van het gebied dient de kandidaat 7/10 van de punten te behalen op ieder examengedeelte.

3. Finaliteit en programma van de onderscheiden taalexamens

De finaliteit van de onderscheiden taalexamens blijkt uit de bewoordingen van de SWT en uit de voorbereidende werkzaamheden ervan.

Wat het examenprogramma betreft, stelt de VCT voor te steunen op de bepalingen van het voornoemde koninklijk besluit van 8 maart 2001. Zulks, enerzijds, teneinde tussen de taalgrensgemeenten tot een zekere uniformiteit te komen en, anderzijds, haar in staat te stellen haar toezicht uit te oefenen.

3.1. Elementaire kennis van de tweede taal

Rechtsgrond: Artikel 15, § 2, 2^e lid, van de SWT.

Finaliteit: Deze kennis wordt opgelegd aan de ambtenaren die omgang hebben met het publiek; zij moet hen dus in staat stellen het publiek in de taal van zijn keuze te begrijpen, in te lichten en te bedienen. Deze kennis van de tweede taal moet aangepast zijn aan de uit te oefenen (administratieve, sociale, technische, etc.) betrekking.

Programma:

a) Schriftelijk gedeelte

Schriftelijk examen voor de betrekkingen waarvoor diplomavereisten worden gesteld

Verhandeling, opstel, verslag of brief, aangepast aan de aard en het niveau van de uit te oefenen betrekking.

Schriftelijk examen voor de betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld maar die een administratieve of leidinggevende functie inhouden

Dit examen moet nagaan of de kandidaat in het kader van zijn functie eenvoudige schriftelijke contacten kan leggen (bijvoorbeeld: een formulier of vragenlijst invullen, een kort activiteitenverslag opstellen, een telefonische boodschap doorgeven, een brief schrijven, etc.), waarbij het examen aangepast is aan de aard en het niveau van de uit te oefenen betrekking.

Schriftelijk examen voor de betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld en die geen administratieve of leidinggevende functie inhouden

De VCT aanvaardt, naar analogie met artikel 21, § 3, van de SWT, dat voor deze betrekkingen enkel een aan de aard van de betrekking aangepast examen over de mondelinge kennis van de tweede taal wordt afgenomen.

b) Mondeling gedeelte

Mondeling examen voor de betrekkingen waarvoor diplomavereisten worden gesteld

Lezen en verklaren van een tekst (bijvoorbeeld een krantenartikel), aangepast aan de aard en het niveau van de betrekking + gesprek.

Mondeling examen voor de betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld maar die een administratieve of leidinggevende functie inhouden

Lezen van een eenvoudige tekst: vragen beantwoorden over die tekst; gesprek over de functie, etc.

Mondeling examen voor de betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld en die geen

administratieve of leidinggevende functie inhouden

Zich voorstellen, een gesprek voeren over algemene zaken, over de functie, eventueel op basis van een eenvoudige korte tekst, een schema, afbeeldingen, etc.

3.2. Voldoende kennis van de tweede taal

Rechtsgrond: Artikel 15, § 2, 1^e lid, van de SWT.

Finaliteit: Deze kennis wordt opgelegd aan de gemeentesecretaris, de gemeenteontvanger, de politiecommissaris, de secretaris en de ontvanger van het OCMW en moet hen in staat stellen de SWT na te leven op het stuk van hun verantwoordelijkheden (eenheid in de rechtspraak, vertaling van berichten, omgang met particulieren, etc.).

Het examen dient dan ook aangepast te zijn aan de verantwoordelijkheden die met de bewuste betrekking gepaard gaan.

Programma: Schriftelijk examen

1. Vrije vertaling van een administratieve tekst van de tweede taal naar de eerste;
2. Verhandeling of verslag.

Mondeling examen

Lezen en verklaren van een tekst, aangepast aan de betrekking + gesprek.

3.3. Kennis van de taal van het gebied

Rechtsgrond: Artikel 15, § 1, van de SWT.

Finaliteit: Nagaan of de kandidaat de taal van het gebied beheerst in dezelfde mate als de kandidaten voor dezelfde betrekking die hun onderwijs in die taal hebben genoten, waarbij er steeds rekening wordt gehouden met de aard en het niveau van de betrekking.

Programma:

a) Schriftelijk gedeelte

Schriftelijk examen voor de betrekkingen waarvoor diplomavereisten worden gesteld

1. Vrije vertaling van een tekst die verband houdt met de betrekking, vanuit de taal van het diploma in de taal van de beoogde betrekking (de taal van het gebied);
2. Verhandeling of verslag; eventueel brief voor het lagere niveau.

Schriftelijk examen voor de betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld maar die een administratieve of leidinggevende functie inhouden

Dit examen moet nagaan of de kandidaat in het kader van zijn functie schriftelijke contacten kan leggen (bijvoorbeeld: een formulier of vragenlijst invullen, een kort activiteitenverslag opstellen, een telefonische boodschap doorgeven, een brief schrijven, etc.), waarbij het examen aangepast is aan de aard en het niveau van de uit te oefenen betrekking.

Schriftelijk examen voor de betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld en die geen administratieve of leidinggevende functie inhouden

De VCT aanvaardt, naar analogie met artikel 21, § 3, van de SWT, dat voor deze betrekkingen enkel een aan de aard van de betrekking aangepast examen over de mondelinge kennis van de tweede taal wordt

afgenomen.

b) Mondeling gedeelte

Mondeling examen voor de betrekkingen waarvoor diplomavereisten worden gesteld

Lezen en verklaren van een tekst (bijvoorbeeld een krantenartikel), aangepast aan de aard en het niveau van de betrekking + gesprek.

Mondeling examen voor de betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld maar die een administratieve of leidinggevende functie inhouden

Lezen van een eenvoudige tekst: vragen beantwoorden over die tekst; gesprek over de functie, etc.

Mondeling examen voor de betrekkingen waarvoor geen diplomavereisten worden gesteld en die geen administratieve of leidinggevende functie inhouden

Zich voorstellen, een gesprek voeren over algemene zaken, over de functie, eventueel op basis van een eenvoudige korte tekst, een schema, afbeeldingen, etc.

Opmerking: De VCT merkt op dat houders van een diploma dat in een andere taal dan het Nederlands of het Frans gesteld is, naast het examen over de kennis van de taal van het gebied, tevens het examen over de elementaire kennis van de tweede taal dienen af te leggen."

Brief gestuurd aan alle taalgrensgemeenten:

“Betreft: organisatie van de taalexamens voor gemeente-, OCMW- en politiepersoneel

(...)

Ter zitting van 26 februari 2016 onderzochten de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) welke instantie dient in te staan voor de organisatie van de taalexamens voor respectievelijk het gemeente-, OCMW- en politiepersoneel van de taalgrensgemeenten.

Voor de VCT dient er in dit verband te worden nagegaan of de instelling al dan niet een rechtspersoonlijkheid geniet. In het bevestigende geval dient zij zelf in te staan voor de taalexamens voor het eigen personeel.

Dit betekent wat volgt:

1. Taalgrensgemeenten die tot een eengemeentepolitiezone behoren:

Aangezien de OCMW's een eigen rechtspersoonlijkheid hebben, dienen zij de taalexamens in deze taalgrensgemeenten voor het OCMW-personeel te organiseren.

De politie in eengemeentepolitiezones heeft echter geen aparte rechtspersoonlijkheid; zij valt derhalve samen met de gemeente. Bijgevolg dient deze laatste de taalexamens te organiseren zowel voor het gemeente- als voor het politiepersoneel.

2. Taalgrensgemeenten die tot een meergemeentepolitiezone behoren (zoals het geval is voor de gemeente Bever):

Aangezien de OCMW's een eigen rechtspersoonlijkheid hebben, dienen zij de taalexamens in deze taalgrensgemeenten voor het OCMW-personeel te organiseren.

De meergemeentepolitiezone beschikt over een eigen rechtspersoonlijkheid. Het komt de politiezone dan ook toe de taalexamens te organiseren.

De taalexamens voor het gemeentepersoneel dienen door de gemeente te worden georganiseerd.

3. Gemeenten die taalexamens organiseren voor een andere gemeente:

Rekening houdend met wat voorafgaat, kan een gemeente geen taalexamens organiseren voor een andere gemeente.

Hoogachtend,

De Voorzitter,

E. VANDENBOSSCHE »

Deel II

Verslagen taalexamens taalgrensgemeenten

Op de taalexamen die door de gemeenten of ondergeschikte besturen werden georganiseerd in het jaar 2016 met toepassing van artikel 61, § 4, van de SWT, werd de VCT vertegenwoordigd door mevrouw E. Van Praet (tot 31 augustus 2016) en mevrouw L. Busschaert (met ingang van 1 september 2016).

Het betrof de volgende taalexamen:

Examen georganiseerd te :	datum:	verslag:
Ronse (OCMW)	13 en 15 april	48.106
Edingen (stad)	25 mei en 1 juni	48.125
Voeren (gemeente)	5 oktober	48.226
Edingen (stad)	23 november	48.265
Ronse (OCMW)	16 november	48.276
Ronse (OCMW)	14 december	48.310

De verslagen van deze taalexamen worden hieronder vermeld.

Ronse: animator woonzorgcentrum (niveau 4) (13/04/2016+15/04/2016)

1. Rechtsgrond

Examen over de elementaire kennis van het Frans (artikel 15, § 2, tweede lid, van de SWT).

2. Examenprogramma en puntenverdeling

Schriftelijke proef:

zich voorstellen en uitleggen waarom men voor de job van animator kiest (50 punten)

Mondelinge proef:

gesprek met de kandidaat: zichzelf voorstellen en jobmotivatie (50 punten)

3. Resultaat van het examen

Alle kandidaten zijn geslaagd.

4. Beoordeling van het examen

Het examen is correct verlopen.

Edingen: gemeentepersoneel (niveaus 1, 2 en 4) (25/05/2016+01/06/2016)

1. Rechtsgrond

Examen over de elementaire kennis van het Nederlands (artikel 15, § 2, tweede lid, van de SWT).

2. Examenprogramma en puntenverdeling

Schriftelijke proef:

tekst schrijven (de kandidaten kiezen één onderwerp) (10 punten)

Mondelinge proef:

gesprek met de kandidaat op basis van een krantenartikel (de kandidaten kiezen één artikel) (10 punten)

3. Resultaat van het examen

Niveau A

Geen enkele kandidaat is geslaagd.

Niveau B

4 van de 5 kandidaten zijn geslaagd.

Niveau D

5 van de 8 kandidaten zijn geslaagd.

4. Beoordeling van het examen

Het examen is correct verlopen.

Voeren: inspecteur – algemene diensten politiezone Voeren (05/10/2016)

1. Rechtsgrond

Examen over de elementaire kennis van het Frans (artikel 15, tweede lid van de SWT).

2. Examenprogramma en puntenverdeling

Schriftelijke proef:

schrijven van een brief (10 punten)

Mondelinge proef:

zich voorstellen, de weg uitleggen, een telefoongesprek voeren (20 punten)

3. Resultaat van het examen

Drie van de vier kandidaten zijn geslaagd.

4. Beoordeling van het examen

Het examen is correct verlopen.

Edingen: gemeentepersoneel (niveaus 1 en 2) (23/11/2016)

1. Rechtsgrond

Examen over de elementaire kennis van het Nederlands (artikel 15, § 2, tweede lid, van de SWT).

2. Examenprogramma en puntenverdeling

Schriftelijke proef:

tekst schrijven (de kandidaten kiezen één onderwerp) (10 punten)

Mondelinge proef:

gesprek met de kandidaat op basis van een krantenartikel (de kandidaten kiezen één artikel) (10 punten)

3. Resultaat van het examen

Niveau A

Beide kandidaten zijn niet geslaagd daar zij niet voor beide examengedeeltes 50% van de punten hebben behaald.

Niveau B

1 van de 2 kandidaten is geslaagd daar zij voor elk examengedeelte minstens 50% van de punten heeft behaald.

4. Beoordeling van het examen

Het examen is correct verlopen.

Alle kandidaten die deelnamen aan dit taalexamen waren reeds in dienst bij de stad Edingen. Zij hadden derhalve nog niet het wettelijk vereiste taalexamen afgelegd alvorens zij in dienst traden.

Ronse: maatschappelijk werk(st)er (niveau 2) & zorgkundigen en leerlingenbegeleid(st)er (niveau 4) (16/11/2016)

1. Rechtsgrond

Examen over de elementaire kennis van het Frans (artikel 15, § 2, tweede lid, van de SWT).

2. Examenprogramma en puntenverdeling

Schriftelijke proef:

niveau 2 maatschappelijk werk(st)er:

Quelle profession exercez- vous? Quels sont vos projets d'avenir sur le plan professionnel/privé?
(50 punten)

niveau 4 zorgkundigen en leerlingenbegeleid(st)er:

Décrivez une journée de travail (50 punten)

Mondelinge proef:

niveau 2 maatschappelijk werk(st)er:

zichzelf voorstellen + lezen en uitzetten van tekst « *Les travailleurs belges se laissent aller* » en « *Des entreprises font bouger leurs employés* » (50 punten)

niveau 4 zorgkundigen en leerlingenbegeleid(st)er:

zichzelf voorstellen (50 punten)

3. Resultaat van het examen

Niveau 2 maatschappelijk werk(st)er

Alle kandidaten zijn geslaagd daar zij voor beide examengedeeltes minstens 50% van de punten hebben behaald.

Niveau 4 zorgkundigen en leerlingenbegeleid(st)er

5 van de 6 kandidaten zijn geslaagd daar zij voor beide examengedeeltes minstens 50% van de punten hebben behaald.

4. Beoordeling van het examen

Het examen is correct verlopen.

8 kandidaten die deelnamen aan dit taalexamen waren reeds in dienst bij het OCMW. Zij hadden derhalve nog niet het wettelijk vereiste taalexamen afgelegd alvorens zij in dienst traden.

Ronse: maatschappelijk werk(st)er (niveau 2) – gebrevetteerd verpleegkundige (niveau 3) – zorgkundigen en leerlingenbegeleid(st)er (niveau 4) (14/12/2016)

1. Rechtsgrond

Examen over de elementaire kennis van het Frans (artikel 15, § 2, tweede lid, van de SWT).

2. Examenprogramma en puntenverdeling

Schriftelijke proef:

niveau 2 maatschappelijk werk(st)er:

L'argent fait-il le bonheur en cette période de fêtes de fin d'année ? (50 punten)

niveau 3 gebrevetteerd verpleegkundige :

Quels sont vos projets pour les fêtes de fin d'année ? (50 punten)

niveau 4 zorgkundigen en leerlingenbegeleid(st)er:

Qu'est-ce que vous faites pour les fêtes et quels cadeaux achetez-vous ? (50 punten)

Mondelinge proef:

niveau 2 maatschappelijk werk(st)er:

zichzelf voorstellen + lezen en uitzetten van tekst "*33 569 objets oubliés dans les trains*" (50 punten)

niveau 3 gebrevetteerd verpleegkundige: zichzelf voorstellen + lezen en uitzetten van tekst « *Soulager les proches de personnes handicapées* » (50 punten)

niveau 4 zorgkundigen en leerlingenbegeleid(st)er: zichzelf voorstellen (50 punten)

3. Resultaat van het examen

Niveau 2 maatschappelijk werk(st)er

De kandidate is geslaagd daar zij voor beide examengedeeltes minstens 50% van de punten heeft behaald.

Niveau 3 gebrevetteerd verpleegkundige

De kandidate is geslaagd daar zij voor beide examengedeeltes minstens 50% van de punten heeft behaald.

Niveau 4 zorgkundigen en leerlingenbegeleid(st)er

De kandidate is niet geslaagd daar zij niet voor het schriftelijk examengedeelte minstens 50% van de punten heeft behaald.

4. Beoordeling van het examen

Het examen is correct verlopen.

De kandidaten die deelnamen aan dit taalexamen waren reeds in dienst bij het OCMW. Zij hadden derhalve nog niet het wettelijk vereiste taalexamen afgelegd alvorens zij in dienst traden.

Deel III

Taalexamens Selor

Hoofdstuk I Algemeen

Naast de taalexamens in de taalgrensgemeenten (zie deel I tot en met deel III van dit jaarverslag) houdt de VCT ook toezicht tijdens de mondelinge taaltesten georganiseerd door Selor, het selectiebureau van de federale overheid. De VCT stuurt een waarnemer en gaat na of deze examens georganiseerd worden volgens de voorgeschreven regels. Als dusdanig is de VCT gerechtigd om de vernietiging van een benoeming te vorderen, indien deze benoeming zou zijn geschied op grond van een taalexamen dat volgens de VCT niet op correcte wijze is verlopen.

Het toezicht door de VCT geschiedt op basis van artikel 12 van het koninklijk besluit van 4 augustus 1969 en werd nader vastgelegd in een protocolakkoord dat op 25 mei 2016 werd getekend door de voorzitter van de VCT en de gedelegeerd bestuurder a.i. van Selor (zie bijlage 2). Dit protocolakkoord stelt dat de VCT bevoegd is om na te gaan of de inhoud van het examen is afgestemd op de aard van de betrekking of taak die betrokken kandidaat uitoefent of zal uitoefenen. In dit verband is Selor ertoe gehouden om iedere wijziging aangaande zowel de inhoud als de moeilijkheidsgraad van een taalexamen voor advies aan de VCT mee te delen.

De resultaten van de controles worden gebundeld in een jaarlijks verslag aan de minister van Openbaar Ambt. Aangezien de nieuwe controleregeling door de VCT slechts aanving in september 2016, zullen de controles van de laatste vier maanden van het jaar 2016 op een omstandiger wijze opgenomen worden in het verslag van 2017.

Hoofdstuk II Methodologie

Selor organiseert taaltesten om een certificaat te behalen, maar soms ook in het kader van selecties. Het test hoofdzakelijk de drie landstalen: Nederlands, Frans en Duits. Tijdens deze testen gaat een jury van erkende taalexperpts na in welke mate een kandidaat zich in een andere taal kan uitdrukken.

De Selor-taaltesten zijn gebaseerd op de principes van het Gemeenschappelijk Europees Referentiekader voor Talen. Dat onderscheidt zes competentieniveaus (A1, A2, B1, B2, C1, C2), waarbij A1 staat voor minimale basiskennis, terwijl C2 het hoogste niveau is en overeenkomt met perfecte tweetaligheid.²⁴ De taaltesten van Selor meten B1 (makkelijker), B2 en C1 (moeilijker). Selor heeft geen testen op A1, A2 en C2 niveau.

De door Selor geteste niveaus houden de volgende aandachtspunten in²⁵:

B1	Kan de belangrijkste punten begrijpen uit duidelijke standaardteksten over vertrouwde zaken die regelmatig voorkomen op het werk, op school en in de vrije tijd. Kan zich redden in de meeste situaties die kunnen optreden tijdens reizen in gebieden waar de taal wordt gesproken. Kan een eenvoudige lopende tekst produceren over onderwerpen die vertrouwd of die van persoonlijk belang zijn. Kan een beschrijving geven van ervaringen en gebeurtenissen, dromen, verwachtingen en ambities en kan kort redenen en verklaringen geven voor meningen en plannen.
B2	Kan de hoofdgedachte van een ingewikkelde tekst begrijpen, zowel over concrete als over abstracte onderwerpen, met inbegrip van technische besprekingen in het eigen vakgebied. Kan zo vloeiend en spontaan reageren dat een normale uitwisseling met moedertaalsprekers mogelijk is zonder dat dit voor een van de partijen inspanning met zich meebrengt. Kan duidelijke, gedetailleerde tekst produceren over een breed scala van onderwerpen; kan een standpunt over een actuele kwestie uiteenzetten en daarbij ingaan op de voor- en nadelen van diverse opties.
C1	Kan een uitgebreid scala van veeleisende, lange teksten begrijpen en de impliciete betekenis herkennen. Kan zichzelf vloeiend en spontaan uitdrukken zonder daarvoor aantoonbaar naar uitdrukkingen te moeten zoeken. Kan flexibel en effectief met taal omgaan ten behoeve van sociale, academische en beroepsmatige doeleinden. Kan een duidelijke, goed gestructureerde en gedetailleerde tekst over complexe onderwerpen produceren en daarbij gebruikmaken van organisatorische structuren en verbindingswoorden.

Verder focust Selor zich op één gebruiksdomein, met name het werk. De taalexamens hebben immers tot doel na te gaan of de kandidaten een praktische kennis hebben van de taal in verband met de vereisten van de waar te nemen functie of betrekking.²⁶

Om te slagen voor een taaltest van een bepaald niveau, moet je minstens een bepaalde score halen op vijf evenwaardige criteria. Deze criteria blijven steeds dezelfde, maar hoe hoger het niveau van de taaltest, hoe hoger de vereisten om te slagen.²⁷ Concreet gaat het om de volgende criteria²⁸:

²⁴ www.selor.be/nl/nieuws/2015/07/hoe-berekent-selor-de-scores-voor-mondelinge-taaltesten/

²⁵ <http://www.selor.be/nl/de-verschillende-taaltesten/>

²⁶ Artikel 5, hoofdstuk 4, afdeling 1 van het koninklijk besluit van 8 maart 2001 “tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis voorgeschreven bij artikel 53 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken samengevat op 18 juli 1966”.

²⁷ <http://www.selor.be/nl/nieuws/2015/07/hoe-berekent-selor-de-scores-voor-mondelinge-taaltesten/>

²⁸ http://www.selor.be/media/400130/online_feedback_mondeling_nl.pdf

CRITERIA	BESCHRIJVINGEN
BEHEER VAN DE INTERACTIEVE COMMUNICATIE	Vaardigheid van de kandidaat om de taal op een aangepaste manier te gebruiken om deel te nemen aan het gesprek en om succesvol te communiceren: de kandidaat reageert door een geschikt antwoord te geven op de vragen.
ORGANISATIE VAN DE BOODSCHAP/ HET DISCOURS (discours, opvolging, interne coherentie van het discours t.o.v. de boodschap)	Gebruikte middelen om het discours te articuleren (instrumenten voor cohesie & verbindingswoorden/uitdrukkingen), complexiteit van de structuur en de logica. Vorm, presentatie van de tekst/het discours, tekstconventies.
KWALITEIT VAN DE ZINNEN (morfosyntaxis en grammatica)	Verscheidenheid van de structuren (eenvoudig, complex), tijden, wijzen, tijdsconcordantie, registers. Grammaticale en morfosyntactische kwaliteit van de prestatie. Aantal en aard van de fouten op dat vlak en impact ervan op de communicatie.
WOORDEN & LEXICON (graad van kwaliteit, rijkdom, lexicale relevantie))	Verscheidenheid van de gebruikte woorden en uitdrukkingen, correct gebruik van de woorden en van collocaties in de context.
UITSPRAAK (graad van verstaanbaarheid)	Vaardigheid om taaluitingen / mondelinge sequenties te produceren om te communiceren. Dit criterium omvat de klemtoon van woorden, het ritme, de prosodie en de intonatie, en daarnaast ook de kwaliteit van de individuele klanken en de graad van inspanning die nodig is om de kandidaat te begrijpen.

Hoofdstuk III Toezicht door de VCT

Sinds september 2016 houdt de VCT opnieuw toezicht tijdens de mondelinge taaltesten georganiseerd door Selor. De taak van de VCT-waarnemers bestaat erin toe te zien of de mondelinge taalexamens bij Selor correct verlopen. Hiertoe hebben de betrokken VCT-ambtenaren in november 2016 een infosessie gevolgd bij Selor. Deze infosessie gaf nadere toelichting over de werking van de taaltesten en, in het bijzonder, over hoe Selor de scores berekent voor de mondelinge taaltesten.

In 2016 heeft de VCT in totaal 60 mondelinge taalexamens bijgewoond:

- 8 examens in de maand september
- 11 examens in de maand oktober
- 19 examens in de maand november
- 22 examens in de maand december

Tijdens het examen zelf maken de VCT-waarnemers een eigen beoordeling van elke kandidaat. Daar de VCT-waarnemers niet behoren tot de jury van Selor, nemen zij niet deel aan de deliberatie. Selor dient echter wel de resultaten aan de VCT mee te delen zodat deze laatste een vergelijking kan maken met de eigen beoordeling.

Voor de laatste vier maanden van 2016, kwamen de VCT-waarnemers tot de conclusie dat zowel de samenwerking met Selor als de mondelinge taalexamens die deze instelling organiseert, correct verliepen.

Deel IV

Adviezen naar aanleiding van vragen met betrekking tot taalexamens

Antwoord op de vraag per e-mail van het diensthoofd van de personeelsdienst van het OCMW van Ronse of een Roemeens gebrevetteerd verpleegkundige met een Roemeens diploma maar in het bezit van een daarmee overeenstemmend Franstalig gelijkwaardigheidsattest een taalexamen Nederlands (grondige kennis) en een taalexamen Frans (elementaire kennis) dient af te leggen.

“Geachte mevrouw (...),

Aangezien mevrouw (...) een diploma heeft behaald in een taal anders dan het Nederlands of het Frans, wordt zij inderdaad geacht een examen Nederlands (grondige kennis) en een examen Frans (elementaire kennis) af te leggen.

Ik hoop dat ik u hiermee voldoende heb geïnformeerd.

Met vriendelijke groeten,

Namens de Voorzitter van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht”

6.

Inspectieverslag

Verslag en vaststellingen op vraag van de minister van Binnenlandse Zaken over het taalgebruik in het Erasmusziekenhuis:

1. Feiten en achtergrond

Als gevolg op de parlementaire vraag nr. 1358 van 2 juni 2016 van Mevrouw Barbara Pas aangaande het taalgebruik in het Erasmusziekenhuis te Anderlecht, heeft de heer minister Jan Jambon de voorzitter van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) gevraagd de nodige vaststellingen te doen aangaande de naleving van de taalwetgeving in bestuurszaken in dit ziekenhuis.

Per brief van 10 augustus 2016 heeft de VCT zich gericht tot de Universitaire ziekenhuizen van Brussel – Erasmusziekenhuis. Per e-mail van 25 augustus 2016 werden er verschillende vergaderdata voorgesteld. Een vergadering werd vastgelegd op 15 september 2016 om 10h00.

Waren aanwezig op de vergadering:

Voor het Erasmusziekenhuis:

- Professor Jean Paul Van Vooren, Directeur;
- Professor Johan Kips, Directeur-generaal;
- De heer Jérôme Claessens, jurist.

Voor de VCT:

- De heer Emmanuel Vandebossche, Voorzitter;
- De heer Lucien Renders, leidend ambtenaar;
- Mevrouw Nathalie Puissant, jurist.

Tijdens de vergadering werd er een juridische nota overhandigd betreffende het taalgebruik binnen de Universitaire ziekenhuizen – Erasmusziekenhuis. Per e-mail van 16 september 2016 werden er aanvullende documenten doorgestuurd op verzoek van de VCT.

2. De parlementaire vraag

De parlementaire vraag nr.1358 luidt als volgt:

“In Het Laatste Nieuws van 29 april 2016 verscheen een artikel over het taalgebruik door het personeel van het Erasmusziekenhuis en door de directie van dat ziekenhuis. In dat artikel wordt onder meer vermeld dat het Nederlandstalig personeel zijn loonbrieven en andere documenten uitsluitend in het Frans krijgt. In dat verband wordt een citaat vermeld van iemand van de directie van het ziekenhuis, die zou gesteld hebben: “Wat de loonbrieven betreft, benadrukken we dat we de vrijheid hebben om de taal voor interne administratieve formulieren te kiezen. En wij kiezen voor het Frans”.

Artikel 52, §§1 en 2 van de taalwet in bestuurszaken leggen duidelijk de taalregeling ter zake vast. Werkgevers in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest moeten de gepersonaliseerde documenten voor hun Nederlandssprekend personeel uitsluitend in het Nederlands opstellen en voor het Franssprekend personeel uitsluitend in het Frans. Tweektalige documenten zijn in dat verband

verboden. Voor niet-individuele documenten voor het personeel daarentegen moet zowel het Nederlands als het Frans worden gebruikt.

Akten en bescheiden die in dat verband strijdig zijn met de wet, moeten worden vervangen door stukken die conform de wet zijn (artikel 59 SWT).

1. Klopt het dat Nederlandstalig personeel in dit ziekenhuis zijn gepersonaliseerde documenten in het Frans krijgt? Overweegt u de inspectiediensten hiernaar een systematische controle te laten uitvoeren?
2. Wat is het taalgebruik van dit ziekenhuis voor wat betreft de niet-gepersonaliseerde communicatie met het personeel? Overweegt u de inspectiediensten hiernaar een systematische controle te laten uitvoeren?
3. Indien hierop effectief inbreuken bestaan, wat onderneemt u dan om dit conform de wet te brengen?
4. Welke sancties neemt u desgevallend tegen dit ziekenhuis in geval van onwilligheid?

3. Standpunt van het Erasmusziekenhuis

Het Erasmusziekenhuis heeft in een schriftelijke nota de eventuele toepassing van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) onderzocht.

Zij citeert artikel 1, 2° SWT dat de toepassing van de SWT bepaalt *“op de natuurlijke en rechtspersonen die concessiehouder zijn van een openbare dienst of die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen.”*

Zij stelt dat de “Universitaire ziekenhuizen van Brussel – Erasmusziekenhuis over geen enkele eigen rechtspersoonlijkheid beschikken, maar verbonden zijn aan de “Université libre de Bruxelles”, die wel een eigen rechtspersoonlijkheid heeft.

Het Erasmusziekenhuis maakt dus deel uit van de “Université libre de Bruxelles”, haar academisch ziekenhuis.

In de parlementaire documenten voorafgaand aan de goedkeuring van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (Stuk Senaat, gewone zitting 1962-1963, nr. 304) staat:

“(…) Vallen niet onder de toepassing van de wet, namelijk de natuurlijke en rechtspersonen die belast zijn met een taak die de perken van een particulier bedrijf te buiten gaat, indien deze taak hun niet werd toevertrouwd door de wet of openbare machten.

Om een concreet voorbeeld te noemen, de universiteiten te Leuven en Brussel zijn vrije universiteiten: hun taak is er wel een van algemeen belang, maar die opdracht werd hun niet verleend door de wet of door de overheid. Zij vallen dus niet onder die bepaling.

(…)

Een wet op het gebruik der talen in bestuurszaken is, in beginsel, niet van toepassing op de universiteiten van Leuven en Brussel, omdat dit vrije universiteiten zijn. Daarom werd de uitzondering betreffende de universiteiten in de loop van de debatten in de Kamer weggelaten.

Daaruit volgt dat:

- a) de universiteiten van Leuven en Brussel dus in artikel 1, 2° van het ontwerp niet bedoeld worden. Immers, zij zijn “noch concessiehouders van een openbare dienst” noch “personen die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare macht hun heeft toevertrouwd in het belang van het algemeen”;
- b) die universiteiten moesten dus niet bedoeld worden in artikel 1, 4° van het ontwerp, zelfs niet met het doel ze aan de hoofdstrekking van de wet te onttrekken.”

Zij buigt zich vervolgens over artikel 1, § 1, 6° SWT, dat stelt dat de wetten toepasselijk zijn “binnen de bij artikel 52 bepaalde perken, op de handelingen en bescheiden uitgaande van de private nijverheids-, handels- of financiebedrijven”.

“Volgens voornoemde parlementaire documenten, is de wet dus niet toepasselijk op “alle natuurlijke personen, maar enkel op nijverheids-, handels- of financiebedrijven,” “behoren also niet tot het kader van deze bepaling: verenigingen zonder winstoogmerk, vakbonden, ziekenfondsen, landbouw-, familiale of ambachtelijke bedrijven, handelaars als natuurlijke personen die geen “personeel” hebben”.

Het Erasmusziekenhuis besluit dat deze bepaling “niet van toepassing is op de werkgevers die geen nijverheids-, handels- of financiële activiteiten en activiteiten van algemeen belang uitvoeren, namelijk de non-profitsector” en dat het taalgebruik vrij is.

4. Gesprek van 15 september 2016

a. Het personeel

Tijdens het gesprek bevestigde het Erasmusziekenhuis dat alle arbeidscontracten in het Frans zijn opgesteld.

De professoren Jean Paul van Vooren en Johan Kips deelden mee dat er in de praktijk in zekere mate inspanningen worden geleverd opdat de raadpleging met de Nederlandstalige patiënten in hun taal kan verlopen. De schriftelijke documenten van het dossier daarentegen zijn steeds in het Frans opgesteld.

Ze voegden eraan toe dat ze als universitair ziekenhuis heel wat buitenlandse artsen aantrekken die weinig geneigd zijn om Nederlands te leren.

Voor het niet-medisch personeel zijn er Nederlandstalige opleidingen voorzien.

b. De MUG

Tijdens het gesprek heeft de VCT, conform haar vaste rechtspraak, eraan herinnerd dat het Erasmusziekenhuis een unicommunautaire instelling is en deze unicommunautaire ziekenhuizen in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad een verplichting tot tweetaligheid hebben bij het organiseren

van een door de bevoegde overheidsdienst erkende spoedgevallendienst en/of Medische Urgentie Groep (MUG). Daaruit volgt dat, conform de wet van 8 juli 1964 betreffende de dringende medische hulpverlening, die diensten in die zin dienen te worden georganiseerd zodat de Nederlandstalige patiënten in hun taal te woord kunnen worden gestaan.

De professoren Jean Paul Van Vooren en Johan Kips verklaarden dat alle teams van de dringende medische hulp zo waren georganiseerd dat één lid van het team Nederlands sprak en dat het meestal om een verpleger ging maar heel zelden om een arts. Hoewel dit systeem het mogelijk maakt om deze spoedgevallen in de taal van de patiënt te behandelen, geven ze toe dat deze situatie soms voor frustraties kan zorgen bij de patiënt omdat hij zich niet in het Nederlands rechtstreeks tot de arts kan richten.

c. Andere

De volledige bewegwijzering van het Erasmusziekenhuis is tweetalig.

De VCT heeft de productie van statistieken opgevraagd over de herkomst van de patiënten van het Erasmusziekenhuis. Daaruit blijkt bijvoorbeeld dat in 2015 29,2% afkomstig is uit het Waalse Gewest, 16,1% uit het Vlaamse Gewest en 54,7% uit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, en dat in 2000 36,2% afkomstig is uit het Waalse Gewest, 15,7% uit het Vlaamse Gewest en 48,1% uit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Wat betreft de verdeling van de werknemers per gewesten, komt 22,59% uit het Vlaamse Gewest, 43,09% uit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en 34,32% uit het Waalse Gewest.

7.

Bijlagen

VADEMECUM

2016

OPSTELLEN VAN EEN TAALKADERDOSSIER

Hoofdstuk I Inleiding

De bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (gecoördineerde wetten - SWT) zijn van openbare orde. Er kan dan ook niet van afgeweken worden, wat betekent dat benoemingen en bevorderingen enkel kunnen gebeuren binnen de grenzen van vooraf vastgestelde taalkaders.

Verder dient een besluit aangaande de trappen van de hiërarchie vóór het besluit tot vaststelling van de taalkaders te worden opgesteld.

Zo is de verplichting om te bepalen welke graden eenzelfde trap van de hiërarchie vormen en om taalkaders op te stellen algemeen. "De koning overschrijdt zijn bevoegdheid indien hij die secretaris benoemt zonder de graden te hebben vastgesteld die eenzelfde trap van de hiërarchie vormen en zonder de taalkaders te hebben vastgelegd."²⁹

Met betrekking tot het opstellen van de taalkaders en de vaststelling van de graden, heeft de wetgever een voorafgaand, gemotiveerd advies van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) verplicht gemaakt.

Het dossier dient een reeks documenten te bevatten welke in dit vademecum gepreciseerd zullen worden.

In ieder geval kan een vraag om advies (over taalkaders of trappen van de hiërarchie) bij de VCT alleen rechtsgeldig aanhangig worden gemaakt door middel van een door een minister ondertekend verzoekschrift.

Met deze handeling stelt de minister zich verantwoordelijk; hij beperkt zich niet tot het doorgeven van het voorstel van zijn administratie of het doen opvolgen ervan.

---

²⁹ RvS nr. 27.315, 7 januari 1987, Arr. R.v.St. 1987, z.p.; Pas. 1990, IV, 53

Hoofdstuk II het kader, de betrekking en de functie

1. Het kader

Een kader vaststellen betekent een aantal personeelsleden definiëren die nodig zijn voor de goede werking van een bepaalde openbare dienst. Dit betekent eveneens het opstellen van een indeling.

De methode bestaat uit het categoriseren van de betrekkingen in functie van de graden. We spreken van besluit tot vaststelling van de trappen van de hiërarchie.

De taalkaders dienen op alle trappen van de hiërarchie in percentages te worden vastgesteld.

2. De betrekking

De betrekking is een administratieve entiteit die een behoefte uitdrukt. Hij dient bij te dragen aan de goede werking van de dienst.

Het betreft een rekeneenheid en een budgettaire last.

3. De functie

De functie behelst het geheel van de taken en verantwoordelijkheden die een personeelslid dient op te nemen op basis van zijn aanstelling.

4. Benoeming

Het is nuttig eraan te herinneren dat "overeenkomstig de vaste rechtspraak van de VCT, onder benoeming of aanstelling, iedere indiensttreding van nieuw personeel, ongeacht of het gaat om vast, tijdelijk, stagedoend, voorlopig of contractueel personeel, alsmede iedere transfer, mutatie, bevordering en belasting met de uitoefening van bepaalde functies dient te worden verstaan."³⁰

---

³⁰ cf. o.m. de VCT-adviezen 21.029 van 13 juni 1991, 23.268 van 18 maart 1992 en 25.080 van 15 september 1993

Hoofdstuk III de trappen van de hiërarchie

1. Algemeenheden

Het begrip trappen van de hiërarchie werd uitsluitend ingesteld om, voor de toepassing van de gecoördineerde wetten (SWT), de taalkaders op te stellen.

Zo dienen de graden waarvan de personeelsleden houder zijn, ingedeeld te worden in trappen van de hiërarchie. Over het algemeen telt men 5 trappen van de hiërarchie.

Het is absoluut noodzakelijk om over een dergelijk besluit te beschikken, aangezien het een weerslag heeft op de vaststelling van de taalkaders; het is er dan ook geheel onontbeerlijk voor.

Volgens de Raad van State is een besluit met betrekking tot de trappen geen reglementaire akte die voor advies aan de afdeling wetgeving van de Raad van State voorgelegd dient te worden (cf. VCT-advies 38.038 van 29 juni 2006): "Volgens de vaste jurisprudentie van de afdeling administratie zijn koninklijke besluiten houdende vaststelling van de taalkaders geen reglementaire besluiten in de zin van artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. De afdeling wetgeving is derhalve niet bevoegd om kennis ervan te nemen.

De strekking van het onderzochte ontwerp beperkt zich tot de vaststelling van de onderscheiden graden die eenzelfde trap van de hiërarchie vormen.

Gelet op die beperkte strekking kan het onderzochte ontwerp, net als het taalkader waarmee het een geheel vormt, beschouwd worden als een toepassingsmaatregel voor intern gebruik bedoeld voor de enkele betrokken administratie, [...]"³¹

2. Wettelijke basis

Voor de FOD's, POD's en sommige instellingen van openbaar nut (zie hierna) bestaat het koninklijk besluit tot vaststelling van de trappen van de hiërarchie reeds, hetwelk nodig is voor het opstellen van de taalkaders. Het volstaat ernaar te verwijzen in het ontwerp van besluit tot vaststelling van de taalkaders.

Voor de FOD's en POD's

De wettelijke basis is het koninklijk besluit van 19 september 2005 tot vaststelling, met het oog op de toepassing van artikel 43ter van de gecoördineerde wetten (SWT), van de betrekkingen van de ambtenaren van de centrale diensten van de FOD's, die eenzelfde trap van de hiërarchie vormen.

Hiermee worden de betrekkingen in 5 trappen van de hiërarchie ingedeeld.

---

³¹ Advies van de RvS 41.329 en 41.330 van 3 oktober 2006

Voor de instellingen van openbaar nut waar geen managementbetrekkingen gecreëerd werden en het ministerie van Landsverdediging

De wettelijke basis is het koninklijk besluit van 19 september 2005 tot vaststelling, met het oog op de toepassing van artikel 43 van de gecoördineerde wetten (SWT), van de klassen en de graden van de ambtenaren van bepaalde centrale diensten, die eenzelfde trap van de hiërarchie vormen.

Hiermee worden de betrekkingen in 5 trappen van de hiërarchie ingedeeld.

Voor de instellingen van openbaar nut waar managementbetrekkingen gecreëerd werden³²

De wettelijke basis is het koninklijk besluit van 13 maart 2007 tot vaststelling, met het oog op de toepassing van artikel 43 van de gecoördineerde wetten (SWT), van de betrekkingen van de ambtenaren in sommige instellingen van openbaar nut, die eenzelfde trap van de hiërarchie vormen.

Hiermee worden de betrekkingen eveneens in 5 trappen van de hiërarchie ingedeeld.

Voor de openbare instellingen van sociale zekerheid³³

De wettelijke basis is het koninklijk besluit van 5 juli 2006 tot vaststelling, met het oog op de toepassing van artikel 43 van de gecoördineerde wetten (SWT), van de betrekkingen van de ambtenaren van de centrale diensten van de openbare instellingen van sociale zekerheid, die eenzelfde trap van de hiërarchie vormen.

Er wordt voorzien in 5 trappen van de hiërarchie.

Voor de andere bijzondere of autonome instellingen³⁴

Alle instellingen die niet tot het toepassingsdomein van de hierboven vernoemde koninklijke besluiten vallen, dienen een specifiek koninklijk besluit op te stellen. Enkel de Koning (of de Brusselse Hoofdstedelijke Regering) heeft de bevoegdheid om te bepalen welke de rangen en graden zijn die eenzelfde trap van de hiërarchie vormen.

---

³² Het betreft inzonderheid het Federaal Agentschap voor de Opvang van Asielzoekers, de Regie der Gebouwen en het Federaal Planbureau

³³ Het gaat om de Dienst voor de Overzeese Sociale Zekerheid, het Fonds voor Arbeidsongevallen, het Fonds voor Beroepsziekten, de Hulp- en Voorzorgskas voor Zeevarenden, de Hulpkas voor Werkloosheidsuitkeringen, de Hulpkas voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering, de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid, de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening, de Rijksdienst voor Jaarlijkse Vakantie, de Rijksdienst voor Kinderbijslag voor Werknemers, de Rijksdienst voor Pensioenen, de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van de Provinciale en Plaatselijke Overheidsdiensten, het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen, het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering

³⁴ Het betreft hier bijvoorbeeld de Brusselse Gewestelijke Huisvestingsmaatschappij (BGHM), het Gewestelijk Agentschap voor Nethheid "Net Brussel", het ministerie van Brussel-Hoofdstad, het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle, ...

3. Samenstelling van het dossier³⁵

Het dossier dient de volgende documenten te bevatten:

- a. de oprichtingsakte en de statuten van de bewuste instelling of dienst;
- b. het personeelsplan dat de personeelsbehoeften uitdrukt in voltijdse equivalenten (VTE);
- c. het ontwerp van besluit tot oprichting van de trappen;
- d. de brieven gestuurd aan de erkende vakorganisaties die over het ontwerp werden geraadpleegd.

Het dossier dient tevens elektronisch in het Nederlands en het Frans in een Word-bestand aan de VCT te worden overgemaakt.

4. Noodzakelijke voorafgaandelijkheid taalkaderdossier

Het is van belang er nogmaals aan te herinneren dat de trappen van de hiërarchie verplicht door de VCT behandeld dienen te worden alvorens de taalkaders onderzocht worden, of gelijktijdig hiermee. De VCT dient zich namelijk eerst uit te spreken over de trappen van de hiërarchie.

Het voorstel aangaande de trappen en dat met betrekking tot de taalkaders kunnen echter gelijktijdig worden ingediend. Dergelijke gelijktijdige behandeling levert in de praktijk een aanzienlijke tijdsinstroom op.

Opgelet: het ontwerp van koninklijk besluit met betrekking tot de trappen van de hiërarchie dient verplicht in het Belgisch Staatsblad te worden gepubliceerd om geldig te zijn.

---

³⁵ in voorkomend geval, de reglementaire tekst waarbij de graden hiërarchisch zijn gerangschikt in niveaus en rangen

Hoofdstuk IV de taalkaders

1. Dubbele functie van de taalkaders

"Taalkaders hebben een dubbele functie: enerzijds garanderen zij dat de overheid, binnen een dienst, over de werkrachten kan beschikken die nodig zijn om de zaken te kunnen behandelen met naleving van de bepalingen betreffende het gebruik van de talen in bestuurszaken; anderzijds garanderen zij dat de personeelsleden van elke taalgroep over het aandeel aan betrekkingen kunnen beschikken dat hun toekomt, en dat zij gevrijwaard blijven van alle "concurrentie" vanwege personeelsleden van de andere taalgroep.

Verder meldt zij dat de taalkaders een essentieel beheersinstrument vormen dat ervoor zorgt dat een dienst met naleving van de artikelen 39 tot 42 van de gecoördineerde wetten kan functioneren.¹³⁶

Zo zorgen de taalkaders ervoor dat de openbare dienst over voldoende personeel beschikt om de dossiers in de juiste taal te behandelen.

In principe kan een personeelslid geen dossier toevertrouwd krijgen in een andere taal dan die welke overeenstemt met zijn taalrol. In de FOD's voorziet de wet echter in een functionele tweetaligheid – een systeem dat nog niet van toepassing is en dat in werking zal treden via een koninklijk besluit vastgesteld na overleg in de ministerraad – voor de dossiers die behandeld worden door de houders van een managementbetrekking en de evaluatiedossiers; hetzelfde geldt voor de ION en OISZ, voor de dossiers van de ambtenaren die tot het tweetalige kader behoren.

Het basisprincipe is dat van de eentaligheid van de ambtenaren.

In de meerderheid van de gevallen is het de wet zelf die bepaalt in welke taal een dossier behandeld dient te worden; die taal bepaalt aan welke ambtenaar het dossier toevertrouwd mag worden.

2. Voorwaarden van de benoemingen

2.1. De algemene principes

"De taalkaders strekken ertoe om op ieder niveau van de hiërarchie een taalevenwicht tot stand te brengen. Hieruit volgt dat de benoemende overheid ertoe gehouden is om op een bepaald niveau bij voorrang ambtenaren te benoemen in het taalkader waarvan de werkelijke bezetting het meest gedaald is onder het op dit niveau voorziene aantal.¹³⁷

In deze problematiek dienen de volgende principes nageleefd te worden³⁸:

1. de benoemingen gebeuren per taalkader;

---

³⁶ RvS nr. 220.778 van 27 september 2012 (vertaling)

³⁷ R.v.S. nr. 34.670 van 11 april 1990 (vertaling)

³⁸ VCT-advies nr. 39.263 van 24 januari 2008

2. het deficitaire kader dient eerst hersteld te worden; dit tekort dient op het moment van de benoeming geraamd te worden en niet wanneer de kandidaten worden opgeroepen (of tijdens de selectieproef);

3. de vrije keuze om een N of F te benoemen is er enkel wanneer de taalkaders strikt nageleefd worden;

4. een betrekking kan niet aan een taalrol toegekend worden tijdens de voorbereidende handelingen van de benoeming (arrest van de Raad van State nr. 14670 van 16 april 1971). Deze onregelmatigheid brengt de vernietiging van de daaropvolgende benoeming met zich mee (zelfde arrest).

"Uit de genoemde bepalingen van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, inzonderheid die van artikel 43, § 3, eerste en tweede lid, volgt dan ook dat de benoemende overheid verplicht is om bij voorrang te benoemen in het taalkader waarvan het aantal effectief ingenomen betrekkingen het verst verwijderd is van het wettelijk vastgestelde aantal betrekkingen. Bij een benoeming binnen de eerste taaltrap dient zij bijgevolg een gelijke verhouding tussen beide taalrollen na te streven, en dit zowel tussen de eentalige kaders onderling als binnen het tweetalige kader. Slechts wanneer aan die vereiste is voldaan, heeft de overheid de vrije keuze tussen kandidaten van verschillende taalrollen. In geen geval mag de overheid een bestaand onevenwicht versterken."³⁹

2.2. Benoeming in het tweetalige kader

Een arrest van het Arbitragehof van 13 januari 1999⁴⁰ verplicht de evenwichtsverstoring in het tweetalige kader prioritair op te lossen:

De door de wetgever uitdrukkelijk gewilde pariteit tussen ambtenaren van de Nederlandse en van de Franse taalrol binnen het tweetalige kader wordt verwezenlijkt door de § 2 en 3 van artikel 43 SWT. Het criterium op basis van het behoren tot de Franse taalrol met roeping voor het tweetalige kader is in casu objectief en houdt redelijk verband met de nagestreefde doelstelling. Zelfs wanneer de bepalingen als gevolg kunnen hebben dat een beter gerangschikte kandidaat van de ene taalrol moet wijken voor een kandidaat van de andere taalrol die in aanmerking komt voor het tweetalige kader, is zulks evenredig met de beoogde pariteitsdoelstelling binnen het tweetalige kader. [...]

"Artikel 43, §§ 2 en 3, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, geïnterpreteerd in die zin dat de benoemende overheid, ten aanzien van ambtenaren met een rang gelijk aan of hoger dan directeur, wanneer een gelijke numerieke verhouding is bereikt tussen het eentalige Nederlandse en het eentalige Franse kader, maar er nog een onevenwicht tussen ambtenaren van de Nederlandse en de Franse taalrol bestaat binnen het tweetalige kader, noodzakelijkerwijze eerst een gelijke verdeling van de betrekkingen tussen ambtenaren van de Nederlandse en van de Franse taalrol binnen het tweetalige kader dient te betrachten zelfs wanneer de eentalige kaders verder van hun maximale bezetting zijn verwijderd dan het tweetalige kader, schendt de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet, noch op zich beschouwd, noch gelezen in samenhang met de artikelen 2 en 7, c), van het Internationaal Verdrag

---

³⁹ R.v.S. (5^e kamer) nr. 195.731 van 3 september 2009

⁴⁰ Arbitragehof nr. 2/99 van 13 januari 1999

van 19 december 1966 inzake economische, sociale en culturele rechten." ⁴¹

2.3. Benoeming tot hogere functies

De ambtenaar die aangesteld is om een hogere functie te bekleden dient, zo lang hij deze betrekking uitoefent, op de trap van de hiërarchie gerangschikt te worden die overeenkomt met de uitgeoefende betrekking.

"De op de taalkaders aangerekende betrekkingen moeten immers worden bekleed door ambtenaren van de taalrol die overeenstemt met het taalkader waarop hun betrekking is ingedeeld, ook wanneer een betrekking wordt toegekend aan een ambtenaar bij wege van hogere functies. De met een hogere functie belaste ambtenaar bekleedt immers, zij het voorlopig, een betrekking van een bepaald taalkader. Een nauwkeurige naleving van artikel 43, § 3, van de SWT, vergt dat de feitelijke personeelsbezetting de door de taalkaders vastgestelde verhouding precies weerspiegelt."⁴²

De Raad van State oordeelde als volgt: "Overwegende dat, overeenkomstig artikel 43, § 2, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, de ambtenaren met een graad die gelijk is aan of hoger is dan die van directeur, tussen drie kaders verdeeld worden: een Frans kader, een Nederlands kader, en een tweetalig kader"; "[...] vanaf de graad van directeur en hoger worden de betrekkingen op alle trappen van de hiërarchie gelijk verdeeld tussen de twee kaders"; dat, overeenkomstig het tweede lid van dezelfde paragraaf, "het tweetalige kader 20% omvat van het globale aanwezige bestand van de betrekkingen gelijk aan of hoger dan die van directeur. Deze betrekkingen worden op alle trappen van de hiërarchie in gelijke aantallen voorbehouden voor de ambtenaren van beide taalrollen";

"Overwegende dat de ambtenaar die aangesteld is om een hogere functie te bekleden in het kader de betrekking blijft blokkeren die overeenstemt met de graad waarin hij definitief benoemd is;

Overwegende echter dat de taalwetten, onder andere, tot doel hebben om op ieder niveau van de administratie de aanwezigheid van personeelsleden te verzekeren die in staat zijn de dossiers te behandelen in de taal die door deze wetten wordt opgelegd; dat dit doel niet bereikt zou worden indien de benoemingen tot hogere functies – zij het van tijdelijke aard – zouden ontsnappen aan de verplichte voorschriften die eraan verbonden zijn; dat, inderdaad, de betrekkingen waarin tijdelijk voorzien wordt ingevolge benoeming tot hogere functies het risico lopen niet ingevuld te worden in iedere taalrol in de door de wetgeving gewenste verhouding, opdat de administratie de wetgeving op het gebruik van de talen correct kan toepassen; dat hieruit volgt dat wanneer de aanstelling tot hogere functies als gevolg heeft dat een personeelslid effectief een betrekking uitoefent behorende tot een trap van de hiërarchie die niet die is waarin hij benoemd is, deze aanstelling dient te gebeuren met naleving van het taalkader dat van toepassing is op de uitgeoefende betrekking;"⁴³

---

⁴¹ Zie eveneens VCT-advies nr. 31.128 van 11 mei 2000

⁴² VCT-advies nr. 17.274 van 11 juni 1987

⁴³ R.v.S. nr. 38.347 van 16 december 1991; R.v.S. nr. 36.694 van 20 maart 1991; R.v.S. nr. 36.695 van 20 maart 1991 (vertaling)

2.4. Maakt het extern personeel deel uit van de taalkaders?

Het personeel van een vzw die geen openbare dienst, noch een concessiehouder van een openbare dienst is, en die verbonden zou zijn aan de federale overheidsdiensten door een aannemingscontract, heeft geen taalrol.

Dit personeel is niet verbonden aan de Staat of de OISZ door een statutaire band of via een arbeidscontract en is niet opgenomen in de personeelsplannen van de federale overheidsdiensten noch van de OISZ. Het oefent geen enkele hiërarchische of disciplinaire bevoegdheid uit over het personeel van de federale overheidsdiensten of van de OISZ. Deze laatste zijn evenmin de evaluator van dit personeel in het kader van de evaluatiecycli.

De terbeschikkingstelling van dit personeel kan in geen geval de taalevenwichten beïnvloeden, noch in het geval van aanwerving, noch bij bevorderingen.

Dit personeel heeft geen rechtsstatuut of –positie waardoor het persoonlijk onder toepassing van de SWT valt. Dit betekent echter niet dat de betrokken openbare diensten met dit personeel mogen functioneren zonder rekening te houden met de SWT.

Artikel 50 van de SWT stelt namelijk het volgende: "de aanstelling, uit welken hoofde ook, van private medewerkers, opdrachthouders of deskundigen ontslaat de diensten niet van de toepassing van deze gecoördineerde wetten."

Bijgevolg mogen de betreffende openbare diensten niet afwijken van de SWT door een beroep te doen op extern personeel. Deze personeelsleden zijn er indirect toe gehouden de SWT na te leven in, bijvoorbeeld, de behandeling van hun dossiers (naleven van het principe van de lokalisering van de zaak, in hun externe communicatie met derden en voor wat de interne communicatie met de personeelsleden van de betreffende administratie betreft).⁴⁴

3. Wettelijke basis

Naast de wettelijke basis van het besluit aangaande de trappen van de hiërarchie, dient het ontwerp van besluit tot vaststelling van de taalkaders van de FOD's en POD's als wettelijke basis artikel 43ter van de gecoördineerde wetten (SWT) te vermelden.

Voor de instellingen van openbaar nut, het ministerie van Landsverdediging en de instellingen van sociale zekerheid, dient verwezen te worden naar artikel 43 van de gecoördineerde wetten (SWT).

---

⁴⁴ VCT-advies nr. 39.075 van 28 februari 2008

4. De verdeling van de taalkaders voor de betrekkingen van de eerste en tweede trap van de hiërarchie

4.1. Bestaan van taalkaders

4.1.1. Twee taalkaders

Artikel 43ter, § 4, tweede lid, van de gecoördineerde wetten (SWT) voorziet dat deze betrekkingen tussen twee kaders in gelijke percentages verdeeld worden op de eerste en tweede trap: een Nederlands en een Frans kader.

4.1.2. Drie taalkaders

Artikel 43, § 2, van de gecoördineerde wetten (SWT) voorziet dat de ambtenaren over drie kaders verdeeld worden: een Nederlands, een Frans en een tweetalig, en dit in gelijke percentages. Een tweetalige kader omvat 20% van de directiebetrekkingen, eveneens verdeeld in gelijke percentages.

4.2. Uitzonderlijke maatregel

De Koning kan uitzonderlijk artikel 43, § 3, zesde lid, of 43ter, § 4, achtste lid, van de gecoördineerde wetten (SWT), toepassen in geval van werkelijke wanverhouding tussen de werkvolumes met betrekking tot elk van de twee taalgebieden.⁴⁵

De Raad van State herinnert in dit verband dat het om een uitzonderlijke maatregel gaat: "dat uit voornoemde bepalingen blijkt dat de paritaire verdeling van de directiebetrekkingen de regel is en dat de afwijking van deze regel aan bijzonder strenge vormvereisten is onderworpen;"⁴⁶

4.3. Het tweetalige kader

Aangaande het tweetalige kader luidt de memorie van toelichting van de wet van 19 oktober 1998 tot wijziging van artikel 43 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966⁴⁷ als volgt:

"Om het opmaken van de taalkaders i.v.m. de directiebetrekkingen te vergemakkelijken zal men op nuttige wijze inspiratie zoeken in de bijlage I van het vademecum van december 1993 van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht. Die tabel vermeldt met precisie hoeveel ambtenaren er in het tweetalig kader dienen benoemd te worden, rekening houdend met het totale aantal directiebetrekkingen dat door de personeelsformatie wordt vastgesteld."

---

⁴⁵ De artikelen 43, § 3, zesde lid, en artikel 43ter, § 4, achtste lid, van de gecoördineerde wetten (SWT) stellen inderdaad het volgende: "Na raadpleging van dezelfde Commissie, kan de Koning, bij een in Ministerraad overlegd en met redenen omkleed besluit, van de regel van verdeling bedoeld in het eerste lid, tweede volzin, afwijken ten behoeve van de centrale diensten waarvan de bevoegdheden of de werkzaamheden de Nederlandse en de Franse taalgebieden in ongelijke mate betreffen."

⁴⁶ RvS nr. 25.542 van 2 juli 1985

⁴⁷ Doc. 1426/4, p. 13 en 18

Uit wat voorafgaat blijkt dat er op elk ogenblik moet worden nagegaan of de toepassing van de percentages die m.b.t. het tweetalige kader werden vastgesteld, er daadwerkelijk op neerkomt dat het bewuste kader 20% van het totale aantal directiebetrekkingen krijgt toegewezen.

Bovendien mag er geen rechtsonzekerheid ontstaan wat de verdeling van het aantal tweetaligen over de eerste twee trappen van de hiërarchie betreft.

Indien de percentsberekening van het totale aantal betrekkingen op een bepaalde trap een breukgetal oplevert, dient er naar boven of naar onder te worden afgerond naargelang de breuk groter of kleiner is dan 0,5.

In sommige gevallen zal het niet mogelijk zijn tegelijk de regel uit de bovenstaande alinea na te leven en de tabel van het voornoemde VCT-advies dat bij de memorie van toelichting van de wet van 19 oktober 1998 werd gevoegd.

Voorbeeld:

indien er voor 16 directiebetrekkingen, die op de personeelsformatie als volgt zijn verdeeld:

1^e trap (4 betrekkingen)

2^e trap (12 betrekkingen), op elke trap de verhouding 40% F - 40% N - 10% twt. F - 10% twt. N wordt toegepast, geeft zulks:

op de 1^e trap 1,6 F - 1,6 N - 0,4 twt. F - 0,4 twt. N

op de 2^e trap 4,8 F - 4,8 N - 1,2 twt. F - 1,2 twt. N

zegge, 2 tweetaligen op de 2^e trap, terwijl de VCT voor 16 betrekkingen 4 tweetaligen aanbeveelt.

In dat geval beveelt de VCT aan de percenten aan te passen op een manier dat de tabel van het voornoemde VCT-advies dat bij de memorie van toelichting van de wet van 19 oktober 1998 werd gevoegd, kan worden nageleefd.

Deze aanpassing zou het volgende kunnen opleveren:

– hetzij op de 1^e trap 50% F - 50 % N

en op de 2^e trap 34% F - 34% N - 16% twt. F - 16% twt. N

zegge 4 tweetaligen te benoemen op de 2^e trap

– hetzij op de 1^e trap 25% F - 25% N - 25% twt. F - 25% twt. N

en op de 2^e trap 42% F - 42% N - 8% twt. F - 8% twt. N

zegge 4 tweetaligen te benoemen (2 op de eerste trap, 2 op de tweede trap).

Voor de VCT is het namelijk wenselijk dat er voor 16 betrekkingen, 4 tweetaligen (zegge 25%) zijn, eerder dan 2 tweetaligen (zegge 12,5%).

Opgelet: voor de percentages die op het tweetalige kader moeten worden toegepast, beveelt de VCT aan rekening te houden met de tabel die bij het wetsontwerp van 19 oktober 1998 werd gevoegd tot wijziging van artikel 43 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, door artikel 504, 2° en 5°, van de programmawet van 27 december 2004 en door artikel 18, 2° en 4°, van de wet van 20 juli 2005 houdende diverse bepalingen⁴⁸, namelijk:

<u>Totaal aantal directiebetrekkingen</u>	<u>Aantal te benoemen tweetaligen</u>
voor 6	geen tweetalige
voor 8, 10, 12 en 14	2 tweetaligen
voor 16, 18, 20, 22 en 24	4 tweetaligen
voor 26, 28, 30, 32 en 34	6 tweetaligen
voor 36, 38, 40, 42 en 44	8 tweetaligen
voor 46, 48, 50, 52 en 54	10 tweetaligen
voor 56, 58, 60, 62 en 64	12 tweetaligen
voor 66, 68, 70, 72 en 74	14 tweetaligen
voor 76, 78, 80	16 tweetaligen

5. De verdeling van de taalkaders voor de betrekkingen van de lagere trappen

5.1. Begrip volume zaken

Dit gedeelte vraagt het meeste werk: het volume behandelde zaken in het Nederlands en het Frans zal geraamd moeten worden dienst per dienst, en dit op basis van de wettelijke criteria zodat op iedere trap van de hiërarchie een globaal percentage kan worden vastgesteld.

Zo is het volume behandelde zaken in het Nederlands en het Frans in feite de grondslag voor de verhoudingen van de taalkaders. Het gaat voornamelijk om geschreven dossiers, en, algemeen genomen, om zaken zoals ze behandeld werden (of hadden moeten worden) volgens de criteria van de wet.

De Raad van State preciseert *"dat uit de voorbereidende werkzaamheden van de wet van 2 augustus 1963 op het gebruik van de talen in bestuurszaken voortvloeit dat de wetgever bij het voorschrijven*

---

⁴⁸ Doc. 1426/4 – 1997-1998, p. 13

van deze regel, drie bekommernissen had. **De eerste** en belangrijkste betrof het feit dat er rekening gehouden zou worden met een objectief criterium om te komen tot een redelijke benadering van het belang van de te behandelen zaken, meer bepaald van het volume door de betreffende dienst behandelde zaken; **de tweede** en **derde** bekommernis, die de toepassing van het genoemde criterium temperen, betreffen het feit dat er enerzijds rekening gehouden zou worden met de morele en materiële belangen van de taalgroepen en, anderzijds, met het gelijke respect dat de twee hoofdlandstalen toekomt; dat deze twee laatste vereisten, vertaald in een bijkomende regel, de Koning opleggen erover te waken dat de strikt proportionele vaststelling van de taalkaders ten aanzien van het volume van de behandelde zaken niet dreigt te leiden tot een onregelmatige toepassing ten aanzien van deze zaken van de bepalingen die het gebruik van de talen in bestuurszaken beheersen, en in het bijzonder van de artikelen 39 tot 42 van voornoemde gecoördineerde wetten, noch tot het in gevaar brengen van de belangen van de twee taalgroepen en het respect voor de ene of andere landstaal; dat het volume zaken dat zijn oorsprong vindt in ieder eentalig gebied zowel bepaald wordt door het aantal behandelde zaken als door de tijd die nodig is voor de behandeling ervan; dat wat de zaken betreft die de diensten niet verplicht in het Nederlands of in het Frans dienen te behandelen, de toepassing van de principes de overheid oplegt hetzij, naar analogie, de verhouding van de werkvolumes ten aanzien van de zaken waarvoor het gebruik van een taal opgelegd wordt toe te passen, hetzij een paritaire verdeling te hanteren;⁴⁹

Deze drie criteria, met name een redelijke raming van het volume behandelde zaken, de morele en materiële belangen van de taalgroepen en het gelijke respect dat beide landstalen toekomt, bepalen een gedragslijn om het globale percentage van de taalkaders per trap van de hiërarchie vast te stellen, anders dan de eerste en tweede trap.

Cijfergegevens in absolute cijfers zijn dan ook noodzakelijk en de dossiers dienen per algemene directie en onderafdeling van dienst geteld te worden.

De criteria waarmee een dossier een taalaanhorigheid toegekend krijgt, worden uitgelegd in de artikelen 39 tot 42 van de gecoördineerde wetten (SWT).

5.2. De criteria

5.2.1. De lokalisering

Het basiscriterium van de gecoördineerde wetten (SWT) is dat van de lokalisering van de behandelde zaak. De gulden regel van deze wetten (SWT) luidt dat een dossier moet worden behandeld in de taal van het gebied waarop de administratieve activiteit betrekking heeft.

De lokaliseringcriteria zijn bepaald in de artikelen 39, 17, 40, 41 en 42 van de gecoördineerde wetten (SWT).

---

⁴⁹ RvS nr. 220.778 van 27 september 2012 (vertaling)

In hun betrekkingen met de plaatselijke en gewestelijke diensten uit het Nederlandse, het Franse en het Duitse taalgebied, gebruiken de centrale diensten de taal van het gebied. Zij gebruiken het Nederlands in hun betrekkingen met de diensten die gevestigd zijn in de randgemeenten.

De onderrichtingen aan het personeel, zomede de formulieren en drukwerken voor de binnendienst worden in het Nederlands en in het Frans gesteld.⁵⁰

In hun binnendiensten, in hun betrekkingen met de gewestelijke en plaatselijke diensten van Brussel-Hoofdstad, richten de centrale diensten zich naar artikel 17, § 1.

Aangezien het Brussels Hoofdstedelijk Gewest een tweetalig gebied is, worden de criteria ter bepaling van de lokalisering van de dossiers geregeld door artikel 17⁵¹, dat het volgende voorschrijft:

A. Indien de zaak gelokaliseerd of lokaliseerbaar is:

1° uitsluitend in het Nederlandse of in het Franse taalgebied: de taal van dat gebied;

2° tegelijk in Brussel-Hoofdstad en in het Nederlandse of het Franse taalgebied: de taal van dat gebied;

3° tegelijk in het Nederlandse en in het Franse taalgebied: de taal van het gebied waar de zaak haar oorsprong vindt;

4° tegelijk in het Nederlandse en het Franse taalgebied en in Brussel-Hoofdstad, wanneer zij haar oorsprong vindt in een van de eerste twee gebieden: de taal van dat gebied;

5° tegelijk in het Nederlandse en in het Franse taalgebied en in Brussel-Hoofdstad, wanneer zij haar oorsprong vindt in deze laatste: de hierna onder B voorgeschreven taal;

6° uitsluitend in Brussel-Hoofdstad de hierna onder B voorgeschreven taal;

B. Indien de zaak niet gelokaliseerd of niet lokaliseerbaar is en:

1° een ambtenaar van de dienst betreft: de taal van diens toelatingsexamen of bij ontstentenis van zulk examen de taal van de groep waartoe betrokkene behoort op grond van zijn hoofdtal;

2° door een particulier is ingediend: de door deze gebruikte taal;

3° geen van de gevallen onder 1° en 2° zich voordoet: de taal van het toelatingsexamen van de ambtenaar aan wie de zaak wordt opgedragen. Indien de ambtenaar geen toelatingsexamen heeft afgelegd, gebruikt hij zijn hoofdtal.⁵²

---

⁵⁰ Art. 39, § 2 en 3, SWT

⁵¹ Art. 39, § 1, SWT

⁵² Art. 17, § 1, eerste en tweede lid

De zaak moet dus worden gelokaliseerd en het dossier worden behandeld in de taal van het gebied waarin die lokalisering gebeurde. Indien er verscheidene lokaliseringen zijn, wordt het dossier behandeld in de taal van het gebied waar de zaak haar oorsprong vindt.

Om de lokalisering van een dossier te bepalen, kan tevens verwezen worden naar de artikelen 40, 41 en 42 van de gecoördineerde wetten.⁵³ Zo worden de berichten en mededelingen die rechtstreeks aan het publiek gericht zijn, de akten, getuigschriften, verklaringen, etc. in het Nederlands of het Frans gesteld overeenkomstig het door de gecoördineerde wetten (SWT) opgelegde stelsel.

Indien de zaak niet gelokaliseerd noch lokaliseerbaar is (of enkel in Brussel-Hoofdstad gelokaliseerd is), is het te gebruiken criterium de taal die werd gebruikt door de particulier wanneer het dossier door hem werd ingediend.

Volstrekt in het allerlaatste geval zal gebruik gemaakt mogen worden van het criterium van de taal van de behandelende ambtenaar aan wie de zaak werd toevertrouwd, welk criterium slechts uitzonderlijk gehanteerd mag worden. Dit criterium te systematisch gebruiken zou namelijk een vertekend beeld geven van het volume zaken. Het gebeurt wel vaker dat een dossier wordt ingediend in de ene landstaal en behandeld wordt door een ambtenaar in de andere taal. Aan dit dossier zou dan ook een verkeerde taalaanhorigheid toegekend worden.

5.2.2. Bijkomende criteria

De wet regelt het taalgebruik echter niet voor alle dossiers: er blijven schemerzones bestaan waarvoor een rechtspraak werd ontwikkeld op grond van de voorbereidende werkzaamheden van de wet, van de arresten van de Raad van State en de adviezen van de VCT.

Naast het volume van de zaken die in de ene of de andere taal worden behandeld, werden nog drie **extra** criteria uit de vaste rechtspraak van de Raad van State⁵⁴ en uit de geformuleerde gedragslijn⁵⁵ gehaald.

---

⁵³ **Art. 40.-**

"De berichten en mededelingen die de centrale diensten aan het publiek richten door bemiddeling van de plaatselijke diensten, zijn onderworpen aan de taalregeling die ter zake aan genoemde diensten bij deze gecoördineerde wetten wordt opgelegd. Hetzelfde geldt voor de formulieren die zij, op dezelfde wijze, ter beschikking stellen van het publiek.

De berichten en mededelingen die de formulieren die zij zelf ter beschikking stellen van het publiek. In het Duits gestelde formulieren worden, zo nodig, ter beschikking gesteld van het Duitssprekend publiek."

Art. 41.

"§ 1. - De centrale diensten maken voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend.

§ 2. - Aan de private bedrijven, die gevestigd zijn in een gemeente zonder speciale regeling uit het Nederlandse of uit het Franse taalgebied, wordt echter in de taal van dat gebied geantwoord."

Art. 42.

"De centrale diensten stellen de akten, getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen in die van de drie talen waarvan de belanghebbende particulier het gebruik vraagt."

⁵⁴ RvS nr. 220.778 van 27 september 2012; RvS (8^e kamer) nr. 216.841, 13 december 2011 A.P.T. 2012, boek 2, 471; RvS nr. 81.579 van 1 juli 1999

⁵⁵ *"dat er enerzijds rekening gehouden zou worden met de morele en materiële belangen van de taalgroepen en, anderzijds, met het gelijke respect dat de twee hoofdlandstalen toekomt; dat deze twee laatste vereisten, vertaald in een bijkomende regel, de Koning opleggen erover te waken dat de strikt proportionele vaststelling van de taalkaders ten aanzien van het volume van de behandelde zaken niet dreigt te leiden tot een onregelmatige toepassing ten aanzien van deze zaken van de bepalingen die het gebruik van de talen in bestuurszaken beheersen, en in het bijzonder van de artikelen 39 tot 42 van voornoemde gecoördineerde wetten, noch tot het in gevaar brengen van de belangen van de twee taalgroepen en het respect voor de ene of andere landstaal;"* RvS nr. 220.778 van 27 september 2012; RvS nr. 216.841 van 13 december 2011; RS 183.473 van 27 mei 2008; RvS nr. 26.770 van 26 juni 1986; RvS nr. 16.342 van 2 april 1974 (vertaling)

1. de gelijkheid van de landstalen;
2. de morele en materiële belangen van de twee grootste nationale gemeenschappen;
3. de zorg voor het feit dat het volume van de behandelde zaken moet voortvloeien uit een correcte toepassing van de SWT en, inzonderheid, van de artikelen 39 tot 42 daarvan, zodanig dat die bepalingen met de vastgestelde verhouding kunnen worden toegepast.

Opgelet: **het criterium van de lokalisering van de zaak dient steeds het eerste criterium te zijn**, waarbij inderdaad geoordeeld werd dat *"blijkt dat de twee criteria waarvan de wetgever aangeeft dat ze een subsidiaire rol moeten spelen, gehanteerd werden vanaf de telling van de dossiers, wat laat verstaan dat de bepaling van de studie- en conceptietaken tijdens de telling eerder werd uitgevoerd in functie van het gezochte resultaat dan ten aanzien van de werkelijke kenmerken van de geïnventariseerde taken. Bovendien blijkt niet duidelijk uit het administratief dossier in welke concrete en exacte omstandigheden de overheid geoordeeld heeft het wettelijke criterium van het volume behandelde zaken te moeten temperen door de twee voornoemde wegingscriteria in te voeren. De rol die zij konden spelen is dan ook niet te bepalen. Het door de wet aangevoerde criterium is nog steeds dat van het volume behandelde zaken door de diensten in de één of andere taal en iedere wijziging van dit criterium kan enkel tot gevolg hebben het uit te hollen en inefficiënt te maken, waarbij het door de wetgever beoogde evenwicht in gevaar zou komen."*⁵⁶

Concreet doelen deze bijkomende criteria op de 50/50-verhouding en op de toepassing van het algemeen gemiddelde van het kader of dat van een afdeling of van een dienst.

Onder algemeen gemiddelde van het kader verstaan we het gemiddelde dat verkregen wordt tijdens de eindberekening van het volume behandelde zaken, gewogen in voltijdse equivalenten. Indien het om een transversale dienst gaat die voor alle personeelsleden werkt en het om uitvoering gaat, mag dit algemeen gemiddelde gehanteerd worden in de mate dat het moeilijk of onmogelijk is om tellingen uit te voeren

Aangezien het om bijkomende criteria gaat, dienen ze dan ook gemotiveerd te worden.

Bij het toepassen van het 50/50-criterium (studie en conceptie) moet de taakomschrijving namelijk pertinent en relevant zijn. Deze taakomschrijving laat de VCT toe na te gaan of het wel degelijk om studie- en conceptietaken gaat. Er mag niet vergeten worden dat het om een marginaal criterium gaat: indien 50/50 voor de gehele dienst gehanteerd wordt zonder enige verklaring en zonder dat dit werkelijk pertinent is, zal de Commissie een negatief advies uitbrengen wegens ongemotiveerdheid. Het voornaamste criterium is uiteraard de lokalisering van de zaak in het Nederlandse of Franse taalgebied of in Brussel-Hoofdstad.

---

⁵⁶ RvS nr. 216.841, 13 december 2011 (vertaling)

5.2.3. De basis van de raming - methode

Het geheel van alle dossiers die volgens deze criteria werden geteld, levert het volume van de behandelde zaken op. Het "berekende" werkvolume moet de zaken omvatten die gelokaliseerd zijn in het Nederlandse, Franse en Duitse taalgebied en het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad.

De essentiële basis van het taalkaderdossier is dus de telling van de in het Nederlands en het Frans behandelde dossiers (wat de uitvoering betreft), per algemene directie, (desgevallend per onderafdeling van dienst). Het aandeel "*studie en conceptie*" maakt ook het voorwerp uit van een raming die bij de beschrijving van de opdrachten op pertinente wijze wordt gemotiveerd.

Voor de gelokaliseerde of lokaliseerbare uitvoeringszaken dient uiteraard niet alles gerekend te worden. Er dienen twee of drie essentiële taken in aanmerking genomen te worden welke objectief weergeven wat de voornaamste activiteit van de algemene directie is. Inderdaad, de Raad van State vraagt geen exhaustieve telling van alle dossiers, maar heeft het over redelijke ramingen van het volume te behandelen zaken.

Verder is het van belang het soort getelde dossiers te preciseren (brieven, mails, klachten, adviezen, ...).

Er dient duidelijk onthouden te worden dat het aanwezige Nederlands / Franse personeelsbestand op het moment van de tellingen geen pertinent criterium is, aangezien het de taalkaders zelf zijn die in aanmerking genomen moeten worden om dit bestand te ramen volgens de verhoudingen van de taalkaders. Daarom dient er nooit te ver gegaan te worden in de opsplitsing van de diensten en onderafdelingen van diensten, etc., aangezien men zo tot aanwezige bestanden komt uit tellingen die niet pertinent zijn.

5.2.4. Syntheses van de criteria en de hiërarchie ervan

De criteria voortkomend uit de wet en de rechtspraak kunnen dus als volgt worden samengevat:

eerste criterium: de lokalisering;

vervolgens de artikelen 40, 41 en 42 van de gecoördineerde wetten;

voor de personeelsdossiers: de taalrol van het personeelslid;

voor de dossiers inzake studie- en conceptie: 50/50;

voor de lokalisering in Brussel-Hoofdstad: de taal van de particulier en, in geen geval, die van het personeelslid. De Raad van State oordeelde het volgende:

"Artikel 17, §1, B, van de gecoördineerde wetten "heeft als voornaamste doel de taal te bepalen die gebruikt dient te worden door de diensten van de tegenpartij wanneer de zaak noch gelokaliseerd, noch lokaliseerbaar is, waarbij het criterium ofwel de taal van het personeelslid is, indien de zaak hem aangaat, ofwel de taal van de particulier, wanneer de zaak door deze laatste werd ingediend, en in alle andere gevallen, de taal van de behandelend ambtenaar indien de zaak niet bij een van de vorige criteria kan worden ondergebracht; dat uit deze bepaling voortvloeit

dat de taal van de behandelend ambtenaar slechts in laatste instantie gehanteerd wordt, in volstrekt ondergeschikte orde, wanneer het onmogelijk is om de taal van een zaak te identificeren."

"Overwegende dat deze verschillende voorbeelden aantonen dat de tegenpartij vooraf geen duidelijke gedragslijn heeft vastgesteld wat het gebruik van de hierboven genoemde criteria betreft, zodat uit de keuzes die zij gemaakt heeft niet bevestigd kan worden dat de telling die uitgevoerd werd wel degelijk aan de voorschriften bepaald in artikel 43 beantwoordt."⁵⁷

Aan die criteria kunnen worden toegevoegd:

voor wat internationaal is: 50/50;

voor de zaken gelokaliseerd in het Duitse taalgebied: 50/50;

voor sommige onderafdelingen die "ten dienste staan" van het hele departement (bv.: personeelsdienst, economaat, logistiek, bibliotheek, informatica), moet elk geval op zich worden onderzocht en ofwel worden geopteerd voor het algemene (eind)gemiddelde van de taalkaders, ofwel gedeeltelijk voor dat gemiddelde en gedeeltelijk voor 50/50.

50/50 voor de niet lokaliseerbare juridische adviezen (voor de lokaliseerbare betwistingen daarentegen dient uiteraard op tellingen gesteund te worden), en alles wat de wetgeving en reglementering betreft.

6. De referentieperiode

De cijfergegevens moeten pertinent zijn, doorslaggevend, geactualiseerd, uitgedrukt in absolute cijfers ..., wat betekent dat de tellingen uitgevoerd moeten zijn over een significante periode. In sommige gevallen kan met een periode van 6 maanden worden volstaan, maar dat is geen algemene regel. Voor sommige dossiers is een periode van 6 maanden immers niet significant, bijvoorbeeld wanneer het gaat om uitzonderlijke, niet te voorziene gebeurtenissen .... Algemeen genomen wordt het volume gelokaliseerde of lokaliseerbare uitvoeringszaken bij voorkeur geraamd over een periode van een jaar.

7. De wegingen

Aan alle cijfergegevens voor het opstellen van de taalkaders dient een proportioneel belang gehecht te worden in functie van het reëel belang ervan.

Bij de opmaak van de taalkaders worden twee wegingen gehanteerd. De voornaamste en meest essentiële is de eindweging, zegge de weging in voltijdse equivalenten.

Bij het opstellen van het taalkaderdossier is, chronologisch gezien, de eerste weging die volgens het belang van de dossiers. Indien de dossiers zeer verschillend zijn wat de werktijd betreft, dient

---

⁵⁷ RvS nr. 220.778, 27 september 2012 (vertaling)

namelijk gewogen te worden, wat betekent dat de verschillende soorten dossiers in functie van de behandelingstijd gewogen worden. De kleine dossiers zullen bijvoorbeeld wegingsfactor 1 krijgen en de grote factor 5. Er dient vermeden te worden dat het aantal dossiers verward wordt met de werktijd die eraan besteed wordt, welke, naargelang van de opdracht, verschillende percentages oplevert. Die percentages moeten worden afgewogen met de tijd die de ambtenaar aan de dossierbehandeling heeft gespendeerd.

Bij het opstellen van de eindtabel en om het relatieve belang van iedere dienst in aanmerking te nemen, is het vervolgens noodzakelijk om rekening te houden met het aantal (statutaire en contractuele) betrekkingen van elke algemene directie, zoals die zijn vastgelegd in het jongste personeelsplan. Het betreft weging in voltijdse equivalenten (VTE).⁵⁸

Zie de voorbeelden uit de bijlage 1.

8. Inhoud van het in te dienen dossier

a. Een uittreksel van het recentste personeelsplan waarbij het precieze aantal statutaire en contractuele betrekkingen wordt vastgesteld, uitgedrukt in voltijdse equivalenten (VTE) van de centrale diensten, met uitsluiting van de betrekkingen van de uitvoeringsdiensten en de plaatselijke en gewestelijke diensten (buitendiensten).

Voor de uitvoeringsdiensten zijn afzonderlijke taalkaders nodig.

b. Een raming van het volume in het Nederlands en het Frans behandelde zaken, over een significante referentieperiode.

Het gaat erom cijfergegevens te verstrekken (in absolute cijfers).

c. Vakbondsraadpleging (artikel 54 van de SWT)

Het dossier dat aan de VCT wordt overgemaakt door de verantwoordelijke minister moet de brieven bevatten die aan de vakbonden werden gericht (normaliter de drie representatieve bonden). Zij worden verzocht hun advies uit te brengen binnen een termijn van ten minste tien dagen.

Het antwoord van de vakbonden (of de mededeling dat er geen antwoord is gekomen) wordt de VCT toegestuurd na verstrijken van de termijn.

Het gaat niet om de procedure waarin wordt voorzien door de reglementering op het vakbondsstatuut. Het gaat om gewone briefwisseling. De memorie van toelichting stelt namelijk het volgende: "Artikel 38 onttrekt aan de gewone syndicale raadpleging de maatregelen die ter uitvoering van de wet van node zijn. Er dient te worden vermeden, ter enerzijde, dat vergaderingen waar ook vertegenwoordigers van de besturen aan de debatten deelnemen, tot nutteloze en nieuwe hartstochtelijke discussies over de taalproblemen in 't algemeen aanleiding geven en, ter andere zijde, dat allerhande proceduremiddelen aangewend worden om de uitvoering van de wet, zo niet lam te leggen, dan toch eindeloos te vertragen. De erkende beroepsorganisaties zullen echter buiten

---

⁵⁸ Zie de latere voorbeelden

de gewone procedure geraadpleegd worden in verband met alle maatregelen die de rechtspositie van het personeel betreffen."⁵⁹

d. Het organogram.

e. Een beschrijving van alle opdrachten van de dienst en de onderafdelingen van de dienst (een wezenlijk element van de motivering inzake studie- en conceptietaken).

Het dossier dient tevens elektronisch in het Nederlands en het Frans in een Word-bestand aan de VCT te worden overgemaakt.

9. Geldigheidsduur van de taalkaders

Taalkaders zijn 6 jaar geldig, tenzij ondertussen het belang van de gebieden en het volume te behandelen zaken sterk gewijzigd is, rekening houdend bijvoorbeeld met aanzienlijke herstructureringen in de betreffende administratie (cf. VCT-advies 38.053 van 30 maart 2006). In dit laatste geval dient een nieuw ontwerp van koninklijk besluit bij de VCT te worden ingediend.

10. Publicatie in het Belgisch Staatsblad

Het is van belang te herinneren aan de verplichting om het betreffende besluit in het Belgisch Staatsblad te publiceren voor de inwerkingtreding ervan.

Hetzelfde geldt voor de verlenging van de bestaande taalkaders, alsook voor de voorlopige taalkaders (cf. punten 12 en 13).

De administratie van de VCT nodigt u tevens uit om hetzij haar een kopie van deze publicatie te bezorgen, hetzij haar de datum van de publicatie van het besluit in het Belgisch Staatsblad mee te delen.

11. Nieuwe taalkaders voor een nieuwe instelling

Wanneer voor een nieuwe instelling taalkaders opgesteld dienen te worden en geen raming van het werkvolume mogelijk is omdat de taken slechts recent werden toegekend, worden voorlopige taalkaders opgesteld.

1. Bij oprichting van een volledig nieuwe instelling

Wanneer een nieuwe instelling ab initio wordt opgericht, zullen de taalkaders de verhouding 50% F – 50% N hebben, en dit voor een welbepaalde periode. Wanneer het mogelijk is om een becijferde

---

⁵⁹ Parl. St. nr.0331 (1961-1962) nr. 27, p. 41.

raming van het werkvolume op te maken, zal na ten minste zes maanden werking een nieuw ontwerp aan de VCT worden overgemaakt.⁶⁰

2. Bij absorptie of fusie van bestaande diensten of instellingen om een nieuwe instelling te vormen

In dit geval geldt de verhouding 50% N – 50% F niet. De VCT heeft de mogelijkheid aanvaard om de verhouding van de taalkaders van de bestaande diensten of instellingen te behouden, en dit volgens zekere voorwaarden.

Zo zal het advies enkel onder voorbehoud en voor een duur van een jaar worden verleend.

Aan het einde van deze termijn van één jaar dient de nieuwe instelling een nieuw ontwerp van taalkaders voor te stellen volgens de normale procedure.

Zo bijvoorbeeld heeft de VCT in die zin een advies verleend:

"Rekening houdend met de bijzonderheid van de hergroepering van bestaande diensten die in de overheidsdienst van oorsprong over geldige taalkaders beschikken, alsook met de twee bijkomende criteria van verdeling, met name het gelijke respect voor beide landstalen en het respecteren van de morele en materiële belangen van beide taalgemeenschappen, maar tevens rekening houdend met de afwezigheid van cijfergegevens en statistieken, brengt de VCT slechts een advies onder voorbehoud uit met betrekking tot de voorgestelde verdeling op de trappen 3 tot 6, en dit voor een periode van één jaar."⁶¹

12. Het uitzonderlijke geval van de verlenging van de steeds geldende taalkaders

Het is mogelijk om bij de VCT een verzoek tot verlenging van de taalkaders in te dienen. Deze procedure is echter voorbehouden voor uitzonderlijke gevallen (zoals bij de onmogelijkheid om nieuwe taalkaders op te stellen ingevolge een belangrijke reorganisatie van diensten of taken, de opname van een nieuwe dienst, ...) en dienen bij het verzoek te worden gerechtvaardigd.

Deze verlenging mag één jaar niet overschrijden.

Het gaat om een vereenvoudigde procedure. Naast het ontwerp van besluit volstaat een brief van de voorgedijminister waarin de specifieke redenen tot rechtvaardiging van de vernieuwing worden uitgelegd. Het besluit tot verlenging van de taalkaders dient alleszins te worden gepubliceerd.

---

⁶⁰ Advies 46.011 van 23 januari 2014

⁶¹ Advies 47.178 van 20 november 2015; advies 47.191 van 4 december 2015;

13. Opstellen van voorlopige taalkaders

In sommige gevallen (soms lange procedure voor de wijziging of herstructurering van diensten of tot oprichting van een nieuwe instelling of bij samenvoegen van diensten) is het nodig om snel taalkaders op te stellen en dit voor een periode langer dan één jaar. Er kan namelijk sprake zijn van een transitieperiode tussen het vervallen van de taalkaders van de verzoekende instelling en het moment van de reorganisatie. Periodes zonder taalkaders dienen dan ook te allen prijze te worden vermeden.

Deze procedure om bij de VCT advies aan te vragen aangaande voorlopige taalkaders is gelijklopend met de klassieke procedure (ontwerp van besluit, brieven aan de vakorganisaties, personeelsplan, etc.: (zie punt 8)). Dezelfde verhoudingen percentages uit het voorgaande besluit van taalkaders zullen echter hernomen moeten worden. Een rechtvaardiging van het verzoek voorlopige taalkaders op te stellen alsook de gewenste periode zijn verplicht.

Deze taalkaders zullen tevens in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd moeten worden om geldig te zijn.

Een nieuwe "normale" procedure zal moeten worden gestart van zodra de klassieke mogelijkheid bestaat om het volume zaken te ramen op basis van een voldoende referentieperiode.

14. Terugwerkende kracht

Het is onwettig om een terugwerkende kracht aan een besluit tot vaststelling van de taalkaders toe te kennen om benoemingen die bij ontstentenis van geldige taalkaders gebeurden te valideren.

"De Commissie neemt akte van het advies van de Raad van State, luidens hetwelk de Koning, evenmin als de administratieve overheden, in beginsel [sic] over de macht beschikt om onwettige administratieve handelingen geldig te maken; dat hij evenmin de onwettelijkheid van een individuele beslissing mag dekken door de retroactiviteit, verleend aan een reglementaire handeling; dat, ten slotte, de retroactiviteit niet toelaatbaar is, wanneer zij inbreuk maakt op verkregen rechten. [...] dat de retroactiviteit verleend aan een koninklijk besluit tot vaststelling van een taalkader, hoewel zij een zeker belang kan hebben, niet voor gevolg mag hebben dat onregelmatige benoemingen (...) in de bij artikel 43 bedoelde diensten, waarvan het taalkader niet was vastgesteld, (...) automatisch of noodzakelijk geldig gemaakt worden [...] De Commissie neemt eveneens akte van het advies van de Raad van State, luidens hetwelk de retroactiviteit niet noodzakelijk van alle belang zou verstoken zijn; dat o.m. het feit dat terugwerking zou verleend worden aan de taalkaders voor gevolg zou hebben dat, na hun inwerkingtreding, benoemingen met terugwerking zouden kunnen gedaan worden, in het geval waarin benoemingen met terugwerking mogen geschieden, ongeacht of het nieuwe benoemingen zijn dan wel benoemingen die gedaan worden na vernietiging of intrekking van de onregelmatige akten van benoeming (bv. bevordering met terugwerking van personeelsleden die belast zijn met hogere functies, in afwachting van de inwerkingtreding van de taalkaders – nieuwe bevordering van personeelsleden wier bevordering werd ingetrokken of vernietigd)."⁶²

---

⁶² VCT-advies 3070 van 18 februari 1971

15. De jaarlijkse controle van de taalkaders

Overeenkomstig de memorie van toelichting van de wet van 19 oktober 1998 tot wijziging van artikel 43 van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) dient de jaarlijkse controle van de taalkaders en van de aanwezige Nederlandse en Franse bestanden het voorwerp uit te maken van een bijzondere analyse in het jaarverslag dat aan het federaal parlement wordt overgemaakt overeenkomstig artikel 62 van de SWT.

Ieder jaar voert de VCT een controle van de aanwezige Nederlandse en Franse bestanden uit ten aanzien van de verhoudingen van de taalkaders van de FOD's, POD's en andere openbare instellingen.

Bijlage I

Drie voorbeeldtabellen:

		VTE	% F	% N	Result. F	Result. N
Operationele diensten	dossiers	128	53,78	46,22	6883,84	5916,16
	studies	43	50	50	2150	2150
Personeelsdienst	dossiers	12	52,58	47,42	630,97	569,03
	studies	3	50	50	150	150
Budget	dossiers	1,5	52,58	47,42	78,87	71,13
	studies	1,5	50	50	75	75
Ondersteuningsdiensten	dossiers	40	52,58	47,42	2103,22	1896,78
	studies	7	50	50	350	350
Informaticadienst	dossiers	5	52,58	47,42	262,90	237,10
	studies	5	50	50	250	250

TOTAAL:	246		12934,80	11665,21
			52,58%	47,42%

<u>Directoraten-generaal (ETP) / onderafdelingen (ETP)</u>		<u>Werkvolume</u>			
		F	N	F	N
Administrateur-generaal (19)	Beleidscoördinatie (6)	50%	50%	300	300
	Uitvoering (13)	46,41%	53,59%	603,33	697,67
Toewijzingen (255)	BCI (144)	51,16%	48,84%	7367,04	7032,96
	Info Pensioenen (109)	38%	62%	4142	6758
	Secretariaat (2)	45,49%	54,51%	90,98	109,02
Totaal DG:		11509,04 – 13790,96			

Uitbetalingen (406)	Kadaster & Bijdragen (67)	44%	56%	2948	3752
	Evenementen (95)	42%	58%	3990	5510
	Levensbewijzen (18)	76%	24%	1368	432
	Rekendiensten (144)	42%	58%	6048	8352
	Invorderingen (81)	42%	58%	3402	4698
	Secretariaat (1)	43,84%	56,16%	43,84	56,16
Totaal DG: 17556 – 22744					
Gemeenschappelijke Diensten (342)	Studie&Ontwikkeling (Kwaliteitscontrole) (10)	50%	50%	500	500
	Contact Center (139)	53,24%	46,76%	7400,36	6499,64
	Betwiste Zaken (17)	75%	25%	1275	425
	CRID (85)	40%	60%	3400	5100
	Provisionele overschr.(55)	41%	59%	2255	3245
	Overschr.& Ontv. (35)	52%	48%	1820	1680
	Secretariaat (1)	48,83%	51,17%	48,83	51,17
Totaal DG: 16650,36 – 17449,64					
Externe Communicatie (10)		50%	50%	500	500
P&O (89)	Studie en conceptie (9)	50%	50%	450	450
	Uitvoering (80)	46,41%	53,59%	3712,80	4287,20
Patrimonium (118)	Gebouw.,Zuidertoren.. (22)	50%	50%	3200	3200
	Econon.–Facilities (96)	46,41%	53,59%	2506,14	2893,86
Studie en Ontwikkeling (18)		50%	50%	900	900
Begroting&Boekhouding (53)	Studie en conceptie (7)	50%	50%	350	350
	Uitvoering (46)	46,41%	53,59%	2134,86	2465,14
ICT (171)	Studie en conceptie (10)	50%	50%	500	500
	Uitvoering (161)	46,41%	53,59%	7472,01	8627,99

(1481)		46,41%	53,59%	68728,19	79371,81
--------	--	--------	--------	----------	----------

Parameters	Aantal betrekkingen	Werkvolume N	Werkvolume F	N	F
ALGEMEEN ONDERSTEUNENDE DIENSTEN					
<i>Het secretariaat van de administrateur-generaal en van de adjunct-administrateur-generaal</i>					
Uitvoering : algemeen gemiddelde	3				
<i>Cel Data Management</i>					
Studie en conceptie	3	50	50	150	150
Uitvoering : algemeen gemiddelde	7				
<i>De Dienst Beheer van de Human Resources</i>					
Studie en conceptie	7	50	50	350	350
Uitvoering : algemeen gemiddelde	47				
<i>De ICT-dienst</i>					
Uitvoering : algemeen gemiddelde	53				
<i>De Dienst Preventie</i>					
Uitvoering : algemeen gemiddelde	2				
<i>De Moderniseringscel</i>					
Uitvoering : algemeen gemiddelde	4				
<i>De Communicatiecel</i>					
Uitvoering : algemeen gemiddelde	12				
De Algemene directie Financiële en technische zaken					
<i>De directie Logistiek</i>					
Uitvoering : algemeen gemiddelde	69				
<i>De directie Infrastructuur</i>					
Uitvoering : algemeen gemiddelde	40				
<i>De directie Financiën</i>					
Uitvoering : algemeen gemiddelde	29				
<i>De directie bijdragen gepensioneerden en bijzondere inkomsten</i>					
Studie en conceptie	2	50	50	100	100
Uitvoering : bijdragen gepensioneerden	13	56	44	728	572
Uitvoering : bijzondere inkomsten	7	58	42	406	294
De Algemene directie Administratieve en Juridische zaken					
<i>Het Algemeen secretariaat</i>					
Uitvoering : algemeen gemiddelde	26				
<i>De Dienst geschillen</i>					
Studie en conceptie	2	50	50	100	100
Uitvoering	13	54	46	702	598
<i>Vertaal-en vertolkingsdienst</i>					
Uitvoering: algemeen gemiddelde	24				
<i>De Dienst documentatie</i>					
Uitvoering: algemeen gemiddelde	10				

Bijlage 2

Protocole d'accord entre la Commission Permanente de Contrôle linguistique et Selor relatif aux tests linguistiques en matière administrative

Vu les lois sur l'emploi des langues en matière administrative coordonnées le 18 juillet 1966, en particulier les articles 60 et 61 instaurant la Commission Permanente de Contrôle Linguistique,

Vu l'Arrêté royal du 8 mars 2001 fixant les conditions de délivrance des certificats de connaissances linguistiques prévus à l'article 53 des lois sur l'emploi des langues en matière administrative, coordonnées le 18 juillet 1966,

Vu la réunion entre l'Administrateur délégué de Selor, le cabinet du Ministre de l'Intérieur, le cabinet du Ministre chargé de la Fonction Publique et le Président de la Commission Permanente de Contrôle Linguistique du 11 janvier 2016,

La Commission Permanente de Contrôle Linguistique et Selor conviennent ce qui suit :

Chapitre I – Modalités de collaboration

Article 1er. Pour l'application du présent protocole, on entend par :

- 1° « Selor » : l'Administrateur délégué de Selor ou son délégué (par ex. une personne de contact),
- 2° « la CPCL » le Président de la Commission Permanente de Contrôle linguistique ou un fonctionnaire de la Commission Permanente de Contrôle linguistique désigné par lui,
- 3° « tests linguistiques » les tests linguistiques visés par les lois sur l'emploi des langues en matière administrative coordonnées le 18 juillet 1966, exécutées par l'AR du 8 mars 2001.

Art.2. Selor s'engage à communiquer à l'avance à la CPCL le planning détaillé des sessions de test linguistiques oraux. Ce planning comprend les

Akkoordprotocol tussen de Vaste Commissie voor Taaltoezicht en Selor met betrekking tot de taaltesten in bestuurszaken

Gelet op de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, in het bijzonder de artikelen 60 en 61 die de Vaste Commissie voor Taaltoezicht instellen,

Gelet op het Koninklijk besluit van 8 maart 2001 tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis voorgeschreven bij artikel 53 van de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, samengevat op 18 juli 1966,

Gelet op de vergadering tussen de Afgevaardigd bestuurder van Selor, het kabinet van de Minister van Binnenlandse Zaken, het kabinet van de Minister belast met Ambtenarenzaken en de Voorzitter van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht van 11 januari 2016,

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht en Selor komen het volgende overeen:

Hoofdstuk I – Samenwerkingsmodaliteiten

Artikel 1. Voor de toepassing van dit protocol wordt verstaan onder:

- 1° "Selor": de Afgevaardigd bestuurder van Selor of zijn gemachtigde (bv. een contactpersoon),
- 2° "de VCT": de Voorzitter van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht of een door hem aangeduide ambtenaar van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht,
- 3° "taaltesten": de taaltesten bedoeld in de wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, gecoördineerd op 18 juli 1966, uitgevoerd door het KB van 8 maart 2001.

Art.2. Selor verbindt zich ertoe om de gedetailleerde planning van de mondelinge taaltesten op voorhand aan de VCT mee te delen.

horaires et les types de test et les articles correspondant aux inscriptions, il est fourni sans les données personnelles des candidats inscrits.

Art.3. La CPCL confirmera sa participation au test linguistique oral comme observateur par e-mail deux semaines avant le test à la personne de contact de Selor. Cette disposition permet à Selor de confirmer la tenue de la session de test linguistique en question, le planning pouvant évoluer au fil du temps.

Art.4. La participation au test comme observateur permet de consulter les documents présentés le cas échéant au candidat pour sa préparation et d'assister aux entretiens linguistiques oraux. Elle exclut d'assister aux délibérations comme observateur afin de respecter le caractère confidentiel et personnel des résultats du candidat évalué. Les documents éventuellement consultés par la CPCL devront être remis au Selor par l'entremise du jury du test linguistique et sont confidentiels.

Art.5. La CPCL communique ses questions, observations ou remarques par e-mail à la personne de contact de Selor dans les sept jours calendrier suivant les tests linguistiques oraux auxquels elle a assisté.

Art.6. La CPCL est compétente pour apprécier l'adéquation du contenu de l'examen avec la nature de la fonction ou la tâche qu'exerce ou exercera le titulaire de la fonction et pour laquelle les lois sur l'emploi des langues en matière administrative, coordonnées par arrêté royal du 18 juillet 1966 imposent l'aptitude linguistique requise. Par conséquent, Selor sera tenu de communiquer à la CPCL pour avis toute modification concernant tant le contenu que le degré de difficulté de l'examen linguistique.

Art.7 Chaque année, dans le courant du mois de mars, la Commission transmet ses constatations sur rapports des observateurs délégués aux

Deze planning bevat de uren en de types testen en de artikels waarvoor er ingeschreven kandidaten zijn, maar vermeldt niet de persoonlijke gegevens van de ingeschreven kandidaten.

Art.3. De VCT zal haar deelname aan de taaltest in de hoedanigheid van observator per e-mail twee weken voor de test zelf aan de contactpersoon van Selor bevestigen. Deze bepaling maakt het mogelijk voor Selor om te bevestigen dat de sessie taaltesten in kwestie effectief doorgaat, omdat de planning in de loop van de tijd kan veranderen.

Art.4. De deelname aan de taaltest in de hoedanigheid van observator geeft het recht om de documenten te consulteren die desgevallend gebruikt worden voor de voorbereiding van de kandidaat voor de mondelinge test en om de mondelinge taaltesten bij te wonen. De observator mag daarentegen de deliberaties niet bijwonen om het vertrouwelijke en persoonlijke karakter van de resultaten van de beoordeelde kandidaat te vrijwaren. De documenten waarvan de VCT eventueel kennis zou nemen zijn vertrouwelijk en zullen door toedoen van de jury van de taaltest aan Selor overhandigd moeten worden.

Art.5. De VCT deelt haar vragen, observaties of opmerkingen per e-mail aan de contactpersoon van Selor mee binnen de zeven kalenderdagen na de mondelinge taaltesten die ze bijgewoond heeft.

Art.6. De VCT is gemachtigd de aangepastheid te beoordelen van de inhoud van het examen aan de aard van de functie of de taak die de titularis van het ambt waarneemt of zal waarnemen en waarvoor de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken een taalkennisvereiste opleggen. Bijgevolg zal Selor ertoe gehouden zijn iedere wijziging aangaande zowel de inhoud als de moeilijkheidsgraad van het taalexamen voor advies aan de VCT mee te delen.

Art.7. De Commissie stuurt in de loop van de maand maart haar op basis van de verslagen van de waarnemers gemaakte bevindingen inzake de

examens linguistiques organisés par Selor, au ministre ayant la fonction publique dans ses attributions et à Selor.

Chapitre II – Dispositions finales

Art.8. Le présent protocole d'accord entre en vigueur le jour où toutes les parties y ont apposé leur signature.

Fait à Bruxelles, le 25/05/2016

Koen VERLINDEN
Afgevaardigd bestuurder a.i. van Selor
Administrateur délégué a.i. de Selor

Voor akkoord
Pour accord

Steven VANDEPUT
De Minister belast met Ambtenarenzaken
Le Ministre chargé de la Fonction Publique

door Selor georganiseerde taalexamens, aan de minister tot wiens bevoegdheid Ambtenarenzaken behoort, alsook aan Selor.

Hoofdstuk II – Slotbepalingen

Art.8. Dit protocol treedt in werking op de dag waarop alle partijen er hun handtekening onder gezet hebben.

Gedaan te Brussel, op 25/05/2016

Emmanuel VANDENBOSSCHE
Voorzitter van de Vaste Commissie voor
Taaltoezicht
Président de la Commission Permanente de
Contrôle Linguistique

Voor akkoord
Pour accord

Jan JAMBON
De Minister van Binnenlandse Zaken
Le Ministre de l'Intérieur